

3.2.20
Dev.

Ad ord/ s^m Drott
 * Babylon/ nioo
 lande/ fyrer Jæm
 * Es. 13/ 1. C. 47 / 1

2 Kuningjored a medal fætt
 laated hehra/ z uppreisid m^{al}/
 hehra/ þier skulud þadeck
 ed: Babylon er iⁿtekei/ Merodach
 adur/ Merodach er sundur
 ar afguder standa mei
 (skarns)guder era sundur
 3. Þvi þar er uppfareð
 foolk af nordre/ þad/ þid
 ia heñar land/ z eingem
 bæde mañeskian z fienc
 viken/ burtfareñ.

4 A þm somu dögū z i s.
 feiger Drotteñ/ skulu Jæm
 ma/ þau z Joda born til
 fram/ og * grata oodum z
 enis þra Guds. * 13/ 10

5 Þeir minni spyrja eper ag
 ad a veguna eru þra anlit
 fomed z laded udur til

ff
000
en
4 / ynscheyt niet iach N ir
eiger
al/van a ovt m/ amv/ama
et (quv) suwwoy d G or
magis / par fcal etc en bre
petra erat eru f m eis g
te hene / par fper fcal hui
mordur lande / z per fscu h
after Babylon eis hoop foodd
6 Per fia / eg upoef / z l
tar fper eine hioro . *
af Chaldanea lande / og
8 * Blijed ut af Babylon
Grotne bra fedra von .
me i rietlactes hementia
p vi ad per hat a sonogad t
fianomeit fegou : vter hest
7 Allet fm fundu pa/wat
a haxena/per gleymdu b
a trou/ad per genu fra

það

domur i moote Babylon.

L. Capitule.

* c. 48 / 47.

gama Gama fangist / fangist

o fangist a þm fangist oðg.

num / fangist oðg.

gama fangist fangist fangist

o fangist fangist fangist fangist

* c. 49 / 48.

gama fangist fangist fangist

o fangist fangist fangist fangist

gama fangist fangist fangist fangist

o fangist fangist fangist fangist

gama fangist fangist fangist fangist

o fangist fangist fangist fangist

gama fangist fangist fangist fangist

o fangist fangist fangist fangist

gama fangist fangist fangist fangist

o fangist fangist fangist fangist

Dauids

Pfaltare

Med

Formala D. Marth.

Euth. og þeirre skuttre Sunnu

edur jáchallde sem hafi þepur gi

get yper sterhugen

psalm.

Prentadur a Hoolum

i Nialsta dal / Epter Bon z

Sorlage þess Froma / Velussa M.

ruverduga Leidurs Manns /

Thorleips Magnús sonar

ad Gledarenda

Anno 1647

Formaalen yfer Psaltarann.

Unger Heilager Gedz ha
fa þessan Psaltara / siet
deilis framm yfer ættar
Bakur heilagrar Rinn
gar / miog i heidre hapt z
elstæd. Og ad soðu / þa
lofar stalt Berked sin Meistara noglega
Et ad sǫdur þa hlíotum vici z eirnen ha
ns Eop z vora Þackargjorð ad ita z þar
til ad leggia.

Men hafa nu i mærg vmslideni Aar/
med Hondum haft miog mærgar Legendz
vt af Heilögum Monnum / sem veru þra
Þesslarvættis / z æfentlra Bakur / z Eaf
fogur / medur huoriar þeir hafa vppfyllt
allan Beralldar Heimein / so þ Psaltaren
var fyrer þan skuld vnder Gotsþorum / og
i slíkum Myrkum fælen / so þad Menn
vnderstodu varla eirn Psalm rictilegana /
Og þo gap hā samt eirn frabæran forko
stulegan Almvt af siet / so þoll Gudleg
Good

Godþwz Niorfu þeingu vt af þeim samū
ofkiendum Ordum neekurn Krapt/ z þar
fyrir hófdu þeir Boleña Psaltarans sier
þo Niarifkara.

Enn eg held / það eingen Legenda ed
ur Sagnabók Neilagra/ siæ hier a Zardræ
ke ægriætare komien/ edur koma kunnē/ held
ur en þ Psaltaren er. Og þo ad riet ætt
um nu ad æstia þss/ þ vt af öllum epterdæ
mun/ Lesbókum og Ljssögum Neilagra/
yrde hid besta vilesed/ z til samans dreiged
z vti hifi besta mæta sett z sameð/ þa hl
ytr það þisse hifi same Psaltaren ad vera.
Þuiad hier iæe siñu vier ei æleinasta/ þu
ad eirn edur tucir Neilager hafa giort/
Neldur z eirnen huad Nofuded siæst all
ra Neilagra þa giort hepur/ Og þ huad
en aller Neilager Men þeir giöra. Quor
nen þeir haga sier vid Gud/ vidur Vin og
Dvin/ huorsu ad þeir hegða sier z brenta
vti allstyns Næstasemdli z Moflæte. Ad
auk þss er það/ ad þar iæe standa allshatt
adar Gudlegar z heilsufamlegar Riekin
gar og Bodord.

Og þar fyrir ætte Þsalfaren þellst Dy
rmætur z Nartfætt hallden ad vera/ þad
han Jesu Christi Dauda z Opprisu suo
klarlegana vifþrer/ z fyrir seiger/og ha
ns Ræfissfiornan og allrar Christnefkar
Stiætt z atferde loslega fyrirmyndar/ so
þad han mætte vel kallast hin nuffe Bibl
ia/ huorre þad hid angiatlegasta jne luc
Et z i stuttu mæle yfer þared er/ allt huad
vft hinne meigen Bibliunne þa stendur/ z er
so vti einn angiatligan Enchiridion/ edz lit
la Handboð saman sett/ z tilbætt. So ad
mier list/ sem Neilagur Ande hafe slæp
viltad þessa Mædu vpp a sig taka/ z þad
so sýðan i eina stutta Bibliu z Fræðeboð
vt af allre Christnefne/ edur öllum Neilog
um Moðum til samans ad lesa. Suo ad
han huor ad eelle kynne alla Bibliuna yf
er ad lesa/ þa hepde hn mestu leite/ þ alle
hiet jne luekt i eirne listelre Boð/ huad
Biblian hepur i sier ad hallda.

En vmsætt allt þetta/ er þad Þsalfar
ans angiatleg Dygd z Art/ Þar ed adrar
Bætt saman draga margt vtaf Berlum
Neila

Neilagra Mæna/ En skýra miðg fætt vt
 af þeirra Orðum/ hvar fyrer ad Psaltar
 en er nu ein ægiæt/ frabær z forkostuleg
 Boð/ huor ad þar fyrer so godan z sætan
 Alm af sler giefur/ nær ed þar verður jñe
 lesed/ So þad hafi ecke alleinasta framtel
 ur Berken Neilagra/ heildur jafnuel þeir
 ra Vid/ huornen ad þeirra Mæle hepur
 vered vared vid Gud/ z huornen þad þe
 ir hapa hñ tilbeded/ z huorsu þeir en nu
 vidur hafi mæla/ z hafi tilbidia. So þad
 adrar Lesbæfur z Dæmesogur vt af Neel
 lögum / ef ad vier hölldum þeim til sam
 ans vid Psaltaran/ þa vissþra þær off ec
 ke vtan so sem dimt z dauft atferle Neila
 gra/ hia þui sm Psaltaren gierer/ Þuiad
 hñ þyrermyndar off Rietsperdugt/ lystele
 gt athæfe þra lifande Neilagra Mæna.

Med þui eirn Mællaus Madur i hia
 einum veltalanda Mæne/ er ad mestu suo
 reiknande s halpdaudur Madur/ Og eek
 erit fröptugra z agiætara Beck er a Ma
 nenum/ en Tungumæled er / med þui ad
 Maduren verður hellst þyrer þad frastil

est illud Skynlausum Skiepnum/ad hñ
hepur Mæled/framarmeir est fyrer aðst i
lionleik yferlitaða edur fyrer aðra Berks
hætte. Med þui að eitt Triclikneske tafi
errenn að hapa þ Gmidsins Nagleik ei
na Mans Afian/z yfermynd/z skynlaus
Dyr kúfa að sta/hepra/virða/syngja/sta
nda og ganga/ eta/dreka/fasta/hungra
og þyrsta/Kulda z Hardinden að lyða/so
vel sem Madurefi.

Nier að auk þa gírer Psaltoren þar
est meira til/Það að hñ fráfisetur oss ecke
að eins þa empallðlega almekkelega Ræ
du Neilagra Mafía/Melldur þa hinu all
ra bestu þeirra Rædu/sem þeir vt af mið
elure aluoru/ i þeim sñnum allra stæstum
Maudsynium hapa talad vidur sialþann
Gud/Quar med hñ ei allemasta greiner
fyrer oss þeirra Ord yþ' þeirra Beikun/
hellður jafnucl errenn þeirra Mörku z jñ
elegi þel/og Gieslod þeirra Gælna/ So
þ vier ap Gruñe z Þppruna þra Orda
z so Berka/kuffum að sta jñ i þeirra Ma
tta/huorn þaneka að þeir hafa haft/Dg
huor

huorneff þad þeirra Niarta þad þefur fi
er breytt og hagad/ i allshættidum tilfer
lum/ Næskasendum og Anaudum. Quad
ed eðfe giora nie giora kuffa þær Lypsø
gu Bæfur edur Dæmesøgur/ huornar ad
eins miked hallda vt af Zardseiknum og
Berkum heilagra Maska. Puiad eg kafi
ei ad vita/ huorsu hans Niarta er hættad
þo ad eg til lifka þeyre edur siae vt af ein
um/ morg frabær z ægiætleg Berk.

Og lifka so sem þad eg kiora helldur ad
þeyra ein Neilagan fala/ eñ ad sia hans
Berk/ So villda eg enn myflu helldur fæ
ad sia hans Niarta/ z þañ folgef Fiesfied
i hans Hugskote / helldur eñ þad ad þey
ra hans Ord ad eins. Eñ Psaltarin gief
ur off þetta hid kostgæflegasta a Guds
Neilögũ til ad skilia / so þ vier kuffum nu
fulluñfer i þui ad vera/ huornen þra Nia
rta þefur hættad vered/ og huornen þad
þeirra Ord hapa hliodad vid Gud / z vid
huorn Mafi. Puiad Mæñfins Niarta er
so sem annad Næskip .i Storbysgtidum
Sio / huort ed strifder Stormuindar burt
4
vr fior

vt forum Heimins Alfum hrifka / hreka
og þordrifa. Níedan æsteyter það nu M
æðslan og æhyggian þyrir eftirkoman
de Dgicæpu / Þadan að kiemur Nugarang
ur vegna nalægtar Dgicæfu / Níedan að su
eimar vænting z Optraust eftirkomande
Nanningiu z Audlegdar / Þadan að blæs
Druggleife og Fognudur i nalægum Au
ðæfum og Rífdome.

Goddan Stormuindar þr læra Mañen
med alustu að tala / og hans Niarta i lo
se að læta / z Grundvellenum Niartans vt
að ausa. Þutad huer hañ velkest i Otta
blendife z Mañraununum / sa seiger alle
aðad vt af Nanningiusensenu / heldur en
það hif aðar / sem vfi allþyns Veralldar
sæluñe sueimar. Þui huer hñ sueimar
nu i allre Heimins Bládu / sa talar all
aðad z dýktar vm Gicpulaned og Sælu
na / heldur en það hinn annar sem velkest
i Mæðslu og Mrogdunum. Þui so seigia
Menn / að þ fle ecke vt af Niarta / það hif
Sorgpulle skule hleiged gieta / og hif G
adurære græted / Þuiad hñs Niartans Gr
un þ

uñ þad vpplyður sig eðle/z þad flytr eðle
þadan.

Enn huad er annad i Þfalltaranum/ vt
an slíð ein aluarleg Ræda/ i allshættudū
foddan Stormuidrum? Quar fíðum vier
ægiætare Þrd vtaf Fognudenum/ en þau
sem þeir Loffþongs z Þacklættis Þsalmar
ner hafa jñe ad hallda? Þar siet þu öllū
Neilögum jñ i slápt Niartad/ huorsu æ
giætleg z lysteleg Blomstur þar vp spret
ta/ so sem vti einum fognum z lystelegum
Þurtragarde/ ja/ vti Nimmariðkenu sialfu
og þad sama vtaf þognum z gladuærum
Nugresingum/ vid Gud og alla hñs Vel
giörninga.

Enn þar þuert i mot/ Quar fíður þu
diupare og dapurlegre og æumlegre Þrd/
vt af Nrygðessie/ en so sem þad þeir æðlog
unar Þsalmarner hafa jñne ad hallda?
Þar siet þu en ad nyu öllum Neilögum i
Niartad/ sem i Þaudanū/ ja so sem i Nel
uistenu/ Quorsu dapurt dyfñt z myrkt þ
er/ vt af allshættadre hryggelegre ævñs
an Guds Reide. Med sama hette z etn

nen/huad er þeir tala nú út af Hæðstun-
ne edur Bonefne/þa tæðla þeir soddan ord
þad eingen Mælværks Madur kafi þier
þa somu Bon edur Hæðstu so skilmerkile-
ga út ad mæla/sem þeir giora/og eingen
Cicero edur Mælsku madur kafi þier þan
en þetta so þyrer ad mynda.

Og (læka sem endur er sagt) þa er þad ei-
rna best/ad þr tala soddan Ord til Guds
og vid Gud sialfan/hvar af þad skiedur/
ad tusfalidleg aluara z Læfed er i þm so-
mu Ordum. Þui hvar ed ariars i soddan
esnum Madur vid Mænen talar/ þar fr-
amgeingur þad ecke so ofluglega utaf Ni-
artanu/ Breður ecke/ lifer ecke, z þreyng
er ecke so fast þar vti giegnum.

Þar af Kiemur og eirnef þetta/ ad Ps-
altaref er eirn Bæflingz allra Heilagra
Mæna. Þui hvar sm eirn/i hvariu hellst
tilferle han er staddur/þa siður han Psal-
ma og Ord þar inne/sem hlioda til vidur
hæ og hans Mælefne/ z eru honum suo
samhliodande/so sem være þau ad eins ha-
ns vegna þar i sett/ so þad hæ sialfz kafi
þui

pui ei betur til vegar ad Eoma / nie þar vp
pa ad fña / edur añars betra fier ad æstia
Quad hid sama ciruen / þa er þar gott og
nytsamlegt til / ad einum i gied falia sedd
an Ord / og þaug samhlioda hans Marta
ns þele og Mælefne / þa ma hafi þar ap
vita / ad hafi er vti samþielagsskap Neilag
ra Maña / og það öllum Neilogum hafe
so vett sem honum vegnar / med þui þeir
þolia aller sama Dod med honum. Einn
um fierdeilis fyrst hñ Eafi so ad tala vidur
Gud / lifa sem ad þeir hafa giort / huad ed
i riettre Tru hlytur ad stie / Þuad einum
Dgudhræddum smæfast þaug ecke.

Ad sduustu þa hefur hafi i Psaltaron
um þa ðruggleiða / z eitt vel þoruarat
Eeyfe / so það þu mait öllum Neilogum þ
vtan Mæstasemd / þar iune epterþylgia /
Þuad þær hinar adrar Dæmesogur og
Sogubætur / vt af þeim Mælausum Ne
ilogum / framfelia marghattud Verk / þ
ed vier gietum ei epter þeim giort / Og en
þau önnur mælsu fleyre Verk / þa greima
þær sem hæstasamleg eru epter ad fylgia /
6 z opt

z optast vppfueikja sundurþyckir z Will
udoma/z þra samfielage Neilagra i burt
slifta og þra leida. Enn Psaltaren haf
hellður þig i burt fra Willudomunum/ til
samfielagskapar heilagra Maña/Þuiad
hafn lieñer þier/ i Fagnadenum z Medlæ
temu/i Otitanum i Boneñe / og Mormun
geñe/ lifka siñudum ad vera/og eins ad ta
la/so sem það aller Neilager Men hafa
siñader vered/og so s ad þeir hapa talad.

Og i stuttu Mæle yper ad fara/Willtu
nu sia heilaga Chriftelega Kyrkju vtma
kada/medur lifande Einkieñing og Yfer
litum/i heluekta i eirnre lifellre Lifneftis
Mond/Þa tað þu Psaltaran(og yfersko
da hafn vel og glogglega) þut þar hefur
þu eirn fânan skæran og skýgnan Speig
el/þa ed þier vtunfar/ þuad Chrifendom
ur er. Ja/þu munt z eirnen þig sialfan/z
þ þaia Gnothifcauton þar iñe siñia/Þar
med Gud sialfan z allar hñis Skiepnur.

Þar fyrer þa lætum oss nu eirnen so til
fla/ ad vier giörlu Gude Þacker fyrer slæ
hans ovmrædeleg Audaefe/z það vier mæ
tæfum

tofum jðfum og um Mond höpum þaug
 hinu somu vt ap allre Kostgíapne z alus
 rugiefne/ Gude vorum til Lofs z Dyrðar/
 So ad vier medur voru Þpactlæte forþi
 enum eðfe þad huad verða er. Þuiad ead
 ur fyrre a Myrkuaða tímum/ huor eadga
 te og snilld þad heþde halded vered/ huor
 hñ heþde kunnad eirn Þsalm riettelezana
 ad skilia/ og vti skilianlegu Moorumale
 hñ ad lesa edur heþra? Og þo heþur þñ
 þess ei kostur vered. En nu eru sæl þaug
 Augu sem sja huad vier sjaum/ z þau Ey
 ru sem heþra þ vier heþrum/ En eg vttast
 ad soñu/ ad oss mune lifa so fara/ sem þ
 Eydingunū þor a Eydemorkene/ þa þeir
 so sogdu vt ap þui Nimmamjölenu/ vorar
 Sæler hafa viðbið vidur þessare lictus
 tu fædu. En þ ættum vier z eirnen ad vi
 ta/ huad er þar; hia skrifad stendur/ huor
 nen ad þr voru plægader/ z hnigu Daud
 er nidur/ ad oss þate ei eirnen lifa sm þñ.

Til þess hins sama þa hialpe oss Gud
 Almattugur/ Faderen allrar Næðar og
 Myrkunar/ fyrer Jesum Christum DX

Þú sin vorn/ huorium ad sic Dyrð og
 Begjend fyrer þennan Norrænu Psalta
 ra/ & fyrer alla hñs ofeljanlega ovm
 radelega Belgjorminga ad
 enghfu/ AMEN.

Summaria yfer all an Psaltaran. D. Marth. Luth.

Núnn skulu þad gaungjæpa ad Psaltaren all
 ur talar vñ þinn hlute/ þar þyrr skiptum ví
 er hñnum i þinn parta.

1. Fyrst eru þar nokkrer þeir Psalmar/ sem þyr
 er spær/ annaðhugr vñ Christum eða vñ Christe
 lega Kyrtiu/ eða vñ þa enu Geilggu hugnenen be
 im mune veagna/ & et. Og hinged hnyga aller þr
 Psalmar sem hapa Syrerheit jñe ad hallda þeim
 Godu

Godu til Landa/ z þeim Ugudlegu til þotunar/
og eru þ þessir eptirþygliande/ sa 2. 8. 9. 14. 16
19. 21. 22. 24. 29. 40. 45. 47. 53. 67. 68. 72. 87
89. 93. 95. 97. 98. 100. 110. 113. 117.

2 Þar næst i arian mata eru þar nokkrer Lær-
doms Psalmar/ sem kenna oss þvad var eigum að
gigra og læta ogigret eptir Guds Lögmaile / Og
þingad þeyra aller þeir Psalmar sem þordama
Mána Lærdom/en þrosa Guds Orde/suo sem að
er sa 15. 32. 36. 49. 50. 51. 62. 73. 77. 78. 90.
99. 101. 127. 131. 133. 134.

3 I þridia læge eru þar nokkrer huggunar Psá-
lmar/sem að hugga og hugþreysta þa Sorgfullu
og þlægudu i Christendomenum/ Og þar aptur
þuert a more strappa og skielpa Tyrannana/ z þa
þpergangs sømu. Singad þnyga aller þeir Psalm
ar sem hugga oss og amina til þolennade/z aðvæ-
ta þa omilldu Tyranna/z eru þ þessir/sa 1. 4. 37
39. 52. 58. 75. 82. 84. 91. 92. 112. 119. 121. 128.

4 I Siorda læge eru þar nokkrer Bæna Psalm-
ar/i þuorin Menn aðfalla Gud z tilbida þá/i alle
konar alyggjande Traudsynnum / og þingad þny-
ga aller þeir Psalmar sin særlega flaga z kenna
þper Orvinu voru/ so sem er sa 3. 4. 6. 7. 10. 11.
12. 13. 17. 20. 22. 25. 26. 27. 28. 30. 35. 36. 40.
41. 42. 43. 44. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 61. 63. 64.
69. 70. 71. 73. 74. 75. 77. 79. 80. 83. 85. 86. 89
94. 104. 106. 114. 116. 123. 130. 132. 137. 140. 141
142. 143.

5 I þimta mata eru nokkrer Þaðargjörðar Ps-
almar i hugnum Menn þe dra og þræsa Gud þyr-
er allskonar velgjöfninga Gjalp og aðstod/ Sing-
að

ad hlyða allir þeir Psalmar sem þessa Gud í ha-
 ns Gíguningum/ og þessir eru þeir ypparlegustu/
 æ þeirra vegna er Psaltaren gígrður æ dyktadur
 Guð þyrir að hann fallast og so vppa Æbresku
 Sepher Tehillim/ þ er Löggríðar Bok/ eða þat
 Iarís Bokk / og eru þessháttar Psalmar þessir/
 18. 23. 27. 30. 31. 33. 34. 46. 48. 60. 65. 66. 76
 81. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 111. 114. 115. 116.
 120. 122. 124. 125. 126. 135. 138. 139. 144. 145. 147
 148. 149. 150.

Samt og ædur skulu Men vita/ að Psalmarnæ
 með sterkugetum sánum Versum/ og Smægreinu
 kúla eðle so gráttanlega sundur að skiptast/ í þess
 ar þinn Tegunder/ Því þat þínast stundum í einu
 og hinum sama Psalme/ tucir/ þræ/ æ so íapnuel
 þeir þinn hluter eður Tegunder/ sem ædur eru vpp
 reiknader/ so að í sama Psalme þínst bæde Spæ
 domur/ Lærdomur/ Guggum/ Bæn æ Þackargígrð
 allt til samans/ so sem slá ma að skiedur í þeim
 4. 9. 14. 22. 27. 30. 31. 35. 37. 39. 40. 51. 53. 69/
 71. 73. 77. 99. 109. 118. 119. 142. 146.

Enn su er Meiningeri/ að Men vite þat þyrir
 að Psaltaren hefur þessa þinn hlute eður Þarta
 jnnæ að hallda/ so að þeir kynne þess heildur að
 tórnast í Skilning vinn þad sem Psaltaren vinn
 bliðdar/ og kúne þess betur hann að
 nemja og í minne að bj
 hallda.

I Psalmur

Jæhalded.

I Þessum psalme/tiæðer Dauid þllum/ad þe
like epter Guds Boddordum/en eðe epter Mann
afla Sundingium. Þeir ed þad gíggra/verða sæler
og Sæluholpner/En þiner þara illa. Þesse psal
mur er samþliooda við þan 4. 111. 117. 128.
Psalm Davids.

Þell er þa Madur/huor ed ei
geingr i Ræde Dimldra/Dg
stædnæmest eðe a Þeige Sy
ndugra/Dg þan sem ei situr a
Stole Nædungar Mæssa.

Þelldur þepur sýna Eysting/i Eogmæli
ÞRÖTÞins/Dg talar vm þans Eog
mæl Daga z Nætur.

Þan er laka sm þad Þidartrie/huor ad
Roosett er i þia Rellande Þatne/huor
ed ber sif Uvort a sýnum tþma/Dg þan
Laupbløð munu eðe vifna/og allt huad
þan giorer/þ mun lækast vel.

En þan eru ei þiner Þgudhræddu/
Þelldur laka so sem Þollbardugi/huor
iu ad Þindyren þurt fepfer.

Þar þá ei þeir Dgudlegu vidrífed í
Domenum/ Eðke heildur hiner Synðugu
í Samfundu Ríttlátra.

Þuiad DRÖT Einn þeffer Beigenn
Ríttlátra/ Einn Begur Dgudhræddra
mun fyrirfarasi.

-II Psalmur

Þerherrar og jiler Mesi setja sig vpp a mote
Gude/og Orde Jesu Christi/ þar þyrer mun þá
skilpa alla þa/ Huga þá er byggen z vgs/ þa þey
re hans Ord/vppa þad/ þá er verðe eðke þortapadz
Þesse psalmur samhlodar við þan 10. 55. 82.
110. psalm.

Svar fyrer æða so Neidnar Þiðder/
Og Folked hugar so fæfingelega
Hlutez

Rongarner Landsins taka sig vpp/ z Nø
fðingiarner bera síñ Ræd saman / mote
DRÖT Einn/og í mote hans Smurda.

Leatum off þeirra Bønd í sundur sláta/
z í burtu flýta fra off þeirra Reyfum.

Efi þá sem a Nimmum býr/ þá spott
or þa/ Og DRÖT Einn hæder að þm/
Nafi mun þa tala til þeirra í síñe Reides
z í síñe Grund mun þá skilfa þa.

Einn

Enn eg hepi sett minn Konung yfir mitt
Heilaga Fjall Zion.

Eg vil af þeirre Bæsu Predika/ þ ad
DROTTN hefur talad til minn/ þu
ert minn Sonur/ Dag fæddi eg þig.

Neimtu ad miter/ og mun eg grefa þier
Steinar þiðer i þína Arfleifd/ Og Ja
rdarefnar ysta Enda þier til Eignar

Þu skalt i sundur sla þa med Jarnspý
ru / z láfa sem arið Leirker/ þa skaltu i
sundur briota þa.

Læted þú nu vnderunna þier Konung
ar/ z leidrietta þú / þier sem erud Dom
endur a Jorðu.

Þioned DROTTN med Döta / Og
gledied þú med hræðslu.

Mynnest við Sonen / so ad hann verðe
þú ecke reidur / og þier fyrerfarest so a
Beigenum.

Þuiad hans Reide mun snarlega vpp
tendrast/ Enn sæler eru þeir alir sem a hafi
treysta.

III Psalmur

Slæf seiger Dauid ad Veralldarmessernar seð
A 4

te sig

te sig vpp i mote Gude z hans Pienurum/ z vill
du giarnan koma heim i Sordiarþ. En Gud mi
hialpa heim illum.

Psalmur Davids/ þa hafi vart þarflotta
fyrir Syni sönnum Absalom.

 DRÖTti / Quornen eru mi
ner Dviner so siolgader / Og
þeir so marger sem so vppriisa
z a mote mier?

Marger seigia miðe Ealul/ Nun heyr
þingrar Hialpar von hia Gude/ Sela.

En þu DRÖTti ert mið Hláfðar
stíoldur/ z sa sem mig til Heidurs setur/ z
hafi sa ed mitt Hofud vpphefur.

Eg kalla med miðe Kaust til DRÖt
ins / Og hann Bænheyrer mig af sínu
heilögu Gialle/ Sela.

Eg ligg z sep/ z valna aptur / Þuiad
DRÖTti hafi stidur mig.

Eg ottunf þui ecke mörg Húðrad þus
und Masia/ þeirra sem vmfringia mig.

Kfs vpp DRÖTti/ z hialpa mier
mið Gud/ Þuiad þu stær hogg vid Bang
a/ alla miðna Mofstodumenn/ z i sundur
brytur Teskur Ogudliga.

Dross

DRÖTTI / hia þier er Niaspen / Og
þæn Blessun þa er yfer þænu Folke.

III Psalmur.

Dauid kiester allum ad ætalla Gud i þeirra so-
rg og Motlæte / og ad hura um þa Vilapu Glede
na sem þaú vill gífa þeim ætur i staden / þuar
þyrer þeir lqde þolenmodlega / En vunder Meis-
setia Von sþna vppa Gotz z peninga.

Psalmur Dauids / fyrer ad syngia vppa
Streingialcika Mlodþære.

Bænþeyr þu mig / þa eg falla a þig
Gud mitt Kietslæte / Sa ed miet hu-
ggun veiter i Narmkuælingus /
mystuna þu miet / z heyr mænna Bæn.

Þier Herrat / Quorsu leinge skal mæn
Dord løstud verda? Quar þyrer elste þier
Niegoman z Eigarnar so giarnan / Sela.

Bidurkiethed þo ad **DRÖTTI** bre-
yfer vndarlega vid sþna Neilaga / **DRÖ**
TTI Bænþeyrer mig þa eg ætalla hæn.

Æf þier reidest / þa syndgest ecke / taled
vid yd^r Mjortu i yd^r huqlurwmü / z baded.

Þornfæred Offur Kietslætessins / z voned
a **DRÖTTI**.

Marger seigia / Quornen skal þesse off sþ-
na hid goda? En þu **DRÖTTI** vpphef

þu yfer oss Eios þíns Andlits.

Þu gief: Glede mínu Marta/þó þ hin^o
adrer hafe nægd bæde af Bæne z Korne.

Eg ligg z sef miz oklu i fríde/ Þúad þu
ÞKottin allernasta hialpar mierz/ þ eg os
talaus byggic.

V Psalmur

David gígrer hiez eina Bæn/miz hugrert ad sler
hugr eirn má bidia til Guds/ad hafi meige halld
ast við Bænleikafn/z biugaradur verda þra raungu.
Aardome/ Psalmur þesse er samblíoda þeim 11.
12. 13. 17. 28. 35. 36. 140. 144 Psalmic.

Dauids Psalmur fyrer ad syngia
yfer Arpenum.

Dyr þu ÞKOTTIn mín Ord
z hugleid mitt caðall.

Nygg ad Sveinstapan mínar
Bænar/ mín Konungur /z minn
Gud/ Þúad tí' þín vil eg bidia.

ÞKOTTIn/ arla þa heyr þu mína
Kauft/ Arla vil eg fyrer þiez standa/og
merkia það.

Þúad þu ert eðke sa Gud/ þeim ed D
gudlegt Athæpe líkar/ Nuzt sem er i llur
hafi verdur eðke hia þiez.

Nínet Kangelatu standast eðke fyrer

þíne Augsin/þu hefur að hatre alla Ill-
giordamen.

Þu latur þa Engemælendur alla fyrer
farast/Drotinn hefur z stýgd við þeim s
Falsfuller z Bloodgiarner eru.

En eg vil í Traufte þínar myklu My-
skunar jnganga í þitt Nws/Og tilbidia
þ þínu heilogu Mustere í þínu Otta.

Leid þu mig DRottin í þínu Rietslæ-
te/fyrer mína Dvina safer/Gior þu þitt
Reg greidan þyret mier.

Þuiad í þræa Múne er eðert sañlegi/
þeirra hid jñra er Nartans Angur/Þe-
irra Barke er ein vjðopen Grof/Med sñ-
num Tungu handtiera þeir sutfsamlega.

Lat þu Gud Dom a þa ganga / so þr
falle í fra sñnum Asetninge/Kef þa wt þ
þeirra mǫkella Misgiorda safer / Þi þr
eru þier þuerbrotnar.

Lat þa alla glediast meiga sem freysta
vppa þig/eiðflega lat þu þa þagna/þe
þu verndar þa / Og lat þa glada vera í
þier sem þitt Nafn elsta.

Þuiad þu DRottin blessar þa hina Ri-
ettslætu / þu Koronar þa med Godfysc/so

sem med Skilde einum.

VI Psalmur.

Dauid gígrer þessa Bæn til Guds/ og meiga
eins aller Christner bida með angrudu Herta/
þa þeir þapa syndgæð/ Psalmur þesse er samþlio
ða við þá 38. 51. 130. 143. Psalm

Psalmr Davids fyrer að syngia vppa
allta Streingia Hlodfære.

Drottin straffa mig ekki í þíne
Bræðe/ Og tynja mig ekki í þí
ne Grindar Reide.

Mystuna þu mier Drottin/
þuiad eg em veykur/ Lætna þu mig D
rottin/af þui að mín Bein eru skelfð.

Og mín Sæla er z næsta mig hrellð/
Þu Drottin/ Hversu leinge?

Enu þu aptz Drottin z hjálpa minne sæ
lu/ Stelsa þu mig þ þínar Mystu sakar.

Þuiad í Daudanum er sa ei neirn að
þínn minnest/ Hver er sa í Heluðte/ að þier
seige Þacker?

Eg er mæddur í minne Andvarpan/eg
þuævm allar Nætur minna Sæng/z í mi
num Tærum þa væte eg mitt Legurum.

Mín Augsyn er dopur af Næð/z te
kur að elldast/ þi eg kvelst að alla Þegu.

Þá þed i þurt þra mætt aller Illgiorda
með / Þui Drottinn heyr heyr minn grætt.

DRÖTTINN hafi heyrer minna Beid
ne / Drottinn hafi medtekur minna Bæn.

Aller minner Þvínar minn sijn skamast /
z mig skilfder verda / om Næl snuast / z
til Skammar verda mig snarlega.

VII Psalmur

Dauid klesker hær / hugnætt siærhugr einn skal þa
þa siætt / þa þann skiedur oriætt / og að Mætt giepe
sig vnder Guds Vilja og Dom / og bidie þyrer þe
im sijn skilft giorda / þad þeir mættu snuast til Gu
ds / þesse psalmur er samhljóða þeim 9. 18. 21.
55. psalme.

Sakleypse Dauids sijn hafi saung þyrer

DRÖTTINN vegna Orða Þhusi

Sonar Temini.

ÞÞa þig **DRÖTTINN** Gud frey
ste eg / Málpa þu mætt i fra öllum
minnum Össoknurum / z frelsa mig.

So að þeir græpe eðle sem Leon minna
Sölu / z hana i sundur slætt / fyrst að þær
er einn sa sem (hana) þreifar.

Drottinn minn Gud / eð að eg hefe þæ
giort / z eð Ranginde eru i minnum Mondum

Þf eg hepe þeim i slætt endurgölded sem

mig lietu í. Friðe/ Eður hafa eg skada gi
ort þeim / sm mǫnner Dóttir voru þýtt
ongua söt.

Þa opstæfe mið Dóttur Sælu miðna/
z Handtæke hana/ z fottrode mitt Liff ni
ður til Zardar/ z leggðe miðna Xru í Mo
ldarduþt. Sela.

Statt vpp DRÖTTLIN í þíffe Reide/
vpp hef þig nfer Grind Dvina miðna/ og
hjalpa mier aptur í það Embætte / sem
þu hefur bifalad mier.

So það Endurest safnest til þán aptz/
Og vegna þess hins sama þa kom vpp
aptur.

DRÖTTLIN hafi er Domare nfer So
skenu/ Dæm þu mig DRÖTTLIN epter
miðne Rietsuiffe/ z epter miðnu Saklense.

Latlu Nreckuiffe þeirra hína Ogublegu
þa enda/ z gior greitt fyr hinum Rietslaa
ta/ Þuiad þu rietsferdugur Gud ransakar
Niortun z Nýtun.

Mitt Fullting er ap Gude/ sa er hialp
ar Rietsferdugum af Niarta.

Gud hafi er einn Rietslaatur Domare/
Og

Dg einn Gud/ þa hvort ed daglega hotar.

Menia Men vilie leidriettast/ þa hefr
han huatt sitt Guerd/ Sif Boga hefur
han vpp spaðad z hñ tilbved.

Dg z honum hefur han tilbved Dau
dans Skente/ Sinar Druar hefur han
tilreidt til fordiorpunar.

Sia þu/ Nan hefur illt i Sine/ han ge
ingur med Dgiæfuna/ Dg han mun fæda
Engena.

Gropena hefur han grasæd/ og opnad
hana/ Dg i þa Grof þell han sialfur sm
han gjorde.

Hans Olucka mun honum i Koll koma
Dg hans Ranglæte sialfs/ mun opna þa
þa yper hans Muirfel.

Þacker giore eg DRDINE/ vegna
sins Rietslætis/ Dg Rafne DRDINS
hins Næsta vil eg Lof syngia.

VIII Psalmur.

Dauid talar hiecr um þa Virðing/ sem Gud gíg
ede Mañskiepnuñe/ þa han gap heñe valld yper ol
lum Glæum a Jorðuñe/ sem han haði skapad he
ñe til gagns z rrytsenda. Psalmur þesse er sam

hljóða

blíða við þá 19. 24. 104. 144. Psalm.

Psalmur Davíðs fyrir að syngja
vppa Githith

DROTTINN / vor Drottinnare / hús
ersuðasamlegt að er þitt nafn
í öllum löndum / So að þú lifir
glædd er í Himnenum.

Við af Múne Smabarnanna z Brist
múlkinnanna / þessu þú eirn Styrkleika til
bædd / þessu þína Dóttir sátt / so að þú
afmædder Dóttir / z þá hafi Nefndargi
arna.

Þú ert eg mun sía Himnana / Bædd
þína Singra / Tungled og Stjörnumar
húðiar ed þú hefur tilbædd.

Huð er Mæðurenn þess / að þú skuler mi
hætt hans? Eður Mæðsins Sonur þá
þú vilt hans?

Þú lifir Lífna munu lata þú af Gu
de yfbergipen vera / Einn með Öru z Beg
semd munu þú Króna.

Þú munt setja þú eirn Herra yfer ver
ðinn þína Nanda / Alla Múne þá þessu
þú hönum vnder Fætur lagt.

Gaude og Maut allt til samans / Þar miz
eirn

eirne Skogardyrē/ Sugla Loftslins ē Eif
fa slaparins/ z allt huad i Nasēu geingr.

ÐANÐE Eif vor Drottare/ Nær
su dasamlegt er þitt Nasn i öllu Landi.

IX Psalmur

David talar hieir um þad/ ad Gud proue(edur
keyne) syna Þienara med myklum Morgange/ og
hjelpe þeim þar þra/ so þeir skule þensa þan æp
enlega. Psalmurefi er samhlöda þeim 44. 60.
66. 140 psalme.

Psalmur Davids/ ofaf þeirre þögru
Rngdoms Aftu/ þ ad syngia.

E þacka þier Drottin vt af öllu
mínu Niarta/ Og allar þýnar Og
semder vil eg framtelia.

Eg þagna z em gladdur i þier / Og sy
ng Lof þínu Nasne þu hia allra Næste.

Þad þu snerer mínum Dvinum a Næl
aptur/ So þeir eru fallner/ z spretsoorust
þyret þine Augsyn.

Þuiad þu giorder mier rielt og mínu
Mælefne/ Þu situr a Domskolenum eirn
rieltuðs Domare.

Þu straffar Neidingiana/ z fyrerfiem
ur þeim Ogudlegu/ Þeirra Nafn apstief
ur þu

ur þu vm alldur og ad eilífur.

Suerdiá Dómarens vrdur ad sjóðsta ad
önguú/Dg Borgernar braustu niðr/ Þeir
ra miðing hefur þórtþarest med þeim.

En DRÖTIN bláfur eilíflega/
Nafn þepur sit Signar sæte tilbæd til
Domsins.

Dg hñ mun Heimsþringluna riettelega
Dama/ Dg Folkenu medur Riettuðse sti
orna.

Dg DRÖTIN er Althvarf hins Fata
ka/ Enn Althvarf þa a liggz i Reyðeie.

Þar fyrir treysta þeir a þig sem þitt
Nafn þeckia/ Þu ad þu þvergiefur eðle
Drottin/ þa sem þin leita.

Syngeð Loð DRÖTINE/ þeim ed til
Zion byggir/ Runngiored medal Folkins
hans Verð.

Þu ad miðest hñ/ z hñ spyr epter þeir
ra Blode/ Nafn forgleymer eðle kalle þra
hñna Fataku.

Mysskuna þu mier DRÖTIN/ lgt þu
a Gyrd miðna medal Dvina miðna / Þu
sa ed mig vpphefur vt ap Daudans dptu.

Þppa

Þyppa þ eg framtelie allar minnar Lof
fogur/ i Borgarhlidū Dottureñar Zion/
So þ eg gladr sie/ yfer þānu Nialpræde.

Niner Heidnu eru midur sökter i Graf
ernar/ þær ed þr hofdu tilbæd/ þeirra fo
tur er i þeirre Snorulle fastur/ sm sialfer
þeir vppegndu.

Þaſen þeckest þad/ ad DRÖttin lætz
riett skie/ Ad hif Dgudhrædde er fiotradz
i Berkum sinna Nanda / fyrer Dræd
Sela.

Snuest hiner Dmildu til Meluſtis/ All
er þeir Heidningar sem Gude þorgleyma.

Þuiad ei mun hā med øllu þorgleyma
hinum Fataka/ og Þonen hins Þolada
mun ekki glataſt æpenlega.

Statt vpp DRÖttin / so þad Madur
en verde ekki yferſterkare/ Eaf þu alla He
idingia dæmaſt fyrer þiſe Augſyn.

Set þu yfer þa DRÖT Tin cirn Mei
ſtara/ So þad hiner Heidnu medtelie þ/
ad þeir eru Meñ/ Sela.

X Psalmur.

Bin

Um Magt Antasbrist síns sem hann hefur í Ver
öldene/ z um Gæpnd þa/ sem Gud mun læta yper
hann koma/ z þreifa syna Þienara vndan hans va
llæ. Psalmuren er samþlioda þeim 11. 35. 36.
74. Psalme.

Svar þyrter ert þu Drottinn
so fjarlægur? Og geymer þig a
Nærmungar tíðmanum?

A meðan hinn Ogudlege veit
er Yfergang / þa hlýtur hinn Færænde að
læða/ Þeir hallda til samans/ z vpphuga
huad vondflegt er.

Þutad hinn Ogudlege hroosar sér í síne
Metþroan / Og hinn Agiarne bleffar sig
og lastar Drottinn.

Hinn Ogudlege er so ofurðædugur z rei
dur/ að hann hirder um önguann/ Í öllu sí
nu Athæfe virder hann Gud einfís.

Síne Þótu hældur hann samt frast/ Þá
ner Domar eru honum miög fjarlægur/
Hann breptar drambsamlega við alla sína
Þvine.

Hann seiger í sínu Niarta/ Aldrei verð
eg yferbugadur/ um Aldr z að eilífu mun
það hiedan í fra hæðalauð vera.

Hans Mútur er fullur Bólvanar/ Þa
Iskíleka

Iskleika z Guifædis/ vnder hñs Tungu
rootum er Nrygd z Fruide.

Nā vmsitur i Gerdunum/ ad drepa þāñ
Saklausā leynelega / hans Augu stara
a þāñ Fatæka.

Nā vmsitur i leyne/ so sein Leon i Bæ
le sǫnu/ Nā vmsitur ad grǫpa hñ Fatæ
ka ad hñ þæ veidt hāñ/ þa ed hāñ teyr
hñ i sǫna Snoru.

Nā melur i sundur/ nidur þrycker/ z se
ller hñ volada med Dprǫke.

Nā seiger i sǫnu Niarta/ Gud hefur
forgleymt þui/ Nā hefur sǫnu Andlite
þar fra snued/ so ad alldre mūe hñ þ sia.

Nñs vpp DRÖTIN Gud / vpphef
þinna Mond/ Forgleymt ecke þeim Fatæku

Quar þ þal hñ Ogudlege lasta Gud/
z seigia i sǫnu Niarta/ Eige skæpter hāñ
þui?

Þad sama siet þu vel/ þuiad þursitur þa
Eymd z Armæde/ vnder þǫnum Mondum
er þad fomed / hiner Fatæku bifala þad
þier/ Þu ert Nialparefi Fodurlausra.

I sundur brior þu Armlegg hins Ogud
2 lega

lega/z leita að hans Zustu/ So að hfs
Dgudlegt Aihope/verde ei meir funded.

DXDZ In mun rækta vni Alldur z
að cilufu / Nmer Neidnu munu fyrerfar
ast/vi af hans Lande.

Grund þeirra Satæra heyrer þu **DX**
DZ In / Þeirra Niarta veit vissulega að
þitt Eyra hoggur þar að.

So að þu dæmer Niett hinum Fodurla
usa og Satæra/ad eige halde þa Madur
meir mfrasti/ad stæra sig a Fodurke.

XI Psalmur

David talar hier vni illra Maña Salskleila z
Suik/sem þeir hapa i þrañe i more Guds Þienue
um. Og vni þaß þunga Dom/sem mun koma yp
er þa/Saß samþleodar þeim. 10. 19. 68. 140.
Psalmr.

Psalmur Davids að spng
ia fyrer.

 G trepste a **DXDZ** In / husr
nen seige þier þa miñe Sælu/ þ
hun skule fluga sm Skogarflugl
vppa yðar Fioll?

Þuiad sia þu/ hiner Dgudlegu spanna
stí Boga/z leggja sñnar Þruar a Site
ing/

ing/ad þeir heimuglega sköte hina Ríetti
ferdugu þar með.

Þuiad Grunduollen brutu þeir nidur ad
Bruñe/ Nuoriu skal sa Ríettlæte til veg
ar koma?

ORÐ Einn er i sánu heilögu Muste
re/a Nimmum er **ORÐ** Ottins Tignar sæ
te/Nans Augu sia þar vppa/hans Auga
huarmar reyna Mañaða Sonu.

ORÐ Einn hañ reynir hñ Ríettlæ
ta / Nans Gæla ad Natre hepur hñ D
gudlega/og þa sem Jústuværkiñ giarnan
fremta.

Nañ mun rigna læta þfer hina Dgudle
gu Eldflugum / Eldi og Brekkestenes/
Dg stormvidred mun hñ þeim ad verða
unum gíefa.

ORÐ Einn er Ríettlætur/og elskar
Ríettlæted/Þar fyrir ad þeirra Andlit lq
tur a það huad Ríettferdugt er.

XII Psalmur

Dauid bad til Guds a mote Sálskum Lærdi
me/So ma og eirneigeti nu hugi biðla/ad Gud vil
lic biuara sig þra þönum. Psalmur þesse er sam

hlíoda þeim 5. 17. 19. 35. 111. 119. 142. Psalme.
Psalmur Dauids / fyrer ad syngia vppa
mitta Streingia Nliodfære.

Sálpa þú **DRÖTIN**/
þuiad hina Neilogu tekur ad fœ
ekka/ Og hiner Ríettferdugu eru
milog þær ordner meðal Masi
assa Sona.

Nú er og eirn talar við annan fapeingele
ga Nlute með Smiadrar/ Og læra vt af
Luidrægu Marta.

DRÖTIN fyrerþære öllum Smiadr
runar Þórum/og þeirra Tungum s stor
Ord tala.

Þeir ed það seigia/ Þor Tunga skal
þperreðeð hafa/ Öss þer ad tala/ Quor
er þor Þperhetra?

Fyrer Gynidar sakar Þoladra/og And
uarpanar sakar Fatakra vil eg vpp ríssa/
seiger **DRÖTIN**/ Eg vil eitt Nialpræ
de veita; so Men þulu alldiarflega læra.

Mæled **DRÖTIN** er eitt hreint
Mæd / so sem Elmræd Silpur i Deigul
moo sio sinnum hreinsad.

þu

þu DRÖTIN varduett þa/ Og va
 rduett off þra þessare Rynflood eilíflega-
 Allstadar er þar fíolde Ogudlegra/
 Quar ed slásker fænepster Drottina a meðal
 Fólksins.

XIII Psalm.

Dauid bad Gud um Ræd og Ræd mote Dýpl
 enum/ Eins ma eg eirnen sterhugr eirn bidia af
 Siarta/Psalmur þesse er samhlöda þá 16. 25.
 31. 116. 130. 144 Psalme.

Psalmur Dauids þyrer
 ad spngia.

Dærsu leinge villstu DRÖ
 Etin þorgleyma mier þáen
 med öllu? Quersu leinge þa
 hylur þu þitt Andlite fyrer
 mier?

Quersu leinge þa skal eg þáen Kual
 rædur vera i minne Sölu? Og angra mig
 so i minnu Siarta daglegana? Quersu le
 inge skal min Dvinur forhæpia sig vpp yf
 er mig?

Stia þu þar til/z Bænheyr mig DRÖ
 Etin min Gud/Þyplþo þu min Augu/
 B ið so ad

so ad eg sofne ecke i Daubanum.

So þad mið Dvinur hæleſt ecke um þ
ad hæſ ſie mier mættugre ordeſi/ Og hin
er ſem mig motſtanda / meige ſig ecke af
þui gledia/ ad eg ligge fallen.

En eg treyſte þar oppa/ ad þu ſo Myſt
unſamur eri/ Mitt Narta þad gledur ſig
i þænu Nialpræde.

Eg vil ſyngia DRÖTNE Loſ/ Þu
ad hæſ giører ſo vel til mæn.

XIII Psalm.

Ylle Menn ſem gígga gðrum ſkæda / æ hata
Guds Solk/ æ þorſmæ hans Þod/ Þeir munu þæ
ottæſt ſem eingenn Gæte er æ þerdum/ og Guds Þi
ðnuſtu meſi munu þreſſader verða æ Weige Þom
ſins. Psalmur þeſſe er Samþliða þeim 53. 58.
36: psalme.

Psalmur Davids fyrer
ad ſyngia.

Þær Þauſſu ſeigta i ſænum Njort
um/ Eingenn er Gud/ Þeir duga ecke
eri/ og eru ſutuirdeleger i ſiðe Breit
ne/ Þær er ecke ein ſa æd goſt giører.

DRÖTIN hæſ leit af Ninnu oþan
þfer Maſſaſa Sonu/ So ad hæſ ſæ/ hu
get

við noctur munde þá ed stíðande väre/og
epter Gude leitade.

Enn aller þeir voru frasnuner/ og aller
saman huor mæðrum onyter ordner/ Þat
var eingefi þá ed noctud gott giorer/ z cke
eirn.

Quert vill eingefi af þeim Illgiordamo
fium merkia það? Þeir ed mitt Folk vpp
fuelgia/ ad þeir ale stalsa sig/ Enn DND
I Iñi malla þeir cke.

Þar vggæ þeir um sig/ Enn DND I Iñi
er hia Kynslood Ricttlaatra.

Þiet forsmæd Rædiñ hins Bolada/
Enn Gud er hans Trunadar traust.

Eg villde það Nialpræded vt af Zion
Ræme yfer Israel / z það DND I Iñi
frelfæde sitt Hertekna Folk/ Þa munde Ja
cob þagna/ z Israel vera Gladur.

XV Psalmur

Um þa sennu Matturetegund Ricttlaetefins/
z þess Kvægt/ z ad þeir Ricttunfu min þar eilep
good Laun i Gimnargte. Psalmureñ samþliðar
við þann 21. 26. 101. Psalm.

Þ liq

Psal

Psalmur Davids.

DROTTI / huor þær ad þwa i
þíne Stalldvord? Edur huor
mun hufast vppa þínu Neilo
gu Stalle?

Nañ sa ed frammgeingur flecklaus / og
giorer Rielt / Og talar Sankleken vt af
Niarta.

Quor ed ecke suifsamlega mæler miz sin
ne Tungu / z Raunga sñnum eckert Illi
giorer / Og leggur ecke sñnum Raunga
neitt lastlegt til.

Quor hañ leider hia ster hiñ Illgiarna
en i heidre hepur hinn Gudhrædda / Quor
hañ suer sñnum Raunga z suðkur hann
eck e.

Quor hañ giepur ecke Fie wt vppa Dē
ur / Og tekur ecke Mwtu yfer þañ hinn
Saklaus / Quor ed þetta giorer / sa mun
stodugur blāfa æfenlega.

XVI Psalmur

Sa Rietslæte þorsætur sig vppa Gud i sñnum
Motgange / þui hann veit ad hann elskar hañ þa
og gietur vel biuarad hann þyrer þllu vondu / og
giorer

gígrt hann holpen. Psalmurinn er samþlieda þá
17. 26. 27. 68. 101 Psalmi.

Éitt Gyllene Klenodium
Dauids.

S Ardueit mig Gud/ Þú að eg frey
ste vppa þig

Eg sagde til Drottins/ Þú
ert Drottinn/ eg hlýst að ljáða fyrir þá
nær safer.

Fyrir þá Neilugu sem a Jarðrífte eru/
og fyrir þá Þyrðlegu/ A þeim hef eg alla
mína þecknan.

En þeir hiner aðrir sem eptir hinu od
rum stunda/ munu málæd Níartans Ang
ur ljáða/ Eg vil ekki færa þrjá Dryckjar
Forner með Blöðnu/ ekki heldur taka þe
irra Nafn mierz i Munn.

Drottinn er minn Arskífd / 7 mitt
Mútskipi/ Þú ert sa sem mierz vardueitir
mína Múrdeiskd.

Mútur fiell mierz i Lyfkelegum skad/ Og
hin besta Arskífdin hlötnaðest mierz.

Eg losa þá Drottinn sem mierz
gaf Ræd/ En þá typta mig eirnen minn Rý
tu a Rætur

Álla tíma hepe eg DRÖTTLið miet
fyrir Augum/ Þú hast er miet til Nægre
Mandar / Þar fyrir mū eg stöðug: bláfa.

Þar þyrir gleð: sig mitt Hiarta/ & mæn
Dyrd er Gladuar/ so mun og eirnefi mitt
Hóld i Bonesse Húslast.

Þú ad ei muntu mænna Vnd yfergiefa
i Heluðe/ Og ei sata þinn Neilaga rotn
an sin.

Þu giorder miet Lúðan Beigen til Láp
fins/ Fyrir þíne Augsyn er gnott Fagn
adarens/ & gledelegt Láp til þinnar Næg
re Mandar eilíflegana.

XVII Psá.

Ein Bæn sem stöðugt eirn ma lesa/ þad hann
Lúne ad vera stöðugur i Samleiðanum/ & ad búa
væst þra þólikum Lærdome/ og rangre Tru/ oð þ
ad Gud vilie launa þeim vel/ sem satlauser Mót
gangen lada. Psalmur þesse klemur saman við þá
5. 12. 14. 15. 28. 141. 142 Psalm.

Ein Bæn Davíds.

SEn þu DRÖTTLin Kiettofs
ena/ merk mitt Afab/ Hogg ad
munne Bæn/ þuot ad ei stier af
sult

súlfamlegum Borum.

Plútaſtu til míns Málefnis/ Og glep
giætur ad Ríettíndunum.

Pu reyner mítt Híarta / z víttíar þeſſ
a Mattarþele/ z hreinsar mig/ z fíkur eſſ
ert með muer / Eg einſetta muer/ ad mínn
Muſtur ſkylde eſſe ſteika.

Eg varduelte mig í Ordenu þíſſa Ba
ra/ Fyrer Maſaſſa Berfum / a Beigen
um Spíllurkíans.

Maſtu míſſe göngu í þánum Begum/
So ad mínn Fotſpor ſkríðne eſſe.

Eg kalla a þig/ ad þu Gud Bænþeyr
er mig/ Mneyg þínn Fyru til mínn/ z heyr
mínn Ord.

Audſyn þíſſa daſamlega Godgirne/ þu
Híalpare þeirra ſem a þig treyſta/ I gle
gn þeim/ ſem ſetia ſig vpp; móte þíſſe Ma
gre Hende.

Varduelt þu mig ſo ſem Siaallred
Augans/ Under Skugga Wangia þíſſa
vernda þu mig.

Fyrer þeim Ogudlegu ſem kuelia mig/
fyrer mínnum Dvinum ſem vmiſtia mána
Sálu.

Þeirra

Þeirra Feitingiar hállda til samans/
Med sǫnum Muñe tala þeir drambsam
lega.

Quat ed vier gongum þa umkringia
þeir oss/ Sǫn Augu setia þeir þangad/ þ
þeir flæc oss til Gardar.

So sem aǫnad Leon/ þad bwyed er til Br
adana ad veida/ Lǫka sem Leons Quelpz
sǫr ed situr i Fylsnum.

Tak þig vpp DRD Etti / ypperðall
þa/ og nidurlæg þa/ Frelsa þu med Suer
de þǫnu Sǫlu mǫna fra þeim Ugudlegu

Fra Fólke þínar Mandar/ DRD Etti
fra Mǫnum þessarat Beralldar/ þeir ed
sitt Mutskepte hafa i þeirra Lǫf/ husrta

Kuid ed þu þyller med þǫnum Ude/ Þe
ir ed hafa miken fiolda Barna/ z loata sǫ
nar epterleyfar epter hla þeirra Midium.

Eñ eg mun sia þitt Auglite/ i Rietslæ
te/ Eg mun saddur verda/ nær eg vakna
epter þíne Mynd.

XVIII Psalmur

Þennan Psalm saung Dauid / þa Gud hafde
þrelsad hann ap Lende allra þans Qvina/ og ap
Lend

Ende Kongs Sauls/ Og talar hann h  r um Ch-
risti þann/ Dauda og vpprisu. psalmur þesse er
sambloda þeim 21. 59. 61. 123. psalme.

Ern Psalmur Davids/ **DRD** Einn
þronuskumans/ til ad syngia fyrer/ H  r
ed talade þyrer **DRD** Einn/ Orðen þessa
Lofþuccdis/    þ  n t  ma/ þa ed **DRD**
tin h  rde frelsad h  n   r H  ndum all-
ra s  na D  ina/      r Ende Sa-
uls / og sagde.

Dart   aran h  fe eg þig **DRD**
Einn/ minn Styrkleike/ **DRD**
Einn mitt Hl  fdarbiarg/ mitt
brugt B  ge/ minn Frelsare/ minn
Gud/ mitt Traust a h  rt eg trenste.

Min Be  ndarhl  fd/    H  rn minns H-
alpr  edis/    mitt Althvarp.

Eg vil l  pa **DRD** Einn/ og m  falla
h  n/ þa m   eg þrellsadir verda i þra min-
num D  inum.

Þuiad mig h  pa um  ringt B  ndenn
Daudans/ Og Belials Be  ter h  pa sk-
elft mig.

B  ndenn Helu  tis h  fa um  ringt mig/
Og Daudans En  tur y  ferbugudu mig.

Nær eg fœliunf/ þa æfalla eg DRÖT
Tin/ z hreopa til Guds miðs/ þa Bæn
heyrer hañ miðna Kaust af sjánu Muste
re/ z mitt æfall fœimur þyrer hans Aug
syn/ honum til Gyrna.

Jorden Litade z hrifist oll/ Dg Gru
ndvefferner Giallaña flulpu z hrærdi sig/
þa ed hñ reiddest.

Keytur Gaus vpp af hans Nefum/ z
Ældur brafi af hans Muñe / so ad þar
fndrudu Neistar vt af.

Nafi bengde Himnana/ z stie ofan/ Dg
myrkua Þoka var vnder hans Footum.

Dg hñ þoor vpp yfer Cherubim / z fla
ug/ Nñ fœimade a Bindfins Wangum.

Nans Tialld i Fringum hñ var Myrk
red/ z dym Þokusth/ þar var hañ iñe hu
len.

Vi af þeim Geistum fýrer hans Aug
syn/ tviðrudust Skjœn/ mð Nagle z Æld
flugum.

Dg DRÖT Tin hañ liet Reidarþrum
ur flœa af Himne/ Dg sa hñ hæste gap vt
fitt Nliod med Nagle z Ældgange.

Nann

Nafi skaut sǫnum Geislum vt/og í sund
ur drepfde þeim / Nafi liet verða myklar
Elðingar/z hrædde þa.

Þa sǫust vppsprettupptær Vatnafla.
z Grundveller Jǫrdareñar auglysku sig/
DRÖTtiñ/af þíñe straffan/vt af blæ
stre Andans Þíña Nasa.

Nā sende vt af Næðeñe/z meðtók mig/
Dg tók mig burtu vt myklum Botnum.

Nafi þreifade mig þra sterkustu Drinnā
mǫnum/Dg í burt fra þeim ed mig Nötu
du/huoriet miet voru megtugre.

Þeir ed miet æsoñ veistu a mǫnñ Nör
mungar Deige/Dg DRÖTtiñ var mitt
Nuggunar traust.

Dg hafi leiddé mig vt a vǫðan Boll/
Nafi leiddé mig burt þaðan/ þui hafi þa
fde goðan Vilja til mǫñ.

DRÖTtiñ hafi endurgjældur miet/
epter mǫñu ríettferdugu Mælefne/Nā
vmbunar miet epter Nreinfærdugleika mǫ
ñna Nanda.

Þuiad eg varðueite Begu DRÖT
ins/ Dg brepte ecke Samonnlega a mote
mǫnum

mǫnnum Gude.

Þuiad alla hans Doma hefc eg mīer
fyrer Sionum/ Og hans Bodordum fleþ
gi eg ecke burt fra mīer.

Helldur em eg Glecslaus fyrer hōnum/
Og þīuara mig þra Synðene.

Þar fyrer endurgjellidur mīer DND
tin epter mǫnu Riettlæte/ Og epter hrein
þerdugleika mīna Nanda 1 hās Auglite.

Mia Neilögum ertu Neilagur/ z hia Fr
omum ertu Fromur/ z hia Hreinþerdugū
ertu Hreinþerdugur/ z hia Rangsnunum
ertu Rangsnuen.

Þuiad þu munt frelsa þad farræda Fo
lk/ Og nidur lagia Drambfom Augu.

Þuiad þu vppþyrter mitt Eios/ DND
in Gud mīn hān giorer mitt Mþrkur ad
Þyrku.

Þuiad fyr^o þig fæ eg Stræðsfolked vid
Belle lagt/ Og fyrer mīn Gud/ yper St
einveggen stoeked.

Guds Beiger eru fyrer vfan Lyte/ Ord
rædur DND Eins eru Gagnhreinar/
Nā er einn Nljþdarfiolldur allra þeirra
þa hā treyfta.

Þui

Þu að huer er Gud / vñan alleinafa
DROTTIN ? Eða huer er sterkur vñ
an vor Gud ?

Gud brynjar mig með Krapti / Og gí-
rer mína Þegu Flecklausu.

Nann gírer mína Fætur alhættu sem
Niartarens / Og setur mig vppa mína
Næð.

Nafi kveðir mánnum Nondum að beriaft
Og lætur mína Armleggju Stalboganis
að spalla.

Og þu gípur mér Skioðvefi þíns Ni-
alprædis / z þín Nægre Nond styrk' mig /
Og nær eð þu autmyktir mig / þá mykt-
ar þu mig.

Þu reitar mér neglegt Sangróm / svo
það mínir Deðlalíðir skridna eð.

Eg vil fættia eptir mánnum Dvinum /
z handtafa þá / Og ei aptur snúa þyrri eð
það eg hefse fyrirkómed þeim.

Eg mun þá niður slá / z þeir munu
mér eð vðstóðu veita / Þeir hliota vñ
er mínar Fætur að falla.

Þu kátt með Krapti að Herkláða mig
E til

til Bardaga/Pu vnd' mig leggi alla þa
sín setia sig vpp a mote mier.

Pu giefur mier það iníner Dvlnet sín
ua a Flootta/Dg eg mánun Natursmótt
um í sundur dreyfe.

Þeir kalla/og þar er sa eingest ed þá
hjalpe/Til DRÖTTINS/ enn hafi and
suatar þeim ecke.

Eg vil melia þa so sem Mosldardup
fyrer Vinde/ Eg vil vistwpa þeim/ lífta
sem Saurendum a Strætum.

Pu hjalpar mier í fra þui þráttunaz
sama Folke/ z gíorer mig ad Nopde me
dal Heideffa Þioda/ Þad Folk huort eg
þeckta ecke/þad mun þiona mier.

Þad hlyder mier miz hlydugum Eyrli/
Ja þeir afnarlegu Eyner apneitta mier.

Niner afnarlegu Eyner/þeir hiadna ni
dur/og fara fálmande í sínum Bontu.

DRÖTTIN hafi lifer/ z bleffadur sic
Styrkur min/Dg Gud minns Nialprædís
sic Lofadur.

So Gud er mier giefur Nefndena/Dg
Folced vnder mig leggur.

En

Þa ed srefsar mig i fra Dvinum mǫnn
og forhefur mig i burt þra þeim sm settu
sig vpp a mote mter / Þu hialpar mter þ
fra þeim hinum Ranglætu.

Þar þyrer vil eg **XXIX** Sif þier þa
efer gista medal Heidiska Þioda/Dg Lof
þngia þǫnu Masne.

Þa ed audsynet mǫked Mialpræde sǫnn
Konunge/ & Mýstun veiter sǫnum Smur
da/ David/ og hans Aþfæme cilǫflega.

XIX Psalmur

Lier talar David um þa storu Mǫgt & Dyrd
Guds/ og þad/ ad hann metge vel þeckist af gllū
sǫnum skǫpudum Stiepnun/ Soluñe/ Tunglenu/
Limmerum/ og Mǫskieskiuñe/ og af gllum Glucū
sem hann skapade/ þad hann ste safur Gud. Hann ve
rdur og eirnen þecktur/ vt af hans heilaga Orde/
Hvar þyrer eiru & sierhugt a ad bidia/ ad hann mǫk
te þad/ læra/ & þar vid blypa. Psalmur þesse er
samblidande þeim/ 8. 12. 29. 104. 148 Psalme.

Sinnarnet vissþra Guds Dord/
Dg Þestingen Ninnasfa fustgi
orer Berf hans Nanda.

Þuor Daureff seiact þad ed
tū/ Dg þuor Rottin fustgiorer þ affare. i

Þar er eekert Tungumál til edur þær
Munnrædur/ hvar ed þeirra Radder hén
rast ecke.

Þin öll Lond er þeirra Níomur vtgei
ngen/ Og þeirra Mál allt til Heimsins
Enda/ Soluñe hefur hann Nerberge sett
i þeim sömu.

Og hann sialfur geingur vt þadan/ láfa
sem ein Brudgume vt af sínu Brødar
høse/ Og gledur sig sem ein Netia/ til að
hlaupa Beigeti.

A einum enda Heimsins Kiemur hann
vpp/ z reñur so um kring til hins sama en
da/ Og eekert skolest þyrer hans Nita.

Lögmaled DRÖTTINS er flecklaust
Og endurnærer Sælana.

Þinnisburdurek DRÖTTINS er tru
anlegur/ Og giesur Þýðdom Skilnings
litlum.

Skipaner DRÖTTINS eru rietsferd
ugar/ og gledia Niartad/ Þedorderk DR
ÖTTINS eru skær/ z vppbryta Augun.

Ötte DRÖTTINS er hreinferdugur
z bláfur eilíflegana/ Domar DRÖTTINS
eru

eru saðnarleger / allir eru þr. Rietsferdug^r

Dyrmtare eru þeir heildur ein Gull / &
myklar Symsteinar / Þeir eru sætare enn
Nunang & Nunangs Seimur.

So verdur eg einnefi þinn Þion fyrir
þa æmifitur / Og hvar ed vardueitir þa /
sa hefur mikel Verðlaun.

Hvar fær skynad hvorsu opt hafi mis
giorer? Þyrt gief þu micr DROTTI
mínnar heimuglegar Synder.

Vardueit einnen þinn Þion i fra þeim
Dramblætu / so ad þr. Drottne ei ypp^r mi
er / Þa mun eg flecklaus vera / og saklaus
af mikelle Misgiord.

Lat þier þecknast Þordrædur míns Mu
ns / Og Mæled míns Hiarta fyrir Aug
lite þánu.

DROTTI míni Hjalpare / Og míni
Endurlausnare.

XX Psalmur

Ein Þæn þyrir Konga & Gæðingia ad bidda
til Guds. Psalmur þesse er samhliðdande þeim
nasta eptirþylgianda 21. Psalme.

C iii

Psalm

Psalmur Davids fyrer.

ad syngia.

DRÖTTI Bænhyrte þig a
Mozangs tjamanum / Og Na
þur Guds Jacobs þad vernde
þig.

Nann sende þier hialp af Helgedomen
um / og styrke þig út af Zion.

Minnugur sie hafi alls þíns Mataroff
urs / Og þín Brekþorn verde þeit noog
Sela.

DRÖTTI gjepe þier þína Niartans
villd / z vppfyllle allan þítt msetning.

Þier gledium oss i þínu Nialpræde / og
i Napne Guds vors / setium vier vpp Si
gurmerkð / **D**RÖTTI vppfyllle allar
þínnar Bæner.

Nu formerke eg / ad **D**RÖTTI frels
ar sifi þítt Smurda / z bæthyr' hafi út af
sinnu heilogu Minne / Nans Nægre N
nd hialpar Kröptuglega.

Þeir hiner adret treysta vppa Bagna
z Bághesta / Enn vier huxum vppa Nas
ned **D**RÖTTI Guds vors.

Þeir

Þeir eru nidur flegner og fallner/ Enn
vör sköndum ríft er.

XXXIII In þialpa þu/ Konungurinn
hættir oss/nær ed vör ætollum hafi.

XXI Psalmur

Gud þialpar öllum Kongum & Stórþýðingum
sem á hafi trúar/og strappar Övine þeirra. Psalmur þessi er samhljóða þeim/18. 20. 37. 144.
Psalmur,

Psalmur Davíðs fyrir
ad sýngja.

 XXXIII In/ Konungurinn gleðr
sig í þánum Krapti/ Og hvað
harla glædur er hafi/ wí af þá
nu Níalpræði?

Þu gífur honum sína Míartans Vi
ld/ Og sýniar honum ekk þess/ hvað ha
no Mútur beidest/ Sela.

Huad þu vörheller hafi með Belsam
dar Bessu/ Koronuna af Gulle setur þu
vörpa hans Mefud.

Hafi bídur þig vör Eiss/ Og þu gífur
honum Langá Eissdaga/ vör Aldur & ad
eiláfu.

E iij

2078

Mákel er hans Dyrð i þínu Níalspræði/
Þu leggur þá Begfemd z Þrjúðe til.

Þuad þu setur þá til Blessunar eilífs
lega/Þu gleður þá með Fögnude þíns
Andlitis.

Þuad Konungur þá vonar vpp á
DROTTI/Dg fyrer Myrkunfeme þi
ns Næsta mun þá flöðugur standa.

Þín Nond mun sína alla þína Þvine
Þín þin Nægre Nond mun hitta þa ed
þig hata.

Þu munt giora þa láfa sem Ellðfins
Þsn/a Tíma þínt Keide/DROTTI
ín mun vppsuelgia þa i síne Keide/z Ell
durei mun vpp eta þa.

Þeirra Avögst muntu fortynast láta
af Þorðu/ Dg þeirra Sæde i burt fra
Mánana Sonum.

Þuad þeir þeinktu þer illt ad giora/
Dg samsettu þær Rædagjorder/huoriar
þeir feingu eke þúlfomnad.

Þuad þu munt giora þa ad Þrlum/
þín Þogastreing muntu spennu i gieg
þeirra Augsyn.

DROTT

DRÖT Min/vpphef þig í þínum Re
apte/Þá viljum vler syngia / og lofa þitt
Mágtarvellde.

XXII Psalmur

Dauid talar hier um Jesu Chtisti Dauid og
Þínu/það þá hafa með hest þressað allar Máti
skiepnur/vandan Dispulsins Vallde. Psalmur þe
sse bliodar so sem sa 65. 72. 110 Psalmur.

Psalmur Dauids fyrer að syngia/ Vi
af Mindeffe/sem Marla var
Beidd.

GUD minn/ Gud minn/hvar fyrer
hefur þu yfergiteped mig? Og
veina/efn mín hjalp. er fjarlæg.

Gud minn/a Dagein falla eg/z þu giefur
eðke andsuar/ Og a Mottuñe þeige eg ee
fe eirnein hellsdur.

Efn þu ert Neilagur/ Þu sem byr með
al Loptgiordar Israel.

Vorer Fedur vonudu a þig/ Og þa er
þeir vonudu/þá hjalpader þu þeim.

Til þáin fölludu þeir/og vrdur frelsader
þeir vonudu a þig/z vrdur eðke til skam.

Efn eg em Madsfur efn eðke Madur/
Cv Drixle

Þrítle Mafíakka z fyrersifning Follfins.

Aller þeir er mig sœu/ hæddu að mæ/ Opnudu síð Mun z flokk Nofudeff.

Klage þú þad fyrer Drottne/ hialpe hann honum/ Og hafi þrelse hafi/ hafe hafi aðars vilia til hans.

Þuiad þu vtelldir mig/ af miffar Modur Eude/ Þu varst mitt Hialpattraust/ þa ed eg var est nu a miffar Modur Þriostu.

Til þín er mæ fastad/ síðan i fra Modur Eude/ Þu est mæ Gud / alla síðan i fra miffar Modur Eude.

Vert eðe færrer mæ/ þuiad Normung est er nalg/ Aþ þui hær er sa eingenn ed hialpat.

Stor Nat vmfæringdu mig/ Fættar Þr ar vinsætu mig.

Þeirra Sin opnudu þeir vpp a mose mæ/ Eðla síð grenianda z glepsanda Leon.

So sem aðað Vatn em eg vthellstur/ Og oll mæn Wein eru i sundur skilest/ mitt Þiarta er i mænnum Eude síð flokt Þax.

Mæner Kraptar eru vppþornader/ sem oflur Skurn / Og mæn Tunga loðer við mæ ná

mína Sooma/ og þu lagðer mig í Daud
ans Dupl.

Þuiad Mundar þofa vntíringt mig/
Og þiner Dmíldu samtofu sijn Ræd yþ
er miet/ Mjānar Mændur og mjānar Fætur
þafa þeir í giegnum grafed.

Þú mīst Þein mæste eg telia/ Ef þe
ir hofðu a þad/ æ sœu sjāna vīld a mīer.

Þeir skiptu með sīer Klædum mīnum æ
vī mitt Fot vörpudu þeir Mlutkæste.

Ef þu DRÖttin vert eðle fjarlægur/
Mīn Styrkur/ skūda þu mīer til hīalpar.

Frelsa þu Sæl mīna í frá Suerdenu/
Og mīna þa hīna einfomu í frá Mūdunū

Frelsa þu mig vī af Sīne Leonsīns/ Og
hīalpa mīer í burt þra Eimhrynningenu.

Þitt Nāpn vīl eg Kufugt gīora mīnū
Bræðrum/ Í mīdre Samfundunē vīl eg
þīg vefsama.

Loped DRÖTTIN þīer sēu ottest
hafi/ Allt Sæde Jacobs dýrke hann/ og
allt Ísraels Sæde ottest hann.

Þuiad hann þefur þuorke forsmæd nīe
fyrer

erlited Eymd hins Fa lœka / z ecke sœnu
Andlita; burt sœued fra hœm / Dg þa ed hœ
Eallade til hœns / þa hœrde hann þ.

Þig vil eg lopa; þre hite myklu Sam
Eundu / Mœn Neit vil eg gielda; / Aug
syn þeirra sem hœ oftast.

Niner Woludu skulu nepta / so ad þeir
sadder verde / Dg þeir sem ad DRÖTne
leita / munu lopa hœn / Þdar Njortu skulu
lifa ad eilœfu.

Þess munu gieta allar æfter Beralldar
iðnar / z sœuast til DRÖTins; z fyrer
hans Augsyn tilbidia allar Kynkœnstler
Neidinna Þioda.

Þuiad DRÖTins er Rœled; Dg hœ
Drottmar medal Neidina Þioda.

Aller Þeitingiar a Þorðu munu nepta
z tilbidia; Fyrer hœm munu þrœmpalla; all
er þeir sem liggia; Duple Þardar / Dg
þeir ed aumlega lifa.

Nœn mun þad Sœde hafa; sem honum
þionar; Af DRÖTne mun þad lœngi
vrt verda; fra Slecke til Sleckis.

Þeir mœu lœa; z hœs Rietuœje þredifa;
þui

þu! Solke þ fædt verðr / þ hñ mñ giora?

XXIII Psalmur

Hier talar Dauid um Glede þa sem Gud þionar hepa ap hans Orde og Syrerhettum. Og er Psalmur þesse samhlöda þeim 16. 34. 37. 71. 91. 121.

DAD Tin er miñ Nidder / Mig mun ecke neitt bresta.

Nann þodrar mig i listelegum
Grashaga / Og leider mig fram
ad þerðu Watne.

Nā endurnærer Sæl mñna / hñ leid^r mig
a riectā Veg / Syrer sjns Naps safar.

Og þott ad eg ræfæde i Myrkun (Dauid
ans) Dal / þa hrædunst eg þo öngva Dlu
cku / Þuiad þu ert hñ mñ / þiñ Bondur
z Stapur þeir hugfuala mñer.

Þu tilreider eitt Matbord fyrer minne
Sælu / i giegñ þeim ed hrella mig / Þu sm
yr miñt Nopud med Bidsmore / og fceinc
er þullt a fyrer mig.

Siæsta z Mofkunfeme mun mñer epter
fylgia mñna Ljþdaga / og eg mun bwa i
Nuse Drottins æfenlega. Nuse

XXIII Psalmur

Hier kienner David oss/ad aller Gluter tilhe
yre Gude/ og ad þeir sleu sæler sem a hafi trua.
Hann talar hier og so um Truna z heilar Avertu
og ræðleggur öllum Ræðherrum / ad þeir skule
vera Gude blyduger. Psalmur þesse samþliðar
vid þann 15. 29. 32. 104. Psalm.

Psalmur Davids .

Dæðen hun er DRÖTINS/ z hu
ad i hēne er/ Jordarkringlan/ z hu
ortir þar i hē bwa.

Hu hafi hefur Grunduallad hana yf
er Stafar hafed/ z yper Røtnen tilbved
hana.

Huor mun vppstiga a Fialled DRÖ
TINS? Og huor mun standa i hans
hinum heilaga stad?

Sa ed hefur meinlausar Mendur/ z hñ
er Nreinhjartadur/ Sa ed ei hefur lpf
ing a Niegomlegum Lærdome/ og huor ed
fuer eðe heildur suksamlega.

Sa hñ same hñ mun medtaka Bless
un af DRÖTNE/ Og Rættlate af
Gude sjns Nialprædis.

Þetta

Þetta er sú Kynfloóðen húor ed ad h
num spyr / Nun húor ed leitir þína And
lits Jacob / Esla.

Ótted Porten Bædopen / z lufed vafde
vpp Dyrnar i Berolldeffe / So þad Kon
ungur Dyrðareffar jngange.

Húor er sa Konungur Dyrðareffar ?
Þad er DRÖTti / sterkur z Voldugur
DRÖTti megtugur i Stríde.

Ótted Porten Bædopen / og lufed hær te
vpp Dyrnar i Berolldeffe / So þad Kon
ungur Dyrðareffar jngange.

Húor er sa Konúgr Dyrðareffar ? Þad
er DRÖTti allshertar / hann er sa
Konungur Dyrðareffar.

XXV Psalmur

Er ein Bæn þar um hljóðande / hvar um ad þe
ir skulu bidda Gud / sem a þann trua / og setja von
sína til hans Glæsku og Mýskunsmidar. Hann er
samhljóðaður við þann 16. 17. 26. 130. Psalm.

Psalmur Davíðs.

Til

E þú þín DRÖTIn þou seing
er mig.

Miñ Gud/ a þig treyſte eg/
Eæt mig ecke til skámar verda.
ſo að Þouner miñⁿ gleðie ſig ei yfer miⁿ.

Þuiad eingefn verdur ſa til skámar ſem
þín bádur / En til skámar hliota að ve
rða þeir hiner ſamtu forſinnarar.

DRÖTIn viſſa þu miter þína Begu/
Þg lær mig þína ſcoſtigu.

Leid þu mig í þínum Gañleika/ z lær
mig / Þuiad þu ert Gud/ miñ Frelſare/
daglegana vona eg a þig.

Miñſtu DRÖTIn þína Myſkun
ſemda/ z þínar Eitæſtu/ ſem vered hepur
fra Þpphaſe Þeralldar.

Miñſtu ecke a Gñnder miñar Aſtu/ z
a mñnar miſgiorder/ Nellur miñſtu mñn
epter Myſkunſeme þíne/ og fyrer þinnar
Goodgirndar ſaker.

DRÖTIn er godur og Riettferdug
ur/ Þar fyrer leidrietter hañ hína Syndu
gu a Þeigenum.

Hañ leider hína ſmædu iſelt/ Þg lær
er þa

er þa Voludu sína Begu.

Reiger DRÖTENS eru eðle vitan
Mystunseind og Sattleikur/Þeim ed ha
ns Sattmæla z Vitnisburde geyma.

Syrer þíns Rafns saker / DRÖT
in / vertu Lífenssamur Synd miðe / þuiad
hun er mikel.

Nuor'er sa hafi ottast DRÖTIn?
Þeim hinum sama mun hann vísfa þa
besta Beg.

Sæla hans mun huglast i goodu/ Og
hans Særde mun Landed Erfa.

Legnder Domar DRÖTIns eru mæ
al þeirra sem þa ottast/ Og síð Sattma
la lætur hafi þa vita.

Mæn Augu lista jafnan til DRÖT
Ins/Þui hafi mun mænna Fætur villeg
sa af Snoruðe.

Enu þier til mæn/ z vert mier Mystun
samur/Þuiad eg em einnana z færaedr.

Kuol mæns Þarta er mikel/ Leid þu
mig burt wr mænum Raudum.

Lættu a mænna Eymd og Armædu/ Og
þyrergief þu mier allar mænar Synde.

Est þu á þád/ad mínar Dvínar eru svo
margir / Og þeir hafa mig út af rangri
Álgirne.

Vardueit þu minna Sölu z þressa mig
Ímt mig eðke til Stámar verða/ þuiad eg
treyste á þig.

Sállefsed z Ríettuðscñ vardueitir mig/
Þuiad þán bád eg.

Gud/ frelsa þu Ísrael/ Af öllum sínum
um Mótgange.

XXVI Psalmur

Ein good Samuíska sem staddist er í Guds
Átt / gígnur sig vnder Guds Vilja / og heilstur
sér í þra þui Donda. Psalmur þesse er sam-
þloda þeim 15. 16. 101. psalme.

Psalmur Davids.

Lat þu mig ríett stíe **DND**
Ín/ Þuiad eg em saklaus/ Eg
vona vppa **DND** Ín; Þar
þyrir mun eg eðke falla.

Kepp þu mig **DND** Ín/ z ransaka
mía/ Hrennsa mín Nyrú og mitt hjarta.

Þuiad þán Mýstun er þyrir minni Au-
gum

gum/ Og eg geing i þínum Safleik.

Eg sit ecke a Ræde hia þeim Niegoma
Mofum / Og eckert samlag hefe eg við
hina Flærædu.

Eg hata Samfundu þeirra hína Illgt
ornu/ Og sit ecke hia Ogudhræddum.

Eg þucc minnar Nendur med sakleysse/
Og heild mig DRÖTIn til þíns Al
taris.

So od eg heyre þar Kaust þínar Lof
giordar/ Og þramtelie þar allar þínar
Dafemder.

DRÖtIn/ eg elsta Stæðin þíns Hwiff
og þaþi Stad þar ed þín Dnrd býr.

Tortyn ecke Sælu minne med þeim Sy
ndugu / Og ecke heildur Læpe mánu med
ut þeim Bloodþræstugu.

I huerri Nondum þi Illfuerken eru/
Og þeir þiggia giarnan Siegapur.

Eft eg geing i mánu Sakleysse/ frelsa
þu mig/ z vert miter Dröfunsamur.

Min Footur hafi stendur a ricttum Be
ige/ Þig vil eg losa DRÖTIn i Sam
fundunni. Dñ Ei

XXVII Psalmur

Er ein Van þad Mæn meige vera hia Ríete
Christnum Mígnnum/ z prelsast i þra Vantruud
um z Vondum Mígnnum. Psalmur þesse er sam
hlioda þeim 16. 25. 61. 63. Psalmie.

Psalmur Dauids.

DRÖTIN er mín vpplysing/ z
mín Neilsugiapare/ Syrer huor
ium skal eg oftast?
DRÖTIN hañ er minn

Ljþsins Kraptur/ Syrer huorium skýlða
eg hræddur vera?

Þar fyrer þo ad hiner Nreckuðsu/ mín
er Motstodumæn og Driner / vilie til vid
mig/ til þess ad eta mitt Hóld/ Þa munu
þeit þo æstýnta sig z nidur hrynta.

Þott ad Nerniæn settu sig vpp a mote mi
er/ þa blöskrade ei ad hældur mínu Niar
ta/ þo ad Stríð hefíest vpp mier a mote
þa trepste eg þo samt a hann.

Eins þa bíð eg af **D**RÖTENE/ þad
sama þæge eg giarnan/ þad ad eg mætte
blása i Nwse **D**RÖTENEs mína Ljþ
daga

daga/ Til ad skoda þa Agíætu Þionustu
giord DRÖTENS / z ad vitia hans
Misteris.

Þuiad hñ skýler miet i sine Tialldbwd
a þeim jlla Tímanum / Nañ felur mig i
Leyne sinnar Tialldbwdar/ Og vpphef
ur mig vppa Berged.

Og nu mun hñ vpphesia mitt Nopud
þper mñna Dvine/ sem hier i fringū mig
eru/ Þa vil eg z i hans Tialldbwd Lofgi
ordeñe offra/ Eg vil syngia z Lof seigia
DRÖTNE.

Þeyr þu DRÖTNI mñna Kaust/
nær ad eg falla/ Þessuna þu miet z bæm
þeyr mig.

Mitt Niarta það setur stier þñn Ord
þyret(þesse)Þier skulud mñns Andlitts le
ita/ Þat fyrer leita eg eirneñ DRÖT
in þñns Andlittis.

Enu ecke þñnu Andlite fra miet / og i
burt rek ecke Þræl þñn i Reide þíne/ þui
þu erf mñn Nialpare/ Þfergies þu mig ec
ke/og tak ecke þñna Nond þra miet/ Gud
mñn Frelfare.

Di

Þui

Þu ad Fader minn z Moder minn þaug
þþergafu mig/enn þu Drottinn ann
adest mig.

Þessa þu mier Drottinn þinn Beg
og leid mig a riettan Götustígg / Begna
minna Dvina.

Dfurgief mig ecke i villd Dvina minna/
Þu ad Falsvottar ríssa vpp a mote mier/
z giora mier rangt til/z tala Dsañinde.

Eñ eg true þ þo/ad eg mune sia Godse
md Drottins/a Þerdu lifande Mañia.

Þíð þu Drottins/vert hraustur/
þitt Mañia sic oefad/z þíð Drottins.

XXVII Psalmur

Er ein Bæn til Guds/þad Maður mætte þref
fast þra þllum Mönnum/og verður hjer beded þyr
er ollum Christnum. Enn Psalmur þesse er sam
þlioda þeim 5. 14. 17. 26. 30. 92. Psalme.

Psalmur Davids.

Du eg kalla til þínn/ Drottinn
þinn minn Styrkur/þa þeig ecke
vid mier/So ad eg verde ecke(ef
ad þu þeiger) líkur þeim sem
ofan

öfan slíga í Bunderdiöppen.

Heyr þu Rödd mínar Grátbeidne/nær
eg falla til þýn/Þa ed eg vpphef mánnar
Hendur til þýns heilaga Rústleris.

Drag mig eðke í Samband við þa hina
Dgudlegu/z í sambland við þa Álgjörða
Með/ Þeir ed sáttfámlega niðla við sítt
Naunga/efi hafa hið vonða í Míartau.

Gíalltu þeim eptir þeirra tilvæknade/z
epter þeirra Ástfúsamlegre breytni/Gíal
ld þeim epter Mandaverkum þeirra/;Vi
tala þmí huad þeir forþienad hafa.

Þuiad þeir hugleida eðke Verkeñ DR
DRETS/ og eige heldur hans Ma
ndaverk/Þar fyrer mun hafi niður bríota
þa/og eðke vppbyggja.

Lofadur síe DRDRETS/Þut hafi þe
fur heyrð Rödd mínar Grátbænar.

DRDRETS er míf Styrkleike/z míf
Hljóðarskiöldur/ Á hafi vonar míf Mí
arta / og em eg hófessi/ Og míf Míarta
það er gladuært/z í mánnum Loffaung vil
eg honum þæcker gíora.

DRDRETS er Styrkleikur þeirra/
D míf Mann

Nafi er sa Styrkleifurefi sem ad hialpar
fjannum Smurda.

Nialpa þu þínu Felke/ z Blessa þína
Arfleifd/ Og gief þeim Fædflu/ z vpphef
þa eilíflega.

XXIX Psalmur

David þroosar hier Guds Orðe i þessum psal
me/ og talar um þa myklu mægt Orðsins. psalm
ur þesse er samþlöda þeim 18. 19. 24:33 .psa.

Psalmur Davids.

Skerd hingad **DNDE** þine þier
Voldugur/ Færed hingad **DN**
DE þine Þyrdena z Styrkleifafi.
Færed hingad **DNDE** þine
Þyrdena hans Nafns/ Tilbidied **DN**
DE þin i heilögum Skrwda.

Rauften **DNDE** þins gicet yfer Bø
tneti/ Gud Þyrðarefiar lætur Reidarþru
murnar slæ / **DNDE** þin yfer myklu
Bøtnum.

Rödd **DNDE** þins gefingur mæ Kræpti/
Rödden **DNDE** þins fer dýrðarlega.

Rauften **DNDE** þins hun i sundurbr
yeur

þfur Cedrus viden / DRÖTtin hafi þu
dur þrýfur Cedrus stien i Libanon.

Dg lætur þau flokka vpp smi alla Ka
lf / Libanon og Sirion / sem einn Þngann
Einhyrning.

Kauslin DRÖTIN þu fund
rar sem Gudsloge.

Kauslin DRÖTINs skilper Ende
morkena / Kauslin DRÖTINs hrærer
Eydemorkena Kades

Kauslin DRÖTINs skilper Hind
urnar / og sneider Skogana / Dg i þano
Mustere mun þorum þuor sem einn lof
lega Þyrd seigia.

DRÖTIN hafi þu / til að giora
Þatzkloded / Dg DRÖTIN þann
blífur einn Konungur að eilífðu.

DRÖTIN mun giefu Krapt þínu
Folke / DRÖTIN hafi mun bleffa sitt
Folk með Fríde.

XXX Psalm.

Dauid þakkar Gude þar þyrr / að þan liet þan
lyða Sorg og Mótgang um skundarsaker / og þe
ndlade. syðan Mýskunfamelega við þan / þuad þan

gíðer z allum þeim a hant trúa. Og er psalmur
ur þesse samþloda þeim 28. 34. 57. 126. psalmi.

Psalmur til að syngja fyrir/
Þá Nafn Dáuds
var vöggt.

E þrýsa þig DRÖTti þu
íad þu hefur vpphafed mig/Dg
þu lætur eke mína Þvine fagna
þfer mier.

DRÖTti Gud mín/ þa eg kallade
til þín/þa gíerder þu mig heilbrýgdan.

þu DRÖTti hefur mína Sölu
vt leidd af Heluðe/Dg þu hefst mig lífa
þar ed hiner foru ofan í Dáudsans þyll.

Þier Neilager/ synged lof DRÖtne/
þaðed honum z þrýsed hfs Helgedom.

Þui hans Reide varer vm Augabragd
og hann hefur lyfting til Ljppsins / Þm
Kvöldstíman varer Græturen/efi að Mo
rne Dago Þognudurefi.

Ef eg sagde/þa ed mier gíeck vel/ All
drei mun eg stekka.

Þui þu DRÖTti veister stáðpestu
mínu Starge med þíne þecknan/ Ef þa
ed þu

ed þu býrget þitt Andlit/ gjordeſt eg ſtiel
þdur.

Eg vil **DRÖTTEN** kalla til þān/
DRÖTtiñ vil eg gratþæna.

Hvort nyttſemd er að mǫnu Blode/þa eg
em Þaudur ? Hvort mun Molldeñ nock
að þacka þier/ & boda þiñ Gañleið ?

Hvort þu **DRÖT**tiñ/ & vert mier My
ſtunſamr/ **DRÖT**tiñ vertu miñ Hjalpari.

Mǫnum Sorgargræte hefur þu ſnued
i Dans. Þu hefur miñ Hrygdarſeck i ſu
ndur ſtiled/ & vngyrðt mig með Fagnade.

So þad mǫn Þord ſonge þier lof/ & þag
ne ecke / **DRÖTTEN** Gud minn/ að
eilǫfu vil eg þier þackar gjora.

XXXI Psal.

Her ein Þæn Davids/ hugſa allar meíaa leſa/
i Sorgum ſanum & Mótgange / þa þeir verða
ybergiepnir að ſillum Mönnum/og þa þeim þaf
er ſo ſem Gud hape ynergieped þa. Psalmur þes
ſe er ſamþlioda þeim 40. 54. 55. 56. 57. 59. 64.
69. 71. Psalme.

Psalmur Davids til að
ſyngja fyrir.

A þig DRÖTTIÐ trepste eg/
Læt mig allðrei til Skafnar ve
rda/Frelsa mig þíns Ríttis læt
ts vegna.

Þneyg þitt Eyra til mín/ Skioilega
þa hialpa þu mier.

Bertu mier örugt Þiarg og Þjge/so
ad þu frelser mig.

Þuiad þu ert mitt Þiarg z mitt Þjge
Dg þyrer þíns Nafns sakir þa leid þu
mig og styr mier.

Þileid þu mig af Snorunne/s þr hafa
egnt þ mier/Þuiad þu ert mín Styrkur.

I þínnar Mendur fel eg mín Anda/þu
DRÖTTIÐ Gud Gafleiðsins/þu hefr
ur frelsad mig.

Eg hafa þa s hallda vt af onytsalegū
Ríðingū/En eg vona a þig DRÖTTIÐ.

Eg gled mig/og em Gladuer yfer þíne
Mystunseme/ þi þu alíftz mínna Eynd/
og þeckir Sælu mínna i Morgangennū.
Dg þu þfergast mig ei vti Þvína Mendr
Þu sett" mín" Fatz þ" þr hafa nog rwm.

Mystuna þu mier DRÖTTIÐ / þui
ad

ad eg kuest/ Mitt yferbragd er midur hru
ned af Narme / þar ad. auk minn Sæla
og minn Ruidur.

Mitt Læf er wt af Nrygðe ad þroti
fomed/og minn Aratala af þungre And
varpan.

Min Skaptur er midurfallet fyrir min
na Misgjörninga safer/ z minn Bein þau
eru Matlaus orðen.

So illa þa geingur mæ/ ad eg em mið
el Smænn orðen minnum Nagronnum/ z
vidbiodur minnum Rimmingium / Þeir ed
mig sau vte/ flydu þyrer mæ.

Min er þorgleymt i Martanu / lafa
sem framlidens Mans/ Eg em orðen so
sem afað i fundurbroted Rier.

Þuiad mæger lasta mig illa/ so þad þu
er Madz fluggar vid mæ/ Þeir bera sin
Ræd til samans yfer mæ/ z þeinkia mig
Læfe ad suipta.

Eftir eg vona a DRÖTTI/ z seige/
þu ert minn Gud.

Mæner tæmar eru i þine Nende/ Frelsa
þu mig af Nende Þvina minna/ z i fra þe
im

sem sem opstæta mig.

Lat tu þitt Andlit styna yfer Þræle þínum/ Stalpa þu mics þinnar Miskunar vegna.

Lat þu mig ecke DRÖTNI til skaffar verða/ þuad eg ætalla þig / Nimer Dgudhræddu hliota til Skaffar z nidur þaggader að verða i Meluþte.

Mallaufer verða þeir Falsfuller Munar/ Þeir ed hardlega / Hofmoodugt z forsmannarlega tala i mote þeim hinum Rieitferduga.

Quorsu mskel er þín Godgirne/ huortu þu þefur geimt þeim sm þig ottast/ Dgveitir þeim sem treysta á þig i Manna Auglite.

Þu byrger þa heimuglega hia þier / þuors Mafis þack/ Þu felur þa i þinne Tiallobwod/ þ þm þræusonu Tungum.

Lofadur sic DRÖTNI / Þuad hafi þefur audsynt mics Dasmlega Godgirne/ i einum oruggum Stad.

Þa eg sagde i miñe Gefaseme/ Eg em i þuurt drifen/ fra Usion þinna Augna/ þo þeyrd

heyrder þu Róð minnar Erarþeldne/þa
eg fallade til þín.

Elste þier DRÖTtið allir þans Nei
lager/DRÖTtið þa verndar þa þina
Riettruudu/Dg endurgjelldur þeim ríðug
lega sem Dramblæð títka.

Vered þraustir z hugdjarfir / Þier
allir sem DRÖTtiðs báðed.

XXXII Psalmur

Lier kistier Dauid off ad Salubialp ver er fo
men vnder Guds Mýskunfeme/z ad þa villic þyr
ergjeþa off Synder vorar/ þuar vñ vier skulum
allir bidia/z vðurkienna ad allir erum vier Gy
nduger. psalmur þesse er samþlioda þeim 6. 38.
60. 130. Psal.

Mentunar Fræde Dauids.

Æer eru þeir huorium ad
Misgjordernar eru þyrergjeþ
nar/z þeir huorta Synder ad
eru huldar.

Scall er þa Madur huorium DRÖT
Tin tilreiknar esse Syndena / I huors
Anda þad eingest flærd er.

Þuiad þa ed eg vilðe þafa þagad þa
vrou

verdu mín Bein Máttlaus / af minne dag
legre Kueinan.

Huiad þín Hond var Rott sem Dag
þúg yper mier / So ad mín Bokuan vpp
þornade / so sem a Sumar þerrer. Sela.

Þar fyrer medlíene eg minnar Synder
z Dreg ecke Dulur a mín Misgjörning.
Eg sagda / Zata vil eg DÖÐINE mis
nar Þpertröðslur / þa fyrergapst þu mier
þa þ Misverkenad minnar Söndar / Sela.

Þar vin munu aller Neilager þig bidia
i Hagkueinan tíma / Þar fyrer / nær ed
Flooded mikella Batna þad Eieinur / þa
nær þad huerge til þerra hína sömu.

Þu ert mitt Athuarf / varðueit mig fyr
er Angist / Ad eg so þrelsfadur / med öllu gl
aduer Eufie ad þræssa þig / Sela.

Eg vil vnderuissa þier / z vñsa þier þa þ
Beigean sem þu ert ad ganga / Eg vil mð
mínum Augum leida þig.

Bered ecke so sem Nestar og Mælar /
i huorin þad eingean Skilningur er / Quo
rium Mæñ verda Bitel z Beisl i Munni
ad leggja / nær ed þeir vilja ecke til þín.

Ea

Þa hið Dgudhrædde þefur margar Þla-
gur/ Enn huer ed þā vonar a DRÖ-
tin/ þaß sama mun Mýstunfeme om Erin-
gia.

Glædied þdur i DRÖTne / 7 vered
glæder þier Rietslæter/ Dg þrosed þar af
æller Rietsþerduger i Niarla.

XXXIII Psalmur

Þier Fießer Dauid off ællum ad Iona Gud þy-
rer hans Glæsku og marga Velgigninga/ þut þā
þjalpar ællum synum Pienorum i þeirra Motga-
nge/ Sorgum og Anaudum. Psalmur þesse þlio-
dar so sem þa 24. 29. 37. 130 Psalm.

Psalmur Davids.

Glædied þdur þier Rietslæter i
DRÖTne/ Niner Rietsþerdu-
gu skulu Iosa þaß fagurlegana.
Þacked DRÖTne med Hørpustætte/
og Lof synged hønum/ a I þu Streingia
Nliodþære.

Synged hønum nyoß Dift / og stilled
hønum þad Nliodþære vel/ med Næturð
is Lopsaung.

Þuiad Þræd DRÖTINS er sáttarle
gt/ z huad hñ lofar/ þ. efner hñ vissulega.

Hann elskar Rietsuðsena z Domesi Þo
rden hun er z pull af Myrkun DRÖT
INS.

Nimnatner eru fyrir Þræd DRÖT
INS gjörder/ Og fyrir Anda hñs Mu
tis/ allur þeirra Ner.

Nafi heildur Vatnenu til samans i Si
dnum/ so sem i öðrum Belg/ Og leggur
Þunderdympest i Leynd.

All Þræðdesti hun ölfest DRÖT
IN/ Og fyrir honum hrædest allt huad
a Þorðu byggir.

Þuiad so sm hafi seiger/ so skiedur það/
So sem hann skipar so stendur það.

DRÖTIN hann onytar gjörer
Rædagjörder hinna Neidnu/ Og vmsnyr
Nuxunum Fólksins.

En Ræd DRÖTIN þad blif
pur eilíflegana/ Hans Niartans Nuxan
er vara um Alldur og Afse.

Sæl er su Þræd/ hustru Gud það DR
ÖTIN er/ Og það Fól/ hustru hafi
þesur

Hefur sicut til Arfleipdar vðvæled

DRÖTTENN hann lýtur af Himne
öpan/ Og sicut alla Mannanna Sonu.

Þi af þínu Þolldugu Tignarsæte lýt
ur hñ yper alla/ Þa sem a Þorðu byggja.

Nann hneyger allra þeirra Mioru/ hñ
hyggur að allra þeirra Verðum.

Ronungenumi skodar eðke sicut hid mykla
Magtarvellde/ Og Ríseñ hñ hialpæst
eðke fyrer sinn mykla Mannskap.

Þinghestar þeir hialpa og etnen eðke/
Og þeirra hid mykla Af þi frelsar eðke.

Sia þu/ Augu DRÖTTENNES eru
yper þeim sem hñ ottast/ Og yfer þeim
sem vona öppa hans Mýskunseme.

So þi hñ frelsar þeirra Sæler vr Dau
danu/ Og gicp: þm Fæðslu i Hallærenu.

Sæla vor hun vænter DRÖTTENNIS/ Þu
ið hñ er vor Mialp z Mjæpðar skoldur.

Þuið i hñ glediast vor Mioru/ Og
vier vonum a hans hid Neilaga Mofn.

Þm Mýskun DRÖTTENNIS hun sicut yf
er oss/ Epter þui sem vier vonum a þig.

¶

David

XXXIII Psalmur

Dauid præsar Gud pyrer hans Giæstus/pulad
hann prelsar alla þra illu/pa sem a hann trua/z
latur Engla sama þiona þeim/og gígrer þeirra
Gvne þrædda/þar pyrer bet sieryugnum einum
ad þiona Gude og ottast hann. Psalmur þesse er
samhlöðu vid hann 24. 27. 129. Psalm.

Psalmur Davids/pa ed hafi breytt
Andlite sínu pyrer Abimelech
huor ed rak hafi fra sier
z hafi for i burt.

Mæ tåma vil eg Losa DRD
Eun / Mans Loppjörd skal æ
tínd vera i mínum Múse.
Mæn Scala skal þrösa sier
i DRD Ene/So þad heyrir hiner Sa
randu/og gledir si.

Begsamt þier DRD Ene meður
mier/ Og latum oss alla til samans vpp
hefja hans Náfn

Þa ad eg leitade DRD Ene/
andsvarade hafi mier/Og frelsade mig vt
af allre míne Næðstu.

Þeir ed a hafi lifa z til hans flyktioft/
Þeir

Þeirra Augston verðr eðke til Basmidar.

Þa þesse hia Fatake fallade/þa Bæn
þeyrde DRÖTIN hafi/Dg hialpade
honum vt af allre sine Anaud.

Engell DRÖTINS hafi folþ
er fier i Eringum þa sem hafi ottast/ Dg
hialpar þeim þadan.

Smacke þier z slæd huorsu DRÖT
IN hafi er liufur/ Gæll er sa Madur
huor ed a hafi trenstet.

Öttest DRÖTIN þier þans Neila
ger/Þuiad þeir sem hafi ottast/þapa en
guann Brest.

Niner Rikku munu vid þurfa z Nungur
læda/En þeir sem leita DRÖTINS
müu onguan flort þafa af allskins goda.

Komed þingad Börn/hlypded mier/Öt
la DRÖTINS vil eg tieña ydur.

Huor er sa Mañna sem girnest Læped?
Dg giarnan vill þafa Geda Daga?

Þa vara þu þinna Tungu i fra þlu/Dg
þinnar Barer/ so ad þær tale eðke neina
Flærd.

Emt ap þlu/z gior þid goda/Leila Frid

G ið

arena

arens/og fylg honum epter.

Augu DRÖTTINS láta a hina Ríett
látu/og hans Gyru a þeirra Kall.

En Andlit DRÖTTINS sýgner yf
er þa sem jlla giora / So það hañ j burt
Kafe þeirra Wíking ap Jorðu.

Nær ed hiner(Ríettláta)kalla/þa heyr
rer DRÖTTIÑ það/. Og hialpar þeim
vt af allre þeirra Anaud.

DRÖTTIÑ hañ er nálægur þeim sm
sundurknosader eru j Míarta/Og hialpar
þeim sem sorgbitner eru j Muganum.

En hñ Ríettláte hlýtur margt ad þo
la/ En DRÖTTIÑ þrælsar hañ vt
ap þui öllu saman.

Hañ foruarar honum öll hans Bein/
so ad ei eitt af þeim j sundur brofnar.

Ogiæpan hun drepur hinn Omílda/
Og hiner sem hata þa Ríettláta/þeir
munu seker verda.

DRÖTTIÑ hañ frælsar Sealer sinna
Þionustu Máña/Og aller þeir ed a hañ
treysta/munu sýkn saka verda.

Nier

XXXV Psalmur

Hier gígrer Dauid eina Bæn/bugría að eirni z
sterhugr nia lesa á mote þeim sem opfættia Guða
Orð. Guð vill og eirneigeni strappa þá sem þio
na hognum suksamlega/so sem að gígra Græsnar
er. Og er Psalmur þessi samþlötta við þann
20. 32. 31. 40. 54. 55. 56. 57. Psalm.

Psalmur Davíds.

Mistattu DRÖTTIÐ mig
na Mótstöðumei/ Og berstu
við þá sîn i mote mîer beriaft.
Þræf þu Skíolden/z Spi
oted/Og tað þig vpp mîer til hialpar.

Reid þu til Spioted / og ver mig i mote
mîgnum Opfaknorum/Seig þu til minn
ar Smlar/ Og em þân Nialp.

Skamæst þeir sîn/og verde Dætrader/
sem leita að mîie Smlu/Flyie þeir z til
Skammar verde/sem mîer vilia til vonda.

Verde þeir sem Mællarduþt þyrer Bi
nde/Og Eingell DRÖTTIÐS hafi for
dræpt þá.

Þeirra Begur hann verde Mörkur og
Nalka/Og Eingell DRÖTTIÐS hafi
z itg opfættie

opscæle þa.

Þuad þeir hafa fyrir engua soð lagt
sýnar Ziela Enorr miet til Fordisr þun
ar/ Og hafa ann saka minne Sæl Grofen
a grafed.

Dforuarandes kome það yper hñ/ Og
þ Neced sem hñ hefur lagt veide hñ stal
þan/ Og verde hñ þar med yperfallen.

En mæn Sæla hun gledie sig i DR
DSENE / Og sic Gladuær vti hans
Nialpræde.

All mæn Bein þaug meiga vel scigia/
DRDSEIñ huor er þter lækur? Þu sñ
þressar hñ Bolada i fra þeim sem honu
ypersterkare er/ og þa hñ Fææka t Fæ
ræda i fra Xæns Monnum.

Þar Rodu vpp i ller Liuguottar/ Og vit
nudu það a mig sem eg var eðe valldur.

Þeir giallda miet i llet fyrer gott/ Ad ko
ma miet i Niartans Sorg.

En eg/ þa ed þeir voru Siuker/ klæddest
Sorgarþwninge/ Þuingande mig mæ Fo
stum/ og vt af Niarta þa badst eg þyrer.

Eg hteit mig / sem være hñ Þinur
minn

minn og Broder! Eg gleck hliodur/ljafa
sem sa ed styrger sjna Modur.

Enn þeir gledia sig yfer mýnu Skadræ
de/og taka sig saman/ Niner Nolltu setia
sig vpp a mote muer fyrer sakleysse/þeir hr
issa og kunna ei af ad laata.

Medur Næsnotum og Nædgiornum
Mönnum Bæksins vegna/bitu þeir sján
um Tosum til samans yfer muer.

DRÖTÚN/ huorsu leinge villtu stæ
vppa það? Frelsa þu mýna Sælu i burð
þra þeirra Nærke/Dg mýna þa einfömu
fra þeim Leona Nuolpunum.

I þeirre hñe mýslu Samfundu vil eg
þier Þacker giora/ Og a medal mýkels
Folks hoida vil eg lofa þig

Lættu þa ecke gledia sig yper muer / sem
mig mofalla ranglegana/ Da ecke þa
spotta mig med sjnu Augna til lite / sem
mig hata fyrer eckert.

Þui þeir hura stada ad giora/Dg leita
falstra saka i mote þm fyrrelatu i Læðu.

Sjnum Musie gapa þeir i sundur a mo
te muer/z scigia/Þel/ Þel/ það siaum vi

er giarnan.

XXXIII En þu sier það/þeige þu ecke/
XXXIII vertu mier ecke fiarlægur.

Statt vpp og vaena til míns Riettar/
Dg til míns Málepnis míñ Gud z **XXXIII**
XXXIII.

XXXIII En Gud mín/dæm þu mig
epter þínu Riettlæte / So ad þeir gledie
sig ecke yfer mier.

Læt þa ecke seigia i sínu Hiarta/Vel/
Vel/pað villdu vier/Læt þa ecke það se
igia meiga/Vier hofum vpp svelg: hann.

Skámiest þeir sín/z ad Skóm verðe þe
ir aller sem gledia sig af mínum Oförð/
Med skóm z sörsmænn verðe þeir kladder
sem vondlega tala a mote mier.

Fagne z glediest þeir/sem mier vna mí
ns Riettar ad niota/og þeir ed ætíð seigia
Mifelega sic **XXXIII** In lofadur / sa
ed sínum Þion vill vel.

Dg mín Tunga hun skal tala um þitt
Riettlæte/Dg þrýsa þig daglegana.

XXXVI Psalmur

Liet

Lier talat Dauid um illa Mæn, og um mykka
Guds Myrkunseme/ vt ap hugere aller Christner
verda Sæluholpner/ En Græsnatarner þyrerpar
ast/ þui þeir latta sier þætia sîn vore þeir goder.
Og samþliodar þesse Psalmur þeim 5. 13. 53. 98
58. Psa.

Psalmur Davids/ DROTTINS
Þionustumans/ til ad syng
ia fyrir.

Eð seigie ap Hiartæs Gruffe um
Athæse hins Dgudhrædda/ þa
er hia hœnu eingefi Guds ofte.
Þeir þegra sig slalfer sîn a mi
lle/ so ad þeir framfome sînu vondu Mal
epne/ Dg vmsnue oflara.

Alur þeirra Lærdomur er skadseme og
Engar/ Þeir latta ecke leidrietta sig/ so ad
þeir giore nockud got.

Nellour huxa þeir i Muslum sînum um
Skadsemena/ z standa faster a þeim 30
sku Beige/ Dg fordast eckert illi.

DROTTIN þân Myrkunseme tekur
so vildi sem Nimenen er/ z þân Sætleikur
so langt sem Skrefi þau ganga.

Þitt Nietslæte stendur líka sem Sjalled
Guds

Guds / z þíñer Domar so þ mǫkð Keiser
diup / **XXXIII** En þu hialpar þuorumtu
eggju / bæde Moñum z Stenade.

Gud / Quorsu Dyrmat ad er þān Mo
stun / so þad Mañasta Syner hafa Tra
ust vnder skugga þíña Bængia.

Þeir verda druckner af nægdargiædum
þíns Næss / Og þu dryckiar þa mǫ vellýst
ingu / so sem med reñande Batne.

Þuiad hia þier er Lífssins Býpsprettu
bruskureñ / z i þānu Liofe / slæū vi^ð Liofed.

Breid þu þāna Mýstun / vt yfer þa sem
þig medlíkka / Og þāna Ríettuǵse vt yfer
þa sem Ríettuǵfer eru.

Læt mig ei af þeim Dramblætu Gott
odeñ verda / Og þad Mond þins Dmillsda
þun vm koll slæ mig ecke.

Nesdur lættu þa Illgiorda meñ þar i
þeim stad midur falla / So ad þeir i þess
drípnar verde / og fæe ecke staded.

XXXVII Psalmur

Hier giefur Dauid allum Christnum Mōnn
um goda Guggun / sem hier eru stadder i Sorgum
og Morgange / z seiger ad Illec Mēñ þær hier san
laun

laun i Gotte og Kyndæme, / Enn þæe sðan eflig
þar Sorger og Qualer. Psalmur þessir er samhl
oda þeim 33. 34. 49. 61. 68. 119. Psalme.

Psalmur Davids.

Lige skaltu gramur vera þeim illu /
Bert eðke heldur Ofundsamur þm
Zlgjörda monum.

Þuiad so sem Gras verda þeir stotliga
nidur flegner / Og lifa sem þad þinu græ
nu Zurter / þa þorna þeir vpp.

Bona þu a **DNDE** In / z gior hid
Goda / Bw þu i Landinu, og leita þinar
Atvikku Arlega.

Naf þu þþna Bnadsemd a **DNDE**
Ine / Nafi mun gicpa þier huad sem þitt
Niarta beidest.

Bisfala þu **DNDE** Ine þinn Beg / og
vona o hafi / Nann mun þu vel til Beg
at koma.

Og hafi mun þþna Rietsunse þier frami
leida sem Eios / z þitt Rieltarpar lifa sfi
Nædciged.

Nalltu fpru fyrir / fyrir **DNDE** Ine /
og haf vactan a honum / Bert ei reidur
við

við þa/huorra Tlusta að hefr frættigā.
Yfergief þu Reidena/z læt i burtu fara
þa Grindar heiptena/ Reidst þu eðle
so að þu eirnen illa gister.

Þuiad þeir hinu Tlgiornu verða aðma
der/ En hiner sem bjóða DRÖTUns/
þeir munu Landed erpa.

Tñan lftels tñma/þa mli hñi Ogudhrædde
ei leingur vera/Og nær ed þu leitar
að hñs stad/mun hñ allur i burtu.

En hiner Nogueru munu Landed erfa
og Bnadseind hafa i myklum Fride.

Nin Ogudhrædde vmsstur þa Rietla
ta/Og nister sñnum Tostum til samans
pper honum.

En DRÖTUn hñ hræder að honum
Þuiad hann sfer fyrer/ þad hñs Dagur
munc koma.

Niner Ogudhræddu ræfja vt Suerdenu
vt Sljðrum/spefja vpp Bogan sñi/ Suo
að þeir felle hñna Fatafu og Færandu/z
nidurdrepe hñ Rietferduga.

En þeirra eigan Suerd munu sñgan
ga i sñalfra þra Niarta/Og þra Umbr
yfte

þste mun i sundur brotna.

Þad hið litla sem hiñ Rietslate hepur
er betra / heldur en þau hinu myklu Aud
æpeñ margra Ogudhræddra.

Þuiad Armleggur Dmilla mun i su
ndur brotna / En DNDIñ hafi styr
ker hiñ Rietsferduga.

DNDIñe eru kuller Dagar þeirra
hinna Gleeclausu / Og þeirra Audur mun
vara eilíflega.

Þeir munu ei til Ekamrar verda i þeir
re vondre Tíð / Og a þeim Hallæris Tí
mun munu þeir nogan Sadning hafa.

Þuiad hiner Dmilla munu styrkfarast
og þeir Dviner DNDIñe þo þeir
være so sem lystelegur Aldengardur / þa
munu þeir þo so nidur hiadna / lifa & Re
ykur ad ongus verdur.

Hiñ Ogudhrædde tekur Ean z bitalar
eefte / En sa hiñ Rietsferduga er Mysskun
samur og giapmilla.

Þuiad þeir sem af hñi bleffader eru mu
nu Landed erfa / En hiner adrer sem af
hñi bølvaðer eru munu afmæder verda.

AF DRÖTTE mun greidast þessi
Mans Sangur / Og hann hefur mykla
þeknan a hans Beige.

Þó ed hñ hrase / þá verdur hñ ecke i bu
tt kastatur / Þuiad DRÖTTE in helidur
i Nond med hönun.

Eg var Bngur og em nu Gamall ord
en / Og ecke hepe eg nockurn Tjma sied
hñi Rietsperduga vera yfergiefen / nie ha
ns Sæde þurfa Mat ad þiggia.

Alltid er hñ Myssunsamur z lan^r giar
nan / Og hñis Sæde mun Blessad verda.

Lat af jllu z gior Gott / Og þw vin All
dur og Æfe.

Þuiad DRÖTTE in hañ elskar Riets
inden / og yfergiefur ecke sjna Neilaga / ad
eiljfu verda þeir varduettir / En Sæded
Ngudhræddra mun fyrerfarast.

Niner Rietsferdugu erfa Landed / Og
þwa þar jñe vin Alldur og æfe.

Munnur hins Rietsperduga mæler Bi
stul / Og hans Tunga hun talar Rietsin
den.

Løgmaled hans Guds er i hans Nja
tta

sta/Hans Gangur Fridnar ecke.

Niñ Ogudhrædde vmsitur þan Rietsfer
þuga/Dg leitar vid hñ i hel ad koma.

Enn DNDI Tiñ pþergiepur hñ ecke
i hans Mendur/Dg pþrerðæmer hann ef
þa ef hñ verður dæmdur.

Það þu DNDI Tins/z varðueit ha
ns Beg/þa mun hñ vpphepia þig/so ad
þu Landed erper/þu munt þad siñ/ad hi
ner Ogudhræddu verða afmæder.

Eg sa einn Ogudhræddan/sa var Riße
læstur/Dg hñ þande sig vt og Blomgæd
est sem Cedrus Bidur.

Dg þa eg gieck þar fram hia/Sia þu
þa var hñ horþen/Eg spurde ad hñ
en hann fanst huorge.

Vertu Meinlaus og Rietsyn/Þutad
sißum mun ad sißdustu vel ganga.

En hiner Ranglæstu munu aller til sam
ans afmæder verða/Dg hiner Ogudhræ
ddu munu vm siðer afmæder verða.

En DNDI Tiñ hñ hialpar Riess
læstum/Nñ er þeirra Siyrtur a Normun
gar sißmanum.

Og DÖTTIR mun hia þeim stann-
da/ z þrella þa/ Næ mun i fra Dgud hræ-
ddum þrella þa/ z þeim hialp veita/ þu
ad þeir trensta a hafi.

XXXVIII Psalm.

Hier biður Dauid til Guds / hugra þan siet
hugr Christen Nædur ma og vel lesa/ þa þu þot
merker ad Gud er orven siet reidur / vegna sinna
Synda / þu vier skulum minast þess ad Christur
er daen og þundur þyrr þær, og bad Gud Sotur
þyrr þeim med Orðum þessa psalms. Et ap ps-
alme þssum/ma siet þu eim iara/ad þetta z ske-
la sinu Veyfleiða. Psalmur þesse er samþloda
vid þa 6. 31. 143. Psalm.

Psalmur Dauids til
Mikningar.

DÖTTIR straffa þu mig eðe
i Grind þine/ Og thyla mig eð-
e i þine Reide.

Þuiad þæn Skepte þaug stänga mig/
Og þæn Nond hun hardþiakar mier.

Eingæn Neisbrögde er i mænu Nollde/ þ
þine Dgnan/ Og eige neirn Fridur i mi-
num Deinum/ þ soðum Synda miða.

Þuiad

Þuad mýnar Misgjörðir eru vppgei-
ngnar þfer mitt Hofud/ Enka sem önnur
fær Byrde/ eru þær mier mikels til of þu-
ngar ordnar.

Mýn Sær þau eru fwell og roten/ Þyr-
er Heimsku milar saker.

Ég em bæde biugur og bogenn/ Um all-
an Dag þa geing eg hryggur.

Þuad mýnar Lendar eru vppuifnadar
mz öllu/ Og eingen Neilbrygde er i mýnu
Hólde.

Mier er öllum vnúskipt/ eg em mieg sun-
dur framenn/ Ég æpe vt af anduarpan mý-
ns Niarta.

ÞAÐ ÉN/ þyrer þier er öll mýn
Aftundan/ Og mýn Anduarpan er þier ei
öfunnug.

Mitt Niarta þad skelfur/ mifi Kraptur
hann hepur mig þfergieped / Og Liofed
minna Augna þad er i burt fra mier.

Mýner Biner og Runningiar standa
i giegna mier/ z fordast mýna Plægu/ Og
mýner Naügar flyia langt i burt fra mi.

Og þeir sem leitudu mýnar Sölu/ um

sita mig//Dg þeir ed mier vilja til Bon
da /tala um það/huorner þeir fæe helst
Glada giort/og allþapnt sita þeir a Su
iðrædum.

En eg hlýt ad vera sem Dausinge/ og
þeyra ecke/Dg so sem Mællaus/sa ed ec
ke vpplyfur sǫnum Munne.

Dg eg hlýt ad vera so sem sa ed ecke þe
yret/Dg so sem sa ed eckert forsuar þefur
i sǫnum Munne.

En eg freyste Drottin a þig/Pu D
ottin Gud min munt bænhæpra mig.

Þuiad eg sagde/ ad eige munde þeir na
ad gledia sig yfer miet/Dg þa mǫner Fæt
ur sketudu/ad hælafst um vid mig.

Þuiad þat til em eg giordur/ ad eg sku
le Mottale lifda/Dg mǫn Nrygd er jafn
an fyrer mier.

Þuiad eg giore Punnan minn Misgiort
ning/Dg þer Angur þ mǫnar Synder.

En mǫner Dviner þeir lifa/z eru me
gluger/Þeir ed mig hata fyrer eckert/eru
Mæls hættar.

Dg þeir ed mier giora jllt fyrer gott/set
ia sig

ia sig vpp a mose mier / Alf þut ad eg se
amm þylge þui hinu Goda.

Þpergieþ þu mig ecke **DNDEIN**
Gud min / Vert þu ecke fiarlægur mier.

Flyttu þier til ad standa hia mier / **DN**
DEIN mitt Nialpræde.

XXXIX Psalm

Hier talar Dauid um Siegoma z Sapeingeleg
leika Mañskiepnunær og gígrer hier eina Þan sná
stærhugt eirn ma eirneð lesa / ad hañ þæe þrellast
þra Syndenæ / Guad þo ecke kañ ad skie i þessu Lú
þe / þyrer vtan stærlega Guds Næd. Psalmur þsse
er samhlioda þeim 90. Psalme.

Psalmur Davids fyrer ad
syngia fyrer Zedithun.

S einfetta mier ad Bardueita
mig / So þad eg syndgade ecke
med miñe Tungu.

Bardhalld mun eg setia miñ
um Muñe / Nellst fyrer þui ad eg hlýf ad
sia hiñ Dmilla so fyrer mier.

Eg em so tustur og hlíodur ordeff / z eg
þeige um Sledskapeñ / Minn Narm hlýf

eg með miet að Meila.

Rítt Níarta það brennur í miet / Og
nær eg huga þar til / þá stífna eg allur / É
tæde með minne Tungu.

En þu DROTTIÐ / látt mig skynja
að það hljóte enda að hafa um mig / Og
huorn skamt ed hafa minner Ljupdagar / É
það eg vite / huorsu stutt Stund að er
mín Afe.

Sjá þu / minner Dagar eru hia þier sem
ein Þuerhandarbreydd / og mitt Ljup er svo
sem ecke þared hia þier / Enn huorsu fæ
nóter að eru allir Meil / þeir ed so Alhu
galauser lífa / Sela.

Þeir lida í burt hiedan sem Skugge / É
gjöra stier marga óþarfa Armædu / Þeir
safna saman / og vita ei stalfet huortum
þeir saman draga það.

Nú DROTTIÐ / Huors skal eg væn
so? Eg treyste á þig.

Þrelsa þu mig út af öllum mínnu Syn
dum / og látt mig ecke þeim Bitleifingum
að Næde verða.

Ég vil þeigia / og mínnun Munne ecke
vpp

öpp loka/Þu munt þú vel af stad koma.

Tak þurt þína þianing af miet/ Þú
ad eg em Moatlaus/ vt af Nyrtingu þin
na Nanda.

Nær ed þu typtar nöturn Eyndarenn
ar vegna/ þa þolnat hñs Segurd sem væ
re hñ Moljeten/ Þh hñorsu fafcingeleg
er eru aller Mesi/ Sela.

Neyr þu DROTTIñ mñna Bæn/og
merk mitt Akall/ Og þeig eðe vid mñnum
Tærum/Þuiad eg em i hia þier bæde fr
amande/ so og loka jñlendum so sem aller
mñner Fedur.

Sprengief þu miet/so ad eg endurlifne/
ædur eñ þad eg þer i þurt hiedan/z er hñ
er eige leingur.

XL Psalmur

Sicr Talar David um þa stoora Magt
sem vor Tru og Von þegar hia Gude/oo ad
vicer skulum öppra oss slappu/so sem Christur gis
rde. Sin gamur Öppren eru eðe gagnleg/Vicr etg
um ad bidia os Giarta þa þaum vicer þið sem vt
er Gud um bidium. Þesse Psalmur klemur samt
an vid þessi 31.35.50.70.71. Psalm.

Psalmur Davids til ad
syngia.

SAntande beid eg **DRÖT**
ins / Og hañ hnepgde sig til
mijn / og heyrde mitt Kall.

Og hañ leidde mig vt af þei
re Dgmunar Grof / burt vt þeim Sauren
da Þreck / Og sette minnar Fætur a fasta
Hællu / so ad eg ficek greiduglega geinged.

Og Nyañ Lopsaung gaf hann mier i
mijn Musk / til ad losa vorn Gud / marger
munu það sta / og oftast **DRÖTTE**
og vona a hann.

Æll er sa Madur sem setur sjna von
vppa **DRÖTTE** / Og hañ / hvar ed
eðle suyr til hñna siergoodu / og þeirra sm
Inaar vm Hond hafa.

DRÖTTE min Gud / myklar þa eru
þijnar Dasemder / og þijnar Nuxaner þær
þu audsynet oss / Eðert er það þier sie
samljstlanda / Eg vil kunnigiora þær / z þ
af seigia / þo ad þær sieu otelianlegar.

Forner og Dffraner þocknast þier eðle /
En min Eyrud opnad þu / Syndaoßur z
Brenne

Brekkforner þad villstu hverske.

Þa sagda eg/ Sia þu/ Eg tiem/ I þo
fekk er skrifad af mier.

Þinn Bilia minn Gud giora eg giarn
an/ z þitt Lögmaal hese eg i mǫnu hiarta

Eg vil kunnigiora Riettuðsena i þeirre
hiðe myklu Samfundu/ Sia þu/ Eg mǫ
ecke minn Munn a mier byrgia læta/ þu
DROTTIÐ veist þad.

Þinna Riettuðse byrge eg ei i mǫnu Ni
arta/ vt af þánni Sannleika z Nialpræde
þa tala eg/ Eg dyl ecke þinna Mýstun og
Sannleiks Trygd fyrer þeirre þinne my
klu Samfundu.

Eð þu DROTTIÐ/ snu ecke þiðe Mýst
un þra mier/ Lættu þína Mýstunscmd z
Sannleiks dýgd jafnan vardueita mig.

Þuad ofelíanleg Kvalræde þafa vnt
íngt mig/ Mǫnar Eynd er þær hondludu
mig/ so ad eg gat ei sið/ Fleire eru þær eð
Næren a Nofde mǫnu / Og mitt Niarta
þad hefur þpergieped mig.

Læt þier þad þeckit vera DROTTIÐ/
ad þu frelser mig / Flyttu þier DROTTIÐ

IX miet til Nialpar.

Skamst þeir aller sön z til Kathar ve
rde/sön leita ad minne Sölu/ad þeir torty
ne miet/ Til Baka þa þalle þeir z til Sk
athar verde þeir/sem miet vilia til vonda.

Söna Nneisu þa bere þeir sem seigia
til mæn/Vel/Vel.

Gledie sig z fagne aller þeir ed þän lei
ta/ Og þr ed þitt Nialpræde elsta/ þa me
ige atíð seigia / Naleitlega sic **DXDE**
IX Lofadur.

Putad eg em Fatækur og færmadur/ En
þu **DXDE** ber Ahyggiu þyrer
miet/ Þu ert min Nialpare og Frelfare/
min Gud seinka þu ekki.

XLI Psalmur

David selger hler/ad hler hann er Miskunsa
mur/ sa hlöte Miskun an Gude/og ad þeir hlnu
Rietelatu minnu hlieta jllt og oriet ad lada/bæ
de an sönnum Vinum og Mvinum/ so sem Christu
og so berite. Her er og so ein Bæn um hialp og
Luggum. Psalmureñ er samhlioda þeim 35. 55.
z 112. psalme.

**Psalmur Davids fyrer
ad syngia.**

Sæl

Sæll er þa ed aðast þin þurftuga z
færaða! **DRÖT** Einn mun svel
sa það þu þeirre þinne Þöndu tñd.

DRÖT Einn mun þværa það / z læ
ta þann Læpe þaða / og giora það fullsa
lan a Þöndu / z þfergiefa þñ eðe / Það
sinna Þvina.

DRÖT Einn mun endurkæfa það a
þann Sottarsæng / Þu þialpar þönum
vot af öllu þann Þræfðæme.

Eg sagða / **DRÖT** Einn mun
þu mæ / Læfna þu Sæl mænna / Þvæd eg
þese þyndgast a mæte þær.

Þvæner Þvæner þær mæla vondslega til
mæn / Þær mun þann dæpa / og þann Þa
þu þorganga?

Þær fara að þvæda / og mæna það þu eð
te vt af Þværa / Þvædur læta Þess að þær
þær mæge læsta nœt / ganga þvædan a þvæ
og þvæ það vt.

Þvæ þær eð mæg þvæ / þvæstra til sam
ans a mæte mæ / Og þvæ mæ vönt til.

Eitt Þvæpar þvæ þær ælþvæd a mæ
te mæ / Þær eð þvæ liggur / þa þvæ þvæ
eðe

efke vpp aftur standa.

Ernesti mitt Vinur/ huorium eg freysta
Sa ed æt mitt Braud/ hafi tredur mig vn
der Fætur.

En þu DRÖTIN Myrkuna miet
reis mig vpp/ Og mun eg þa endurgjalda
þeim.

Vi af þui formerke eg / ad þu hefur
Gooduilld til mæn/ So þad miñ Þvinur
hlacke efke yfer miet.

En mig þa stydur þu þ mæns meinleysis
saker/ z setz mig þ þiñe Augstion æfinlega.

Lopadur sic DRÖTIN Gud Israels
vm Alldur og ad eilífðu/ Amen/ Amen.

XLII Psalmur

Sierhugerte Manneskin ber ad bidda/ ad þun
meige þar Vilja og lyst til ad þiena Gude/ og til
ad lipa epter hans Bodordum og Vilja/ og setta
alla sanna Von til hans. Syner Choræ þapa gígr
þennan Psalm.

Girn Menneunar Psalmur Sona Ro
rach/ ad syngia fyrir.

Lqta

Lífa sem þad Níorturenn kallar
epter fersku Vatne / So kallar
mín Sæla Gud til þín.

Mína Sælu hana þyrster ept
er Gude/epter þeim Lifanda Gude / Nue
nær mun eg þangad komast / þad eg síae
Guds Andlit.

Mán Tær þau eru mín Fædsla Nott
og Dag/ med þt daglega verdur til mín
sagt/ Quær er nu þítt Gud?

Nær ed eg hýra þar til / þa vthelle eg
mínu Níarta hía slálfum míer / Þuad eg
vilde giarnan med þeim Floeknum burt
ganga/og med þeim fara til Guds Næss/
med Gledskap og Þackargjærd/ ja med
þeim fioldanú þ ad Nattíðena heildur.

Þui ertu Sæla mín so hrygg? Og hu
ar fyrer angrar þu mig þáñen?

Treystu a Gud/Þuiad eg mun hönun
ekk þacker giora/ þad hann hialpar míer
med sínu Auglite.

Mín Gud/ Sæla mín er Sorgbitiñ i
míer/ Þat fyrer mífæst eg a þig i Lande
nu Jordanar og Nermónin / a þui sma
Þíalle.

Þín

Þinn Batzfoð dýnia þadan/so þad fo
rsar yper Gossa nydia hier a/ Allar þinn
ar Batz Willdur og Bylgiur ganga lucke
yfer mig.

ND Einn hefur a Deigenum heit
ed síne Mýstun / Og a Rættar tjáma so
ng eg honum Lof/ og bid til Guds máns
Ljfgiaparara.

Eg seige til Guds máns Styrktarbiar
gs / Quat fyrir gleymer þu mier ? Þui hl
yf eg ad ganga so Sorgpullur/þa ad miñ
Dvin hañ þutngar mig?

Þad er so sem Mord i miñnum Beinū /
þad miñner Dviner skama mig/þa er þr
seigia daglegana til miñn/Quat er nu þinn
Gud?.

Þui ert þu Sál miñn so Sorgfull/z hu
ar fyrir angrar þu mig þakken?

Trenstu a Gud/Þuiad eg mun honum
en þacker giora/þad hañ er máns Auglit
is Nialpare/miñ Gud.

XLIII Psalmur

Þesse

Þesse Psalmut er sambljóða þeim næsta þyrer
þaranda Psalme/ Verande þess Innihálldo/ad fl
erhugt skule lofa Gud og þjóna honum.

Dæm mig Gud / og legg Dom á
mitt Málefne í mote þrre Þhes
lagre Þjóð/Dg frelsa mig í frá
sútt samlegu z illu Fólke.

Þuiad þu ert Gud minn Styrkleike/hu
ar þyrer forleggur þu mig? Þui lætur þu
mig ganga so Sorgfullan / nær ed minn
Dvin h á þreynger ad miet?

Þtsend þu þitt Ljos z þinn Sakleika/
ad þaug leidtoge mig/Dg leid mig á þitt
híð Heilaga Fjall/z í þína Fjallabúð.

So ad eg jnngauge til Guds Altaris
til þess Guds sem er minn Glede og Þnad
semd/Dg þad eg þacke þier Gud/med N
rþuðe/minn Gud.

Quar þyrer ertu Scala minn suo Sorg
full? og þui angrar þu mig þáñen?

Trepstu á Gud / Þuiad eg mun honn
enn þacke gjöra / þad hann er Njalpare
mínn Andlitis/og minn Gud.

Synes

XLIII Psalmur

Syner Choræ tala hier um adstod Guds/ sem hann veitte þeim Gæmli Forþedrum/ z ad Guds Þionar gæpu sig hans vegna daglega i Daudast. Psalmur þesse er samþlöda þeim 9. Item þeim 60. psalme.

Eitt Mentunar fræde Sona Korach
fyrer ad syngia.

GUD/vier þopum heyr med vor
um Gyrum/ Sedur berer hafa
fugngiort oss það.

Quad þu giorder a þeirra æpe forðum
Daga.

Þu i þurt raðst þina Neidnu med þinne
Nende/ Enn iðsetter þa i staden/ Þu þor
diar fader Folced/ en þa vðbreiddur þu.

Þuiad ei hafa þeir Landed vnder sig la
gi med sñnu Suerde/ z þeirra Armur sto
dade þeim ecke/ Nellour þñi Nægri Mond
z þñi Armleggur/ z Liofed þñis Andlits
Þuiad þu hafder godan Þocka a þeim.

Gud/ Þu ert mið Kongur/ þu hið same
sem Jacob Nialpræde til seiger.

Syrer þig vilsum vier vora Þvine vid
vælle

Welle leggja/ I þánu Nápnæ vilium viera
þa vnder Fatur troða/ sem reysa sig upp a
mote off.

Þu ad eige treyste eg vppa mið Boga/
Dg mitt Suerd þ frelsar mig ecke.

Helldur frelsar þu off fra vorum Dvin
um/ z giorer þa til Vanuirdu þ off hata.

Daglega vilium viera hroosa vt af DX
DIEne/Dg þánu Náfnæ þacker giora
giláflega/Sela.

Quar fyrer forleggur þu off nu/z lætur
off til Skámar verða? Dg dregur ecke vt
med voru Nerliðe?

Þu lætur off flyta fyrer vorum Dvinum
So ad þeir huorier ed hata off/ þeir hrip
sa vort etged til sijn.

Þu lætur off vppetast sem Saude/Dg
i fundur dreyfer off medal Neiden a þioda.

Þu selur þitt Folk vt fyrer ecke þar/Dg
lætur eckert Verd fyrer þad.

Þu giorer off ad Forsman vorum Ná
þwum/ Ad Spotte og Næde þeim sem i Fe
ingum off eru.

Þu giorer off ad Walsholte a medal
E Neid

Heidingslaða / Og Fólkebætur Hofud
enad off.

Alla Daga er mín Banúrda fprer mí
er / Og mín Ásóna er full af Forsmön.

So ad eg hlýti þá Níðrunarmekki z Last
endur ad þeyra / Og verda ad sía þá Þvi
ne z Döpsakendur.

Allt þetta er þper off komed / vier höfð
þó ekki forgleymt þier / Og eige handtíer
ad ótrulega ; þánum Sættmála.

Þort Míarta er ekki þrá falled ; og vor
Fotspor hafa ei víkð af þánum Beige.

Ad þu mídur slær off þáken meðal þeir
ra Gítur Drekkanna / Og býr get off með
Daudans Myrkre.

Éþ ad vier höfum nu forgleymt Guds
vors Náðne / Og vorar Nendur vpphafed
til eins ófárlegs Guds.

Þa mætti Gud þess freþia / En hafi þe
ðer vel vern Míartans Grufu.

Þutad daglega verðum vier fprer þána
Þulld mídur drepner / z erum reiknader suo
sem adrer Glæstrunar Sauder.

Þatna þu vpp. DRÖG In / Hvar þ
sefus

gefur þu so þast? Þakna þu/ og viðvafa
oss eðe so algjörlega.

Quar fyrer býrger þu þitt Andlit? For
gleymer þu vorre Anaud og Armæde.

Þutad vor Sæla er til Mollidar midur
beygd/ Þor Kuidur hafn Klesseft midur við
Jordenn.

Tak þig vpp/ hialpa oss/ Og frelsa þu
oss þyrt þínar Mýstunarsaker.

XLV Psalmur

Hier í þessum Psalme talar Gud Sader við Ch
ristum/hugð ed er sa sakte Kongur z Bræðgume
Seilagrar Christne/og setger að hans Ord z E
vangeliúm skule vðbreiðast um allan Seimein/mz
storre Mægt / so að aller meige þar af læra að
komast til Guds Ríkis. Psalm: þsse þliodar einn
og sa 23. 29. 47. 48. 110. Psalmur.

Bræðardiæktur z Mentsunar Græde

Sona Korah/til að syngja

þ/vf af Eliu Koseffe.

Darta mitt það yrker eitt ægi
ætt Kuæde/ Þi af einum Konun
ge vil eg syngja/ Mæn Tungu
er Skriþfæðr eins Agiats El
rifara. Gd þu

Pu ert hín Fróðastí a mál allra Ma-
fianna Sona/ Aftodlegar eru þínar Væ-
er/ Þar þyrir blessar þig Gud eilíflega.

Þyrt þitt Sverd við þína Eðdu / þu
Netta/ Og hafst þig Styrpelegan.

Það lækast þier vel i þinne Fegurðar
Þrygð/ Bruna þu hjer þrám Sannleiknu
til Góða/ og þá hínu Faraðu við Ríttis-
að Fihalda/ Þá mun þín Nægre Mond
Dafendarverkefi andspna.

Huoss etu þín Skepte / so það Folted
þrygnur niður fyrir þier / Mitt a míllum
Kongslins Dvina.

Gud/ þín Wellðisfoll þann blápur um
Aldur og að eilápu/ Þín Ráðisþýra er
ríttur Sprose.

Pu elskar Ríttisfæd/ en hatar ogudse-
gt Athæse/ Þar fyrir hefur þig Gud þín
Gud/ sinurt með Gledenar Bidsmøre/ fr-
am yper þína Múttakendur.

Þín Klæde eru ei utan Myrta/ Aloes
e Kexio/ Nær að þu vigeingz af þeim Fál-
labeins Herbergjum/ i þinne Nerralegre
Þrygð.

3 þíne

I þíkk Segurd^r Þryðe frássi Bruna Ko
nūgafía Dóttur/ Bræðurefi skendur til þí
fiar Hægre Mandar/ i skáru forkostule
gu Gullvepiar Perle.

Neyr þu Dóttur/ lǫt þar a/ og hneyg
þánn Gþru/ Forgleyrn þánnu Folke/ og þá
ns Fodurs Nwse.

Þa núnn Kongurefi lǫsting hápa'a þíkk
Segurd/ Þuiad háfi er þíkk DRÖTIN
og þu skalt háfi tilbíðia.

Dótturnar Zor munu þar með: Stegloþu
vera/ Nínur Ríku medal Folksins munu
grætbæna þýrer þier.

Konungsins Dóttur er híd jnnra þrydd
med allre Begsemd/ Ní er klædd mǫ Gull
vesfiar Bórdum.

Nun er i margbreystum Klædnade: til
Konungsins leidd/ Og hestiar Leikspstur
Meyarnar/ þær ed hestie epter fylgia/ ver
ða leiddar til þánn.

Þær verða leiddar med Glaum z Gled
flav/ Og sí ganga i Konungsins Høll.

I stadeff Fedra þíkk munu þier Spner
fadaft/ Þa muntu setia til Hofdingia vsk

allre Veröldene.

Minast mun eg þíns Nafns / þra El
cke til Slektis/ Þyrr þad mun Folked
þier Þackar giora/ vñ Alder z ad eilífú.

XLVI Psalmur

Allum Christnum byrtar ad þacka Guð þar
þyrr ad þan þessat þa þra Illum Mannum/ sñ
opskia þa og Guðs Orð/ og þad / ad þeir ynu
Illu munu vñ syðer hlöta ad vakia þyrr Guðs
Orð. Þesse Psalmur er samhlöda þeim 47. 63
67. 68/ 114. psalme.

Einn Dætur Soná Korah/ þyrr
ad syngia/ vñ af Bngdoms
Kanne.

ÞD þan er vert Athuarp z
Styrkur/ Einn Mialpare vñ
þeim myklu Anaudum/ sñ þf
er off þapa komed.

Þar þyrr oftunf vñr ecke/ þo ad Ver
ölden steypest/ Eirnen þo ad Siöllen syt
E-nidur i Hafed midt.

Þo ad Sioren geysade eirnen þegar/ og
rotadest vñ/ So þad Þiörgen vñ af þins
Öfyrre

Dýrrísta midur hrynde/ Sela.

Þo mun Borgen Guds bláfa Lífkeleg
med sínum Vatnæsum/ Þar ed eru Næi
lög Nerberge hins Næsta.

Gud hafi er hia heile þar þyrt iðan/
Af þui mun hun z stöðug blápa/ Gud hafi
hialpar heile ærla.

Niner Neidnu munu skelfast/ z Konga
ráðen midur hrynia/ so ad Jorden hlýtur
ad hrífast/ nær ed hafi lætur heyrta síð Ra
ddar þyt.

DRÖTTIn Allsherjar er meðr off/
Gud Jacobs hafi er vor Verndare/ Sela.

Komid hingad/ og staed Verkefi **DRÖ**
TTIS / Huor ed söddan Foreyding vpp
þyrtar / Mann ed Bardögum aptrar i all
re Betöllu.

Huor ed Bogan brýtur/ huor Bopnen i
sunda molar/ z Kerrurnar brekkar i Elde.

Bered þyrtar/ z meðkæfied þ eg em Gud
Eg vil Frægðer víða a meðal Neidenna
Þioda/ Eg vil a Jorðu Frægð víða.

DRÖTTIn Allsherjar er meður off/
Gud Jacobs hafi er vor Verndare/ Sela.

G nā

Nier

XLVII Psalmur

Gier verður off kient að þrása Gud / þyrir þá
na myklu Mægt / og marghallaða Þelgigræninga /
sem þann veitir off / og þá þáns dyrdar samlega vpp
risu / Psalmur þesse sambl / odar við þann 8. 45.
46. 47. 48. 72. 113. Psalm.

Psalmur Sona Korah / að
syngia þyrir.

Sæd Lopa sæ allar Þioder / og
synged hætt Lof Gude med Gle
delegre Kaust.

Þuiad sa hinn hæste DRÖT
tin hann er ogurlegur / Ein mikels hær
Konungur yfer allre Zardarþinglusi.

Hann mun Folked vnder off leggja / Og
Þioder nar vnder vorar Fætur.

Ná vluetur off til sinnar Arfleifdar / Þeg
sendena Jacobs / hvern hann elskar / Sela /

Gud hann stýgur vpp med Næpum sag
nadar Gaung / Og DRÖTIN med
flærre Ewdrar Kaust.

Synged Lof / synged Lof Gude / Synged
Lof / synged Lof vorum Konunge.

Þuiad Gud hann er Konungur á öllu Za
rdykte

edriſke/ Synged hſſi Loſ forſiſalegana.

Gud er Konungur yſer Heidungjunum/
Gud hann ſitur a ſjñnum Heilaga Veld
is Stoolc.

Næþdingiar Þiodaſſa eru ſaman ſapna
der til Folksins Guds Abrahams/ Þuiad
Gud haſſi er miog vpphaſen/ hſa Skild
unum Jardar eſſar.

XLVIII Psalm

Her verdur talad vñ Guds mikla Mægt/ vñ
eð hugere þyrſt var þreotad til Jeruſalem / og
vppa Sions Stæle/ með hſi Heilaga Evangelio
z Orde/ þſalmureñ blyder euns z ſa 45 . 47 . 66
87 . 108 . 122 þſalm.

Mæll er DND Eſſi/ z mi
og loſlegur / 3 Þorgeſſe Gu
ds vors/ vppa ſjñnu Heilogu
Stælle.

Stalled Zion er ſo ſem eirn þagur Þid
arkuiſtur/ of þuorium eð allz Landeð tekur
Nuggun/ Þid þa Nyrðre Sæduna liggur.
Þorgeſſi þeſſi hſins mikla Konungsins.

Gud er i heſſar Nyþplum meðſientur/

Ev

það

Það hafi þú hefið Berndare.

Þuad þú þu að Konungarnir eru til
samans sagnader/Dó eirn með öðrum þá
þafa þeir þar frast þia þared.

Þeir vndrudust þá er þeir sáu soddan/
Þeim Egde það sialsum/ og eru um kóll
fallner.

Næðslann er þær þá kómen/Nrygdar
Angist so sem þeirrar er Tóðstuf er.

Þu í sundur brytur Skipin í Nafnu
Þyrt þann Áustan Wind.

Láka sem að vier höfum heyrst/ so þá
um vier eirnen/ í Þorgerine Allsheriar
DROTTINS/ í Þorgerie vors Guds/
Gud hafi eftir þá enu sömu að eilífu.

Gud / þinnar Mýstunat væntum vier
vsi þínu Mustere.

Gud/láka sem að er þitt Nafn/so er eir
nen þitt Lofstór/allt til Tardareñar En
da/þín Nægre Nönd er full mý Níettunse

Folled Zion það gledie sig/og Dæturn
at Juda vere Gladuærar/ Þyrt þína Ní
ettinda sáfer.

Umfrænged Zion / z fadmed hana/og
telied

telled hefiar Turna.

Kostgiæped ad byggia hefiar Mørueg
ge/og ad forþepia hefiar Nerberge/ Gud
ad þar vt af kúne ad seigiast hla Eþter
fomendum.

Ad þesse Gud hafi er vor Gud um allar
Allder og ad eilípu/ Nafi leidiogar vñ í
þa sem Aftuna.

XLIX Psalmur

Líer verður talad um Giegoma Veralldarefiar
og þa sem hana elska / og setta syna Von vppa
Audape z Ræðame/og þad/ad þeir þyrerparest
so sem skynlausar Stiepnur. Psalmur þesse er ef
ne þliodande / so sem sa 35. 37. 52. 62. Psalm.

Psalma Diektur Sona Ro
rah/fører ad syngia.

 Eþred þia allar Þioder/ Me
rked þetta aller þier sem lifed
a þessum Tíma.
Líka Alþydan/so sem Ner
arner/ Bæde Ræter z Fatæter / aller til
samans.

Mín Musur skal vt ap Væsdome mæ
la/og.

la/ Og mitt Niarta af Skiltinge seig ia.
Bier vilium goda Mælsgrain fæ ad heyr
ra/ Og eirn Agiatafi Dicki a Norpuñar
Hlodfære.

Quar spret stýlda eg hræddi vera a þe
m Bonda Deige/ Nær ed slgiord miña
Opsofnar maña um frynger mig?

Þeir ed treysta vppa sijn Audæse/ Og
hroosa stier vt af sijnum mykla Ríkdome.

Kann nokud Broduren eirn annan
ad endurleysa/ Nie nokurn vid Gud ad
forlifa.

Huiad það kostar allt formæled/ þeirra
Sæler ad endurleysa/ So ad hñ hlytur þ
þyrt ad læta vera eilíflegana.

Þo ad hñ life allðrei so leinge/ Og siac
eðe Grosena.

Þyrst vier slæum það hiner Bilsu deyta
so/ lifa sem þeir hiner Neimstu/ z Sæus
su tortynast/ og hliota sijn Audæse ødrum
ad læta.

Þetta er þeirra Niarta/ ad þeirra Nwo
mene vara eilíflega/ z þeirra Bwstadir
blífa um Aldur og Æfe/ og hase mætel
wæt

Metford a Tordur.

Þó kúna þeir ; stíktum Metfordum ei að
blápa / Nældur hliota þeir við að stíla
sem annar Tienadur.

Þesse þeirra Begur er ei utan Heimf
la / Þó lofa hafi samt þeirra Eptirkom
endur með sínum Munne / Sela.

So sem adrer Sauder eru þeir jsté byr
gder ; Nelduðte / Dauden hafi gnagar þá
Eft hiner Rietsuðsu munu miog snatle
ga yfer þeim Drottina / þeirra Dfstækie
það hlptur að þuerra / ; Nelduðte þá hli
ta þeir að blápa.

Enn Gud mun þrelsa mænna Sölu w
af Nelduðtis Balde / Þutad hann hefur
tekted mig að sier / Sela.

Emt eðte það villa þig / þott að einhúsr
kusté Ríktur að vera / edur þó að Tignar
some hans Nwss verde mætkill.

Þutad ; sínu Andskate mun hann ong
uafi hlut með sier taka / Og hans Dyrð
mun ei eptir hönun fara.

Þott hafi mete sig vpp af Sællíste skrus
og lopar það nær ed einhúsr vtuegar sier
goda Daga.

þó

Þó fara þeir epier Sedrum sínum/ Dg.
fla Etosed alldrei optar.

Gutna/ Nær ed Madureñ er i Heidren
um/ z Nesur eðe Skilningin/ Þa fer hñ
burt lqka sem Sienadureñ.

L Psalmur

Hier verður talad um rietta Guds Þionustu/ z
ad Menn skule leggja af þær Ggnilu Siduðmur/
þui Gud vill eðe hapa þa ytre þölsku Þionustu
na/ Hann seiger og ad Seidner Menn síu efennu
kallader til Christum. Psalmuren er samhlöðu
þeim 40. 51. 90. 91. 98. 99. Psalmic.

SÞD Þolldugur DRÖTIm
hñ talar/ Dg kallar Þeröldena
i fca Þppruna Solateñar/ allt
til heðar indurgaungu.

Þe af Zien býttast fyrst sa Segurðar
Geislen Guds.

Þor Gud hñ kienur/ og þeiger eðe/
Þreñande Eðdur geingur fyrer hñs Au
gson/ z i fringū hñ mikell Stormuindur.

Nañ kallar Nimenen og Jordenar/ þad
hann dæme sitt Folk.

Samian

Saman safned þier mǫnnum Heilögum/
þeir ed meir hallda vt af Samtímalanum
enn Fornfæringunum.

Og Nunnarnar munu kúsiglora þanno
Rettlate/þi Gud er Domarenn/ Sela.

Negt þu Golt mitt/læt mig tala/ Isra
el læstu mig votta þier það/ Eg Gud em
þið Gud.

Fyrir þið þið Fornfæringa sakir ævsta
eg þig eðle / Þuiad þánnar Brekksforner
eru; afnan fyrir miðe Augsyn.

Ei vil eg hafa Þra af þánnu Næse/nie
Kiarnhafa vt af Stalle þánnum.

Þuiad Dyrenn öll; Ekogðum eru mǫnn/
og Kútfied a Fiollunum/þar ed það get
ngur Þusundum til samans.

Alt Fugla kyn a Fiollunum þa þeðle
eg / og allstáns Siennadur i Nægunum er
þyrir mier.

Ef eg er Nūgradur þa þarþ eg þier ei
þar af ad seigia/Þuiad Jardaþringlan
er mǫnn/og alt huad þar er iðle.

Núðr þeinkir þu ad/eg vilie Þra K
st eðle/Edur Nafra Blod Drekka?

N. Fra

Offra þu Gude Toppjörðene/og gjalld
þinum Næsta þínn Heit.

Atalla m'g i Næpðene/ þa mun eg frel
sa þig / og þu skalt heidra mig.

En til hins Dugðhrædda seiger Gud/
Hvar þóttir fúngjörir þu mýnar Riðtloð
tingar / og tekur minn Sattmæla þier i
Munn ?

Þar ed þu hatar Rædningena/og flep
giet mýnum Ordum a Bal þier aptur.

Nær ed þu siet Þiofeni/ þa hleppur þu
med honum/Dg leggur þitt Samlag mð
Noordoms Monnum.

Þítt Músi lætur þu tala Illi/Dg þínn
Tunga þun mæler Flærd.

Þu stur og talar i mose þánni Broðr/
Synne þíttar Modur þínn Bakmæler þu.

Þetta gíörer þu/ z eg þeige/ þar fyrer
meinar þu það eg mun lákur þier/ Enn
eg vil straffa þig/og eg vil setia þier það
fyrer Sioner.

Nogged ad þessu/þier sem Gude glemm
ed/ So ad eg i þurt snipre yðr ceðe eit sið
z ad þar sic þa eingest Frelfare leingur.

Quor

Nuor ed Paeklatenu offrar/hñ heidrar
mig/Dg þad er sa Beguren hvern ad eg
vija þier/þad Guds Nialpræded.

LI Psalmur

Dauid giprde þessa Væn vñ Syndaska Syrer
giefning/hugra eirn og sierhugr Madur ma lesa
og brvka/og læra ad vita hugrnen riettelegr
erboot z betrun og Riettnyse skal skie z giprast.
Þesse er samplioda þeim 32. 130 Psalm.

Psalmur Dauids / þyrer ad syngia/ þa
Nathan Spæmadur kom til hñs/epi
er þ hann/hafde jnn geinged til
Berfabe.

Mýskuna þu miet Gud/epi ter mif
elle Mýskunfeme þine/ Dg epi
er miteleif Mýskunfemda þina
þa apinn þu mitt Xanglate.

Du þu mig vel af Illgiord mif/ Dg
hreinsa mig af Synd mif.

Þu ad eg inedkienne mæna Misgiord/
Dg mæn Synd er jafnan forer miet.

Þier einuun þepe eg a mote broted/ Dg
jlla breytt þyrer þier/ So ad þu Rietferd

ugur stert í þínum Orðum/og þreifi fund
en verder nær ed þu Dæmest.

Sia þu/vt af Synðsanilegu Sæde em
eg gietefi/ z í Synð gat mig min Moder.

Sia/þu elskar Saffleiken í m hulefi
liggur / Þu latur mig vita þann heimug
lega Bysdom.

Aþleys mig med Isopo / so ad eg hr
einsunfi / Þuo þu mig so ad eg Sniðugt
ur verde.

Lat þu mig fa ad þeyra Fognud z Ef
ede/ So ad þau Beinē gladrar verde/ sem
þu hefur so í sundur framed.

Burt snu þínu Andlite fra minnū Synði
Dz apmæ þu allar minnar Mugiorder.

Hreint Niarta skapa þu Gud í met /Dg
gief mier nyian styrkuafi Anda.

Kasta mier ecke í burt þra þínu Aug
lite/ Dg tak ecke þinn Neilaga Anda í
fra mter.

Lat mig fa optur huggun þíns Nialp
radis/ Da fa mættar Ande styrkie mig.

Þuiad Omildum vil eg kenna þína Be
gu/ So þ þiner Rietslætu snuest til þan.

Frelsa

Frelsa mig í þra þeirre Blodfúðu/
Gud/ þu sein ert mið Gud & Njálpare/ so
ad mín Tunga lofe þitt Ríttlæte.

ÐAN Einn opna þu mínar Barer/
So ad mið Mústur kúagjore þitt Lof.

Þuiad þu hefur ecke neina villu til Off
ursins/ afiars þa munde eg gies þier þad
Dg Breñcoffred þocknast þier ecke.

Þad Offred s Gude þocknast er Harm
þrungeñ Ande/ Eitt Harmþrúged & sund
urkramed hiarta þa mífur Gud ecke þlyta.

Gior þu vel vidr Zion epter þíse Godsf
se/ Þppbygg þu Möruegg gena Zerusalé.

Þa mun þier þocknast Offred Ríttlæ
tisins/ Breñcoffur & allar Forner/ Þa mu
nu þeir Þrum oppra yfer þínu Allarc.

LII Psalmur

Hier talar David þar em ad Gud villic skap
þa ella Þramblanta & Raka/ sem rreysta rppa Go
ts stet og Þellte/ og ad Gud villic krelsa sagna Sa
taka Þrona/ hugríer ed lada þier Orsofner/ Mör
gang og Anander. Þisse er samþloda vid þann
30. og þann 109 Psalm.

Gift Wentunar Fræde Davids / þyrir ad
þingia / Þa Doeg Edomite kom z kufi
giorde Saul þad / og sagde / Da
uid kom i Nws Abi
melech.

Dad hælest þu vin þad / þu Za
meie / ad þu fær Skada giort?
Med þui Guds Milde varer
Daglegana / Þæn Tunga æstu
ndar Skada ad giorta / Og skiet med Ligo
num / so sem huassbeittur Nærkná þu.

Nelldur mæler þu illt en Gott / z myllu
frámar Fals en Safinde / Sela.

Seigean talar þu allt huad til Skadræd
is horper / Med vnderforullre Tungu.

Þat fyrer mun eirnest Gud forenda þig
og þig i sundur slæ / og i burt slæta þig ve
sinne Tialldvæd / og vppræta af Jordu Ei
þande Manna / Sela.

Og þiner Rietsþerdugu munu þad slæ /
og ottast þad / ad hæn munu þeir hlæia.

Sia þu (seigia þeir) þad er sa Madur
huor ed ei hieilt Gud fyrer silt Nialpræde.

Nelldur treyste vppa sif mylla Ræfdom
Og

Og var Meglugur til skada ad gista.

En eg mñ blāfa so sem blomgadz Vid
smiors vidur i Guds Nvise/ treystande op
pa Guds Mystun/vm allder z ad eilāfu.

Eg packa pier eilijflegana / pui þu kōst
þ vel ad gista / z eg vil vanta þíns Na
þns / Puiad þāner Neilager hafa þar af
Glede.

LIII Psal.

Dauid ræder hie vm Jitra og Grekūstia
Maña Natturū/og þad ad Gud hialpe sijnū Vio
nustu Mginium og pressa þa. Þesse psalmur er
samþloda vid þa 14. 17. 38. psalm.

Mentunar Græde Davids i Korn
um til samans/þyrer ad
syngia.

Sner Færvāsu seigia i sijnū Mā
rtā/eingen er Gud/ þr duga eek
ert/z eru andstygggeleger ordner
i sijnū vondu. Athæsc/ Þar er ei
sa neirn ad gott giore.

Gud leit ap Himnum ofan yper Sonu
Mañāña/ Ad hñ sæe huort noekur være
stynsamur/ sa ed epter Gude leitade.

N ið

En

En aller eru þeir affallner / og aller til
samans onytr ordner / Þar er ei sa neirn
ad gott gíorer / z ecke eirn.

Hvort vilia þeir Illskumest ecke láta si
er seiglast ? Þeir ed vpp svelgia mitt Fo
lk / so þeir nære slalsa sig / Gud málalla þe
ir ecke.

En þar eru þeir hrædder vm sig / s ei
er vgganda / Þt Gud i sundur dreyper Bei
num þræra Mándungar Mána / Þu gíorer
þa til skammar / þui Gud hñ forsmær þa.

Eg sæe þ giarnan / það Mialpræded vt
af Zion kæme yfer Israel / z Gud frelsa
de sitt Merketed Folk / Þa munde Jacob gl
edia sig / z Israel glæduer vera.

LIII Psalmur

David gíorer hler eina Dæn / hugsa sterhugt
elen Christin Madur ma lesa og brúka / Eg mál
sønnum og Motgange / Da seiger ad Guds Þienar
ar munu þreleast þra illu Mönun / sem þeim G
sofn og ypergang veita. Þesse Psalmur samþlio
þar þeim 3. 17. 31. 35. 59. 67. 70. 72 / 120. 140.
Psalmc.

Mente

Mentunat Frede Davids fyrer ad syng
ia vppa Nliodpære/þa þeir af Eipþ tö
mu/og kúftgiordu Saul/David
hældur sig i Golsnum
hja off.

Salpa þu miet Gud/ fyrer þitt Na
fn/og læt mig riect stie/ fyrer þíns
Sannleiks Magt.

Gud/þepr þu mína Bæn/Nygg ad Mæ
lenu míns Munns.

Þuad hiner Drambsömu setia sig vpp
a mote miet/og hiner Forsugu sætia þast
epter minne Eölu/ Og hafa ei Gud fyr
er Augum síer/Gela.

Gia þu! Gud hñ hialpar miet/ **DXD**
IIñ hñ er sa sem afkast Eölu mína.

Nann mun þa Nreckusse mánum Dvi
num endurgjalda/ Sundurdreif þu þeim
þrer þíns Sannleiks safer.

Þa vil eg fara þier fagnadar Foornar
og þínu Nopne **DXD** **II**ñ þacker gð
öra/ ad það er so huggunarsamlegt.

Þuad þu frelsar mig vt af allre minne
Neyð/ So það mitt Auga síer sjána villd

a Dvinum mñnum.

LV Psalmur

Þetta er Bæn Davids / sem eirn og sterhugr
ma lesa / þa hann laður Orsett / þad Gud vilte hl
alpa þannum / Morgange og Lornungum / og gie
þa þannum Luggum. Samt er samhliða næst þyr
erparanda Psalmur.

Mentunar Fræde Davids þyrer að
syngia / a Streingia Nl
todsæte.

Dyr þu Gud mñna Bæn / z byrg
þig ekki fyrer misse Oratbeidne.
Hogg að miet / z bænhent mig
húsrnen þad eg syrgi særlega z
grat.

Al þu þad Dvinurek gamrar so hætt
og hifi Dgudhrædde angrar mig / Þu þad
þeir vilja giora miet eina Nreckuise / og
eru miet æfalega reider.

Mitt Hiarta þ angrar sig i mñnu Lúse
Dg Davdans Dtte er yper mig fallen.

Nræðsla z Dtte er yfer mig komiñ / Dg
Stielsingek er yfer mig fallen.

Qg

— Og sagda/ Siæpe Gud eg hefde Bæn-
ge sín Dwa/so að eg mætte i burt fluga
og með mað vera.

— Sia þu/ þa skylda eg langt i burt flýa
og i Eyðmörkæne blýða/ Sela.

— Og skylda með flýte fara/ so að eg vnd-
an kœmest þm Stormuinde z Nretuidre.

Sundurþyckar gíst Tungut þra DR
DR Tin/ z vmturna þeim/ Þuiad eg sie
Illstu og Moimæle i Þorgefæ.

— Nott og Dag geingur ioddan umkring-
hennar Mwiuegge/ Eynd z Erude er
þar inne.

Skada að giora rásker þar fyrir jfian/
Lygar z Ræn þueri ei a hefiar Strætū.

Þott að Dvinur minn mdrade muer/ þa
villda eg þad vmlýða/ Og þo að Standma-
dur minn skafpædde mig / þa villda eg gey-
ma mig fyrir þorum.

— En þu ert minn Lagsmadur / minn Leid-
toge og Kufinge minn.

— Quorier ed vorum Viner til samans oek-
ar a mille/vid geingum i Guds Næse bæd
er til samans.

Brædur Daude kome yfer þa/ z ofan þ
þge þeir kúttir i Heluhte Þuiad eðke er vt
an Illskan ein i þeirra Tialldhødum.
En eg vil falla til Guds/ Og mun DR
DEEN hialpa mier.

Um Kuelld/ Morna z Middelge/ vil eg
harma z græta/ Þa mun DRDEEN
þeyra mænna Kaust.

Nafn frelsar Scalu mænna i fra þeim sin
vilja til vid mig/ og vtuegar þessu Nufld/
Þuiad þeir eru marget sem standa a mo
le mier.

Gud mun þeyra/ z nidurlægja þa/ þast
ed bláfur ad eilýfu/ Sela.

Þuiad ei veida þeir ødruggs/ Og þeir
ostast ei Gud.

Þuiad sánnar Menbur leggja þeir a hñs
Fridsama/ Og saurga hans Sættmæla.

Þeirra Mufur er floekuare en Smi
ar/ og þafa þo Strýd i Sinne / Þeir a
Þid eru miufare ena Bidsmior / og eru
þo nafenn Suerd.

Fleg þu a DRDEEN þine Ahngs
lu/ og mun hann þter Atvisti veita/ Og
ei mñ

ei mun hann hinn Ríettlaata afenlega la-
ta skenka.

Enn Gud/þu munt steypa þeim niður í
diwpu Grófena / Níner Blóðgiörnu og
Flarædu munu ei fá Af þe sína Ljósaga
háfnad/ En a þig Drottin treyste eg.

LVI Psalmur

Þessa Hæn gírdi Dauid til Guds/þugtra eirni
í stírhugi ma lesa og tækja/ í síne æliggerande Me-
yd og Morgange/og bida að Gúð vilie þjalpa
siet þar þra. Hann er samþloda þeim 54. Psal.

Skellene Klenodium Davids/af þre-
mællausre Döfufne medal ofust -
ugra/þa Philistei gripu
hann til Gath.

D/vertu mier Mýstunfarn
ur/Þui að Meðner/villa for-
troda mig/ daglegana þa str-
íða þeir í þrenngia að mier.

Máner Dvínar troda mig daglega und-
er Fætur/Þui marget beriaft a mote mier
Drambsamlega.

Nar

Nær ed eg em Næddur / þa freyste eg
þyppa þig.

Guds Ord vil eg heiðra / Og á Gud vil
eg freyfa / og eðke um mig hræddur vera /
Quað skýlde mjer lífþamlegt Nollid gjöra
meiga?

Þeir apbaka Daglega minn Ord / All
at þeirra Nuxaner eru / að gjöra mjer til
Bonda.

Þeir hallda til samans / 7 sitja til Beiði
Og vimsatur veita mánu Nælbeine / þuor
nen þr fæe hellst höndlad minna Sölu.

Quað illt sem þeir gjöra / það er þfi þe
gar fprergiefed / Mystunarlaust steype
Gud foddan Møsum midur i Grunn.

Reikna þu minn Flootta / Næll minnum
Tærum i þinn Siood / Sennelega þa re
iknat þu þau.

Þa munu mæner Driner verda til Ba
ka að snua / Nær ed eg fælla / þa veit eg
það að þu ert minn Gud.

Guds Ord vil eg þræssa / Orded DRD
TEGES vil eg þræssa.

Á Gud freyste eg / og em ei hræddur um
mig

mig/ Hvad kusta miet paa Mæſternes ad
giora?

Pui heſe eg Gud heited puet/pad eg vil
priet packer giora.

Puiad Sæl miſna heſur pu frelsad fra
Daudanum/ Fætur miſna i pra Nraſan/
So pad eg ma ganga fyrter Gude i Lioſe
Lipande Manna.

LVII Psalm.

Lier packer David Gude/pad ad haſt prelsade
hann/pegar Kong Saul opſokte hann/Eg ma ſe
erhugr ein leſa þeſian Psalm/ bæde paa hann ver
dur Opſoktur og ypergangur veittur af Illum
Mannum. Eg ee hann ſamplioda þeſsum þreni
ur naſt pyrerparande Psalmum.

Gillene Klenodium/ ad ſongia fyrter/
(pad haſt tortyndest ecke) paa hſi.

Avde þ Saul i Nellereti.

MÞſkuna pu miet Gud/Þyſt
una pu miet/ puiad a þig tre
oſter Sæla miſn / Og vnder
ſkugga þiſia Bængia heþ
eg miſt At huarþ/ Par til ed ſu Þgiœpaſt
er vmlideſt. Eg

Eg kalla til Guds hins Næsta / Til þess Guds hús ed a míne Eymd gíorer einn Enda.

Nán sender af Nimmum ofan / z hialp ar miet vt af þeirra Forsman sem Foster oda mig / Sela. Gud hñ sender sjna myst un og Safleifs Trugd.

Eg ligg mæ míne Sælu meðal Leona / Mannasta Synir eru Eldsins Loge / þeirra Tennur eru Sptot og Druar / og þeirra Tungur Nærhuoff Suerd.

Þyppher þig Gud yper Nimmiana / Og þgna Dyrd yfer alla Beroldena.

Þielasnorur tilbwa þr mǣnnu Fotsportu og midur þryckia míne Sælu / Þeir grafa Grof fyrir miet / og þalla sialfer þar i Sela.

Mitt Niarta er reidubwed (Gud) mitt Niarta er reidubwed / Þad eg syngie z lof seigie.

Rís vpp mín Dyrd / rís vpp Psalltare z Harpa / Míog ærta vil eg vpprísfa.

OXOZZEEN / Þier vil eg þackfer gíora meðal Folfstins / Þier vil eg Lop sei
gia

glá meðal Þjóðanna.

Þú að þú Wastunfeme er so víð sem
Himeneñ er / Og þú Safleitur so vifur
sem Skennu ganga.

Þú þer þig Gud þer Himeneñ / Og
þú þer þer alla Veröldena.

LVIII Psalmur

Dauid talar hier um Tyranna / og Illudgra
manna Wasturu og vanart / sem tiemur þeim til
ad lifa illa / og ybergang ad veita þeim Godu /
Ei Gud vill stranga þa apti i staden eilaplega.
Og þeir enu Godu munu gleðast / hugrætt þu þer
lifer munu verða vndan þeirra Gendum. Psalm
ur þesse tiemur saman við þa 14. 17. 36. Psal.

Spillene Klendodium Davids / ad syng
ia fyrer / ad þa glataðest ei.

Eru þer þa Wastlaufer / ad þer
vilid ekki tala Klendindesi / z dæ
ma huad Klendustlegt er / þer
Wasta Syner.

Wotproanlega giore þer Klendindesi i
Landenu / Og erud fulþær þu þer þu
ndum til Justuvertaka.

Winc

Ninet Ogudhræddu eru fráleitet þegar
í þra Modurkúide / Þeir Eiugendur þara
vilti í fra Modur Kúide.

Þeirra Ede er so sem Noggormsins Ede/
So sem einn dauður Eiurotinnur til
þyrgia þeir san Eyr.

So það hafi þeyre ecke Nliod Tofrar
ans/þess Særinga Mafisins/sem Menf
er í ad færa.

Gud í sundur bríote þeirra Teñur í þei
era Múfie/ Í sundur mola þu DRD
Tin Tæla Teñur Eonanna.

Ad öngus munu þeir verda / láka sem
Bain þ er í burt statur/ Þeir benda sinn
Boga/þangad til ad hñ brestur í sundur.

Þeir forganga sem þa Eimellen doðnar
nidur/Eñka sem Oñdugur Burdur Kúif
uñat/þa sia þeir ecke Solena.

Adur en það yduar Þyrner eru fulluag
ner a Klungurhryslufic/ þa mun Reideñ
þa fersta í burt slíta.

Niñ Riettunise mun glediast/ þa ed hafi
fiet sodd in Hefnd / Og mun langa sinna
Tatur í Blode hins Ogudlega.

So þad Meñ munu seigia / hinn Xietē
ferdugē hefur sijn Not.

Sanleaga er Gud en Domare a Jordu.

LIX Psalmur

Her gíðrer Dauid eina Bæn / s. m. sterhugr eirni
ma lesa / þa þa er staddur i Górnunum, og er opfo
ðtur af sunum Orvinnum, og bidia Gud að hann
villde þrelsa sig. Hann er samhlioda við þóra
nast þyrerparande Psalma.

Gyllene Klenotium Dauids (að hafi
glataðest eðke) þa Saul sende æ
liet geyma Nws hñs / þa hñ
villde drepa hann.

SRelsa mig miñ Gud i þra Orvinn
mínum / og hláð mter þyrer þeim
sem setta sig vpp a mote mter.

Þrelsa þu mig fra þeim Illæd
is Mönnum / og hialpa mter i fra þeim
Blodgörugum.

Þuiad sja þu DRÖT Tin, þeir vmsit
ia að verða minna Sælu / Niner Böldugu
veita mter Alæser / fyrer vtan miñ tilveit
nad og Misgjörning.

Þeir hlaupa æn míns Ís Isuerkn
adar/og bwa sig vt/Ís vpp z kem i mo
ts vid mig/ og sia þu þar til.

Þu DRÖTtiñ Gud Allsheriar/Gud
Ísraels/ vakna vpp/ ad vísia heim allra
Þioda/Vert ecke neinum Mofkunsamur
ap þeim sm so illmannlega freyta/Sela.

A Kuöld tíma þa lættu þa þar aptur
eirnen pla sem Munda / Og i Morgenne
vm fring hlaupa.

Sia þu/ þr þucetta sijn a mille/ Suerd eru
i þeirra Borū/ Hver skýlde heyrta það?

En þu DRÖTtiñ munt hœda ad
þeim/ Og ad hœde hapa allar Reidnar
Þioder.

Syrer þeirra Magt þa helld eg mig ad
þier/ Þuiad Gud er mitt Verndar hlíf.

Gud hann tíær mier noglegana sína
Mofkunfeme / Gud lætur mig sia mína
Bíld a mǫnum Dvinum.

I hel sla þa ecke / so ad mitt Folk þor
gleyme þui ei/ En i sundurdreip þeim mig
þíse Magt / DRÖTtiñ vor Máf
ar Skiöldur/og fleip þeim nidur i Gruft.

Lær

Lærdómur þeirra er ei utan Synd / og í
sinne Drambsæme bláfa þeir samt / Og þr
edra eðle nema Bólvan og Lygar.

Alma þu þá an allrar Myrkunar / af
ma þu þá so þeir siu eðert / Og þormer
ic þad / að Gud sje Stiornare þper Jacob
z vli öllu ættum Beraðdareñar / Esla.

Að Kvæðe læt þu þá þar aptur eirnen
þla sem Munda / og í Þorgefle vñ fring
þlaupa.

Læt þu þá þingad og þangad epter
Matnum Kenna / Og mögla nær eð þeir
verða ei Metter.

En eg vil vt af þíne Mags syngia z ær
la þrýsa þína Myrkusæme / Þi þu ert mæn
þláfdar vernd / z Alþuaf í míne Nend.

Þier mæn Gud vil eg Sof syngia / Þuiad
þu Gud ert mæn Þerndar þláf / og minn
Myrkunfamar Gud.

LX Psalm

Hier talar David vñ Fallan Leidenna M
til Truareñar / og þuornen Madur skule
Gude / og að aller skulu læta af Syndene /
ga sje ríttþerðuglega / og þiona Gude af

a/ þu þan latur sér eðe lita Grasnara Þienu
stu Psalmur þessir Samyloða þeim 40. 51.
97. 98. 99. Psalmar.

Eitt Gjellene Klenodium Davids/ fyrer
ad songia/ vt af þu Gullega Kosarniste/
ad læra / Þa þann hapde barest vid Syr
os vt Mesopotamia/ og vid þa Syros af
Zoba/ Þa ed Joab snere aptur/ z flo
þa Edomita i Gallidalnum
Tolf þusunder.

B D/ þu sem hefur i þurt reked
z i sundur dreift oss/ z reitur va
rist/ Hugga þu oss nu aptur.

Þu sem Jordena hefur so steked/ og i
sundur hrist/ Lækna þu þennar Sprung
ur sem so er nidur hrúnefi.

Þuad þínu Folke Audsynder þu hart
atlæte/ Þann Bifndryck gafstu oss ad vi
er tumbudum vni koll.

Eft eitt Sigurmerke hefur þu þo gief
ad þeim/ sem þig ottast þuort þeir vppse
og strugger af verða/ Sela.

Þessa þad þúner Aftutner frelsader ve
/ Þa hialpa þu nu med þinne Nægre
Send

Nønd/og Bænheyr off.

Gud hñ tal" i sñnū Nølgedom/Hñ hñs
sama gled eg mig/ad eg vilie sñdur skipta
Sichem/z mæla Ufdalen Suchoth.

Galaad er mññ/ minn er Manasse/G
phraim er Styrkleikur mñns Nopudo/
Juda er minn Nofdinge.

Moab er mitt Pucettekierallid / Minn
Skoo dreg eg yper Edom/Philistei syng
ur mier Sigur Døp.

Quor mun vilia flytia mig vti cina of
uggua Borg/Quor mun i byrt leida mig
allt i Edom?

Muntu Gud ecke giora það/sem off he
fur þordriped? Og þu Gud sem ecke dreg
ur vt med voru Nerlide.

Zeit þu off Fullting i Nørmunginne/
Þuiad Masfins Nialp er ad ønguo nyl.

Mz Gude vilii vier Nrenstæuerk gioral
z hñ stal fur mñ vora Dvine vnderleggia.

LXI Psalm.

Hier glóðrer Dauid eina Bæn/sem eirn og sién
þuor ma lesa i síðe Anguðsemb/ & seiger ad Gud
þugsuale sanum Picnorum með sínu Orde/ þad
þeit muntu þa eilípa Glede þyrer þeirra Mæga
ng. Psalmur þesse samhlíðdar þeim 26.65.
Psalme. 1

Eirn Psalmur Davids/þyrer ad syn
gia/vppa Níðsfære.

Dyr þu Gud mitt Afall / Og
hygg ad minne Bæn.
Nær nidre a Jorðu Falla eg
til þín/ Nær ed mitt Míarta þad
tuelst i Anaud / Ad þu villðer þa hefja
mig vppa Mætt Míarg.

Þuðad þu ert mitt Trunadar Traust/
Eirn örugg: Rastale þ mínum Dvinum.

Eg vil þoggja i þíne Tíallðbwð æfen
lega/ og Skíols leita vnder þínum Bæn
gum/ Sela.

Þuðad þu Gud heyrer mín Heit/ Þu la
unar þeim vel sem þitt Mæn oftast.

Þu giefur Konunginum langa Lípda
ga/so þad hans Míratála varer frá eirn
re Rónstóð til annarar.

So þad hann æpenlega stóðugur blífe
þyrer

þyrer Guds Augsyn/ Audsyn hönu My
skun og Sakleik/so ad þær varduente hñ.

Þa vil eg þánu Nafne Lof syngia eilíf
lega / So ad eg gjalde mín Næt dagleg
ana.

LXII Psalmur

David seiger hjer hugsu gott það er ad vona
vppa Gud/Item/hvad þærþingeleger Miesner
stet/Og ad eingeni skule setia Traust stett a Veral
ldarenmar Gots edur Rikedomme. Psalmur þesse
er samhloda þeim 16. 37. 49. 129. Psalm.

Psalmur Davids þyrer Teditth
un ad syngia þyrer.

MIN Gjal hefur hlióðt um við
Gud/ hñ er so sem hialpar miet.
Þui hafi er mín Styrkur / mitt
Hjalpræde/mín Verndar hlíp/ So það
eckert Dfall fær miet um föll fastad/hu
su stort sem það er.

Huorsu leinge þa veite þier oller einu
Bmsanter/ad þier i Nel flæd hafi/Læka
sem einum hniganda Begg/z i sundur ri
fnudum Mor?

Þeir hura sig um/huornen þeir fæe ni
Ting dur

dur Eiapt hñ / Eueifia fíer vpp Engarnar/
tala fagurt med Munnenü / enn Bolua í
Niartanu / Sela.

Est mñn Scala hun vonar vppa Gud
alleinasta / Puiad hñ er mñn Bon.

Nan er mitt Traust / mñn Nialp / mñn
Nlíp / So ad eg mun ei falla.

Nia Gude er mitt Nialpræde / mñn Do
rd / mñn Styrktar Nella / Mitt Traust er
a Gude.

Boned a hann alla Eñma Gott Folf /
vlaused ydar Niorfum fyrer honum / Gud
hann er vort Traust / Sela.

Enn Mannanna Syner þeir eru sem
eckert / Mñkelmennen þaug bregdast einn
en / þeir vega minna enn ecke par / huor
su marger sem þeir eru.

Trensted ecke vppa Driettindenñ og Ra
nglæted / hallded ydur ecke til flíks / sm on
gau er neytt / Bilie ydur Ræfdomur til /
þa æ heinged honum ecke med Niartanu.

Gud hann hefur mællt eitt Ord / það sa
ma heþ eg nockrum sinnum heyr / það /
ad Gud alleinasta síe Mæltugur.

Og þu DRÖTTENI ert Myrkunsa-
mur / Og endurgjældur einum siðhætti
eptir þu sem hætt hefur verðskuldad til.

· LXIII Psalmur

Þessi psalm saung Dauid þa hann var í Ky-
demerke a Juda Lande / Hann meiga og so all
er lesa / þa ed langar til Guds / þia hugrú ad gill
Velverd er / og munu hana Siandmenn z allra Ch-
risteña mæla þyrir þar. Psalmeñ er samþla-
da við þa 17. 41. 83. Psalm.

Psalmur Dauid's þa hann var í
Kydemerku Juda.

Þu ert minn / Gud ætla
vafna eg til þín / Miðna Eal-
þorðer eftir þier / mitt Hól-
þad fyllt til þín / witi þurru z
hroðugu Lande þorðer þatn er.

Þar í þeim stad horpe eg eptir þier / í
þánum Helgedome / Viljande giarnan þia
meiga þína Magt og Dygd.

Þuind þín Mættun þun er betre en Eñ-
þed / Mættar Þar er þar Eopa þig.

Þar í þeim stad villda eg feigenn tosa
þig mína Eñþæaa / Og í þínu Nopne

máttar Hendur vpphefja.

Það være mið Hiartans Fagnudur og
Bnadsemd / Ad eg þig með Gladuerum
Munne lofa skýlde.

Nær ed eg legg mig til Sængur/ þá mi
fiest eg a þig/ nær ed eg vakna/ þá Tala
eg um þig.

Þuiad þu ert mið Hjalpare / Og vnder
Skugga þinna Bængia gledjunst eg.

Mín Sæla þun æheimur þer/ Þín
Nægre Mond þun vidheldur mier.

Enn þeir sælia eptir minne Sælu mier
til Fordörfunar/ Öpan i þaug Redstu
Takmótt Jardarefiar munu þeir fara.

Þeir munu falla vnder Suerded/ Og
Kpunum ad Slutskipte verda.

Enn Konunguren mun gledia sig i Gu
de/ Nægt ed vid hann fuer/ þeir munu Be
gsamleger verda / Þui Engiemælgennar
Munnar munu aptur byrgder verda.

LXIV Psalmur

Psalm þennan saung Dauid/ og hann er ein at
giæt Þan/a mote þeim sem ofsakia Guds Ord
og hans Þienara/ Þuiad jller Menn þalla stálner
i þá

1/þa Græp sem þeir grapa þdrum. Og er þsaln
uren samþloda þeim 31. 35. 55. 57. 66. 111. þs.

Þsalmur Davids fyrer
ad Syngia.

Dæpr þu Gud minna Kaust þa
ed eg grautbæne þig/ Vardueit
mitt Læf þ þeim Gríma Dvin.
Skyl þu mier fyrer Samfun
dum þeirra Jústufulla/ Fyrer Flocke þe
irra Jlgjörða maña.

Quortier ed sánar Tungur hvesia sem
Suerð/ Þeir ed með sánum Gítrudum Þr
dum so skiota sem með Þásum.

Ad þeir so Heimuglega skíote hiñ Sal
lausar/ Skyndelega skíota þeir ad honum/
Z oottast þad ecke.

Flugdiarfer eru þeir með sánar vonds
ligar Kædagjörðer/ og seigja/ huorþu þr
vilja þær Snorur vleggja/ Og mæla suo
Nusr er hann sa ed þad kúne ad sian?

Þeir vppþueifia Kængindenñ/ og hylia
þau heimuglega/ Eru Forslegner og ha
fa kændugleg Jústupör.

Enn Gud mun skyndelega skíota þa/
So

so ad þeim mun þætt við verða.

Þeirra eigen Tungur munu fella þa/
So ad hvar sem þa stier mun giora skoll
ad þeim.

Og aller þeir Wenn sem þad stæ / þeir
munu seigia/ Gud hefur þad gior/og for
merkia/ad þad sama er hans Verk.

Miner Rietsperdugu munu gledia sig
DROTTNEN/og trensta vppa þæ /Og
ell godþæws. Niortu miu glediaft þar af.

LXV Psalmur

Dauid talar hier um þa myklu Guds Nað/
hugsa hann gicpur ellum Christnum Mæsum/ i
þæt ad hans Ord og Evangelium predikast nu æ
ber miken Aðgt i mærgum stædum. Psalmurenn
er samþloda þeim 51. 67. 68. 85. psalme.

Lopsøngs Psalmur Dauids/ad
syngia fyrer.

SAD/vier lofum þig i Niode til
Zion/Og þier giolldum vier Ne
itenn.

Du henter Bæna Akalled/þar fyrer ki
emur alle Nollu til þæn.

Vorar Misgjörder þvinga oss hardle
ga/ þu villder vorar Syndir fptergjefa.

Sau er hañ sem þu vtuelur/ z sa/ ed þu
medtekur til þñn/ það hañ bygge i þñnum
Fordörum/ Sa hefur noglegt Traust af
þñnu Hwse/ þñnu Neilaga Mustere.

Ner þu oss epter þine Dastindar Rictt
unñe/ Gud vor Neilsugiafare / þu sem erf
Traust allra þeirra a Jorðu eru/ Og
þra þ eru langt i burt i Siasarhapenu.

Nañ sem Siollen setur stödugt i sñnum
Krapie/ Og gprtur er Magtarvellde.

þu sem stiller Grenian Siapatens/ Og
hlíodan Bylgnanna / og þann Adegang
Þíodanna.

So ad þeir sem i þeim somu Takmör
tum byggja eru hrædder af þñnum Teik
num/ þu gíorer lystelegt allt huad sig hñ
ærer/ bæde a Morna og so a Kuollo.

þu vitrar Landfins/ og voñuar það/ og
audgar það næsta/ Guds Oppsprettu Ri
ellda hefur noglegt Batn/ þeirra Korn
þa lætur þu tñngast vel/ þuiad so vppbyg
ger þu Landed.

þu

Pu þog guar þess Afurreinar/ z væter
þad sem plægt er; Meðz Dropum Dagg
areñar nypker þu þ/ z bleissar so þess Groda

Pu Koronar Aared með þinne Godgir
nd/Dg þijn Fotspor driupa af Feite.

Nyðhleñ Eyðemarfareñar eru eirnenn
so Feit/ ad þaug driupa/ Dg Noolarner
eru umhuerfes lysteleger.

Þm Bolluna er þuilt með Saudfie/og
Dalerner standa þyckuagner af Rorne/
So ad þar vt af sprungia Meñ og Skuda.

LXVI Psalmur

Þ þessum Psalme kienner Dauid ad aller skulu
lofa Gud þyrer hans þurðanleg Verð/og þyrer þ
hann leider sána þienara; gregnum þeirra Gylfo
fner/og gíðrer þeim Sugarþroa; þeirra Motaa
nge og Angursendum. Psalmuren er samþlódg
þeim 46. 47. 48. 87. 139. Psalm.

Ein Lofkuædis Psalmur/ad
syngia sprer.

Synged hætt Lof Gude oll Londs/
Synged Lof til Dyrdar þann
Nafne/þræðed hñ dyrdlega.

Seiged til Guds/Quorsu Da
samleg

samleg eru þín Berf? Það mun þínum
Dvinum bregdast/þ þíne mikelle Magi.

Þú Lond tilbidie þig/z Lof syngie þier
Synge Lof þínu Napne/Sela.

Komed hingad/z siad Berken Guds/
sem so Dasamlegur er meðal Máðanna
Gona.

Náú vmsynt Nasenu i hardar Grund
er/so ad þurru Fofum ma nfer Batned
ganga/ Begna þess hins sama þa gledið
vief off i honum.

Ná Drottinn med sijnú Wellbis frapte
eiláflegana/ þann Augu lista a Folked/
Niner sem Morþroast fœ ei vpphafed
sig/Sela.

Þier Þiðer lofed vorn Gud/Læted ha
ns Lofstyr viðþrægan verða.

Ná er Sæler vorar heildur vid Læfed/
Dg lætur ecke Fætur vorar afvega steyka
Þutad Gud þu hefur forsokt oss/Dg kl
ærad/ so sem þa Silpred verður klærad.

Þu hefur leiddt oss i þu i Turnen/ þu he
fur a vorn Nrygg eina Þyrde lagt.

Þu hefur sett Men þer voru Nopud/
Bier

Bier höpum vaded yper Elld og Vatn/
Enn þu hefur vilidt oss af þessu/og end
urlifsgad oss.

Þar fyrer vil eg med Breiðe offre gan
ga i þitt Nös / & gíalda þier mæn Nen/
Líka so sem eg hefe mænnum Borum til
voploked / og það minn Munnur hefur
talad i minne Anaud.

Feitar Breiðeforner vil eg þæra þier af
brendum Fornum/ Naut og Kiarnhapra
vil eg þier Offra/Sela.

Komed hingad/heyred til/aller þier sm
ottest Gud/eg vil framtelia það hñ hef
ur gjort vid mænna Sölu.

Til hans kallade eg med mænnum Mu
lie/Og eg heidrade hñ med minne Tungu.

Of ad eg hefde rangan æsetning i mñ
nu Nísta/þa munde DRÖTTEN
eðke hepra.

Þar fyrer þa bænhætr Gud mig/Og
haggur ad minne Graiberðne.

Lopadur síe Gud / sa eð eðke þyrerlístur
mænna Bæn Og eðke burt i nyr síe Mýs
Lun fra micr.

David

LXVII Psalmur

Dauid gigrer hjer eina Bæn vðar Truathar
Avgrtum/so þad aller Men skulu prýsa Gud/
og bida hann um Ræð og Mýskun. Sann er sam-
þlioda þeim 47. 63. Psal.

Ein Loffsaungs Psalmur sprer að
syngja vppa Streingialeik.

Gud þu sig off Mýskunsamur z vel
signe off/ Hann læte sitt Andlit
lysa þer off/ Ecla.

So að riet þa Þorðu meðkæfi
um hans Begu/ A medal allra Naidenna
Þioda hans Málpræde.

Gud/þier þackar Folked/ Þier þackar
allt Folk.

Þiodynar gledia sig og verða þegnar/
þad þu dæmer Folked Ríttuðflega/ z stio-
rnar Lydnum a Þorðu/ Ecla.

Gud/þier þackar Folked/ Þier þackar
allt Folk.

Þorðenn giefur sinn Avgrt / Blesse off
Gud/vor Gud.

Blesse off Gud/ Og oll Talmorð Þarð
areñar ottef hñ.

LXVIII Psalmur

Siet talat um Christi Söðing/pönu & Öppri
su/og um hans heilögu Orð sm þeyrast i allre Væ
röldu/Og um hans mæghalda Velgæðninga.
Þesse psalmur er samþloda þeim 45. 47. 55.
65. 130. psalm.

Lofsöungs Psalmur Davids fyr
er að syngia.

DU/ hann hreyfe siet vpp/so
það hans Öðner i sundur tui
strader verða/Og þeir eð hafi
hata/þa flyte þyrt hönun.

I burt drif þa/so sem það Reykureñ i
burt drifeti verður/Ljka sem Vax það br
aðnat fyrer Eldi/ So hliota hiner Ömt.
Ödu að fyrerþarast/þyrt Guds Auglite.

Önn hiner Rietsferdugu munu sig gled
ia/& gladuöer vera þyrt Guds Augsyn
Ög vt af Hiarta þa munu þeir sagna.

Syngeð Gude/lof syngeð hæs Nafne
Öföred þeim greidan Væg sm höglega hi
er tiemur/ **ADDEIN** er hanns Nei
te/og gledied yður fyrer hönun.

Nust að er Þader Þödußlaußra/og Þo
marc

mare Eðnasia/ Mann er Gud i sínu Mei-
laga Nemle.

Þa Gud sem himunt Eimiana gíepur
fulli Nws Darna/ Nwur ed hina Nerleid
du vt leid^r i hagfuemā tñma/ z læt hinu
Puerbrotnu bláfa a Purlendis hriofte.

Gud/ þann íd þu droost vt fyrer þínu
folke/ Þa ed þu brunader hier frast a Eþ
demorfinne/ Sela.

Þa íalf Jordenn / og Nimmarnet dru
þu fyrer þeim Gude a Sinai/ þyter þeim
Gude/ sem Israels Gud er.

Enn nu gíepur þu so náðarlegt Regn
Og þína Arfleifd sem þernud er endur
lýfgar þu.

So ad þín Dyr meiga þar ífe bwa/ Gud
þu sed: hín færandu miz þínū Audæfū.

ÐRÐEÐR hann gíepur Dided/
med myflu Nerlide Gudspiallótarna.

Ronungornet Nerlidsfins eru sñn a mi-
lle Biner til samans/ og Nwsprydenn stí-
pter vt Nerpangenu.

Nær ed þier liggð med Eideni til Ner-
nædat / þa liomar það lqfa sem Bænger

Döfunnar/ þeir ed með Silpur og Sull
eru hláðner.

Nær ed þa þísi Almættuge nidur set
ur alla vegana Konunga þeirra a melle/
þa verður þar blatt/ hvar nu er Drott.

Þialled Guds er eitt Þríosamt Þiall/ eitt
mited og Þríosamt Þiall.

Þvad stæfue þier þinu Næfu Þíollen?
Gud hafi lystur a þessum Þíollum ad bwa
Dg DROTTIn mun þar i þeim Stad
tesenlega byggja.

Neruagn Guds er mörg Þusundsinnum
Þusund/ DROTTIn er a medal þeirra
a þui Neilaga Sínat.

Þu ert i Nædena vpp stáðenn/ z þefur
Nerleidingena ad Nersange leidi/ þu þef
ur Síaper odlast Mæstkonum til Nanda/
Eirneð fyrer þa hina Þuerbrotnu/ það
ad Gud DROTTIn mun þo samt þar
i þeim Stad bwa.

Alla Daga se DROTTIn lofður
Gud leggur Þunga a oss/ En hann hial
þar oss og eirnen/ Sela.

Þier þofum eirn Gud / þa er hialþar/
Dg

Dg það DRÖTIn DRÖTIn stí
af Daudanum frelsar.

En Gud hafi mun i sundur meria Hóp
ud sinna Dvina/samt med Hæroldum þe
irra Hvirfils/þeir sem þar þrasti a hállda
i sfinnum Syndum.

Þo seiger DRÖTIn/ A medal þeir
ra Feitingiafa vil eg sækia nætra/Þe
or diwpe Stasarens vil eg þa sína sækia.

Þar sýrer mun þítt Fotur i Bloode D
vinafía litadur vera/ Dg þáner Mundar
munu fleikía það.

Gud/ Með sam þítt Gang/ hvernig ed
þu Konungur mítt/og mítt Gud þrastiþru
nar i Helgedomenum.

Saunguarnar þeir ganga þyrst fr
am vndan/þar næst Spilmefirner medal
Meyafía/sem a Bumburnar beria.

Lofed Gud DRÖTIn i Samfundu
num/sýrer það Brúken Ísrael.

Þar a mille þeirra Drottmar sa litle
Beniamin/Hofdingiarnar Juda níz sfinn
Hersueitum/Hofdingiarnar Sebulon/Ho
fdingiarnar Nepthalim.

Þinn Gud hefur þitt Ríki vpp þyriad/
Það heit sama þa villoer þu Gud efla þ
off/þuiad það er þitt Verð.

Þyrrer þíns Musteris saker til Jerusal
em/Þa munu Konungarnir steinkja þier
Gætur.

Straffa þu það Rískende i Keprnum/
þan Floek Drama medal Kalfania/þeir
sem fottroda þyrrer Þeninga saker/ Sund
urðreif þu Folked/sem gíarnan vill hafa
Delog.

Nofdingarnir af Egyptalande munu
toma/Blaland mun sýnar Nendur víbre
ida til Gudo.

Þier Konunga Ríken a Jorðu synged
Gude/Lofsynged DRD Ene/Sela.

Þeim sem þar situr a Minimum alla ve
gana i fra Bophafe / Sia þu þan mun
sítne Kaust Krapf gíefa.

Gíefed Gude Magtena/hans Dyrð er
i Írael; Og hans Kraptur i Ekyunú.

Þ samur er Gud i sínum Neilegum/
þan er Gud Ísrales/þan mun Krapf og
Magt gíefa sínu Folke/bleffad: sic Gud.

Gíer

LXIX Psalmur

Hier telur Dauid um Christi Dauda z þánu/
og um Mótcleringar hans Þienara/ og gíðer þá
er eina Þán til Guds Sjúurs/ a móte Óþsolnar
mánnnum Christi og hans Þienara / sem eru for
blindader z munu tortynast. Psalmuren er sam
þloda þeim 22. 31. 109. psalme.

Psalmur Davids þýrur að syngia/
af Roosenne.

GUD/frelsa þu mig/þuiad Þat
ned tekur þú að reña allt til mink
at Gælu.

Ég sitg nidur í dýrpan Gaur/þar ed ei
ngefi Botn er/Ég em kómen í Siapardi
uped/z Þatskóded vill dreckia mter.

Ég hepe kallad mig moodan/so mánnar
Kuerkar eru rámmar ordnar/Synen tekur
mter að þuerro/vt af langre Epteruænti
ng a minn Gud.

Þeir ed mig hata fyrer eðke/þeir eru fle
ire enn Mæred a Mýpde mter.

Þeir ed ranglega óþsælia og stada mig
eru Mægtuger/Ég verð að borga það sm
eg rænta eðke.

Gud/þu veist mínna fættænslu/Dg mínar Stúldar eru ekki duldar fyrir þér.

Lat þá ekki til Stakkar verða á mér/
sem vænta þín / **DRÖTTIN DRÖT**
Ein alls Herjar/Lat ei að Vanvirðu verða yf' mér/þá s leita þín Gud Ísraels

Þuiad þinna vegna þole eg Forsmann/
Mitt Andlit er fullt af Ríðroða.

Eg em framande vorðesí mínū Bræðrum/ z ofúfugur Sonum mínar Móður.

Þuiad Bandleite þíns Hóss Eftur mig/Dg Bráglaner þeirra s þér brágl falla yfir mig.

Enn eg fastade z gríet beisklegana/Dg þeir giördu z so gys að mér.

Eg færda mig i Seck / Enn þeir giördu Spie að þui.

Þeir s i Portunum sitja ræða um mig/z við Míðryckurnar kueda þeir um mig.

Enn eg **DRÖTTIN** bíð til þín i hagfua melegann Tíma/ Gud/ fyrir Mýkeleik Mýslunar þínar þá heyr þu mig i sann leita þíns Málprædis.

Málpa þu mér burt or þeim Saurend
unum

unum/so ad eg soekue ei midur/ Ad eg suo
þreksadur verðe i þro þeim sem mig hata/
og i burt vr Diwpe Batnaða.

So ad Batnastoded drecke mier ecke/jog
Diwped suelge mig ei/Dg sa Þpituresti lu
te ei siñ Munn saman yfer mier.

Þænheyr þu mig DRÖTUN/pui
þiñ Mpskun er huggunarsamleg/ Enu
þu þiet til mæn/ epter Mpskeið Mpskun
senda þinna.

Dg hyl ecke Andlit þitt fyrer Þion þi
num/ Þuiad eg kueliunst/ Neyr þu mig sn
arlega.

Nælgast þu Gælu mæna/ og frelsa þu
hana/Þrelsa mig þ mæna Þvina sakar

Þu veist mæna Forsmann/ Skoti z Nn
eyfu/ Mæner Moistodumest aller eru fyr
er þinne Augsyn.

Su Forsmannen fremur mitt Niarta/z
freintur mig/ Eg hugda ad/ huort ad no
ckrum munde þ aumlegt þihta/est þar var
sa eingest/z ef ad sa væri neckur sem mier
hugsuala villde/est eg þafi onguann.

Dg þeit gæfu mier Gæll ad eta/Dg G

ðif að drekka í mínum mykla Þorsta.

Þeirra Matbord það verðe fyrst þeim
að Snoru/ Til Endurgjalds og til cirn-
rar Gílltru.

Þeirra Augu hlióte Myrk að verða
so að þeir slae ei / Og Lendar þeirra lást
atíð veyklast.

Þihell þíne Neiptar Bræde yfer þa/
Og þánn Grimdat Reide hun höndle þa.

Þeirra Svistadur verðe í Eyde/Og ei
slæ þ' sa neirn-ed bwe í þra Tialldbröð.

Þuiad þeir opsfæta þann sem þu hefur
lamed/Og hælafst um það./ að þu leggur
mög illa á þína.

Lættu þa hrasa í eina Spnd eptir adra
So að þeir komest ei til þáns Rietslæis.

Usslaf þu þa ap Lúps Bolefne/ So að
þeir verðe ei vppkrifader með Rietsferdu
gum.

En eg em Þaradur z Narmþrungei/
Gud þitt Nialpræde það vernde mig.

Napned Guds vil eg prýssa með Loffau-
ng/Og eg vil hælelllega heidra þann mæ
Þackargjerd.

það

Það mun DRÖTNI betur þóckn
ast/ heildur einn einn Þre (a ed hefur No
rn og Klauser.

Siner Searædu sia nu það z gledia sig/
Og þeir ed Guds leita/ a þeim mun Niar
tad lipna.

Þuiad DRÖTNI heyrer hina Falæ
ku/ Og sýrerlytur eðle sjæna Badingia.

Nimnarner/ Jordea z Eiorek þa lofe
hann/ Og allit huad sig hræter þar jne.

Þuiad Gud hañ mun hialpa Zion/ og
Borgernar i Judea vpp byggia/ Guo ad
Wen byggie þar/ z i eignar setu sitie.

Og Sæded hñs Þiona mun hana ersa/
Og þeir ed hañs Nafn elsta/ munu þar
inne bwa.

LXX Psalmur

Ster gíðrer David eina Dan til Guds/ Guð
ta aller meiga lefa/ þa þeir verda opsofter as ill
um Mignum/ oð eru stadder i Lórmungum/ það
þær meige þiellst þar vtaþ. Þr Psalmur þesse
samþlodande þeim 53. 54. 66. Psalme.

Psalmur Davids þræter ad syngia
til Rinningar.

Slyr

Sert þier Gud að frelsa mig/ skun
da þu Drottinn miter til hialpar.
Skamast sijn z að Sköfn verðe/
þeir ed sækta epter minne Salu/ þe
ir munu aptur á bak snúa/ og forsmæðir
verða/ sem miter vilja til Bonda.

Verðe þeir til Skafnar aptur/ þeir sm
par falla yfir miter/ Vel/ Vel.

Fagne þeir og glediest í þier allir þeir
sem að þier leita/ Og þeir ed þitt Hjalp
ræð elsta/ og með jafnade seigia / Naleit
lega sic Gud lofður.

Enn eg-em Fatætur z Numur/ Gud sýlt
þu þier til mín/ Þviad þu ert minn Hjalp
are og Laufnare/ Drottinn dvel þu eðe.

LXXI Psalmur

David gígrer hjer þessa Dan/ sm hugi ma lesa/
það þann meige þrælladur verða þra Sorgum sijn
um og Mótgange/so það hann meige sáðan þa
ða Gude þyrer hans Velgíðninga. Þesse Psalm
ur er samhljóða þesm 31. 40. 34.

A þig

A þig DRÖTtiñ treysti eg/ Lat
tu mig aldrei til skafnar verða.
Hjalpa mér þíns Ríktflættis
vegna/og leys mig út þaðann/
Hnepp þitt eyra til mín/og þreysa mig.

Bert mér örugg Hláf / so að eg meige
þangad ætíð Nælis leita/ þú sem lofad he
fur mér að hjalpa/ Þuiad þú ert mín Ne
lla og mín Borg.

Wíñ Sub hjalpa þu mér út af Nende
híña Ogudhræddu/ af Nende hins Rang
læta og Býkingfins.

Þuiad þú ert mitt Traust/ DRÖT
tiñ DRÖTtiñ er mín Bon i frá Þing
dome mínum.

A þig hese eg treyst þegar i frá Modur
tuide/ þu hefur mig vísleiddi af mikar Mo
durhæse/ mín Lofstyt er ætíð af þér.

Eg em morgun orðek að vndrum/ En
þú ert mitt Styrktar Traust.

Læt mín Wunn þíns Lofs/ og þinnar
Dyrdar fullan verða Daglegana.

Burt kasta mér eðle i míne Elle/ Þver
gief mig eðle þá ed mín Wættur minnar.

Þui

Pui mifer Dviner mæla a mote mier /
og þeir ed vmsita minna Gæd / þeir bera
sijn Ræd saman.

Og seigia / Gud hefur þfergieþed hæf /
Sæked epter honum og græped / þuiad þ"
er eingefi sa ed honum hialpar.

Gud / þert eðe langt þra mier / Minn
Gud / flyttu þier mier til hialpar.

Stærnest þeir sijn og þyterførest / sem
vmsita minna Gælu / Med Skom z Hne
isu munu þeir þperstygder verda / sem mi
fiar Dgieþu leita.

En eg vil ætjð vona a þig / Og þiñ Lof
styr einott mier þoraufa.

Minn Muður skal fufigiora þitt Riett
læte / daglegana þitt Nialpræde / þuort eg
kann ei allt. vpp ad telia.

I Krapte DRÖTTINS DRÖTTINS
þa gering eg þramm / Eg þræssa alleinafta
þitt Riettlæte.

Gud þu hefur mig mentað i þra Barn
dome minnum / Þar styrer openbera eg þæn
ar Dæfender.

Þfergief þu mig eðe minn Gud i Gæ
eðe

enne/nær ed eg fef Græhærdur ad verda/
Þangad til ad eg fufngiøre þín Armlegg
Barna Børnum/og þín Krapt sllum þe
im ed koma skulu.

Gud þitt Rietslæte er hælleitt/ þu sem
stormerken giorer/ Gud huor er þi' lfti?

Putad þu lætur mig rata i margar
Mátraumer/Og endutlæfgar mig aptur/
og vtleiddur mig aptur nedan vt Diwpe
Jardarefiar.

Þu miðlader þín Stormerke fyrer mi
er/z huggader mig aptur. Þui Þacka eg
þier eirnen med Nlodþærenu/ fyrer þinn
Sannleik/ Minn Gud/eg Loffþng þier a
Norpuna/þu þín Neilage i Israel.

Mánnar Bæter og Seala mín/huoria
þu þepur endurleyst/ eru Gladuor og fán
gla þier Lof.

So þræter og eirnen minn Tunga dagleg
ana um þitt Rietslæte/ Putad skæmest þe
ir fán/og til Skafnar verde þeit/sem mið
ar Dgiæfu leita.

LXXII Psalmur

Nier

Hier talar David om Rikis Herrans Jesu Christi/og seiger ad hann prelse syna Þrenara/ þu ar þeliste þeir eru a allre Verallðarkringlunne. Psalmut þesse hludast eins og sa 45. 62. Psal.

Syrer Salomone.

Dú giefdu Konungenum þitt Dom/Dú þitt Ríttislate Konungsins Syne.

So ad hann stiorne þínu Foðr með Ríttislate/z frelse þína Fataka/Lættu þjollan Friden fara Folkenu/og þa Hólsana Ríttislated.

Hann mun læta hina Fataku af Folkenu ríetti stíle/og Fatakunum hialpa/Dú Læstunast meðfenna sundur troða.

Þig munu þeir hræðast æ meðan Solen z Tunglid það vater/ Til i þra einne Rynfloð til annarar.

Ofan mun hann koma láka sem Dagg en ofar Blar Rýfð/ Svó sem Droparnir þeir ed væta Jordena.

A hans Dögum mun blömgast sa hinn Ríttislate/og gnott Fridarens/þangad til það Tungled er et meir.

Nafi mun Drottina þra einu Nafenu til
annars/ Og fra Vatnsfallenu allt til Ver
alldareðar Enda.

Þyrer honum munu friupa þeir sem æ
Eydemorkunum eru / Og hans Þviner
munu Jardardupfed fleikja.

Kongarner vid Siaparhased z i Eyn
um munu honum Steinkingar færa/ Ko
ngar vt Ríste Arabia og Saba munu h
num Siafer til flytja.

Aller Konungarner munu tilbidja hafi
Allar Þiodes munu honum þiona.

Þuiad hafi mun frelsa hafi Jataka/ þa
ed kallar/ Og hinn Jearanda sem enguafi
Nialparmosi hefur.

Nafi mun lifensamur vera hinum Eftel
magna og Volada / Og Sælum þeirra
Jataku mun hann hialpa.

Nafi mun þeirra Sæler vt af Suifæd
enu og Þpræfenu frelsa/ Og þeirra Blod
dreyre mun dymastur halden verda þyrer
honum.

Nann mun lifa / og Wenn munu h
num Siesfa af Gullenu vt Ríste Arabia

og med jafnade munu Með þyrir honum
tilbidia/ daglegana munu Men losa hfi.

A Jorðuðe ofan a Fjóllum mun þykkt
standa af Korne/ Þess Avæxtur mun skia
lpa sem Libanon/ og þriofgast i Stodun
um/ sem Grasæd a Jorðu.

Hans Nafn mun blása um alldur z æ
fe/æ so leinge sem þ Soleñ varer/ þa mun
hans Nafn na vt hfer alla Epterkomen
durnar/ og munu blessadar verða fyrir hfi
allar Þioder munu hafi Þegsama.

Lopadur sie Gud DRÖTTENN/ Gud
Israels/ Mann sa ed einn gíoret Dasemid
ar Þerkenn.

Og blessad sie hans dyrdarlega Nafn
eildæflegana / Og öll Lend þau vppfylllest
med hans Dyrd/ Amen/ Amen.

Hier endast Bæner Davids
Sonar Isai.

LXXIII Psalmur

I þessum Psalmi miðst David a Lucku z vel
geingne þerra a Illu og Ogudlegu þier a Jorðu
sic og

he/ og a þann Motgang og Freistingar sem þeir
Godur hafa að bera/og að þeir hugge sig þar við
að þeir þinna til Guðs Doms og Gísku/og þa
na þurðanlegra Verka og Gíðninga. Er þessi
Psalmur samhljóða þeim 37. 110. 129. 139. Psal.

Psalmur Assaph.

Sörðu Godur Gud er þeim í Ísra
el/sem eru Þreinhiartader.

En minner Fætur/höfdu svo nær
sín Steikad / min Fotsprot þaug höfdu að
mestu stundnad.

Þu að það modgæðst mætt vidur þína
Kanglatu/Þa ed eg sa það/að þínum D
gudhræddu veitte so vel.

Þu að þeir eru í öngre Daudans hæ
tu/Þessdur standa þeir stadpastar sem vör
ur Noll.

Þeir velskiast ekki í Gyrdum sem aðr
er Menn/ Og verda ekki þvingader sem
aðrer Menn.

Þar fyrir hlýtur þeirra Dramb föstu
legt að vera/ Og það Kengt þeir gíora/
það hlýtur að fallast velgíort.

Þeirra Persona blæs sig upp á afnar Íst
rumage/Þr gíora huad heillst þeir hura.
5. K 4 þeir

Þeir övirða alla Mute/ og leggja þar jllt
til/ Nýða og tala stort af Næðe.

Quað þeir tala/ þa hlýtur það af Nim
num talad ad vera/ Quað þeir seigia/ það
hlýtur a Zordu Magt ad hafa.

Þar þyrir hlímer Alþydu Folked ad
med þeim/ Og rekur ad þeim sem Batn.

Og seigia/ Quað skýlde Gud hýrða um
þa(hina)? Quað skýlde sa hín Næste ste
yta um þa?

Sia þu/ það eru hiner/ Ogudhræddu/ Þe
ir hafa Lucku i Veroldunne/ z verda ríkt.

Skal þ þa til einstis vera/ ad mitt Mía
tta lifer ostraffanlega/ Og ad eg þuæ mǫ
nar Mendum i Meinleysenu?

Og em þuingadur daglegana/ Og mín
Negning er alla Morna þyrir Mondum.

Eg hafde ad mestu einnen lifa sagt/
so sem þeir/ En sia þu/ þar med þa hefda
eg fordæmt öll þín Börn/ sem nocturn
tílna vered hafa.

Eg huxade um hñ/ huort ad eg gæte stn
iad það/ Enn það var mier oppungt.

Allt þar til eg gicet jnn i Nelgedomen
Guds

Guds/Dg hugde ad þeirra Æpelefum.

Enn þu setur þa vppa híd hœla/Dg
stepper þeim so nídur í Grunn.

Huorneri verda þeir so skyndelega ad on
gu? Þeir þorganga/og taka eirn enda mæ
Hrelling.

Ljka sem arian Draum þess ed vaknar/
eins þa giorer þu DRÖTTEN þeir
ra Mynd í Borgene forsmæda.

Enn það angrar mig í Híartanu/ og
það stingur mig í miðnum Nyrum.

Það eg hlýt eirn Skiptingur ad verda
og eckert ad vita/Dg vart so ad vera sem
ofur Skynlaus Skiepna fyrer þier.

Þo blíþ eg samt med í afnæde hia þier/
þt þu styður mig við þína Nægre Mond.

Þu leider mig epter þínu Ræde/z med
setur mig endelega til Æru.

Nær ad eg hefe ad eins þig / þa htr
de eg ecke vm Himen nie Jord.

Þo ad eirneri mín Sæla og Ljst farest
af vanmegne/þa ertu Gud þo alla tíma
mitt Híartans traust z mitt Hlustskipte.

Þuiad sia þu/ Ad þeir sem fra þier sn
Ljst uast

uastmunu fyrirfarast/ Þu glatar þm oss
um sem Nooraner dryia a mose pier.

En þad er mæn Glede/ ad eg held mig
til Guds/ z set mitt Traust a DRÖT
en DRÖTEN/ Ad eg kussigieri suo öll
þæn Verk.

LXXIII Psalmur

Hier talat Dauid um Eydelegging og Sordia
en Gydinga/og huad ad sie girnd og ossk allra Ch
ristanna Mässa/ Sem er/ ad prelsast þra Syndenit.
Og er Psalmureñ samblöda þeim 10. 79. 80.
83. Psalmur/Og hefr Asaph þñ sunged.

Eitt Mentanar Fræði
Asaph

Dar fører fordrápur þu Gud
oss so med öllu? Og ert so gen
selega Reidur a Saude þíns
Naglendis.

Minstu a þína Samfundu/ þa ed þu
hefur þegar i þra Bpphafe ad þier teked
og þier til Attleifdar endurleyft/ A fiall
ed Zion/a hvarlu þu byggir.

Trottu þa vnder Fotum/og steyp þeim
med

med öllu nidur í Grufu/ Þú sa Dvinurek
hefur alla hlute fordíarfað í Helgedome
num.

Þúner Mofstæðumek grenta í þánu Nu
se/ Og setta sínn Skwged þar inn.

Mek sta þ glæta a Augarnar/ þar vppe
pper/ So þ ad í Skogie vare hoggued.

Og í sundurhoggua so allar þess Bræ
ur/ med Handbylum og Snarærum.

Þín Helgedom breña þeir vpp/ í byggi
ng þáns Nafns saurga þr nidr ad grufu.

Þeir seigia í sínu Mæta / Lætum off
foreyða þeim/ Þeir vpp breinna öll Guds
Hwæ í Landenu.

Þor Sigurmerke stæum vier ecke/ z ein
geð Prophete predíkar nu meir/ z ecke sa
neinn Lærefader sem off lære leingur.

Öh Gud/ huorsu leinge þa skal sa Mof
stædarek brækla ? Og sa Dvinurek súqui
rder þitt Mæfn/ so med öllu?

Hvar fæter súr þu þinne Mende hter
þra/ Og þinne hægre Mende so med öllu
í þurt fra þánu Skautu.

Enn Gud er mín Konungur þegar þra

önduerdu/ hafi þa sem alla Nialp gíorer
þa sem a Jördu stíer.

Pu í sundurskípter Hafenu spírer þínn
Krápi/ Og þu í sundurslær Hofuden Dr
ekasta í Vatnenu.

Pu súdur slær Hópud Qualpíðasta/ og
gíer þa til fædu Folke Gýðmerkurek.

Pu lieft vpp spretta Læke z Vatstráf
er/ Pu lieft vpp þorna hín Stríðu Vats
pollenn.

Dagurek z Nottín þaug eru þín/ Pu
velldur þu/ þad bæde Solen og Stíornur
nar hafa slinn víssan gang.

Pu setur síerhuoríu Lande síñ Endemo
ek/ Sumar og Betur þa gíorer þu.

So mínst þu a þad/ ad Dvinurek síu
rder so DRÖTUN/ Og þad fauís
legt Folk lastar þitt Nafn.

Gíef þu ecke Næluikendum Sæler þí
ka Turtel Dwfna/ Og forgleyim ecke þá
num fatækum Kíndum so med öllu.

Mínstu a Sættmálan/ þu íad Landed
er allavegana aumlega foreydt/ Og Naf
en nídur brotekk.

Lat þu ecke hín færaða með hneisu
þar fra ganga/ Þu ad hín fætælu og
Voludulopa þitt Nafn.

Niss vpp þu Gud/ og legg Dom a mitt
Mæl/ Hagleid þu þa Forsman sem þicr
af þeim fæuissu daglega veiteft.

Forgleym ecke Hroopenu Dvina þína/
Þu ad Dpsen þína Moistodumaska hæf
Sepsar einatt meir og meir.

LXXV Psalmur

Síer verður talad um Guds Dom/ og ad Ille
Menn skule cortynast/ Enn hín Godu skule ho
lpner verða/ hā hlíðar eins sem sa 34. 70. Psal.

Psalmur og Diktur Assaph/ ad hā
ei fyrersfareft/ til ad syng
ia fyrer.

Síer þocum þicr Gud/ vier þec
tum þicr/ Og fúngiorum þánar
Dasemder/ ad þitt Nafn er suo
nastegt.

Þu ad a sánum tíma mun eg þar Dom
riettan a leggja.

Jorden skilfur/ og aller þeir ed þar i þe
bygg

byggja/En hefiar Stolpum heild eg þa
st/Sela.

Eg sagde til Þra Skrumaraña/Læted
yður ei ofuánt vmpikja/ Og til hinna D
gudlegu/stæred yður ecke vt af Magteñe.
Þáfest ecke so miklet vt af yðuare Magt
Læted ecke heildur so reyingslega.

Ad það hase vngua Meyd / huorke af
Austrenu edur af Vestrenu/ Nie af Gioll
unum / Eydemorkene.

Puiad Gud er Domareñ/Nast nidurlæ
ger eirn og vpphefur aßan.

Puiad DRÖT Ein hefur Bilar i Ne
nde/flentefullan af sterku Bifne/ og stei
nler af þeim hinum sama/ Enn þeir D
gudhræddu hliota aller af ad drecka/z Dr
eggiarnir af ad swpa.

Enn eq vil füngiora það cilqflegana/
Da Lop sprungia Guðe Jacob.

Og vil allt Magtornellde hinna Dgud
legu / sundur briota. So það Balided Ni
etilmætra vpphafed verðe.

Lier

LXXVI Psalmur

Hier verður talad um víðurkenningu Guds/ z
ad Gud búi í Christnum Mönnum/ Og ad hann
muni þessa þá þá Dýplenum og þessa Manna
Dálde og Dóme. Psalmurinn er samhljóða þeim
þ. 6. 76. 113. Psal. Assaph hefur hann sunged.

S Der kússugur í Judea/ z Ís
rael er hans Nafn vegsamlegt.
Til Salem er hans Stjóld
húð/ Og hans Heimele til Syon
þar í þeim stáð sundur brýtur hátt Dr
uarnar Bogans/ Skjóld/ Sverð z Styr
jóld/ Sela.

Herralegre z Megtugre ertu/ Hellsdur
er þú þúg Nans fjöllen.

Hinn Forsugu hljóta rænter ad verða
og ad söpna vtaf/ Og allt Stríðsfolk þá
hlýtur siet Hændur ad falla lmta.

Á þínni straffan Gud Jacob/ sága í
Svefn bæði Hestir z Bagnar.

Ogurlegur ert þú/ Húor fæst stádest fyrir
er þú er/ nær er þú reidest?

Nær er þú lætur Dóms aðkæðen heyr
ast af Minnum/ Þá skilfest Jörðræðed/

og Hliodnar vid.

Huencer ed Gud sekur sig vpp til ad dæ
ma/ Þad hafi hialpe ollum Færædum a
Jordu/ Sela.

Nær ed Messierner æda i giegne þier/ þa
vinnur þu Sigureñ/ Og þo þeir Olmest
enn metr/ þa ertu en reidubwenn.

Nestad og haslded þad DRÖTUN
þdar Gude/ þier aller s hter i kringu hafi
erud/ Steinked Siafer þeim Hrædelega.

Nfi s Huglausia giorer Nopdingiana/ E
hrædelegur er medal Konugafna a Jordun.

LXXVII Psalm.

Þæn þessa ma hugr einn lesa til ad bidia um hl
alp- og Gude i mikelle Mardu og Morgange/ Si
er verður z talad um þang Furduverk/ sem Gud
gigede nordumtydis vid sitt Folk. Samn er sam
hlöðað þeim 74. 92. 139. psalme. Þennan þepar
Assaph sunged.

Psalmur Assaph fyrir Zedithun
fyrir ad syngia.

Med

MÉ minne Kaust falla eg til
Guds/ Til Guds falla eg/ É
þann Bænherer mig.

A mínum Morgangs tjína
leita eg **DRÖTINS**/Mína Nend vpp
riette eg a Nattarþele/og læt ei af/ Þui
ad/ Sæla mín vill sig ecke hugga láta.

Nær ed eg em hröggur/ þa huxa eg til
Guds/ Nær ed mitt Niarta lqdur Angist/
þa tala eg/ Sela.

Þoku heildur þu þyrer mínum Aug
um/ Og so Nattlaus em eg/ þad eg gief
ecke talad.

Eg þeinke a hina forre Aþena/og miss
unst a þaug vmlidnu Aaræ.

A Nattar Tjma huxa eg til máns Nli
odþæris/É mælc med mínu Niarta/Míni
Ande grenslast þar epter.

Huort ad **DRÖTIN** mune eiláþ
lega þordrifa? Og ongua Eýkn nu lein
gír audsyna vilia.

Éda er nu hñs Mystüseme mæz oslu vñ gio
rd? Og hefur hñs Þrerheit teled endaz

Nesur Gud þa forgleymt Mystunsam

ur ad.

ur ad vera / Og sína Mýskunfeme spret
Neide j inne býrgt? Sela.

En þó sagda eg/eg hlýst þ ad lifda/hægre
Nend hins Næsta Enn öllu um ad breyta.

Þar fyrer hugleide eg Stoomerkin
DAXTEMS/ Jm/ eg minnust a
þinn þinu fyrre Dasemdar Berken.

Og skere i fra öllum þánum Berkum/
Og seige vt af þánum Giorningum.

Gud þinn Begur er Neilagur/ Nust er
so Bolldugur Gud sem þu ert ?

Þu ert sa Gud sem Dasemdar Berken
gioter/ Þu hefur auglýst þína Magt a
medal Þiodanna.

Bollduglega hefur þu þrælsad þitt Fo
lk/Sonu Jacobs og Josephs/Sela.

Botnen þaug sau þig Gud/ Botnen
þaug sau þig/og vrdu hrædd/og Underdi
open toku um ad rydiast

Þau þyckuu Skyn helltu ofan Þafne
Skyn gafu Nlod med Brestum/suo ad
Elldingar flugu þar af.

Neidarþrumurnar hliodudu af Ninnel/
Þánnar Elldflugar lystu yper Jordena/so
ad Jard

ad Zardræked þad hræðest við/og hrístist
þar vt af.

Þiñ Begur var i Eianum/z þiñ Gø
tustagur i innflum Botnum/Dg þiñ fot
spor þeckust ecke heildur.

Pu vñleiddur þiñ Folk so sem adra Sa
ude/Þyrtir Hønd Moses z Alarens.

LXXVIII Psalm.

Siet verður talad vñ Guds Surdu Verð/sem
þann gírdi meðal Israels Folks i Egyptalande
og a Rydemærkunn / og syðan i þui þyrerheitna
Landena/alli til Dauids Daga. psalmur þesse
er samhloda þm 105. 106. 114. 135 psalm þessan
þepur Assaph sungd.

Wentanar fræde Assaph.

Sagged þier mitt Folk ad mǣnu
Lögmaale / Mænged yðar Þyrtu
ti! Rædu mǣns Muns.

Eg vil mǣnum Musie vppluka
med Epterslǣkingum/ Dg þaug hínu Gø
msu Dæmen þrafi setia.

Þaug ed vier hōpum hērt og vitum af
Dg vorer Forfedur þasa sagt off.

So ad vier skyldum ei hylia þad fyrer
þeirra Børnum/ & Epterkomendum/ Og
kunnigiora Lof DRÖTTLINS/ hans Ma-
gt og Daseinder þær ed hafi hefur gjort.

Hafi vpphoof eirn Vitnisburd i Jacob
Og gap eitt Lögmaal i Israel / Quort ed
hafi haud fedrum vorum ad Kienna Son-
um sinnum.

So ad þeirra Epterkomend: lærdu þad
Og þaug Børn sem skyldu boren verda/
So ad nær þau kœme / þa kunnigjördu þa
ug þad eirnen sinnum Børnum.

So ad þeir sette eirnenn sinna Bon til
Guds/ Og forgleynde ecke þeim Dasein-
dar Betkum/ og hielde hans Boddord.

Og ad þeir verde ecke lifa sem Fedur
þeirra/ þriostupullt & Dhljdugt Sleekte/
huorra Niarta þad ecke rietsferdugt var/
& þra Ande hieilt ecke trulega vid Gud.

So sem þad Syner Ephraim/ þeir ed
þryniader Bogaskepten færdu/ fra fiellu a
Dfridarstjomanum.

Scattmalan Guds hielldu þeir ecke/ og
i hans Lögmaale villdu þeir ecke ganga.

Og

Dg þeir forgleyndu hans Belgjörnin
gum/ Dg hans Dascendum/ sem hann haf
de audsynt þeim.

Syrer Fedrū þra gjorde hñ Stormerke
a Egyptalande/ A Bollunū vid Zoan.

Hann i sundurskifte Napenu / og liet þa
þar i giegnum ganga/ Dg sette vpp Bat
ned lāka sem Mwruegg.

A Dægeñ leidde hñ þa med Ekhenū/
Eñ a Næturnar i Virtuke Eldfins.

Hann i sundur klauf Nellubiarged a Ey
demørkenne/ Dg gaf þeim Batn ad drecka
pfergnæfanlega.

Dg hñ liet Læke vpp spretta ap Nellun
ne/ So ad þeir flutu þadan i burt sem ad
rer Batsstraumar.

Þo syndgudu þeir eñ framar meir a mo
te honum/ Dg til Reide reistu hinn Næd
sta a Eydemørkenne.

Dg þeir freistudu Guds i sijnum Niort
um/ Þuiad þeir heimtu Fædru fyrer sijn
ar Scaler.

Dg mælltu a mote Gude/ og sögdu/ Nu
örnen skýlde Gud kunnna Mafbord ad ill

þwa í Eyðemorkenne?

Sjá þu/ þó hñ hafa Nelliá so sleiged/og
Batn flpte þ" ví/z Læfer dundu þ" fram.

En hurnen skal hñ kúfa Braud ad gl
efa/ Og sínu Folke Riót ad Matreida?

Þa ed; DRÖttin heyrde nu slíkt/gram
dest hñ þetta/Og Eldur tók ad tendrast
í bland Jacob/z Reide kom yfer Ísrael.

Þuiad þeir frudu ecke a Gud/Og vonu
du ecke vppa hans Nialpræde.

Og hñ haud Skjulum þar vppe/og
vpplauf Dyrum Nimensins.

Og hñ liet þeim ofan rigna Maña til
Fædslu/og gaf þeim Minna Braud.

Þeir áttu Eingla Brauded/Mann sen
de þeim noglega Fædslu.

Hñ liet blæsa Austanvind af Eoptenu/
Og fyrer sinn Krapt hrærde hann þann
Sunnan Vind.

Og hann liet Riote yfer þa rigna suo
sem Mouldardupste/Og Fuglana so ppet
sem Simsar Sand.

Og hñ liet þa allstadar nidur detta a
millum Landtiallda þeirra/ Þar ed þeir
sinn

Ann Bwst ad hofdu.

Þeir mta þa og vrdi aller Þfsadder/
Hann liet þa fa sjna villd.

Nær ed þeir hofdu nu haft sjna Lyst
ing/Og a medan þeir mta þar af.

Þa kom Guds Reide yfer þa/Og i Nel
slo hina Næstu af þeim/Og drap þar ni
dur þa hina bestu i Israel.

Enn ad auk alls þessa þa syndgudust
þeir en þamar meir/Og trudu ecke a ha
ns Dasemdar Berk.

Þar þyrer liet hafi þa deyia i Eurt/suo
ad þeir ødludust eckert/Og hlutu vm sj
na Ljpdaga plangader ad vera.

Nær ed hann slo þa nidur/leitudu þeir
hans/ og sneru sier ærla til Guds.

og þeir huxudu það Gud hñ være þeir
ra Traust/Og sa hinn Næste Gud þeir
ra Frelfare.

Og þeir smiodrudu ad honum m3 Mu
fie sjnum/og lugu ad honum med sjnum
Lungum.

Enn þeirra Niatta var ecke Rietfrn
ugt til hans/Og ecke voru þr Trulender

M 4

i hans

i hans Gættmála.

Enn hann var Myrkunfamar/ z fyrer
gaf þeim Misgiordena/og apnædde þa ec
ke/Dg burt snere optstæis síle Reide/ z li
ei ecke alla sjna Reide þper þa koma.

Þuiad hafi þeinkte a það þeir vore No
uo/og sa Þindur ed i burt liðdur og ecke op
tur klemur.

Rioz opt reittu þeir hñ i Gndemorkcke/
Dg egndu hñ til Reide a þm Dræfunu.

Þeir freistudu Guds einatt optur/ Dg
villdu kenna þeim Neilaga i Israel.

Þeir mistuust ecke a hans Mond/ A þeim
Deize ed hñ þrellsade þa i fro Dvinunu.

Huorsu hñ hafde grort sjn Stornærke
a Egyptalande/Dg sjn Daseindarverk i
Landenu Goan.

Þa ed hann vmsnere þeirra Botnum i
Blod/ So ad þeir gatu ecke vt sjnu Bats
brunnum Drueked.

Þa hñ vt sende medal þeirra Illstu Dr
mana sem mætu þa/Dg þær Þoddurnar s
þordiorþudu þa.

Dg gaf þeirra Avorstu þeim Grasmod
kunum

Funum/ Og þeirra Kornæde Eingespret
funum.

Þa ed hafi þra Bannvidu medur Nagle
nidur sloo/ z þra Morbertric med Grofte.

Þa ed hafi med Nagle nidur sloo þra Si
enad/ Og Hiarder þeirra med Ellidenū.

Þa ed hafi i siflic Heiptar Bræde vt se
nde Zlustu Einglana a medal þeirra/ Og
liet þa æda z olmaft z illt af sier giora.

Þa ed hafi liet sjna Keide yfer ganga/ z
þyrinde ecke Scalu þra fyrer Daudanū/
Og liet þeirra Si enad i Drepsott deþia.

Þa ed hann sloo alla Frumgiætninga a
Egyptalande / Þa Frumburde i Tialld
brødum Eham.

Og hafi liet silt Folt þadan i burt fara
sem Saude/ Og leidde þa sem adra Hiord
a Eydemorkefle.

Og hafi vtleidde þa i gedu Trauste/ so
ad þeir ottudust ecke/ Emn Dvine þeirra
hulde Siorenn.

Og hafi ialeidde þa i sijn Heilog Lands
merke/ Til þess Tiallsins sem hans hæg
re Mond hefur vtuegad.

M iij

Og i

Dg i burt dreif fyrer þeirra Augsyn
Heidnar Þroder/Dg skipte med þeim Arf
leyfðe/ Dg liet so i Nybylum hñā ann
ara/ Etmenn Israels byggia.

Eñ þr freistudu z reittu Gud hñ Næs
ta/Dg hrelldu ecke hans B:tnisburde.

Dz þeir frasnerust og forsmædu alla
hlute/ljka sem Fedur þeirra/Dg hrelldu
ecke jo sem annar stadlaus Bogie.

Dg þeir reyttu hñ til Reide med sññ
Hædum / Dg Hugmodudu hñ med sññ
um Skwrgodum.

Dg þa ed Gud heyrde þad gramdest hñ
ljkt/Dg þorlagde Israel hardla misg.

So ad hñ yfergaf sñna Tiallobwd til
Silo/Þa sñna Tiallobwd þar ed hñ jñe
bygde medal Mofiañ.

Dg gaf þeirra Magt vñi Nerleidinge
na/ Dg þra Þryde i Mendur Dvinarens.

Dg yper gaf sitt Folk vnder Sueded/
Dg vard gramur sñe Attleifð.

Þeirra Vngismossium endde. Eldureñ/
Dg þra Meyar hlutu ogyptar ad bláfa.

Rieñemeñ þeirra fiellu pyrer Suerde/
Dg

Dg þar voru þær önguar Gefiur sem hætina skyldu.

Dg DROTTIÑ hafi vafrnade vpp so sem af Sueþne/ Lijka sem Volldugur hæreyster epter Bifndryckiu.

Dg hann sloo sína Drine i Bafhlut eñ/ Dg lagde a þa æpenlega Skofn.

Dg hafi forlagde Tialdbwdena Josephs/ og vtualde ecke Sleekted Ephraim.

Heldur vtualde hafi Sleekted Juda/ Tialled Zion huort hafi elskade.

Dg bygde síñ Helgedom hætt/ so sem þ Land/ huort ed æpenlega skal standa.

Dg hafi vtualde síñ Þion David/ z tof hafi i burt fra Sauda Niardar geymslu.

I burt þra þeim miolkande Saudu tof hann hann/ Ald hafi skyldde þæda hanns Þion Jacob/ og hafi's Attileifd Israet.

Dg hafi þædde þa cirnesi med allre Dygd/ og styrde þeim med öllu kostgiæfe.

LXXIX Psalmur

M iii

David

David kistur allum Christnum Mönnum ad
bidia til Guds/þegar Jiler og Ogudleger Menn
opsækta þa heilögu Tru/ Og ad þeir med Sogn
ude z Gladuærd skulu þacka Gude/þa þann hial
par þeim og huggar þa med siðe Næð/og giefur
þeim Sugufuglum i þeirra Morgange.

Psalmur Affaph.

DD/ hiner Neidnu eru jafko
mner i þana Arfleisd/pitt hid
Neilaga Mustere hafa þr sa
urgad/Og af Jerusalem Ste
inhrægu gjort.

Ekfame þína Þionustu mætt/hafa þr
Fuglum Loftsins til ætu giefed/ z Nollo
þína Neilagra Næðyrum i Landenu.

Þeirra Blode hafa þeir lifka s Bath
enu vthellt i Fringum Jerusalem/Og þar
var 'a eingest sem þa Jardade.

Borum Nagronnum erum vier ad For
smæn ordner/ Ad hæde og Spotte þeim
sem i Fringum offeru.

DRÖTTIN/ Mærsu leinge villt
þu so reidur vera? Og læta þitt Bandlei
te breiða sem heitan Fld?

Nellt þine Reide vt yfer Neidnar Þiod
er/þer

147
1
/þæt sem ecke þeckia þig/ Dg yper þau
longarjken sem ecke alalla þitt Nafn.
Þuiad þeir hapa Jacob vpp eted/ Dg
ians Nybyle i eyde lagt.

Minstu ecke a vorar hinar gömlu Mis
siorder/ Mpskuna þu off snarlegana/ þui
d vier erum miog farrader ordner.

Nialpa þu off Gud vor Nialpare/ fyr
r Dyrðar saker þjns Nafns/ Frelsa þu
off/ z fyrregieþ þu off vorar Synder / fyr
r þjns Nafns saker.

Þui lætur þu hina Heidnu/ seigja/ Nu
er nu þeirra Gud? Eattu medal Heiding
laña/ kunnega verða þyrer vorum Augum
Nepndena Blodfins þissa Þionustu man
na/ það sem viðheilt er.

Eat þ þig koma Anduarpan þra hiña
Merleiddu/ Epter mikeseik þjns Arnleg
gs/ þa biuara þu þau Borten Daudans.

Dg gialtu vorum Nagrosum sloþallt
aptur/ i þra flaut/ Þeirra forsmaner þæt
ed þr hapa þig með lastað DRDITT.

Eñ vier þitt Folt/ z Sauder þissar Ni
ardar þoekum þier eilifflegana/ Dg kunnigi

orumi þin rópshyð vñ Audûr z Xfe.

LXXX Psalm.

Öllum Christnum er hîer kient ad bîðla vñ
Gialp og Guggun / þeirra Lærmum z Raunum/
þegar sler og Ogudleger Men opsatia þa/spot
ta og þata. Þessan Psalm saung Assaph.

Psalmur Assaph/vtaf Noos
arnistenu fyrer ad
syngia.

DEyr þu Nîrder Israels / þu sm
giæter Josephs so sem Sauda/
Audspn þig / þu sem situr yfer
Eherubim.

Þpp vek þitt Belldi / þu sem ert framme
fyrer Ephraim / BenZamin og Manass
es / Og kom off til Nialpar.

Gud hugga oss / Og auglps þitt Ändlit
og munum vier þa hialpast.

ÖRÖttin Gud Allsheriar / Quorsu lei
nge villtu reidr vera þf' Bæn' þîns Lyds?

Þu fæder þa med Narma Brauds / Og
byrlar þeim Dryck med stoorum Mæler /
nogra Tærafalla.

Ulla

Alla vora Nāgranna lætur þú mott
Faste off/ Og vorer Dviner þr gista Sp
te ad off.

Gud Gebaoth/ hugga off/ Auglys þitt
Andlu/ þa Nialpunst vier.

Bānvid hefur þu af Egyptalande i
burt flutt/ Og þa Neidnu virefed/ og inn
plantad þan hñ sama.

Syrer hōnum hefur þu Beigeti til rei
di/ Og læted þan groodursetiast/ suo hñ
hefur Landed vpppøllt.

Fróllesti hylur hñ med sñnum Skugga/
Med sñnum Bānkuisum Cedrus Trien
Guds.

Nans Kuistu hefur þu vþpaned allt til
Siapatens / og hanns Greiner allt vt til
Batsfallins.

Quar syrer hefur þu hanns Girdingar
nidur brofed/ Ed hann vppræfa nu aller/
þeit ed framthia ganga?

Billugolltr af Skogte hefr vinnell hñ/
og þau Billudyren hafa hñ fordiarfad.

Gud Allsheriar/ snu þu þier vid/ Lattu
af Nunnū/ z sia þu þat til/ z vitia þessa
Bānvidar.

Dg

Og hallt hīm vid Mægt/ hvern ed þān
Nægre Nend hefur groodur sett/Og þān
ed þu hefur þier stadþastlega vtualed.

Þegg þar ad/z straffa þ/ so ad su Ell
do breñan og mðurbroted fac eirn Enda.

Þān Nend þun vernde þad Golt þiñar
Nægre Nandar/Og þān Mæñ sem þu he
fur þier þastlega vtualed.

So vilium vier þa eefe þurt snua þra
þier/Emt þu off Enfe hallda/so munum vi
er þitt Mæpn ætalla.

ÐROTTIN Gud Allsheriar/ hug
ga off/ Emt þitt Andlit lysa/ og þa hialp
vnst vier.

LXXXI Psal.

Þi er verda aller Mæñ æminæter ad trua a Gud
og vegsæma þann þyrer syna Velgigæntinga/Ann
ars lætur Gud þa blipa samt i-þeirra Villudome
og þyrerþarast/ psalmur þesse er samþlioda þi
78 psalme

Psalmur. Assaph/ vppa Gi
thit/þyrer ad stj
ngia.

Spn

Synged gladlega Gude/ Nialp
ara vorum/ Synged hmitt Los
Gude Jacob.

Taked Psalmana/ ⁊ sæcd
hingad Bumbuna/ lystelega Norpu med
Spmphone.

Blæsed i Ewdrana med Npenu Tungl
fins/ a Nattadar Deige vorr" Tiallobud"

Puiad soddan er Siduenia i Israel/ Og
eirn Riettur Guds Jacob.

Soddan hefur hann til Witnisburdar
sett medal Josephs/ Pa ed þeir vsporu af
Egyptalande/ Og heyrte hopdu áðarlegt
Tungumal.

Og þa eg hafde þunga burt suipt ap
þeirra Nerðum/ ⁊ þa þeirra Nendur fria
lsar vrdi af Eirvellstuñe.

Pa ed þu mfallader mig i Meyðefi/ hi
alpade eg þier vt þadan/ og Bænheyrða
þig/ þa ed Stormuidred dunde yfer þier/
Og eg reynda þig við Moismælis Batn
ed/ Sela.

Neyr þu mitt Folk/ Eg vil vitna med
al þān Israel þu skalt miet hlyda.

Guo

Suo þad medal þín sie eingenn aftar
Suo / Og þu eige neirn annarlegan Gud
tilbidier.

Eg em **DNDIEN** Gud þinn / sa
ed þig hefur vtleidt af Egyptalande / wæ
þánum Munne vel i sundur / og læt mig
hann þylla.

Enn mitt Folk heyrde ei mína Rausi /
Og Israel skreyter mier ecke.

Og þui hese eg þa ypergiesed i sjans Ni
artans Bellsýstingar / ad þeir gange i sjnu
Sialfræde.

Ef ad mitt Folk villde mier hlyded ve
ra / Og Israel ganga a mínum Beige.

Þa munda eg snarlega nidurkiesia þeir
ra Dvine / Og mína Mond koma laata þf
er þeirra Mofstodumess.

Og þeir ed **DNDIEN** hata /
þeim skyllde þad bregdast / En þeirra Tí
me munde vara æfenlega.

Og med þui hinu feitasta Korne munde
eg þa metta / Og þa med þui Nunangenu
vt af Helluñe sedia.

Nier

LXXXII Psalm.

Siet talast vm Christi Tilkomu/og verda þier
Gerrarner og yperdomararner ammist / ad þeir
dame riect a millum sissia Vnderfæta/ Psalmur
en er samhlöda þeim/2/21 58/Psalme

Psalmur Affaph.

Dhā stendur i Samfundu
Guds/ Og er Domare a med
al Gudañia.

Huorsu leinge vilie þier rang
lega dæma/ Og hinn Ogudhrædda meta
epter Yperlitte? Sela.

Loated hñ færaða z fædurlausa riect
ñie / Og hialped hinum fæta z fæd
urlausa til Riectarens.

Leysed hñ fæterlitna z fæta/ Og fr
elsed hñ vt af Balde hins Ogudlega.

En þeir latta siet ei seigiaft / og fæta
þui ecke / i Myrkrunum ganga þeir ætisd
þar fæter munu aller Grunduellet Landfi
ns nidur hrynna.

Eg sagða ad vassu/ þier erud Guder/ Og
aller saman Synir hins Næsta.

En

En þier munud þo denia so sem adret
Menn/og lqta sem ein af Bifkingum ni
dur falla.

Gud/tak þig vpp/z dam Landed/Þu
ad þu ert Alþerra yper öllum Þiodum.

LXXXIII Psal

Hier verður hændlad og talad um Tilkomu til
þess sudasta Doms. Og hier verður gígrð ein
Bæn um Lausn Israels Folks (sem ad eru aller
Christner Menn) hvar þyrir ad þeim ber og siu
ad bidia/ad Gud vilie þrelsa þa þra synum Övni
um. Psalmur þesse er samþlioda þeim 79. 82.
Psalme.

Lopsaungs Psalmur Assaph.

GUD/þeig ei þakken/Dg vert ee
ke so þagmælsz Gud/bindst þu
þess ei so.

Þu sia þu ad þjner Övner æda frast/
Dg þr ed þig hata/þepia vpp Hofuden.

Þeir lueifia vpp floflegar Rædogio
rder i mote þjnu Folke/Dg samsetia skj
Ræd mote þeim heimuglegu.

Öu

Þu vel/ seigia þeir / Komum og apna
um þa / so ad þeir siu eckert Folk; Og Na
þins Israel verðe ei leingur gieted.

Þuiad þeir hafa samteked iñbyrdis mæ
sler/ Og samtoð giort sijn a mille a moote
mier.

Liaðbæder þeirra Edomita z Isma
elita/ Þeir Moabitar z Nagaritar.

Þeir Gebalite/ Amomite/ Amalechite/
þeir Philistei med þeim af Tyro.

Assur hefur samlagad sig þm/ Og hja
stod veiter Sonum Loth/ Sela.

Gior vid þa sem þu giorder vid þa Ma
dianitha / so sem Sissera/ so sem Zabin
hja Læxnum Rison.

Þeir ed tortyndust hja Endor/ Og vrdur
þar ad Saurende Zardar.

Gior þu þeirra Nofdingia so sem Dreð
og Seb/ Alla þeirra Yfermen so sem Se
ba og Salmanna.

Þeir ed þar seigia/ Þier vilium Nwscn
Guds eignast.

Mifi Gud/ gior þa so sem ofad Belle
hiol/ z liffa sem Nalmstra þ Winde.

So sem Eldur hvar ed Skogana vpp
brennir / Og svo sem þad Væl / hvort Fioll
en loga lætur.

Læta so opstæ þu þa med þínu Storm
vidre / Og stælf þa med þíne Dvedrastu.

Vppfyll þeirra Auglyt med Forsman
So að þeir verðe eptir þínu Nafne aðsp
yrja **DNDEEN**.

Skæmest þeir sín / z stælfest æ meir og
meir / Og til skæmar verðe þeir z þfarest.

Þa so munu þeir meðkæla / þad þu mæ
þínu Nafne heiter **DNDEEN** allein
asta / og sa hín hæste i allre Veröldene.

LXXXIII Psal.

I þessum Psalme verður þar um talad / að Ch
ristner Men skule læta sig langa að koma til þr
eigðu Gleði i Simmarke. Og er þessi samþlöð
þeim 27. 43. 44 Psalme.

Psalmur Sona Korah / Vppa
Githit / þ aðsyngia

Sorðu elstulegar eru þínar Ei
alldbwder / **DNDEEN** Alls
heriar.

Sölu mínar forleinger z treg
gar

at epter Forgærde DRÖTTINS/Mæn
Sæla z Eykame gledur sig i þeim Lífan
ða Gude.

Þuiad Tistlingureñ' hefur sler Nreysse
funded/og sualan Nreidur/til að vttleka
Þngum sijnū/ Etnēū þitt Alltare DRÖTT
in Allshertar/miñ Kongur z miñ Gud.

Sæler eru þr þ i þānu Næse byggia/
Þui þr lopa þig um Allðr z Æpe/Sela.

Sælt er sa Madur þ þig heildur þ sinn
Styrkleika/z ap Narta þi' epter fylget.

Þeir ed i giegnum þāñ Tæra daleñ ga
nga/og grapa þar vpp Brusta/ Og þeir
Tærefeburner verða med margþalldlegre
Blessan prydder.

Þeir vðlast huoria Siguruinning epter
aðra/So að sfiast hlytur það/hinn saktarle
ge Gud sfi til Zion.

DRÖTTIN Gud Allshertar/heyr þu
māna Bæn/og læt þier það skiliast Gud
Jacobs/Sela.

Gud vor hláfdar Ekiöldur sfi þu þar
til/alíttu Ríked þāns þss hins Smurda.

Þuiad einn Dagur i þānum Fordyrum/
N þ er be

eru bestre eft þusund adrer / Eg vil myklu
heldur Dyravordur vera / Guds minns
Næse / enn leinge ad bwa vti Tialdbwd
um Dgudlegra.

Þui DRÖTTEN er Sool og Sti
öldur / DRÖTTEN giefur Næd og
Nædur / Niner Rietsferdugu munu ong
uann Brest hafa a neinu Góðu.

DRÖTTEN Gud Alls heriar / Sæll
er sa Madur sem treystir vppa þig.

LXXXV Psalm.

Dauid talar um þá foru Guds Velgigninga
sem hann hefur gíget Mannkyninu / Og um þá
Næd og Mýskunseme sem hann auðsynir þá þar
með / ad hann gíepur þá sitt Geilaga Ord z Læ
dom. Og er Psalmuren samþloda við þá 65. ps.

Psalmur Sona Korah fyrer
ad spngia.

RÖTTEIN þu sem madur varst
Mýskúsamur þínu Lande / Og
feelsader þa þínu Herteknu Ja
cobs.

Þu sem madur þyrergaffst Misgiordern
er þy

at þānu Folke/ Og nidre byrgder allar þe
irra Synder/ Sela.

Pu s ædr mykter alla þāna Reide/ z i bu
rt snerer þier fra þīne Neiptar Bræde.

Hugga off Gud vort Nialpræde/ og taf
i burt þāna Samþyckiu þra off.

Quort villtu alla æfena off reidur vera?
Og vīpenia þāna Reide vī alldur z æfe?

Villtu en ecke lāþga off aptur? So ad
þitt Folk meige gledia sig yfer þier.

Audspn þu off DRD Eīn þāna My
skunfeme/ Og gief off þitt Nialpræde.

Wætta eg fæ ad heyrta/ þad Gud DR
D Eīn hān talade/ Ad hān Friden iīl
segde sīnu Folke/ z sīnum Neilsgum/ So
ad þeir rōtudu ecke i neina þauiflu.

Þo er hās hialp þīn nalæg s hā vttast/
So þad Druden hwe i voru Lande.

Ad Mysskunen og Sakleikuren mætef
sīn a mīlle/ og ad Riectvāssēn og Fridurem
þysse huort aīad.

So þad Truen hre a Jōrdu/ Og Riect
unfen ap Himne ofan Ece.

So ad DRD Eīn veite off Godvilld

So ad vorð Land bere síð Avort.

So þad Ríettuníseñ blífe þo samt þyret
hónum/og fæe fullann framgang.

LXXXVI Psalmur

Síer gíðrey Dauid eina Bæn/hugría aller me
íga med hónum lesa/og bíðia/þa þeir eru staddir
í Sorgum og Wymdum/ad þeir meige þar Guds
Ríðstod og Luggum/og þakka hónum syðan þyret
þans Gíðsku og Mýskunfeme. Samt er samþlo
oda þerum 25. 130. 141. Psalmur.

Bæn Davíds.

DRÖT In/hnéyg þitt Gyra
og Bænheyr mig / Þuiad eg er
Besall z voladur.

Barðueit þu Sæl mýna/þui eg em Ne
ilagur / Nialpa þu mier Gud Þræle þínn
um/sem freyðer a þig.

Mýskuna þu mier DRÖT In/
Þuiad daglegana falla eg til þínn.

Gled þu Sælana Þræls þíns / Þuiad
epter þier DRÖT In forleinger mig.

Þuiad þu DRÖT In ert Godur og
Lífsfamur/Og næsta Mýskunfamur/vid
alla

alla þa ed þig mælla.

Hver þu DRÖTtiñ mīna Bæn/ & hugg
ad Sveinstapan mīnar Græitbeidne.

I mīne Anaud kalla eg til þān/ Þu vī
lder nu þa hepra mig.

DRÖTtiñ/eingefi er þier lǫtur mē
al Gudafia/Dg þar er ei sa neirn sem sod
dan Berf fast giora sem þu.

Allar Þioder husrar þu hefur fēapad
munu koma og tilbidia þyrer þier DRÖ
Ttiñ/Dg þitt Nafn Dyrka.

Þad þu ert so Mættugur/ & giorer Da
fendar verkefi/ og þu alleina ert Gud.

Kieñ þu mīer DRÖTtiñ þāna Be
gu/so ad eg gange i þānum Samleila/
Bardueit mītt Mīarta vid þad hīd einfan
lega/so ad eg ottest þitt Nafn.

Eg þacka þier DRÖTtiñ Gud
mīnn wt af öllu Mīarta/ Dg heidra þitt
Nafn eilǫflegana.

Þuiad þān Mǫstunseme er mǫkel yfer
mīer/ Dg mīna Scalu hefur þu freljad/
wt af-Diwope Heluistis.

Gud/hīner Dramblætu setia sig vpp a

mote mier/ og sa Floekur Biskinganna um
situr minna Sæl/ Og hefur þig eðe sier
fyrrer Auguin.

En þu DRÖTtisi Gud minn ert Will
dur z Myrkunsamur/ þolemmodur z mið
ellrat Myrkunsemdar/og saðarlegur.

Lættu til minn/og myrkuna mier/ Styrk
Þræl þinn miz þannum Krapte/ Og hialpa
þu Synne þinnar Umbættar.

Gior þu eitt Teikn vid mig mier til go
da/ so þad siac þeir ed mig hata/og skam
est sijn/ þad þu DRÖTTEIN hialpar
mier/og huggar mig.

LXXXVII Psalm

Hier verður talað um / hugðu megtuglega su
heilaga Christelega Kyrkja (þad eru aller Christ
ner Men) sic bygd vppa þa heilögu Tru. Og er
psalmur þesse samblíoda þeim 48. Psalmi/

Lofsöngur Sona Korah.

 Tyrklega er þun Grundvellud
vppa þeim heilögum Siellum/
DRÖTTEIN hañ eissar Þor
ten Zion/fram þfer allar Stald
bæddr

Þwðer Jacob.

Dyrðarlegar sagner verða í þíðr Predi
kadar / þu Þorgeir Guds / Scla.

Enn eg mun Rahab og Babel predi
ka lauta / að þær skulu meðkenna mig / Sia
þu / Philistei og Tyri með þeim Blalend
ingum munu þar fædder verða.

Til Zion mun sagt vera / það allshætt
ader Mesi skule þar fædder verða / Og þ
hann sa þíðr Næðste Grundualla hana.

ÞRÖÐUR hafi mun Predika la
ta í allshættudu Tungumale / So það ei
rnei nokkrer skulu þar í þeim stad fædder
verða / Scla.

Og þeir Songvararner / so sem Dans
meðirner / munu aller syngia í þíðr / ein
sem aftar.

LXXXVIII Psal.

Síer í þessum psalme verður kient / hugnenn
einn og síer hugr ma klaga yfir Angursend sinne
einaud þýver Gude / þa Mañ ratar í Mótgang
edur Mótlate / og biðja hann um hjalp og Gugg
un. Psalmurinn er samhlöda þeim 41. 45. 69.
143. psalme.

Loppfalmur Sona Torah / fyrer ad
syngia / Af Beykleik þeirra
Almu.

Eitt Menthanar Fræde Neman
Efrahiter.

DROTTin Gud minn Nialpare/
A Nott z Deige kalla eg þ þier
Mjina Bæn lat þu koma þ
þig / hneyp þæn Eyru til mjns æf alls.

Þuiad Salla minn er full af Eynd / og
mitt Eiss þ tekur Heluhte ad nalægiast.

Eg em reiknadur med þeim sem ofan
fara i Underditopen / Eg em lifka sem sa
Madur huor ed ongua Nialp hepur.

Eg ligg medal þeirra Framlidnu / yfer
giesen / lifka sm hiner i Hel flegnu / þeir ed
i Gröpunum hunlast / Quorra þu minnest
eige leingur / z þeir vtaf þine Nende þordr
ifner eru.

Þu hepur mier i Þyttess nidur soekt / I
Mprfred z i Under diwped.

Þæn Grimd nidur þrycker mter / Og all
ar þænar Storblygiur þær þreyngia ad
muer

mier/ Sela.

Mjána Kúsingia hefur þu gíort mier
fiarlæga/ Þu hefur láted mig þeim ad við
biod verda/ Eg ligg Hertekeni og kafi ecke
i buti ad komast.

Mjín Afiana er herseleg ap Gyndar
Besold/ DRÖTtiñ/ þig ætalla eg dagle
ga/ Til þjñ vtbreide eg mñnar Nendur.

Muntu nockud medal Daudra Dase
mdarverkeni giora? Quort munu hiner St
amlidnu vpprjfa z packa pier? Sela.

Quort mun nockur i Grofunum þrami
telia þjña Myssunseme? Og þiñ Sani
leif i Þordiorfuneñe?

Meiga nockud þjñar Dasender i My
rkrunum medkiendar verda? Edur þitt
Rietilæte i Landenu þui sem fullt er med
Glenmsku?

Eñ eg kalla til þjñ DRÖTtiñ/ Og
mjñ Bæn kiemur arla þyter þig.

Quar þyter vissuvar þu DRÖTtiñ
Ealu miñe/ z býger þitt Andlit þ mier.

Eg em Numur z vanmegna/ af þui ad
eg em so hurt rekeni/ Eg lñd þjña skelf
ing

ing/so ad eg þrúistnust ad mestu.

Þá þu Neiptar bræde geingur yfer mig/
Þá þu Skjelfing hun þuingar mig.

Daglegana Eríngia þeir vfan um mig
líka sem Vatn/Dg aller til samans tortí
na þeir míc.

Þu veldur þu ad mýner Biner z Na
ungar z mýner Kúsingiar taka sig langt
í burt fra míc/Þyrer þu líktrar Gyndar
saker.

LXXXIX Psal.

Dauid talar hie um þa myklu Guds Mægt/
Mæd og Mýskunfeme/og ad Christur ætte ad þe
dast/og þreisa allt Mannkyned/ Guar þyrer vics
eigum ad setta vora Von til hans. Psalmur þes
se er samhloda þeim 18. 132 Psalm.

Mentanarfræde Eþhan
Eþrahither.

E þu vil syngia af Mýskun Dn
DE Síns eilíflegana/ Og þu
Gafleik kunnigiora med mýnum
Munne um aldur og æpe.

Dg eg seige so/ Eín eilífleg Mæd mun

vpp koma / og ad þu munir þín Salkleif
Tryggelega halda a Ninnum.

Sattmala hefe eg gjort vid minna Btua
lda / Eg hefe suared minnū Pion, David.

Ad eg vil þier Sæde til reida eilíflega
na / og þitt Tignar Sæte vppbyggja um
Aldur og Afe / Sela.

Dg Ninnarner launu / DRDTEIN
þignar Dasemder þrifa / Dg þinn Sann
leif i Samfundum Neilagra.

Þuad þuor ma i Skyunū DRDTE
NE samiafnast? Dg a medol Gudanna
Sona DRDTEIN & samliktur vera?

Gud hafi er miog Mættugur i Samfū
dune Neilagra / z Dasamlegur yper allū
þeim sem i Fringum hafi eru.

DRDTEIN Gud Allsheriar / Þuor
er sa er þier ste lft: ? So Bolldugi Gud?
Dg þín Sannleifur er i Fringum þig.

Þu Drottinnar yfer Siapar Adeganges
Þu hægert hans Þylgiur nær ed þær vpp
hefia sig.

Þu nstur stær Rahab til Dauds / Þu i
sundurdreifer þánum Þvinum med þánu

um Styrktar Armslegg.

Nimen og Jordeñ eru þín / Gardarfrin
gluna hefur þu Grunduallad / z allt huad
þar er i ñe.

Nordred z sudred þa hefr þu skapad / I h
abor z Hermon blomgast i þínu Rafne /

Þu hefr völduglegan Armslegg / Döng
er þín Mond / z hæ er þín hagre Mond /

Ríettunse og Doomur er þíns Stætis
Stadfesting / Mýskun og Samleikur eru
fyrir þínu Auglite.

Sæll er sa Eydur sem þa Gledennar skí
emtun kann / **DRÖTUN** i Liofe þí
ns Andlites munu þeir ganga /

Dfir þínu Rafne mænu þeir gledia sig dag
legana / z i þíne Ríettunse dýrdleger vera.

Þuiad þrosan þeirra Styrkleiks er þu
Dg þyrir þína Míllde mun þu vort No
rn vpp hepa /

Þuiad **DRÖTUN** er vor Skíoldur /
z sa hín Neilage i Ísrael er vor Kongi.

I þann tíma talader þu fyrir Stoner
til þinna Neilagra / og sagder / Og hepe
tín völdugan Kappa vpp vafed / sa ed hi
alpa

alpa skal / einn Btvaldafi ap Foltenu he
fe eg vpphafed.

Eg hefe funded minn Pion David / Nafi
smurda eg med mǫnnu heilsgu Bidsmiðre.

Minn Nond skal honum Fullting veita
Dg minn Armleggur skal styrkia hann.

Doinerner skulu ei gieta pperbugad hñ /
Dg hiner Rangelatu skulu ceke nidur kief
ia hann.

Nelldur þa skal eg hans Mostöðumest
nidur fla / z þa ed hñ hata vil eg planga.

Eñ minn Sallleikur og Mysskunsfeme
skal i hia honum vera / Dg hans Horn
skal i mǫnnu Nafne vpphafed verda.

Nñs Nond vil eg i Siðestetia / Dg ha
ns hægre Nond i Bötnefi.

Nñ mun nepna mig so / Þu ert minn Sa
der / minn Gud / z Styrki / sa ed mi' hialp"

Dg eg vil setia hann fyrir Frumgieten
Son / Allra hæstan medal Konunganna
a Jorðu.

Minna Mysskunsfeme vil eg eilíflega
halda vid hann / Dg minn Sattmæle
skal honum stadpastur vera.

Eilíf

Elíflega vil eg honum Sæde giepa/
Dg hans Belldis Stoll styrkia/ ær medan
Nimenen varer.

Þo hans Børn yfergiefe; mitt Logmaal
Dg gange ecke i mǫnnum Rietsindum.

Þo ad þaug vanhelge mǫnar Rietsæt
ingar/Dg halde ecke mǫn Boddord.

Þa vil eg þeirra Spnda vista med Nirt
ingar Bende/Dg þeirra Misgiorda med
Kepsingum.

Enn minne Mýstun vil eg ecke fra þe
im snua/ Dg a mǫnnum Sannleika ong
uafi Brest vera leata.

Mín Sættmála vil eg ecke vanhelga/
Dg ecke það onytt giora / sem þrángcing
ed er að mǫnnum Munne.

Eitt síð hefe eg suared vid mǫn Neilag
leik/Eg vil ei liuga ad David.

Nūs Sæde skal eilíft vera/z hūs Bell
dis Stoll lífa s Golefi þ mǫne Augson.

So sem Tungled þa skal hǫn siadfastur
bláfa eilíflegana/Dg lífa so sem Bostu
ren i Skpunum sǫnarlegur vera/Sela.

Efi nu vanræftr þu z þyrer Þdal legg
ur/og

ur/Dg teidur erf vid þiñ hinn Sinurda.

Pu afræker Smattmala þíns Þions/z
Fottredur hans Koronu nidur til Zardar.

Pu nidurbrytur alla hans Mwruegge/
Dg lætur hans Meruirke nidur hryntia.

Nafi ræna aller þeir sem þrafi hia gan
ga/Sknum Nagronnum er hann ad Næ
de ordenn.

Nægre Nond hñs Mroftodumaska vpp
hefur þu/Dg gledur alla hans Dvine.

So hefur þu eitnen hanns Suerdsins
Kraft i burt teled / Dg lætur hann ecke
fa Sigur i Strædenu.

Pu nidur brytur hñs Nreinsæte/Dg fle
ygier hans Tignarsæte til Zardar.

Pu stytter tjman hans Bngdoms alld
urs/z nidre byrger hñ mæ Forsmā/Sela.

DRÖTTIN/huorsu leinge villt þu
þaflen med öllu Nulen vera? Dg þinna he
iptar Reide sem Elld breña laata?

Nugleid þu huorsu þamvint mitt Eñf
er/Quar þyrer villtu alla Mæñ til einstis
fl apad hafa?

Quor er þa Madur sem a Eñfe er/ad hñ
D siac

fiac ei Dauda / Edur sjna Salu fresse
vt af Helustis Hende? Sela

DRÖTTIN / huar er nu þæn fyrre
Myskun / sem þu hefur suared Daud i þæ
num Sannleik?

Minstu **DRÖTTIN** a Midran þína
Þionustumanna / huoria ed eg ber i mæn
um Barne / ap øllu so mærgu Folke.

Quar med þæner Dviner nidra þier
DRÖTTIN / þar med þeir nãda Fos
spor þæns hins Smurda.

Lopadur sie **DRÖTTIN** eilæfega
na / Amen / **AMEN**.

XC Psalmur

Moyseþ þægsade Gud þyrer hans Magt & Dy
rd / Og bad hann ad þialpa sjnu Folke / og styrkia
þad / Hann miæner off og alla a vorn Daudleglei
fa. Og er Psalmur þesse samhliodande þeim 39.
49. Psalmu.

Þæn Mofi / Guds
Manns.

Þrot

HAD Einn / þu ert vort Athu
arf / Alltid z æfenlega.

Sýrr en þad Gíolles vrdh / z
Tórdes / z þad Berolldeñ var
skopud / ertu Gud vñ allder z ad Eilápu.

Þu sñ Mañes lætur i burt denia / z sei
ger / Komed aptur þier Mañastia Synet.

Þuiad þusund Ar eru fyrer þier sem
sa Dagureñ ed i Gíer var vñliden / Og so
sem ein Nætur Enkt.

Þu lætur þa i burt láða sem ariad renn
ande Vatn / Og þeir eru so sem Suepn /
láka sem Gras þ ed snarlega vppvísna.

Huort ed snemma blomgast / og skíotlega
fálnar / Og ad Kuollde Dags verdr vpp
hoggued / z vppþornar.

Þad sama gíorer þíñ Keide ad vier suo
forgongum / Og þíñ Grímd / þad vier hli
otum so skýndelega i burt.

Þuiad vorar Misgiorder setur þu þr
ainm fyrer þig / Þorar ovitanlegar Syn
er i Eios þyrer þíñu Auglite.

Þar fyrer i burt láða aller vorer Dag
ar þyrer þíñe Keide / Þier framleidum va

ta Varatölu/suo sem aðad Afentyr.

Vort Líf varer vinn stöðger Ar/ Enn
nær það kienur sem hæst/ þa er það mitta
tíger Ar/ Og þa það er sem kostulegast
þa hefur það ekki utan Mygd & Armæde
vered/ Því það lǫdur snart burt/ so sem fl
ugum vier þaðan i fra.

Enn hvar truer því það i þu so málafle
ga reidest? Og hvar vggar vinn sig fyrer
þvílǫkre þíne Grindar Reide?

Kien þu oss að hura/ það vier hlíðum
að denia/ So að vier forsíaler verdum.

Enn þu þíer þó DRÖTti til vor op
tur/ & vert þínn Pionr Myrkunfamar.

Arla sed þu oss með Myrkun þíne/ þa
vilum vier glediaft og gladuærer vera vinn
vora Lífðaga.!

Gled oss nú optur/ epter langa þvingan
oss veitta/ Epter þa langa Blucku sem ví
er hópum þolad.

Audsyn þínum Pionum þínn Verk/ og
þína Begsmd Sonum þeirra.

Og DRÖTtin Gud vor sic oss lǫfn
famar/ Og þráttuame i hia oss Verked
vorra

vorra Nanda/jæ þad Verked vortu Nan
da þa vilic hann frammlucema.

XCI Psalmur

Gud vill bjúara alla í þeirra Græstingum/æ
þyrer gllu jllu þa sem a hann trua/Pu hann læt
ur signa Kíngla bjúara þa/Þeir þæ og eirneð þu
ad þeir græst ap Gude. Hann er eins blíodan
de og sa 81. 121. 125. Psalmur.

Du hafi þyr vnder Skiole
hins Næsta / og skylest vnder
Skugga hins Almæstuga.
Sa seiger til DRÖTTINS
Mitt Traust og mitt Bæge/minn Gud/
a hvern eg treyste.

Þu þad hñ þrefar mig vtaf Snoru Be
idemæðsins/Dg vtaf þeirre skadsamlegre
Drepsoff.

Nann mun skyla þier med sánum Fjod
rum/Dg þitt Trunadar traust mun vera
vnder hans Bængium/Nafis Safleiskur
er bæde Skioöldur og Beria.

So ad þu þurper ei ad skilpaðt fyrer
Dgnan Næturennar/Fyrer þeim Skeytu

num sem a Dageñ fluga.

Fyrer þeirre Drepsottine sem i Myrkru
num lædest / Fyrer þeirre Sykelic sem um
Middeiged fordjarpar.

Þott ad Þusund nidurfalle hia þine St
du / og iñu Þusund til þinar hægri Nidar
Þa mun hun þó eke hœpa þig.

Ja / þu munt þin Bilia sta med þínum
Augum / Og lifa a þad huornen ed þeim
Dgudlegum mun endurgolded verda.

Þuiad DNDI Iñ er þitt Trunadar
traust / Sa hia Næste er þitt Achvarf.

Þig mun eckert vondslegt henda / Og
eingenn Plaga mun nalægja sig til þíns
Heimkynnis.

Þuiad hann hefur boded sñnum Eingl
um um þig / Ad þeir skule vardueita þig i
ollum þínum Begum.

Ad þeir o Mondum bere þig / suo ad þu
skæpter eige Fot þinn vid Steine.

Yfer Leona og Eyturorma munstu gan
ga / Og med Fotum troda Leons Quolpa
na og Flugdrekana.

Fyrst hñ grynast mig / vil eg þrelsa hñ /
Nafi

Nann þeckir mitt Nafn/ þar fyrir vil eg
vernda það.

Nann kallat til mín/Dg eg vil Bænþe
þra það/ Eg em þia þonum i Næðeðic/
eg vil þonum þadan vtrþekia/Dg þi veg
samlegan giora/

Eg vil sedia þann med langiæðlegum
Eðþogum/Dg eg vil audsyna þonū mitt
Nialþæde.

XCII Psalmur

Sicr þienner Dauid/ad þad sic off nytsamlege
ad þugleida stora Guds Velgiferninga/og ad þa
ða þonum þyrer þa/Þu ad Madur þær stora Gu
ggun þar ap. Samr er samþlæda þeim 28.77.
Psalme.

Psalmasaungur a Sab
bats Deige.

A Gætlegt er DRÖTNE þa
cker ad giora/ Dg Lop syngia
þínu Nafne/þu hinn Næste.
Ad Mörne þína Myrkun/
Dg ad Kvæðe þin Gæileif ad fæstgiora
D iij A tju

A Tíðstreingia Níðþære og Þsalte
ríð/ Med Toppstette a Nörpukie.

Þuad þu DRÖTTEN lætur mig glad
væræn syngia vtaf þánum Verðum/ Og þ
eg hroose Verðunum þína Nanda.

DRÖTTEN / Quorsu merkeleg að
eru þín Verð/ Þáner Þanckar eru mig
Dimper.

Ninn Gauðse truer þu eðe/ Og sa hín
sialþheimiske skyniar það eðe.

Niner Ogudhræddu spretta vpp sí Gr
as/ og þeir Illgiörda Menn blomgast al
ler/ Þangad til þeir afmæder verða/ vñ
Alldur og Ape.

Enn þu DRÖTTEN erf sa hinn
Næðste/ Og bláfur eilíflegana.

Þuad sia þu DRÖTTEN/ þáner
Dviner/ Sia þu/ þáner Dviner munu fyr
erfarast/ Og aller Illvitkíar munu i sund
ur dreyfoer verða.

Enn mitt Norn mun vpphæped verða so
sem añars Einhrynings/ Og eg mun ve
rða smurdur med fersku Bidsmíste.

Og mæn Augu munu sia sína Bíld a
Dvin

Dvinum mīnum/ Og mitt Gytra mun he
pra sinn Bilia a þeim Jūfupullum/ sem
setia sig vpp a mote mīr.

Nīn Riettslæte mun Blomgast suo sem
Palma vidur/ Nafi mun vara so sem ann
ad Cedrus Tīe i Libanon.

Þeir sem jñ plantader eru i Nvse DRD
TETS/ munu i Fordyrum Guds vo
rs blomgast.

Og nēr ed þeir taka eirnesi allbrader ad
verda/ þa munu þeir þo blomgast samt ei
rnen/ z Uvaxtarfamer z ferstær vera.

So þad þeir kunngiøre ad DRD
TET sie Riettslætur/ mītt Biarg/ z eingen
Kanginde eru med honum.

XCIII Psalmur

Hēr talar David um Dyrd og Vægsend Guds
Rykis/ um hugræa off verður fient i Guds Orde/
þyrer hugræe aller meiga skilspast og hræðast. Ps
almuren er samhlöðaða þeim 46. 48. Psalme.

Dv

DRot

DROTTIÐ er Konungur/ og dýr-
dlega strýddur/ DROTTINN
er Beglega bæn/ og hefur eitt
Ríki vpphyrið/ so vildi sá þáð
Berölden er/ og þædd ad þ skule blífa.
Sáðan þa stendur þinn Belldisstoll stó-
dugur/ Þu ert eilíflegur.

DROTTIÐ/ þeir Vatstraumarnir
forhesta sig/ Þeir Vatstraumarnir for-
hesta sinn Ríki/ þeir Vatstraumarnir
forhesta Bylgiurnar.

Þær Vatbylgiurnar í Nasenu eru mý-
klar/ z þiota vpp ogurlega/ En DROTTIÐ
í Bpphædunum er þó efi meira.

Þá er ein Ríktisþerduður Lærdó-
mur/ Neilagléifi er Þryðen þáns Ríks
DROTTIÐ eilíflegana.

XCIII Psalmur

David ræðleggur hær þllum Christnum Mí-
um/ ad þeir sáu þolenmoder í Morgangenum/ hafi
gígrer hær z so eina Bæn/ hugna ed hugr Míad-
ur ma lesa a móti þllum Opbellðismönnum z Ty-
gnum/ sem opsaða Guds Ríki/ og Guds Ríks
Þienara/ Hann spær og þyrr/ ad þeir mynu þe-
cþa þlægur þar þyrr. Psalmur þessi er eins
þliodande sá 79. 80. 109. Ps. Þrót

DRÖTUN Gud/ huors ad
hefnden er/ Gud huors ad Nef
nden er/ augsyn þig.

Þpphef þig þu Domare Be
rallbarehar/ Endurgjöld þeim Dramb
laetum huad þeir verðfúllda.

DRÖTUN/ Nuorsu leinge stulu hē
ner Dgudhræddu/ Nuorsu leinge eiga hē
ner Dgudhræddu þasa þessan Dpsa?

Dg so Drambsamlega ad tala/ Dg all
er 3lgjördameñ ad þroosa sier.

DRÖTUN/ þeir plaaga þitt Folk/
Dg þuinga þína Arfleifd.

Eckiurnar z Framande Meñ i Nel sta
þeir/ Dg lúplæta hína Þedurlausu.

Dg seigia/ **D**RÖTUN sier þad ecke/
Dg Gud Jacobs steyter þar ecke vm.

Þngged ad þier Bitleisfangar medal Fo
lkfins/ z hiner Samuñsu/ Nuonar vilic þi
er Ekynsamur verda.

Sa sem Eyrad hefur plantad skyllde
hafi ecke heyrta? Nañ sem Augad hefur
skapad skyllde sa ecke sia?

Nañ sem agar hína Meidnu/ skyllde hñ
ecke

ekke reypsa? **Þa** ed **Mosnunum** **kieær** þad
huad þeir vita.

En **DRÖTIN** veit huxaner **Ma**
fiat/ **Ad** þær eru hiegomlegar.

Sæll er þa **Madur** sem þu agar **DRÖ**
TIN/ **Dg** mentar hñ fyrer þitt **Logmal**.

So ad hñ hape þolenmæde nær ed a mo
te geingur / **Allt** þar til ed þeim **Dgudle**
ga verdur **Grofen** bweñ.

Þuiad **DRÖTIN** hafi mun ekki
forleggia sitt **Folk**/ **Nie** heldur yfergiesa
sína **Arpleip**.

Þuiad **Kietinden** hliota **Kietinde** ad
bläsa/ **Dg** þeim munu aller **Kietferdug**
er ap **Niarta** eptersylgia.

Hvor veiter mier hiafod i gtegn þeim
Illufullum? **Eður** hvor styrker mig i
mote þeim **Illgiorda** **Mosnum**?

Es ad **DRÖTIN** hafi hefde ekki
hialpad mier/ **Þa** læge min **Wnd** alla rei
du i þeirre **Pognerne**.

Es sagda/ **Min** **Footur** hefur skeikad
En þinn **Myskun** **DRÖTIN** hialpa
de mier.

Myt

Mykla Nrygd hafda eg í mínu Níar-
ta/ Enn þínnar Nuggance þa glöddu mí-
na Sölu.

Alldrei þa muntu samþykktur verda þú
skadsamlega Næfæte/ Næst ed Lögma-
ed illa villeggur.

Þeir brynja sig út í mooste Sölu þínns
Níettferduga/ og dæma saklaust Blood.

En DRÖTtin er mín Verndar hlíf
Mín Gud er Styrktur míns Athvarfs.
Og hafi mun endurgjalda þeim þeirra
Kanglæte/ og mun afma þa fyrir þeirra
Illustu sakir/ DRÖTTIN Gud vor hafi
mun apmæ þa.

XCV Psalmur.

Dauid kveðir hieð öllum oss að lofa Gud/ og
vera þonum hlyðnet/ þú vör erum þíns Satæter
Þienarar/ En gíepur oss æso hieð eittr Epterdame
að vör skulum þeinkia vppa þad obærelega Ste-
app sem Gydingar þreptu. Psalmurenn er samhl-
toda þeim 24. 100. psalme.

 Dauid þingad/ Scatum oss Lof sy-
ngta DRÖTTINE/ Og Lof syn-
gia Styrkleit vors Níalprædis-
Læc

Latum off med Paclargiord pyrer ha
ns Alsiønn koma/Dg med Psalmum ho
num Lof songia.

Puiad DRÖTIN hñ er mæfeli Gud
Dg einn Mættugur Konungur fram yf
er alla Gude.

Puiad i hanns Nende er allt það sem
Jordeni hefur / Dg Næder Giallafi eru
hans eirnefi.

Pui hans er Siaparhæpæd/og hafi he
fur það giort/Dg hans Nendur hafa þu
retlended tilbæd.

Komæd/Latum off tilbida og nidur fri
upa/Dg framfolla pyrer þeim DRÖT
IN sem off hefur giort.

Puiad hafi er vor Gud/Dg vier Golt
hans Naglendis/z Sauder hñs Nanda.

I Dag/þo ad þier heyræd hans Rodd/
þa ferherded eefæ ydar Mioru/ So sem
ad skiede til Meriba/ljfa sem til Massa
a Endemærkæne.

Quar ed Fedur þdrer þreyfudu mæn/
Fundu þo og sau mæn Berf.

Go

So þad i Fjortutiger ár hafda eg Dei-
lur við þetta Fólki/ z eg sagda/ þad eru þe
Menn sem ætíð fara villt i sýnum Niortu
og þeir ed ei vilja læra mína Begu.

So þad eg seor i míne Keide/ Ad eige
skyldu þeir koma til mínar hugldar.

XCVI Psalm.

Siet verdur Dauid rædt um Gude stóru Ma-
gt og Dyrd/ og ad aller skule gífra Christo Þak-
er/ þyrer hans Mándoms tekning/ og þyrer þad
hā vpplyser Veröldena með sínu G. Orde z Lær-
dome/ og þressade off með sínu/ Danda/ og Þynnu/
og þyrer þad hann vill aptur koma til ad Dæma
alla Rierruiflega. Psalmuren hlíðar so sem sa
24. 47. 76. 108. Psalmur.

 Sýnged DRÖTne nyan Eof-
saung/ Spnge DRÖTne
oll Verölden.

Spnged DRÖTne/ z lo-
þed hans Nafn/ Kunnigjored Dag þro
Deige hans Málpræde.

Kunnigjored a medal Neidilla Þioda ha
no Dy

ns Dyrð/ Medal allshættadra Þioda ha
ns Daseyder.

Þuiad DRÖTIN er miðell z mi
ög Loðlegur/ Daseamlegur fram yfer alla
Gude.

Þuiad aller Guder Þiodaſia eru Apgu
der/ En DRÖTIN haſi hefur Nimen
en giort.

Agætta vel og fagurlega þa ſtendur fy
rer hans Augsyn / Og geingur völdugle
ga og loðlega til/ i hans Helgedome.

Þier Þioder/ færð hingad DRÖTE
ne/ Færð hingad DRÖTNE Dyrð z
Magt.

Færð hingad DRÖTNE Dyrðena
hans Raſns/ Færð Giaper/ z ganged iſi
i hans Fordyrte.

Tilbidied DRÖTIN i heilögum
Strwda/ All Verölden hun otteſt hſi.

Seiged a medal Neidenſia Þioda/ þ DR
ÖTIN haſi er Konunguren/ z haſi ſitt
Råke tilreidt / ſo vâdt ſem all Verölden
er/ ad þad ſkule blâfa/ Og haſi dæmer So
lled rielluſſlega.

Nimen

Nimeneñ hafi gledie sig/ og Jordeñ sie
Gladuær/ Siðar hafi þad þiote vpp/ z
allt huad þar er inne.

Jardarfollðenn gledie sig/ og allt huad
þar er vppa/ Og vñ Erienn i Skogenum/
þa sieu Gladuær.

Syrer DRÖTNE/ þi hafi kiemur þu
ad hafi kiemur til ad dæma Jarðrýfed.

Hafi mun Jarðarfringluna dæma med
Retturðse/ z Folked med sñuð Saðleika.

XCVII Psal.

David talar hieð vñ Jesu Christi Tilkomu/ z
þad hann mune yperuðia alla sñuð Övine/ z vpp
rýsa af Dæda/ z eignast þad eilýða Rýfed. Hafi
er samþlioda þeim 96. Psalme

DRÖTNI hann er Konungur
enn/ þess gledur sig Jarðrýfed/ z
Eynar sie Gladuærar/ so ma
rgar sem þær eru.

Stýðenn z Þofaðenn eru i Fringum hafi/ Ri
etturðseñ z Domureñ eru Grunduallan ha
ns Tignarsælis.

Öldureñ vðgeingur syrer honum/ Og
þ brenn

Brekket allt um fring hans Dóme.

Nás Eldingar leiptra um Jardarfrin
gluna/ So þ Jorden stier þ z skilpest vid.

Viðgin bradna nidur sem ariad Vax
fyrter **DNDE**/ Fyrter Drottara
num alls Jardrúks.

Nimmarer kufgiðra hans Rietslæte/ z
allat Þiðder sia hans Begfemd.

Skamnest þeir sijn aller sem gøfgua Eit
nefæn/ z hroosast i Skwrgodum/ Tilbid
ed hañ aller Guder.

Zion heyrde þ z gladdest vid/ Og Dæ
turnar Juda þær glecta sig/ **DNDE**
En nfer þine Rikisstjornan.

Þunad þu **DNDE** ert sa hinn
Næste i øllum Løndum/ Þu ert mig vpp
hafen yfer alla Gude.

Þier sem elsted **DNDE**/ haf
ed hid vonda/ **DNDE** En hñ varduel
ter Sæler sinna Neilagra/ Be ap Nende
Ogudhræddra þa mun hann frelsa þær.

Ninum Rietslæta hlrtur ætgd Eiofed
vpp aptur ad reña/ Og Fognudureñ þm
Riessferdugum i Niarta.

Þier

Pier Rietslæter gledied þur i **DXDE**
Tne / Og þacked honum / og þrífed hans
Neilagleit.

XCVIII Psalm.

Hier æminner Dauid alla / ad þeir þacke Gu
ds Syne þar þyrer / ad hann vppa sig tók Mann
domen og þrífade off. Og þyrer þad þa si vill fo
ma a Doms Þeige / og gístra off sæla z Sæluholp
na. Hann hlíðar eins og sa 96. Psalm.

SYnged Gude nyan Lofsang / Þui
ad hann gíðer dafamleg Verð /
Hann yferuinnur med sinne Nægre
Hond / og med sánum Neilögū Armlegg.

DXDE Tíð lætur sitt Nialpræde kunn
ugt verða / Þyrer Fólkenu lætur hann sitt
Rietslæte openbera.

Nā minnest a sána Myrkun z Sæfleiða
við Næfed Israels.

Al Endemerk Jardarennar munu sía
Nialpræded Guds vors.

Synge hant Lof **DXDE** Tíð oð
Berðliden / Syngeð / Begsamed z lofed.

Lofed **DXDE** Tíð mæ Nørpuke / Me
dur Nørpuðar flæite og Lofsongum.

Medur Hertwdrum og Horna Blástrel
Svuged høtt Lof; Augsyn DROE
ins þess Konungins.

Slaparhoped það þiote vpp/ og huad
þar er iðic/ Jardarfringlan; og allt huad
þar vppa bygger.

Þaug restande Bøtnen glediess vid/ Og
öll Bøtnen sicu Gladuær.

Fyrer DROE Ene/ Þurad hafi kiem:
ad dæma Jardiðked/ Nann mun Jardar
fringluna dæma med Rietslæte/ og Foited
med Rietsindum.

XCIX Psalm.

Hier talar David om Jesu Christi Konungle
ge Magt og Velde/ Og það aller si u Skylloug
er ad lofa og dyrka hann alleina/ sin Gud & sin
rietta Konung. Hafi er samhlioda þeim 96. Ps.

DROE Ene haafi er Konquireti/
þyrer það skurlast Folke/ Hafi
situr yfer Cherubim/ þar fyrer
ofnarrar sig Berolldeð.

DROE ENE er mættell til Zion/ Og
hær vpp yfer öllu Folke.

þaðe

Þacke Meñ þñnu miklu z Dasamlegu
Napne/huort ed heilagt er.

I Kñke þessa Konungsin þa elſka Me
nn Kietteſi! Þu hepur Kiettuſſena/þu gi
brer Domeſi z Kiettuſſena i Jacob.

Forheſted DNDttin Gud vorn/ Tilbi
died þ hñs Fotſkor/þuiad hañ er heilagt.

Moses Og Aaron medal hans Kicne
maña/og Samuel medal þeirra ſem hñs
Napn æſalla/Þeir æſalla DNDttinſ
z hann Bænheyrd þa.

Nañ ſalade vid þa i giegnum Skystolp
an/Þeir hieldu hans Vitnisburde/ z þa
u Bodord ſem hañ gaf þeim.

DNDttin þu ert vor Gud/ þu bæn
heyrd þa/þu Gud þyrgaſt þeim/og
vandader vin þeirra Breytne.

Forheſted DNDttin vorn Gud/og
tilbidied fyrer hans Heilogu Tialle/ Þui
ad DNDttin vor Gud hñ er heilagur.

C Psalmur

Þið

David

Dauid ætíminnir hieir alla/ ad vidurkenna Syn
ber synar þyrer Guð/ og ad þacka hugnum og þe
gisa hann þyrer þad hann skapade alle Mannyn.
Psalmur þesse. En þliodur eins z sa 47. 95. ps.

Girn Þacklatis Psalmur.

Sunged hætt Lof DROTTI
oll Verulden/ þtoned DROTTI
Tne med Fognude.

Komed fyrer hans Usian med
Gladuæri.

Medkæfled þad DROTTI tinn er Guð/
Natt hefur gjort oss/ og ekki sialfer vier/ si
er til Folks/ z til Sauda sinar Niardar.

Ganged þu um hans Borgarhlid med
Þackargjorð/ z um hans Fordyre med Lof
songnum/ Þacked hann/ losed hans Nafn.

Þuiad DROTTI tinn hann er liufur/ Og
hans Myrkunseme varer eilíflegana/ og
hans Gæfseikur umi Alldur z Æpe.

CI Psalmur

Sicr Eftir David allum / ad þeir hafa sinna
umgetingne med þeim godu / og lære þuad gort er
enn þordest hieir sem Vondu er. Psalmur þesse er
eins þliodande og sa 15. 16. 26. Psalm.

psalm.

Psalmur Davids.

Saf Myrkunseme ⁊ Domentū
vil eg sýngja / Og þiet DND
Tín Lof seigia.

Forstalega ⁊ skilvasslega bren-
te eg vldur þa / sem miet til koma / Og ge-
ing meinlauslega þrafi i minnu Nvse.

Eg tek miet eekert vont Mælefne til /
Eg stugga vid honum sem illa gíorer / ⁊
læt hafi ecke hia miet vera.

Eitt Nreckuðst Narta það hlýtur fra-
miet ad vðkia / Nín Illgiarna líð eg ecke
Nafi sem heimuglega bakmæler sýnum
Naunga / þafi apmæe eg / Nín fa eg ⁊ eige
lided ⁊ dramblætur ⁊ metnadarfullur er.

Mín Augu lísta til þeirra Trulýndra
i Landenu / so ad þeit bve hia miet / Og
giarnan þa hese eg froma Þienara.

Underhyggju samt Folf þa hellsd eg ei
i minnu Nvse / Niner Eygegiornu hafa ec-
kert athuarþ hia miet.

Gneffia þa apmæe eg alla Omillda i La-
ndenu / So þ eg Afmæe alla Illgiorda
mefi vt af Þorgeñe DND Tms.

CII Psalmur

David gíðrur hjer tina Bæn/ sem sterhugr ma
jðfa og lesa/ þegar hann er í Sorg og Þyndum
staddur/ og bidda um Gyrgieþning sinna Syndu
og að hann fust so flaklaust að komast þra þessa
re vestu veröldu til eilíprar Gleðe. Psalmuren er
samhlöðu þeim 80. 81. 83. 134. Psa.

Bæn hins Faraða/nær ed hñ kuelst
í Hugarangre/ z fyrir DRÖ
Tne viðheller síne Krygd
ar Bæn.

 DRÖTinn heyr þu Bæn mínna
z láttu mitt ætall til þínn kða.
Þyrg eðke þitt Andlit þyrer
míer/ Bti Anaudar Tjama þa
hneyg þu þitt Eyra til mín / Nær ed eg
talla a þig/ þa Bænheyr þu mig sem stí
otast.

Þuiad mínner Dagar eru í burt lidner s
Reykur/ Og mín Bein þau eru forbrend
lífa sem aftar Eldbrandur.

Mitt Niarta er sleiged/ z vpp þornad
lífa sem afiad Gras/ So það eg þorgley
me míns Brauds að neyta.

mín

Minn Bein þau loda við mitt Hóld/ vt
af Græte og Anduarpan.

Eg em vorden líka so sem Reprstorkur
a Eydemörku/ eins líka em eg vorden so
sem önnur Nattugla i Eydehwsum.

Eg vake/ Og em so sem einmana Fugl
a Hwspelium vppe.

Dagliga mnda mig minnet Dviner/ Og
þeir ed hxda ad miet/ sueria vm mig.

Þuad Mfuma et eg líka sem Braud/
z m's harteni samblanda eg min Dryck.

Fyter þisse Dgnan og heiptar Reide/
Þuad þu hefur suo vpplypt miet og mig
i grufi midur sleiged.

Minner Dagar eru i burtu sidner sem
Skugge/ Og eg em so sem afiad Ney vpp
þornadur.

En þu DNDT Tia blifur æfenlega/
Og þinn Minning vm alldur og Æse.

Tak þig vpp z vert Myssensamur pp
er Zion/ Þuad Tímen er til/ ad þu siert
heñe líkensamur/ z sa tíme er kómen.

Þuad þinner Þionustumeñ vildu þegn
er ad þun vppbyggdest/ Og sæc giarnan þ

hefiar Steinar og Kalk tilbædd yrde.

So þad/DROTTINN/ þínet Meidnu
ottudust þitt Nafn/Og aller Konungarn
er a Jorðu þína Dyrð.

Þuiad DROTTINN hafi vppbyggde Zi
on/Og byrtest so i síne Begsemð.

Nafi ælftur Bæna ækall hífia Fyrer
litnu/og forsmæer ecke þeirra Bæn.

So þad verður ritad vppa epterfoman
de Kyntuðstler/Og þad Folk sem flapad
skal verda mun Lopa DROTTINN.

Þuiad hann lftur vt af sinne heilagre
Nad/Og DROTTINN hafi siet af Mi
nne ofan a Jorden.

So ad hann heyre Anduarpan hins
Hertekna/Og leyse Sonu Daudans.

Þppa þad þeir flugsiore Nafned DR
OTTINN til Zion/Og hans Lop til
Jerusalem.

Þa ed Folked þeim til samans/Og Ko
ngaríken/DROTTINN ad þiona.

Nafi linade a Beigenum mínn Krapt/
Nann stytte mína Daga.

Es seige/Mínn Gud/Suipst mier ecke i
byrt

furt ad halsfrudum Dögum mínum/pín
Ár þau vara um Áldur og Ást.

Pu hefur þegar af Bopphafe Jordena
Grunduallad/og Minnarner eru þín Na
ndaverk.

Þeir þorganga/ef þu bláfur/aller mu
nu þeir þyrnast/so sem annad Gat/ Þeir
munu skiptast so sem annad Klæde / þa ed
þu umskipter þeim.

En þu bláfur þam same þu ert/ Og
þín Ár taka vnguan endu.

Syner þína Þionustumaña mínu blása
Og þeirra Sæde mun tignast þ þier.

CIII Psalmur

Síer Eieñer David allum oss ad þacka Gude
þyree hans marga og míla Velgigninga sem þá
þegar veit oss/So eigum vier æ eivnen ad prysa
hans Verk. psalmureñ er samhloda þm 15.100
11.116. psal.

Psalmur Davids

Du seig þu Dnd mín DRÖ
Tne/Og allt huad i miet er/ þa
ns Heilogu Napne.

Kop

Loſſeig þu Drottne Söla mín/ z fo
rgleim ei öllu þui godu hñ hefr giört mi⁹

Nað hvar ed fyrergiepur þter allar þñ
nar Synder/ Og græder allar þñnar Me
insender.

Quor ed þressar þitt. Líf vt af Fordiörp
uneñe/ Og koronar þig mð Milla z Mg
skunfeme.

Quor ed þñ Mui Gladuæran giöret/
Og endurnyar þig og Bngan giöret/ lí
fa sem añan Dm.

DOE Lñ hñ vluegar þeim Rietslæ
te z Dom/ öllum sem Rangindeñ líða.

Nann liet Moſen vita ſñna Begu/ Og
Bonu Iſrael ſñn Berf.

Líf narpullur og Myſſkunſamur er DN
DEIN/ Þolemodur og hardla
Godgiarn.

Nað er ei alla Afena byſtur/ Og reideſt
eðe ei lífflegana.

Nñ breyter ei vidur off epter vorum Sy
ndum/ Og endurgjældur off eðe epter vor
um Miſgiörningum.

Þuiad ſo hætt ſem þ Nimenen er vpp vſ
er

er Jordeñe/Þa lætur hann sína Myssun
seme mykla vera/þper þeim sm hñ ottast.

Suo færrer sem það Austred er Vestre
nu/So lætur hann verar Misgjörder off
fiarlagar vera

Ljka sem það Faderen er Bornunum
Ljksamur /Eins þa er **DRÖTIN**
Myssunsamur við þa sem hann ottast.

Þuiad hann veit hvaða Berkesnum við
er erum/Nönum til hugar fæmum það við
er erum Dript Jardar.

Madureñ er um sína Ljfdaga sem ann
ad Gras/Ljka sm Blomstured Akursins
Blomgast hann.

Nær ed Anden i burt sádur af honum/
þa er hann ei meir/Dg hans Stadur þec
ker hann ei leingur.

Eñ Myssun **DRÖTIN** eins varer um
Alður z Afe/þfer þeim sem hann ottast/
Dg hñs Ricttlæte þper Barnabörnunū.

I hia þeim sem varduetta hans Eatt
mala/Dg mñast a hans Bodord/so ad
þeir gjore þar epter.

DRÖTIN hann hefur síð Belldis
stol

skol a Nimmum til bœd/Dg hans Ríste
þad Drottmar þfer øllum Mlutum.

Loþ seiged DROTNE þier aller hñs
Einglat/þier Dflugar Ríempur sem ha
ns Frende vtríetta/So ad hepreft Raust
hans Orða.

Loþ seiged DROTNE allar hans Nersu
eiter/hñs þienar" þier ē hñs vilia gíored.

Loþ seiged DROTNE øll hans Bekt/
þ øllum øttum hans Nerraðæmes/Loþ se
ig þu Dnd mñn DROTNE.

CIII Psal.

Hier amínnar Dauid alla til Þaðlættis við
Gud þyrer hñs otellianlega Velgíörninga/ sem hñ
audsynter oss/þu þu hann skapade alla Glute/og so
laka þar æþ ad hann stíornar øllum blutum með
sinne Forsla/þ þóstrar þ nærer allar skapadar St
iepnur. Psalmureñ er samþlioda þeim 111. 137.
Psalme.

DOf seig þu DROTNE
Dnd mñn/DROTNE mñn
Gud/næsta vegsamlegur þa
ertu/Sagurlegana og dyrdle
gana ertu þryddur.

Líof

Eiosenu ertu skyddur so sem odru Klæde
Du vðbreider Nimenen sem annad Vepri
adat Tialld.

Du hælper hæfi ofan med Bøtnunum
Du fer a Skynum sem a odrum Vagne
Dg geingur a Fjodrum Bindfins.

Du sem gíster þína Fingla ad Bindu
Anda/Dg þína Pienara ad Elds loga.

Du sem grunduallad hefur Jarðrífed
þer síle stadfestu/ So ad það blífur um
Alldur og Efe.

Medur Bunderdiwpenu hylur þu það/
so sem medur odru Klæde/og Bøtnen sta
nda vpp yfer Fjollunum.

En forer þisse ströffun þa flýa þaug/
Þyrer Níode þinnar Reidarprumu fara
þaug burt þaðan/

Fjollen þau gnæpa hætt vpp/Dg Dal
erner þeir lægia sig þar vnder/Þfi þeim
stad sem þu hefur þoua Grunduallad.

Tafmark hefur þu sett/þar komast þa
ug ei vt yfer/Dg þaug meiga ecke Jorde
na ad nýiu hylia/

Du lætur Bruñana vpp spretta i smaa
dol

ðöslunum / So það Bötinn þrátt flósta
millum Stallaða.

So þóll Dyr a Mörkunú fac ad dree
fa/ Og þó Biliudhyren flokkue síu Þorsta.

Nia þm hinu sömu stia Fuglar Lopt
fins/ og syngia a millum Bidaufiðstaða.

Pu vökuar Stollen hier ofan ad/ Pu fy
ker Landed af Avertenum þm pu gief?

Pu lætur Grased vppspretta fyrir Fic
naden/ z Kornæded Möstunú til Nýssmíd
ar/ so þó pu vtleider Brauded af Jorðunæ.

Og ad Býned gledie Maðsins Niarta
og ad hanns Afion hýrleg verðe vt af
Bidsmíðrenu/ og ad Brauded styrke Ma
ðsins Niarta.

So þó Skogar trien Drottins standa
hladen mæ Stiofga/ Þau Cedrus trien í

Libanon sem stálpur hannhefur plátad
þar hreidra sig Fuglarnar/ z Storkar

ner byggia vpp í Græneuidar Tríanum.

Þau hæfu Björgeñ eru Steingeitanna
Athvarf/ Og Biatskorurnar Smádyr
ofa Inne.

Pu gíorer Tugled/ ærenu þar eptir ad
skipta

(Skipta) Solen hun veit sjna nidurgaungu.

Pu gítorer Myrkt so ad Notten verdur/
þa hreyfa sier öll Willudyren.

Þau enu vngu Leonen grenia þa eftir
Bræðele/ z leita siñar Fædslu af Gude.

En nær Soleñ geingur vpp/ taka þaug
sig i hurt þan/ og leggja sig i sitt Bæle.

Þa geingur Maduren vt til sjns Be
rks/ z er ad siñe vísu allt til Kusldisins.

DRÖTTIn huorsu mikel z mörk ad
eru þñn Berk/ öll hefur þu þau med Spe
ke til sett/ Og Jorden er full af þíñe God
girne.

Siaparhæped það sem er so vjðt z mñ
ked/ Þar sueima jñe ofelíanleg/ bæde sm
ær Kindur og skórar.

Þar i giegnum ganga Skipeñ/ Þar jñe
etu þeir Qualer/ huoria ed þu hefur gio
rt/ so það þeir leika sier þar jñe.

Þetta vonar allt vppa þig/ so ad þu ge
fer þeim Fædslu, i Hallkuceman tjma.

Nær ed þu giefur þeim/ þa samansafna
þeir/ Nær ed þu vpp lykur þíñe Nende/ þa
verda þeir med Godsend sadder.

Nylur þu þitt Andlit/þa skilpast þeir
þu burt tekur þeirra Andardrætti / þa þ
þarast þeir/ z verda so aptur ad Dupte.

Þu vssender þín Anda/þa skapast þeir
Dg þu endurnýtiar Augsyn Jardarefiar.

Dorðea DRÖTTENN er ciliðleg
DRÖTTENN hafi hefur þoknan a sí
num Verðum.

Nafi algtur Jorden/þa skilfur hun/
Nafi alhrærer Fiollen þa ríkur af þeim.

Eg vil lof songia DRÖTTENE mi
na Ljupdaga/Dz min Gud lofa/æ so lein
ge sem eg er.

Wæn Ræda verde þonum þægeleg/ Eft
eg gledst i DRÖTTENE.

Nmer Spndugu verda i burt suipter af
Jordu/z hiner Dgudhræddu so ad þeir ste
ei leingur/Lop seig þu Wnd minn DRÖ
TTENE/Naleluia.

CV Psalmur

David klesker hier cinum og sierhugnum ad þa
æa Gude pyrer hans myklu Adstod og Suglugli
sem hann veitir oss i vorum vidligglande xlaud
synium/Sorgum og Wymdum/cins z hafi þorðu
hialp

þialpade Ísraels Folke vt þeirra Gærmungum z
Þaningu/ þa hafi leidd þa vt af Egypta Lande
Safi er so þliodande sem sa 78. 135. 136. Psalm.

HUcke þier **DRÖTNE** og Þredif
ed hans Nafn/ Þýðþræged hans
Verk a medal Foltfins.

Spnged af honum z lofed hafi/ Seig
ed vt af ollum hans Dascendum.

Þrosed hafs Neilaga Nafne/ Þiartad
þra þ **DRÖTINS** leita þad gledie sig.

Þppried epter **DRÖTNE**/ z epter ha
ns styrk/ Leited hñs Andlitis alla iðma.

Þikest hñs Þasmdarverka/ þau ed hñ
þefz giort/ hñs Stormerkia z hñs Þrds.

Þier Gæded Abrahams hñs Þionustu
manns/ Þier Syner Jacobs/ Þanns þess
hñs Þtvalda.

Þann er **DRÖTINN** vor Gud/
Þann dæmer vti allre Þeröld.

Þann minnest síns Gættmála eilæf
ga/ Þess Þrdsins sem hann þefur fyrerþe
ited i marga Þusund Eidu.

Þad hann þepur bunded vid Abraham
og síns Eids vid Ísaac.

Dg hñ sette Jacob þ sama fyrer Bod
ord/Dg Israel til eilíps Smittmála.

Dg sagde/pier vil eg gíefa Landed Ea
naan/ Nlufskipte þdar Arpleifdar.

Þa ed þeir voru fær ad tolu z ei marg
er/Dg framande þar inne.

Dg þeir foru i þra eirre Þiod til afíar
ar/vr öðru Ráfkenu til eins aðars Folks.

Þanguann Mann liet hann þeim St
ada gíora/Dg Kongana þa straffade hñ
þeirra vegna.

Snerted ecke mñna þa hina Smurdu/
Dg gíored mñnum Prophetum ongua
Menskind.

Dg hñ liet Nallæred koma yfer Landed/
z i burt suipte öllu tilþongu Fæðsluñar.

Nan sende einn Mann vndan þeim/ Jo
seph var selldur vt i Þrældom.

Þeir þaingudu hñs Fætur i Þiotrum/
Hans Ekfame hlaut i Tarnum ad liggia.

Allt þangad til ad hans Þid þad kom
fram/ Dg Ræda DRÖTTENS gagn
hreinsade hann.

Þa sende Konguren vt og liet láta hñ
lausan

lausan/ Høpdingen Folk sine skipade han
vt ad lausa.

Han sette han Herra yper sitt Hws/ z
Hofdingia yper allar synar Eigner.

So þad hñ mentade hans Hofdingia/
epter sine Speke/ Dg Wjsdom kiende ha
ns Wldungum.

Dg Israel for i Egyptaland/ og Jac
ob vard ein Framande Man i Landenu
Cham.

Dg han liet sitt Folk aukast mig/ Dg
storde þa Megtugre en þeirra Dvine.

Han vmsnere Njortu hñia akara/ so ad
þr hopdu hñs Folk ad hatte/ z þeinktu si
er mz stægd hñs Þienara nidur ad þepia.

Han sende sinn Þion Moysen/ Aaron
þann ed hann vtsvalde.

Þeir hiner somu giordu hans Teikn a
medal þeirra/ Dg hans Stormerke i Lan
denu Chom.

Hñ sende Myrkureñ/ z liet dimt verda/
Dg þeir voru ecke ohlyduger hñs Ordu.

Hann snere Bostnum þeirra i Blod/
Dg drop so þeirra Fiska.

Q iij

þeir

Peirra Land velleidde Þoddur af fíer/í þí
í þau hínu ínsu Nerberge þra Konunga.

Nan sagde/ þa komu Illstu Ormar/og
Eys/í allar þeirra Landskalpur.

Nann gaf þeim Nagl fyrer Regn/Elis
Eoga vti þeirra Land.

Og sloo þeirra Binnvid z Fiskna Tric
Og í sundur braut ell Alldintric í þeirra
Lakmorkum.

Nann sagde/ þa komu Eingesprettur/
Og Gras Madkar/Dal.

Og þeir áttu vpp allt Gras í þerra La
nde/Og þeir Áttu vpp allan Avogt a þeir
ra Akurlondum.

Og hafi sloo allan Frungietnad a E
gyptalande/alla þeirra fyrstu Erfingia.

Og hafi vtleidde þa med Eulle z Silf
re/Og í Bland þeirra Slecktis var eing
enn Banfær.

Egyptaland gladdist vid ad þr viforu/
þr Nradslan af þm til v" yper þa dottin.

Nan breidde vt Skjed til ad styla þeim
Og Elden a Rottine til ad lysa þeim.

Þeir beiddu/þa liet hñ Cotumices koma

Og

Og hann sadde þá með Hinna Braude.
Hann Dyrade Hællubjargd/ þá rann
Batn út þadan/ so ad þar runnu Læter/
í þurrslendre Eydemorku.

Þuiad hafi minnst a sitt Heilaga Ord/
Sem hann hafde talad til Abraham sí
ns Þionastumanns.

Þaðen vtleidde hann sitt Folk með Fagn
ade/Og sína Btvalda með Glede

Og gaf þeim Londen Heidingiafia/Suo
þad þeir eignudust Audæpen Þiodanna/

Þppa þad ad þeir skulde hallda hans
Riettsættingar/Og vardueita hans Lög
mál/Hælsluia.

CVI Psalmur.

Hier talar David um Opæklæte Israels So
þu/ þad þeir þgædu eðe Gude þyrer hans Myrk
un og Velgigninga/sem hafi andsynde þeim/Og
fiennir han allum hier/ad þara Gude Lop 2 þa
ðargigrd þyrer hans Velgigninga/Og þad hafi
þyrergiepur eðf Synder vorar. Psalmurefi sam
þliodar þeim 78. Psalme.

Hælsluia

Q 114

Þaðe

Dætte þier DRÖTNe þuiad hfi
Der Godur / Og hanns Mystunseine
varer eilíflega.

Quor kann Kraptaverken DRÖT
ENs vt ad seigia? Og öll hans Dasein
daruerf ad lofa.

Sæler eru þr þ vardueita Riettindesh/
Og giora alla tñma huad riettunsslegt er.

Misttu minn DRÖT Ein epter þeirre
Mystun ed þu hefur til sagt Folke þñnu/
Beistu off þitt Nialpræde.

So ad vier meigum sia Belferd pinna
Btualdra / z ad gledia off hf^o þui / þad þñ
nu Folke vel vegnar / Og ad hroosa off mñ
ur þñne Arpleipd.

Bier hofum syndgast med vorum Forfe
drum / Bier hofum misgiort og hofum O
gudhrædder vered.

Fedur vorer a Egyptalande villdu ecke
stilia þñnar Daseinder / Þeir hugleiddu
ecke Mækeleit pinna Mystunseinda / Og
voru ohlpduger vid Siafarhafed / einkum
vid hafed Rauda.

Enn hañ hialpade þeim þ sñns Mafns
safer

saker / So ad han audsynde sjna Magt.

Dg han hastade a Nased Rauda / pa va
rd þ þurt / og han leidde þa i giegnu Bn
derdiwped / lifka sem um adra Eydemork.

Dg han frelsade þa vt af Nende þeir
ra sem þa hótudu / Dg leiste þa vt af Ne
nde Dvingarens.

Dg Batned þ dreckte þra Motstodu
mottum / So þ eingin þra varð epter.

Þa trudu þeir a hans Þrd / Dg sungu
þonum Lof.

En þr þorgleimdu snarlega hans Verð
um / Þeir bidu ecke epter hans Rædum.

Dg þeir feingu Girndar fýsn a Ende
morkene / Dg þreistudu Guds a þeim Dr
æfes Dhygdum.

Dg han veitte þeim þeirra Bænastad
Dg sende þeim nogan Sadning / so ad þa
velgde þar vid.

Dg i Herþwðunum settu þeir sig vpp a
mote Mosen / I mot Aaron / þeim Neila
ga **OXOTTEES.**

Jorden opnade sig vpp z gleypte Dat
han / Dg luckte sig vt yper Abiram.

Dg Ellurenn fendradest vpp i þeirra
Samfundum/ Løgen hann vpp brende hi
na Dgudlegu.

Þeir giördu stier Kalf i Noreb/ Dg til
höndu það skeipt Skwrged.

Dg þeir vmsneru þeirra Dyrd/vti Læf
ing Nauts þess ed Grased etur.

Þeir þorgleyndu Gude sem þa hafde fr
elsad/ Nust ed söddan Stormerke hafde
giört a Egyptalande.

Daseindarverken i Landenu Eham/ Dg
þau hrædelegu Bnduren i Nasenu rauda

Dg hñ sagde/ það hñ villde afmæ' þa/
Eþ ad Moses hñs hñ Btvalde hefde ef
ke aþtrad þre Mañplagu/ til ad stilla hñs
Keide/ so ad hñ glatiade þm eke miz öllu.

Dg þeir þorsmændu það hid angjata La
nded/ Þeir trudu eke hans Ordum.

Dg þeir mögludu i sñnum Landtioßdum
Þeir hlýddu eke Kaust DRÖGINS.

Dg hñ hóf sñna Mond vpp i mote þm/
So þ hñ nidur slæe þa i Eydemorkene.

Dg hann i burt flegde þeirra Gæde
medal Reidenna Þioda/ og i sundur dreip
de þm

de þeim vt í Eöndenn.

Dg þeir gafu sig til Baalþeor/og ötu
af Fornþæringum Daudra Skwrgoda.

Dg þeir reittu hafi med sönnum Berku/
Þa kom z so Plægan a medal þeirra.

Þa gieck fram Phineas/og forlætte þ
Sakperle/so þa tok Plægan ad linna.

Dg þad sama vard honum reiknad til
Riettlættis/vm allder og ad eilifu.

Dg þeir reittu hafi vid Mortælis Ba
tned/Dg þeir angrudu Mosen illa.

Þuiad þeir stutludu hans Niarta/Suo
ad honum hrutu nockur Ord.

Gecke heldur afmædu þeir þær Þioder
nar/Muortar ed DRÖTTEN hafde
þo skipad þeim.

Nelldur samblondudu þeir sig medal
Heidenna Þioda/ Dg lærdu so Berken
þeirra hinna sömu.

Dg þionudu þeirra Skwrgodum/ Þad
sama vard þeim til Falls.

Dg þeir offrudu Sonu sína/ Dg Dæ
ur sínar Þioflunum.

Dg þeir wthelltu Saklausu Blode/
Blode

Blode Sona sína og Dætra/sem þeir off
rudu Skwrgodum Eþanaan/ So ad Ean
ded vard med Blodskuldum fleekad.

Og þr saurgudu sig so med sǫnnu Berkū/
Og drygdu Noraner i sǫnnu tilfundingū.

Þa gramdest Keide DRÖTTINS sí
nu Folke/Og stuggade vid síne Arfleipd.

Og gaf þa vti Nendur Heidingianna/
So ad þeir sem þa hotudu/Drottinudu þf
er þeim.

Og þeirra Dviner þvingudu þa/Og þr
vrdu láfelsekter vnder þeirra Nendur.

Nafi frelsade þa optsíðis/ En þeir reit
tu hafi med sǫnnum Afetningum/Og vrdu
þui þær þyrer síla Mǫrgiorda safer.

Og hann aleit þeirra Nend/Þa ed hfi
heyrde þeirra Kueinkan.

Og hafi minnest a síni Smáttmala vidr
þa giordafi/Og þad sama iðrade hafi ep
ter mikelseið sínar Mǫskunferndar.

Og liet þa finna Mǫskun / Þyrer oll
um þeim sem þa hófdu Herleidda.

Nialpa þu off DRÖTTIN Gud vor/
z samansafna off i þurt þra Heidnum Þf
odum

odum / So ad vier þockum þínu heilögu
Nafne / og þrífsum þítt Lof.

Blessadur síe **ÐRÖT**inn Guð Isra
els / að eilífu vinn Alldur & Aftur / Og allt
Folkið seige / Amen / Haleluia.

CVII Psalm

Dauid æminner hler að þakka Guð þar þyrrer /
að hann hialpar oss vtað allskonar Angist / Vinn
dum og Morgange / þá vier fjallum til hans með
riettre Tru. psalmur þesse er samhljóða þeim
111. 113. psalme.

K Aftur þier **ÐRÖT**inn þui hann
er Guðgiarn / Og hans Myrkunse
me varer að Eilífu.

Seige þier sem frelsader erud af **ÐRÖT**
Tinn / Húðia hann hefur endurleyft v
ar Rendenne.

Og þu sem hafi hefur til samans safnad
burt vör Landunni / þra Austri og Vestri /
fra Nordrenu og í fra Eiafarhafenu.

Þeir sem villter foru vtt Gjædemorkellu /
a þeim Dræfes Beigenum / Og þundu
önguan stad / þar þeir gætu í bryd / Nun
grad

grader og þyrster/ z Sæler þeirra smæt-
te vpp i þeim.

Dg þeir kolludu til DRÖTTS
i sinne Nerd/ Dg hann frelsade þa vt af
þeirra Angist.

Dg leidde þa vppa rícttan Beg/ So ad
þeir geingu til þess Stadarens þar ed þe-
tr gícte i bved.

Þeir hiner sömu stulu DRÖTTS
Þacker giöra fyrer hans Mýskunseine/
Dg fyrer hans Daseuder/ þær ed hann
veiser Mannanna Sonum.

Þad hñ sedur þyrstuga Sælu/ Dg vpp
fyller Nungrada Sælu med Audæsum
Þeir ed þar hlíota ad sitia vti Mýrkre
og dimmum Skugga/ Sundner i þuing-
an og Jarnum.

Þar þyrer ad þeir voru ohlyduger Gu-
ds Bodordum/ z hófdu vanpirði Logmail
hins Næsta.

Þar fyrer hlaut þeirra Niarta med D-
gíæpu plægad ad verda/ So ad þeir láu
þar/ og sa var eingefi sem þeim hialpade.

Dg þeir kolludu til DRÖTTS
i þra

i þeirra Meyd/ Og hann hialpade þeim
vi af þeirra Angist.

Og leidde þa vtaf þeim Myrkrunū og
flugganū/ z i sundur leit þra Giotraner.

Þeir enu semu skulu DRÖTNI
þacker giora fyrir hans Myrkunseme/
Og þyrer hans Daseinder/ þær ed hann ve
iter Mannanna Sonum.

Þuiad hann vpp brytur Gytrhliden/ Og
i sundur stæf Jarngvindurnar.

Þeir Heimsku Mest sem Plægader ver
da vegna síðar Yfertredningar/ Og fyr
er síða Gynda saker.

So ad þa velgde vid ollum Mat/ z vrdi
Daudsluðer.

Og þr kolludu til DRÖTINS i þra Me
yd/ z hann hialpade þeim vi af þra Angist

Nā sende sitt Ord/ z giorde þa heilbryg
da/ z frelsade þa so ad þeir lietust ecke.

Þeir hiner sonu skulu DRÖTNI
þacker giora þyrer hans Myrkunseme/
Og fyrir hans Daseinder/ þær ed hann
veiter Mannanna Sonum.

Og Fornþæra hūi Melgioffur Lopsino/
og fr

Og frasti telia hans Verð med Fognude.
Þeir ed med Skipunum fara um Siðo
en / Og premia sína Handtieran / a St
orvotnunum.

Þeir ed Verðenn DRÖTTENS
hafa þorsokt / og hans Dasemder a Sia
far hófunum.

Nær hafi talade / þa hreyfdest Storm
vindurek / Sa ed Wldurnar vpphoof.

Þeir voru vppe vid Ninnunum ad sia / og
ridu so allt i Diwpen nidur / So ad þra
Wnd hun skelfdest aþ Angist.

Þeir tumbudu og reikudu sem annar
Drucken Madur / Og eingenn Næd vis
su þeir leingur.

Og þeir kolludu til DRÖTTENS
i þeirra Næyd / Og hann hialpade þeim
vr þeirra Angist.

Og hafi stillte þafi stora Storm / Suo
ad Wylgiurnar lækudu sig.

Og þeir vrdi glader vid þad Fogn var
orded / Og þad hann leidde þa til Lands
epter þeirra Bild.

Þeir hiner samu skulu DRÖTTENS
þacker

þæcker giora þyrer hanns Mýstunseme/
Dg fyrer hans Daseinder þær ed hafi vei
ter Mañafia Sonum.

Dg heidra hafi i Samfunduñe/ Dg
lopa hann i hia Vildungunum.

Þeir/ huorra reñande Læter vppborna
der/ Dg þeirra Batzkielldur fram hla
upnar voru.

So þad friosama Land vard Avaxtar
laust/ fyrer saker Zustu þeirra sem þar in
ne biuggu.

Dg hñ liet i þad þurra Land koma nog
legt Batn/ Dg a Þurtlended Vppsprettu
Brunna.

Dg sette þar midur hina Nungrudu/
So ad þeit tilbygge stier Stad/ þar ed þe
ir kþñe i ad bwa.

Dg mætte sca þar Altra/og planta þar
Bångarda/ z þr feingu ærlegan Avort.

Dg hñ bleffade þa/ so ad þeir siolgudust
næsta/ Dg gaf þeim margt Rukfñe.

Þeir/ huorier midur þryetter z þræctter
voru/ Ap þeim Zustumnum/ sem
þuingudu og i Þianing hofdu.

Þa ed Gyretlitninguñe var vthellt yper
Höfdingiana/ so þad allt Landet for villt
og var i eyde.

Dg hann hialpade hinum Bolada vt
af Besolldene/ Dg siolgade hans Att lif
ka sem adra Saudahjörd.

Suoddan skulu hiner Riettsætu sia og
gledrast af/ Dg a allre Zögirne skal Mun
nureñ tilbyrgdur verda.

Hust er skansamr z hyggz ad þssu? Sa
mü formerkia hús marghættodar Mst
unsemder þad DRÖTTIñ audspner.

CVIII Psal.

Lier kienet Dauid ad þaka vorum DRÖTT
ne þyrer hans Þunu z Dauda/ z byrðarlega Dpp
risu/ Dg þyrer þad hann þrellsade off þra Digtic
num/ og Extre off vid Gud Sgður. Hann hliodar
so sem sa 60. 95. Psalmur.

Psalma Lopsaungur Dauids.

 BD/ þad er mün full Aluara/
Eg vil syngia og Dicketa / mün
Begsend og cirnen.

Kís vpp þu Psalterium z Harpa/ En
etna þa vil eg vppe vera.

Pier vil eg DRÖTTN þa æt giö
ra medal Fólksins/ Medal Þiodafna vil
eg pier Lof syngia.

Þui þín Myrkunfeme tekur so vñde
sem Himenenn er/ Og þinn Samleikur
so vñde sem Sýnenn vt ganga.

Þpphef þig Gud yfer Himnana/ Og
þína Dyrð yfer öll Lond.

Þppa það ad þúner æt samleger frels
ader verðe/ Nialpa þu med þinne Nægre
Nönd/ og Bænheit mig.

Gud hñ talar vti sínum Helgedome/ Þss
sama glediunf eg/ eg vil Sichim sundur
skipta/ z Daleñ Suchoth ap mæla.

Silead er miñ/ Manasse er eirnen miñ
Og Ephraim er Magt míns Hofuds/
Juda er miñ Hofdingie.

Moab er mitt Þuottunat Rier/ Minn
Stoo vil eg vt þenia yfer Eðom / yper
Þhilisteis vil eg glediaf.

Quor vill flytia mig vti eirn öruggu
Stad? Quor mun leida mig vti Eðom?
Kj Mun

Muntu Gud ecke giora það sama/ þu sif
í burt skw far off? Og þu Gud dregz ecke
vt med voru Herlide.

Beistu off Fullting í Meydenne/ Þuiad
Mannleg Nialp er enguo neyt.

Medur Gude vilium vier Hreiskeverkest
giora/ Nū mun vora Drinc vnder leggja*

CIX Psalmur

Hier verður Dauid rædt um Christi þánu og
um Suifræde Judaser/ og Øþactlæte Gyðinga/
Sann dættar hier og so eina Dæn / sem Mædur
ma brwka/ a mote Christi og hans Þienara Op-
sofn urū. Sann talar hier og so eirneinn um þann
Dom sem þalla skal yper illa og Ogudlega Menn.
Psalmuren hliotar eins og sa 69. 94. psalm.

Psalmur Davids fyrer
ad syngia.

Ad mið Loffstör/ þeige þu ecke
Þuiad þeit þafa sifna Ogud
lega Munnia í giegn mier vpp
lofed/ Og tala a mote mier miz
Falslegre Tungu.

Og

Dg þeir tala Efturlegana a mote mier
alla vegana/Dg stríða i gíegn mier fyre
vngua Gof.

Uf þui eg elska þa/ eru þeir a mote mi
er/Enn eg badst fyrer.

Þeir audsyna mier All fyrer Gott/Dg
Natur þyrer Kíærleika.

Settu Dgudhræddan yfer hñ/ Dg þad
Andskoten stande hñ til hægre Mandar.

Þegar hans Gof kíemur þyrer Dooms
þa gange hann Fordæmdur vt i og verde
hans Bæn ad Synd.

Dagar hans verde þæter/og hans Em
bætte medtake eirn annar.

Hans Børn verde Fodurlaus/og hans
Nwspw ein Eekia.

Hans Børn ræpe vill Þegar/og þigge
Wlmusu/ Dg þare þurfande lúka sem þe
ir ed fordiarpader eru.

Skurkallen vísugte allt huad hñ hefz/
og hiner Unnarlegu græpe hans Audæse.

Dg eingen sie sa ed hñum audsyne nœc
þurn Belgjörning/og eige sie sa neirn ed
Myskunc hans Fodurlepfigium.

Hans Nidiar þa verðe vpp rælfet, Þeir
ta Næpn verðe affkæfed i aftare ættkunsl.

Misgiorder hñs Gorfedra þa vðe i min
ne lagðar fyrer Auglite DROTTINS/
og Synðen hans Modur apmacst ecke.

DROTTIN hñ forgleyne þeim allðre/
z þra miðing vðe buristapen ap Jorðu.

Þar þyrer að hañ var so Mysskunarla
us med öllu / Nældur opsoln veitte þeim
Fataka og Bolada og hinum Narmþru
ngna/ að hañ giæte þonum i Nel komed.

Og hañ villde Boluanena þapa/ hun
mun og yfer hañ koma/ Blessunena þa vi
lde hñ ecke þa/ þar fyrer mun hun eirnen
þonum miðg þiatlæg verða.

Og hañ jslæðdest Boluanene/ suo sem
Nærklæde sijnú/ Og hun er jñ runen i þa
ns Þour sem Batn/ z jñ i hñs Wein lifka
sem añad Þidsmior/

Verðe hun þonum lifka sem añad Fat
huorru hañ jslæðdest/ og so sem það Belte
med huorru hañ gyðdest alla tíma.

Þetta hið sama þa verðe þeim af DR
ottine sem micer motfnunet eru/ og tala vo

nefleget

ndstega i gieg n misse Samu.

En þu DND E Iñ DND E Iñ/
vertu med mier fyrer þíns Nafns safer/
Þuiad þín Mystunseme er mín Nuggu/
Frelsa þu mig.

Þuiad eg em Fatækur z farandur/ Mitt
Niarta er sundurkræmed i mier/

Eg lfd i burt hiedan so z Skugge/ sa
ed i burt vðkur/ og eg verd burt reken so z
adrar Gingesprettur.

Mín Knie eru veyt af Þöstu/ og mitt
Holl er Magurt/ og hefur önguan Feit
leika.

Og eg hlyt þra athlæe ad vera/ Nær ed
þeir sia mig/ þa skaka þeir Nofud sín.

Beit mier Niastod DND E Iñ Gud
mín/ hialpa mier epter Mystunsemd þíne

Suo ad þeir formerke ad það sie þín
Hond/ Ad þu DND E Iñ gierer fod
þan.

Bolue þeir/ þa blessa þu/ Sette þeir sig
upp a mote mier/ þa lattu þa til Skámar
verda/ En þín Þion hafi gledie sig.

Máner Mostödu meñ verde med Em

an Flædder/og siñe Skom i klædest þeir so
sem ødrum Kyrkle.

Måkelega vil eg DRÖTTE
þacka med mǫnum Musie/og prǫsa hann
medal margra/

Þuiad hinum Gæfka stendur hañ til
Nægre Mandar/So ad hañ frelse hann i
fra þeim sm hans Liff vilia dæma.

CX Psalmur

Hier talar Dauid um Gerrans Christi Mann
dom og Guddóm./og um hans mykka Mægt og
Dyrd/Þui þæs Orð og Evangelii rædur 2 stiorit
ar mude a millum hans Orðna. Hann bliotar so
sem sa 2. 45. 72. Psalmur.

Psalmur Davids

DRÖTTE sagde mǫnum
DRÖTTEne/Set þu þig til
miskar Nægre Mandar/Þang
Þad til ad eg legg þína Orðne
til Skarar Foorða þinna.

DRÖTTEin mun vt senda Spǫru þí
no Ríkco af Zion/ Drottina þu a medal
þinna

þína Dvina.

Þpter þína Sigurviðing/mun þitt Gó
le viljuglegā offra þi^o/vñ Heilögū St
ræda/Þier munu þín Börn Træðast so s
Doggþall vt af Morgunrodanum.

DRÖTTIN hafi þefur suæred/z þess
Træðast hafi ccke/Du ert cirfi Kieñemadur
eilifflegana/þpter stíckan Melchisedech.

DRÖTTIN til þinnar Nægre Na
ndar/ hann mun sundur slá Konungana
a Tjma sinnar Keide.

Nā mun dæma meðal Neidifia Þiöda/
hā mun marga vid velle leggja/Nā mun
sundur slá Nofudeñ vfer morgū Eöndū.

Vi af Lænum a Þeigenum mun hafi
drecta/Þar þ mū hā Nofuded vpphæfia.

CXI Psalmur

David annunnet hier alla/ad þeir þacke Ende
þyrer hans Guddomlega Gæsku z Mýskun/ sem
hafi audsyner oss i Allum sanum Velgigningum.
Psalmureñ er samhlöda þeim 103. 104. psal-

Nalleluia

X v

29

E þætta þær DRÖTTLIN af
ollu Niarta/ Bui Ræde z Sam
kundu Rietslætra.

Mækel eru Berken DRÖT
TINS/Quor hæn stundar þaug/ ja þe
pur Lysting þar inne.

Quad hæn skipar þ er loflegt og Dyrdle
gt/Dg hæs Rietslæte blæfur eilæflegana.

Eina Miðing þepur hann giort sinna
Stormerkia/Sa hæn Læfensame og Myst
unsame DRÖTTLIN.

Þm giefur hæn Gædstu s hæn ottast/ Ei
læflegana þa miðest hæn sihs Sættmala.

Sijn Kraptaverk lætur hann kufigiora
sihu Folke/Þad hann giese þui Arflepp
dena Neidenna Þioda.

Berken hæs Nanda eru Sælleikur z
Rietsinde/oll hæs Bodord eru Rietsleg.

Þaug eru stadþest vm Aldur z ad eilæ
fu/Dg stie i Sælleik z Rietsuæse.

Næn sender Enduriausn sihu Folke/Næn
lopar þ sih Sættmæle stule blæfa eilæf
gana/Neilag z þerralegt er hæs Ræfn.

Þpphafed Bæfdomsins er Dite DRÖT
tins

sins / Það er ein engill Þísta / huor þá gi
örer þ' epter / þíð Lofstyt bláþr eilíflega.

CXII Psalmur

Hier verður Dauid ráðt um þang myklu La
un og Salu þeirra Godu og Gudhræddu sem þe
ir munu þá / þeirre eilípu Glede / hugreier hann
ottast / og ausfyna Mýskunarverkei a gðrum. Þe
sse Psalmur samhlíðar þeim 41. 92. 120. Psal.

Naleluia

Sæll er sa Madur s ottast D
D E Lin / Huor ed hefur mykla
þoeðnan til háls Þodorda.

Hans Gæde mun verða Þoll
ugt a Jorðu / Aþfucæmed hína Riettlaatu
það mun bleffad verða.

Ríðdomur z nægter mīu vera i þra Hu
se / Og þra Riettulise bláfur eilíflegana.

Riettferdugum þeim vpprennur Liofed
i Mýrkrunum / Af þeim htnum Ræðar
samlega / Mýskunfama og Riettlaata.

Sæll er sa Madur sem hák er Mýskun
samur / og lænar sítt giarnan / Og vtrietter
sín Frende so það hann giorer önguun

nein

nein Ranginde.

Huiad hñ mun æfenlega bläfa/ Og miß
ing hins Rietslæta mun alldrei dugna/

Nær ed einhuor Plæga a yfer ad koma
þa hrædest hann ei/ Nanns Niarta von
nar eslaust vppa DRÖTTIn.

Nans Niarta er örugt og hrædest eefe/
Þangad til hañ sier sjna Bidd a sñnum
Dvinum.

Nañ skipter vt/og giefur Fatækum/ Na
ns Rietslæte bläfur vm alldur z æfe/ hñis
Norn mü vpphafed verda med Begsmid.

Niñ Ogudhrædde mun það sia/ z forer
i þitja/ sñnū Töñum mun hñ samanbsta
og vpp þerna/ Hui huad sa hñ Ogudhr
ædde giarnan vilde, þ mü ad vngu verda.

CXIII Psalmur

Dauid æminær alla til ad þæka Gude/ sem er
DRÖTTIn allra hluta/ huiad hañ hialpar öllum
sem hann ætalla med riettre Tru. Psalmur þesse
hlodur sem sa 66 76. 107. 131. 134. Psalmur.

Msclula

Lop

Löbe þier **DRÖTINS** þionus
tum. en / Losed Nafned **DRÖTINS**.
Blessad sie Nafned **DRÖT**
INS / Níedan i fra z ad eilífu.

I þra Þppgaungu Solarekkr / allt til
hekkar Nidurgaungu) Sie losad Nafned
DRÖTENS.

DRÖTEN er hær yfer allar þ
oder / Hans Þyrd tekur so vifdi sem þad
Nímenen er.

Quor er vidlætur sem **DRÖTEN**
vor Gud? Sa ed i Þpphædunum bygger.

Dg lætur þo a þ hid Auduindelega / U
Nimnum og a Jorðu.

Quor ed Lætelmagna vpp reyser vr Du
ptenu / Dg forhefur hinn Fatæka vt af
Særendunum.

So ad hafi setie hann hia Nopdingium
um / I hia Nopdingiumum síns Eyds.

Sa sfi hina Dbyriu lætur byggia i Nu
senu / So þad hun verður ein Gladuar
Barna Moder / Nalcluita.

Stær kænir Dauid Mismum ad þáða Guð/
þyrrer hans myklu Dásemðarverð / Og þyrrer það
ad hann vlerdde sinn Kyð Israel ap Egyptalan
de. Sáñ er samþlioda þeim 78. 134. 135.

HU Israel wipoor af Egyptalande
Nwsed Jacob i burt fra þui Gra
manda Folke.

Þa varð Juda hans Nelgedomur / Is
rael hans Megtar Beldde.

Giafarhafed sa það og flyde / Jordan
þun snere sier a þak aptur.

Þiollen stueku vpp sem Sauder / z Næl
sarner so sem Lomben Saudanna.

Huad var þier þu Giafarhaf / ad þu so
i burt flyder? Og þier Jordan það þu sne
rest so þak þier aptur?

Þdur Þiollum / ad þier stuekud vpp sem
Sauder? Og þier Nælsarner so sem Lø
mben Saudanna?

Þyrrer, DROTTNE þa Nristest Jord
enn / þyrrer Auglite Guðs Jacob.

Huor ed Hællubiargenu vnsnir i Sto
durðin / z Steinþiorgunū i Vatobrunna.

CXV Psalm

Dauid

David þrýfar þíer Gud/þýrter þans ríad og
Mýskunfeme/hugra hann gíðret a øllum þeim
sem setia Von sana til hans/og ottast hann/það
er eins hlíðvande og sa 96. 105. 134. 135. Psalm

Gíðret off DRÖTTIN/eige
off/helldur þánu Náðne gíef
þu Þýrdena/Begna þinnar
Mýskunar z Safleíks safer.

Nuar þýrter þa stulu hiner Neidnu seig
ta/Nuar er nu þeirra Gud?

Enn vor Gud er a Nínni/Naði Eafi að
gíora huad það vill.

Efi hína afara Skwrgod eru Silfur
og Gull/ Af Mafia Nøndum gíord.

Þaug þafa Múlla og tala eðe/Þaug
þafa Augu z sía eðe.

Þau þafa Eþru og heýra eðe/ Þaug
þafa Náser og ílma eðe.

Þau þafa Nendur og þrenpa eðe/Þæt
ur þafa þaug z ganga þo eðe/z þnguan
Mæltrom láta þau í gíegnum síi Nals.

Þeir eð soddan gíora/eru eins láfa/Dg
aller þeir eð trensta a þaug.

Efi Ísrael/vona þu vppa DRÖTTIN/
in/

tin/Nañ er þeirra Nialp og Skioðdur.

Nwſed Arons vonar vppa DRD
Tin/ Nañ er þeirra Nialp z Skioðdur.

Huortier ed oftast DRDtin/ þeir vona
eirneñ a DRDTEZ / Nañ er þeirra
Nialp og Skioðdur.

DRDTEin hann miñest vor/og bleſ
ſar off/Nañ bleſſar Nwſed Iſrael/ Nann
bleſſar Nwſed Aron.

Nann bleſſar þa ſem oftast DRDTE
Z / Bæde ſmaa og ſtora.

DRDTEin hañ bleſſe ydur æ meir z
meir / Ydur og Sonu ydra.

Þier erud bleſſader af DRDTEne/
þeim ſem giort hefur Nimen z Jord.

Nimeneñ giortuallur er DRDTEins
eñ Jordena hefur hñ Mañaña Sonum
gieped.

Niner Daudu lofa þig ecke DRDTE
Tin / Ecke heðdur þeir ſem opan fara i
Neluñte.

Heðdur vier lofum DRDTEin/ All
þiedan i fra/z ad eilqfu/Nacluia. Niet

CXVI Psalm

Síer verður off allum fient/ad þaðá Gude þy
rer það háð þrelfæðe off þra Daudanum/z í þra
stórra Angist/xzeid z Morgange/Svar vrap síer
hugr einn ma þekja og kánast við/ad Mañanna
Gialp er þanyr/þuiad Gud alleina kafi z vill vel
ta off Gialp. Psalmureñ er Samþlioda þeim 103
124. 137. Psalm.

DAD sama er mier liuft/pað DND
Eiñ heyrer mñna Raust z mñna
Grætbeidne.

Það háð hneyger sítt Eyra til mñn/
Þar þyrer vil eg og vñ mñna Ljþdaga
hann mælla.

Stotraner Daudans vmkryngdu mig/
Nclustis Angist hafde snorted mig/eg ra
tade í Eynd z Unaud.

Eñ eg kallade a Rafned DND
ens/D Drotten frelsa þu Sölu mñna.

DND Eiñ er lánknsamur z Rietsferd
ugur/Dg vor Gud hñ er Mpskunsamur.

DND Eñ hann varðueiter Ljstel
magnana/Þa ed eg var nidurlægdur frel
sade hann mig.

G

Wetth

Bertu til Friðs mæn Skal en ad ný/
Þu DRÖTti veitir þér hið Goda.

Þu þu hefur vtrýkt minne Skal þu
Daudanum/ Augum mínum af Tærafoll
unum/ Fótum mínum fra Hrofunefie.

Eg vil ganga fyrir DRÖTti/ A
Þorðu Lifande Mála.

Eg true/ Þar fyrir þá tala eg/ En eg
verð næsta mið þu ingadur.

Eg sagða vfi minne Angist/ Allir Menn
þá eru Liugarar.

Hvad skal eg DRÖTti endurgjalt
þu/ Fyrir allar hans Velgjörðir þær þu
hafi veitir mæ?

Það hialpræðisins Kæle vil eg meðta
þu/ Og Mafred DRÖTtis kunnigora.

Eg vil gjalda DRÖTti mín Ne
tt/ Fyrir öllu hans Folke.

Dauða þíns Neilagra er Dyrmtur þu
Udeu/ 3 Auglite DRÖTti.

DRÖTti eg em þín þion/ Eg
em þín Þrell/ Sonur þinnar Ambattar/
Þu hefur mínar Fjotraner i sundr flitid.

Þér vil eg offra Loppins Doffur/ Og
Maf

Naþned DROTTins predika.

Eg vil gjalda DROTTne mæn Ne
it/Syrer öllu hans Folke.

Öfi Fordyrnunum a Nöse DROTT
ins/Midi i þier Jerusalem/Naleluia.

CXVII Psal.

Dauid æminæ off til að þakka Guðe/ þyrer þ
þann lict sinn Son taka vppa sig Mándom/Og
þreisa off þra Helugtis Ruglum og Þynu. Hann
er samþlioda þeim 126. Psalmi.

Döfed DROTTinn allar þi
oder/Þriðjed hann allar Eyder.
Þuiad hans Mýskunseme
og Sonnleikur; er stadfestur
þper off eilíflegana/Naleluia.

CXVIII Psal.

Dauid ræðleggir þier öllum/að þeir þakka Gu
ðe þyrer hans Mýskunseme & Velgísörðer/sem hann
veitir off a margan harte. Psalmurinn þliodar ei
ne og sa 126. Psalmur.

Hæf þær DRÖTNE þuiad hær
er godur/ Og hans Mýskunfeme va-
rer eilíflegana.

Það seige nu Ísrael/ Hans Mýskun va-
rer eilíflegana.

Það seige nu Mósed Aaron/ Hins Mý-
skunfeme varer eilíflegana.

Þeir sem ottast DRÖTNI seige þ/
Hans Mýskunfeme varer eilíflegana.

Þú Nörmungesie mfallade eg DRÖ-
tinn / Og DRÖTNI Bænheyrde mig
og veiste mæi Huggun.

DRÖTNI er meður mæi/ þar þýrer
hræðunsi eg ecke/ Quad meiga mæi Mæi-
erner giora?

DRÖTNI er með mæi/ mæi til
Hialpar/ Og eg mun sia mæina Lysting æt
Dvinum mæinum.

Gott er það að trensta vppa DRÖ-
TNI/ Og vona ecke vppa Mæina.

Gott er að trensta vppa DRÖTNI/
Og vona ecke vppa Nopdingiana.

Aller Heidingiarnar vmkryngdu mig/
Enn; Nafne DRÖTNI þa mun
eg þý

eg fyrerfoma þeim.

Þeir umfryngia mig ollumeigen / En
í Rafne DRÖTTENNIS vil eg fyrer
foma þeim.

Þeir umfryngia mig láfa sem Vífflug
ur / Þeir fepia so sem Eld í Þyrneklung
rum / En í Rafne DRÖTTENNIS
þa mun eg þyrer foma þeim.

Þeir hrinda mier það eg skule falla / en
DRÖTTENNIS hafi hialpad: mier.

DRÖTTINN hafi er min Styrkr: z min
Lopsalmur / Og hafi er mitt Hialpræde.

Með syngia með Sagnade af Sigrenu
í Tialdbvöðu Rietsferdugra / Nægre Nø
nden DRÖTTINS biheldur Sigrenum.

Nin Nægre Nønd DRÖTTENNIS er
vpphafen / Nin hægre Nønd DRÖTTE
INS biheldur Sigrenum.

Eg mun ei deyja heldur lifa / Og kunn
gjöra Verken DRÖTTINS.

DRÖTTINN hafi typtar mig að vassu /
En hafi þfergiefur mig ecke Daudanum.

Vpplufed þyrer mier Dyrum Rietslæt
efins / Suo að eg gange þar inn / og DR

Eið

ottne

DEINE PACEER GISTE.

Þetta eru þær Dyr DRÖTTSins / sm
híner Ríttferdugu Stulu jnnanga.

**Eg packa pier það þu láfslættir mig/
Dg hialpader mier.**

Sa Steirneñ 3 Bppbyggendur forlög
du/Nañ er vorðes ad Nyrningar Steirne.

Paa hid sama er stied af DNDTne/
 Og er vnderlegt fyret vorum Augum.

Petta er þa Dagureñ hñorn DRÖ
TEN giorde//Lætum off Fagna/te ver
um Glader. a þeim hinum sama.

D DROEZZN hialpa pu/ D DRO
PTEZZN lanttu pad vel luckast.

Blessadur sic fa sem ad Eiemur i Nafne
 DROEins/ Biet Blessum ydur/ pier
 sem erud af Nwse DROEins.

DRDE Iis er Gud/ sa ed off vpplyf
er/ Pryded Naafidena med Blomsrum/
alt ad Hornū Alliarefins.

**Pu ert miñ Gud/ε eg þaða þier/ Wif
Gud/eg vil þrifa þig.**

packe pier **XXIX** Inc/pt hñ erg od
ur/ε hñs Wpysēunfñe varer eilspiegana.

CXIX Psal.

Þ þessum Psalme verður Guds Orð og Lærð-
mur þráðadur/hvar rppa bygd er þill vor Sálur
þíalp/ Síer verður z gígrð ein Bæn/þar vñ / ad
Mæn meige stadþastlega hallda síer við Orðed z
Kíeníngea/Puí þeir verða Sáluhólpner sem st
er þar við hallda og þad elska/En þíner sm þad
þata/tortynast. Þesse Psalmur er Samþloda þe
ím 12. z 19 Psalme. Síð 4. Ambrosius og þínn
4. Hieronymus skrípa/ad Dauid þape stálpur de
ðtad þesían Psalm.

Sæler eru þeir sem flecklausar
lifa / Þeir ed ganga vti Lög
mæle DROT Tins.

Sæler eru þeir sem ræfele
ga hallda hans Bíttnisburde/ Nuorier ed
leita hans af øllu Míarta.

Puí huorier ed ganga a hans Begú/
Þeir gíora eingefi Þríettinde.

Þu þefur boded vandlega ad hallda
þíñ Bodord.

Gud gíæfe þad Læferne mítt þíellde/vt
af øllre Aluoru þíñ Kíettinde.

Nær ed eg líft alleínasta a þíñ Bodord
Þa verd eg eefe til Skámar.

Eg þacca þier vñ af ríettu Niarta/ þad
þu kíkter mter Doma þñar Ríettunñse.

Þñnar Ríettlættingar vil eg geyma/ Þf
ergtes þu mig ecke ad eiláfu.

Þ Børnen þær Aðsumadureñ sñ veg ge
inged ostraffanlega? Nær ed þañ þell
dur sig epter þñnum Ordum.

Eg leita þñ af öllu Niarta / Læt m
er ecke brest verda a þñnum Þodordum.

Eg geyme þñn Ord i mñnu Niarta/ so
ad eg syndgadest ecke a mote þier.

Blessadur siertu ÞNDEEñ / Ríekñ
mter þñnar Ríettlættingar.

Medur mñnum vörum vil eg framtelia
Alla Doma þñns Muñis.

Eg gled mig ap Þeigenum þñña Þil
nisburda/ So sñ þfer allþins Audaþñ.

Eg tala þad þuad þu þefur boded/ Og
aðhuga þñna Þegu.

Til þñña Ríettinda þef eg Þysting/ og
þorgleyme ecke þñnum Ordum.

Eg Þor þñnum Þion gott til/ So eg life
z vardueite þñn Ord.

Þpna þu mñn Augu/ so ad eg siac/ þær

Þase

Dasemder i þínu Logmæle.

Eg em einn Framande Madur a For
du/Fel esse þín Bodord fyrir mier.

Skala mín er i sundur kramen af For
leinging/epfer þínü Domü alla tåma.

Pu straffar hina Dramblætu/ Bølua
der siou aller þeir sem burt væktu fra þánu
Bodordum.

Burt tak þu þra mier Fossmann og Fy
rerlisning/Putad eg varduette þína Vit
nisburde.

Hopdingiarner sita þa eirnen/og tala
a mote mier/ Enn þissi Pion talar vt af
þynum Riectindum.

Eg hese Eysting til þinna Vitnisbur
da/Þeir eru mitt Ræðaneyte.

Skala mín hun liggur i Dupte/ End
urlisþga þu mig epfer þánu Orde.

Eg framtel mína Begu/og þu Bæn
heyrer mig/Ricni þu mier þínar Riectla
tingar.

Bnderuissa þu mier; Beigeti þissa Bod
orda/Þa mun eg seigja vt af þánum Da
sendum.

Eg grem mig so /ad mitt Niarta omæll
er vpp/Styrk mig epter þānu Orde.

Tak burt fra mier þā falskleiksins veg
Dg vnn mier þāns Logmaals.

Beigeti Sañleiksins heþ eg vtualed/
Þāna Doma þa setta eg þyrer mig.

Eg æþeing' þānum Bitnisburdū/
DITiā lai mig ecke til skafnar verda.

Nær ed þu hugfualar Niarta mǫnnu/ þa
hleip eg Beigeti þiāa Bodorda.

Æfenn þu mier DNDITiā Beigenn
þiāa Riettinda/ So þad eg bǫuare hñ
allt til enda.

Gief þu mier Skilning/ þ eg hallde þitt
Logmaal/ Dg geyme þad af öllu Niarta.

Leid þu mig a Beigeti þiāa Bodorda/
Þuiad eg heþe lysting þar til.

Þneyg þu mitt Niarta til þiāa Bitnis
burda/ Dg ecke til Þiarmgyrndar.

Þrasnu þu Augum mǫnnun/ so ad þau
lǫfte ecke epter onytsamlegū Lærdomū/ þell
dur endursþþga þu mig i' þānum Begū.

Lættu þiā Þion þān Bodord fastlega
hallda þ þān Ord/ So ad eg öllest þig.

Enu þu fra miet þre Forsmann/er eg þu
þde vid/ Þuiad þān^r Dom^r eru elskuleg^r.

Sia þu/eg girnest þína Bodorda/En
durliðga þu mig meður þíne Rættuðse.

DRÖT Tin laattu þāna Mýskunseme
þoma yfer mig / Þitt Hjalpræde epter
þānu Orde.

Suo ad eg andsuara meige þeim ed mig
lasta/Þuiad eg treyste vppa þitt Ord.

Dg suipt eige i burt ap mǫnnum Múske
Ordenu Samleikfins/Þuiad eg vona vp
þa þāna Doma.

Þitt Lögmaal vil eg varðueita alla tí
ma/Þm alldur og æfe ad eilífðu.

Dg gladuæt þa geing eg/Þuiad eg let
ta þína Bodorda.

Eg tala ap þínum Bism:burdum þ
Kongunum/Dg skömunst mǫn eðfe.

Eg hepe Lystina a þínum Bodordum
Dg þau eru miet allkær.

Dg eg hef mǫnar Mendur vpp til þína
Bodorda/ þuiad eg elska þaug/ Dg tala
vm þānar Rættlættingar.

MR Instu Þions þíns af Orde þānu/ A
þugret

Huort þu liefst mig freysta.

Það er minn Nuggun i minne Læging/
Þuad þinn Ord þau endurlæfja mig.

Niner Dramblætu hæda að mætt/ þó
vilt eg ekki heildur að þínu Lögmaale.

DRÖTTiñ/ nær ed mætt klemur það
i hug/húnen þ þu hefur dæmt i fra Ver
alldateñar vpphæfe/ Þa hughtrenstúst eg.

Eg angrunf allur yper þeim Dgud
legum/ Sem þitt Lögmaale ypergiefja.

Þinnar Rietslætingar eru mitt Loptuð
de/ i minnu Næse.

DRÖTTiñ a Nattarþele minnest eg þíns
Naps/ Og geymi að þínu Lögmaale.

Það er minn Fieslodur/ Ad eg vardueise
þinnar Bodaner.

EG hefe sagt/ DRÖTTiñ / þ skal mitt
Nlutsleipte þa/ að eg geyme þína vega.

Eg graatbæne að öllu Niarta fyrer þí
nu Auglite/ vertu mætt Nystunfamar/
epter þínu Orde.

Eg hugleide minna Vægu/ Og sney min
num Fötum til þinna Birnisburda.

Eg flpte mætt og bidleika ei vid/ Til að
halda

hallda þá þann Bodord.

Sopnuderne hafa Dgudlegu þr ræna
mig/ Ef eg forgleyme þu eðe þánu Lög
mæle.

Þm Midnætted stend eg vpp þier þact
er að giora/ þá Doman þáns Riettlætis.

Eg samлага mig vidur þa sem þig oft
ast/ Og þá þann Bodord varðueita.

DRÖTTENN/ Jorden er full þínar
Mýllunar/ Rieði miet þánn Riettinde.

DRÖTTENN/ þánum Þion gior þu
Gott til/ Eptir Orde þánu.

Kienn miet Maðkoste og Bisku/ Þui
að eg true þánum Bodordum.

Adur eð eg Lættelættur varð for eg villt
Ef nu geyme eg þánn Ord.

Þu ert liufur og godgiarh/ Kienn miet
þánnar Riettlættingar.

Niner Dramblætu þueifia vpp Engar
vm mig/ Ef eg held af öllu Þiarta þánn
Bodord.

Þeirra Þiarta er sterkt sem Mor/ Ef
eg hepe Lysting a þánu Lögmaale.

Það sama er miet þá Godu/ að þu hepe
Lættel

Íslelatta mig/so ad eg lære þān Ríelstínde
Lögmaled þāns Mús er mīer lufara
Nelldur enn morg þusund Stýcke Gulls
og Silfurs.

Þnd þān hefur gíort mig og til sam
ans sett/Gief þu mīer Skílníng/so ad
eg lære þān Þodord.

Þeir sem ottast þig/sta mig og gledia
sig/Þuiad eg vona a þān Þrd.

ÞND Þín eg veit/þad þāner Þom
ar eru ríetter/Dg í Sannleik þynum lāt
elættet þu mig.

Þān Mýstun hlýtur mīn huggun ad
vera/Þpter þui sem þu hefur þānum Þi
on Þprerheited/

Læt þāna Mýstun koma yper migso
ad eg lípe/þuiad eg hefe Lystíng til þāns
Lögmales.

Þh/Þ hīner Þramblætu mætte til skām
ar verða/Þeir ed med Lngunum nídurþryc
tia mīer/Þā eg tala af þānum Þodordā

Dg ad þeir mætte snuast til mīn s þig
ottast/z þeir ed þeckia þāna Þísnisbur

Mitt Niatta þad bláfe ofaurgad í þā

num

num Kieltindum/Suo:ad eg verde ecke til
Skammar.

Salu minna forleinger epter þínu Nial
lpræde/Eg vona vppa þán Drd.

Mæn Augu þaug langar epter þínu
Drde/Dg seigia/Huonær muntu hugsua
la mier?

Huiad eg em listla sem Nædarbelgur s
Kerf vppe/Þínum Kieltlættingum forgl
cyme eg ecke.

Huorsu leinge skal þífi Þion htara þafi
en vid? Huonær villtu læta Dom ganga
þfer minna Dpsolnara?

Niner Dramblætu grafa mier Grafer/
Þær sem ecke eru epter þínu Logmale/

Þán Bodord eru ecke utan Sañleikur/
Þeir opsektia mig med Epgunum/Nialpa
þu mier.

Ad mestu þa hafa þeir þyrtetfared mier
a Jordu/Enn eg þpergies ecke þán Bod
ord.

Endurlæppa þu mig þperer Mystunse
me þína / So ad eg varducite Bitnisbur
de þíns Munns.

DRÖTti/ þitt Drd blífur æpenlega/
So vñdt sem Nimenen er/

Þinn Sannleikur varer um Alldur og
Æfe / Þu hefur Jørdena Grunduallad/
og hun blífur skodug/

Þad sama blífur eftir þānu Drde dag
liga/ þt aller hluter hliota þier ad þiona
Eþad þitt Esgmaal hefde ecke mīn hug
gū bed/ þa heþda eg farest i mīne Eymd.

Þānū Setningum vil eg aǫðrei gleyma
þuiad þu endurnærer mig medur þeim.

Eg em þinn/ þialpa þu mīer/ Þuiad eg
leita Setninga þīsa.

Nīer Dgudlegu sitia um mig/ suo ad
þeit þyrerkome mīer / Enn eg giatte ad
þīnum Bitnisburdum.

Allra hluta hepe eg fied eirn enda/ Eft
þitt Bodord varer.

Þorsu mig ad eg elſka þitt Esgmaal

DRÖTti: Daglegana er mīn
Kæda um þad.

Medur þānu Bodorde giorer þu mig þi
sgnare eft mīna Drine/ Þui elſklegana
þa er þad minn Fieslodur.

Eg er vísfare efi aller mænner Lærefedur
Þuiad þín Þitnisburder eru mín tæda.

Eg em Skinsamare efi Múdungarner
Þuiad eg varducite þín Ord.

Eg varna mínum Gootum við öllu vo
ndum Beige/So eg varducite þín Ord.

Eg hneige ecke af þínum Dönum/
Þuiad þu mentar mig.

Þitt Ord er mínum Munne satara/efi
Nunang.

Þitt Ord gíorer mig forsiðalann/ Þar
fyrer hata eg alla Ranglætis Begu.

DRD þitt er Lampe Foota mínna/ Og
Lios a mínum Begum.

Eg fuer/og set mier ad hallda þ/ Ad eg
vil varducita Domana þíns Riettlætis.

Næsta em eg audmyktur / **DRD** Efi
ið endurlífga þu mig epter þínu Orde.

Lattu þier þöcknast **DRD** Efi þad
viliuglegt Öffur míns Muðs/og líek mi
er þína Doma.

Mín Scala er ætíð i mínu Nondum/
Og eg forgleyrme þu ecke þínu Lögmaale.

Niner Ogudlegu leggjo þ mig Snort/
E **Efi**

En eg villtest ecke fra þínum Bodordum.

Þíner Vitnisburder eru mín eilíf Arf
leifð/því þr eru mínns Martás vnadsmíd.

Eg hneyge mitt Martta / Til að giora
epter þánum Ríettlættingum; allsjaft og
Giliþægana.

En hata þa Flugu Anda / Enn elska
þitt Logmal.

Þu ert mín Nláp og Skioðdur / A þitt
Ord þa vona eg.

Þáked þra miet þier Illskupuller; Mj
ns Guds Bodord vil eg hallda.

En mig þ þitt Ord/so að eg life/æ læt
mig ecke af von minn til Skámar verða.

Styrk mig so að eg hressunst við/ þa
vil eg alla Tjama minna Lysting hapa a
þánum Ríettendum.

Þu nidur tredur alla þa sem þínar Rí
ettlættingar onyta / Þúttad þeirra Gufræ
de eru ecke utan Logð.

Þu í burt flýgger öllum Dgudlegum a
Zordunne sm öðru Sorpe/þar styrer elska
eg þína Vitnisburde.

Eg em hræddur styrer þier/ so að mitt
Mold

Holld þad stíelfur átt/ eg hræðunst fyrer
þánum Dönum.

Þess helld med Dömenum og Ríettunssen
ne/ Gief mig ekki þeim ofur sem mics
vilja Dfríste giora.

Vernda þu þinn Þion/og hughreyf
þann/ Guo þad þiner Dramblætu giora
mier enguan yfergang.

Mán Augu þau ferleinger epter þánu
Níalpræde/ z epter Orde þínar Ríettunssen.

Gior þu við þinn Þion epter Mýstun
þíne/ Og tíen mier þánar Ríettlættingar.

Eg em þín Þion/ leiddriettu mig/ So þ
eg með tíen þína Bítisburde.

Tíme er til/ þ D Róttin giora þat ad
þeir hapa þitt Lögmaal i sundur stíted.

Þar fyrer elsta eg þánn Boddord/ Gram
ar en Gull/ framar enn rauda Gull.

Þar þyrer helld eg greiduglega allar þá
nar stípaner/ Allan falslegan Veg hese
eg ad Natre.

Þess Bítisburder þáner eru Dásamleger/
Þar þyrer stundar þa Gæla mín.

Nær ed þitt Ord openberast/ þa vpplyng

er þ/ Og giefur skilning Smælingum.

Eg lýf mýnū Rúnē vpp/ z girnest þína
Bodorda/ Þu ad mig forleinger þar ept^r.

Lættu til mýn og vettu mæi Rýstunsa
mur/ Epter þui sem þu ert vanur ad gí-
ra/ vídur þa sem þitt Nafn elsta.

Greid þu Gætu mýna i þýnū Orðū/ og
lát eingen Ranginde drottna yfer mæi.

Frelsa mig i fra Gufræde Mafna/ þa
mun eg vardueita þýn Bodord.

Lættu Andlit þitt lýsa yfer Þræle þýn-
um/ Og kiefi mæi þýn Ríettinde.

Mýn Augu flóta i Batne/ Af þui ad
þitt Logmál þ verður ei hálved.

ORÐIN/ Ríettlátur ert þu/ Og
þitt Orð það er Ríettferdugt.

Þu hefur Bítisburdena þýns Ríett
lættu/ Og Gafleiketi þastlega boded.

Eg fyrerferst ad mestu vtaf Bmýand
an minne / Af þui það mýner Mótstodu
mæi forgleymbu þýnum Orðum.

Þitt Orð er Gagnhreinsad/ Og þínt
Þron hafi elstar það)

Eg em lýfels hætta z fyrerlíta/ Eft

eg gley

eg gleyme þó ekki þínum Þodordum/

Þitt Rietslæte er eitt eilíft Rietslæte/
Og þitt Eogmaal er Samleifurenn.

Angist z Nerd hefur snorted mig/ En
eg hefe lysting til þína Þodorda.

Rietslæted þína Bitnsburda er eilíft
legt/ Eiddriettu mig þa lífe eg.

En kalla af öllu Niarta / Bænheir þu
mig DRÖTIN/ Þui eg hekk þá
nar Rietslætingar.

En kalla til þín/ hialpa þu mier/ so að
eg vardueite þína Bitnsburde/

Narta þa klem eg og kalla/ A þitt Ord
vona eg.

Snemma a Morna þa vakna eg/ Suo
að eg seige út af þínum Ordum.

Neyr þu Kausti mína DRÖTIN
epter Mýskunsend þíne/ Endurláfga þu
mig í þínum Domum.

Míner Illskupuller Ofsofnendur vill
du til við mig/ Og eru fjarlæger frá þínu
Eogmale.

DRÖTIN/ þu ert nálægur/ Og þín
Þodord eru ekki nema Samleifurenn.

Þeg^r i þyrstu þá vísfa eg þ/ Ad þu hefd^r
þína vitnisburde eilíflegana gríðuallad.

Þúttu a þíaning mína/ z þrelsa mig/
þt eg forgleyne ecke þínu Logmæle.

Legg þu Dom a mitt Mælefne/ z frel
sa mig/ Endurlífga þu mig þ þitt Ord/
Fjarlæggt er Níalpræded þm Dgudlegu
þuiad þr ætta ecke þínar Ríettlæting^r.

ÐAÐTíñ þín Mystunfeme er míf
el/ Lífga þu mig epter Ríettðæme þínu/

Míner Þfjofnatarar og Motfstdumefi
eru marger/ Enn eg váf ecke ap þínum
Vitnisburdum.

Eg fíe þá Forsmanara/ og það angrar
mig/ Ad þeir varðueifa ecke þín Ord.

Stia þu/ eg elfa þín Bodord/ ÐAÐT
TÍM/ endurlífga þu mig/ epter Myst
unfeme þinne.

Þitt Ord er ecke annað enn Gafílel
ur/ Allar Domar þínar Ríettunfse vara ei
líflegana.

ÞDfdingiarnar opfætía mig/ þyrer eng
ua Gof/ Og mitt Níarta er Dítasleig
ed fprer þínum Ordum/

Eg gled mig yfer þínu Ordi/ Suo sem
sa ed mjúked Nersfang fær.

Engenne er eg reidur/ og hun er mjer and
styggeleg/ en þitt Lögmaal elsta eg.

Siofiðum a Deigenú sagda eg þier Lof
Þrerr Domanna sakar þíns Riettlætis.

Mjúken Frid hapa þeir s þitt Lögmaal
elsta Og þeir fara ecke afvega.

DRÖTTRI eg vante þyns Nialprad
is/ Og giore epter þínum Bodordum.

Söla mín varduetter þína Vitnisbu
rde/ Og elskar þa mjúkelega.

Eg geyme þín Bodord/ og þína Vitn
isburde/ Þt aller mjúner Beiger eru þ þier.

DRÖTTI/ Láttu míjna Grætbeidne koma
þ þig/ Leidriettu mig ept' Orde þínu.

Láttu míjna Bæn koma fyrir þig/ Þr
elsta þu mig epter Orde þínu.

Mjúnar Barer skulu Lof syngja/ Þa
ed þu krekter mjer þúnar Riettlættingar.

Mjún Tunga skal sitt Maltæke hafa
af þínu Orde / Þutad öll þín Bodord
eru Riettinde.

Þína Nond láttu mjer hiasfod veita/

Puiad eg hese þæn Bodord vtualcd.

DNDEIN/ mig forleinger epter
þænu Nialpræde / Dg eg hese Eystling a
þænu Eogmæle.

Sælu mænna lættu lipa / So ad þun lofe
þig / Dg þæner Domar hialpe mæc.

Eg em so sem villtur z portapadur Sa
udur / Leita þu ad þænum Þion / Puiad eg
sorglepine cete þænum Bodordum.

CXX Psalm.

Dauid gigrer hær eina Bæn / sem stærbuget eir
en ma lesa / ad þæn meige prelsadur verða / þra þess
ære Eymdarþullu Verglidd / og þra Illea Manna
Latre og Opsoknum. Psalmureñ er samblíoda
þeim 55. 56. 59. 140 Psal.

Eopsongur i Næðoornum.

Eg falla til **DNDEINS** / i mi
ne Næyd / Dg þæn bænþeyrer mig
DNDEIN frelsa þu mænna
Sælu i fra þeim Eysgegiornu
Munnslins Borum / Dg i fra þeim þolse
um Tungum.

Quað Eafi þær su falsleg Tunga ad gi
ora

ora? Og hvaríu fær hli til vegar komed?

Nun er so sem hærhuast Skepte hins
Bodduga / Efta sem Eldur í einum Ein
beria Bide.

Uvi mig / þad eg em Gramande í bla
nd Mesekh / Og hlyt ad byggia medal Ti
aldbwda Kedar.

Þad mun Sælu minne heilst til langt þi
tia / Ad byggia hia þeim s Friden hata.

Eg em Fridsamur / En nær ed eg tala /
þa hestia þeir vpp Frid.

CXXI Psalmur

Hier kiennir Daud / ad Men eige ad hapa At
huarp sitt hia Gude / í Mótlate og Streistingum
sinum / Þuad hans Vernd kafi vel ad geyma alla
Og er Psalmur þesse samhloda þeim 111. 125.
Psalme.

Lofsöngur í Næföornum

Minn Augu hef eg vpp til Jiallafia
huadan þad mier kiemr Nialpen /
Mitt Fullting kiemr af Drott
ne / Þeim sem giort hefur Nimeñ i Jord
Þiñ Foot mun hafi ei skenka lanta / Og

sa ed þig vardueiter/hafi sepur ecke.

Sia þu/ sa husr ed vardueiter Israel
Hafi sepur ecke og ei syfiar hann.

ÐRÐEtiñ þñ vardueiter þig/ ÐRott
iñ er þiñ skugge yfer þiñe hagre Nende.

So þ Solen breñr ecke þig a Dageñ/
Eige hellsor Tungled a Rættarpelemu.

ÐRÐEtiñ hafi vardueite þig i fra
øllu iðu/Hafi vardueite þiña Sælu.

ÐRÐEÐEÐR hann vardueite þiñna
wtgengu og jnnngengu/Nu þredan i þræ
og ad Gilsfu.

CXXII Psalmur

Hier talar Dawd um þa myklu Glede og Sögn
ud sem Guds Mæð hafa siet i Gíarta/ vt ap þeir
re Opalluðllu von sem þeir hafa til þrærlægu
Glede i Ginnarste(hugret Ginnarste hafi fallar
hier Jerusalem) Psal. samblis dar þeim 48. Ps.

Lopsöngur i Næföornum

Þ þui þa gled eg mig/ þad til
mijn er sagt/Þier skulum jnn
ganga i Nws ÐRÐEtiñs.
Og þad vorer Sætur munu
standa

stonda í þínum Jordyrum Jerusaleu.

Jerusaleu er vppbyggð / þ hū sie ein Vo
rg / þ ed Meil eiga til samans að koma.

Þar ed Kynflugslernar skulu vpp ganga
einkum Kynflugslar DNDEINS / til að
predika Israels Folke / til að þacka naf
nenu DNDEINS.

Þuiad þar í þeim Stad sitia Domstol
arner / Stolarner Nvssens Dauids.

Dffed Jerusaleu þess sem Gicfusamle
gt er / Það þeim gange vel sem elsta þig.

Þridur þa sie hid jñra / jñan þilla Mwr
veggja / Og Gicfa í þínum Herbergju.

Þyrer miñi Brædra og Naunga sakar
Þil eg þier Þridarens bidia.

Þyrer Nvssens sakar DNDEINS
Guds vors / Þil eg leita þíns Besta.

CXXIII Psalmur

Þier kienir Dauid þllum Mgnnum að þlyia
til Guds í þeirra Gæmningum & Mottate / sem
þeir Doldugu og Drambsæmu orða þeim / þeim
ber að bidia Gud að þreisa sig þar vras. Og sam
þliodar þesse Psalmur þeim 102. Psalme.

Rop

Lofsangur i Næfornum

Eþ þān vpphef eg mín Augu/
þu sem býr á Ninnun vppe.
Sia þu/lýka so sem það Aug
un, Þienarafia hörpa vppa Nen
dur sinna Lanardrottna/ So sem það Au
gun Þionustukufiufnar hörpa vppa Nen
dur sínar Matmodur/ Lýka so hörpa vor
Augu vppa DRÖTtiñ Gud vörn/ þan
gad til hañ Mýskunar off.

Vertu off Mýskunsamur DRÖT
TN/vertu off Mýskunsamur/ Þuiad vici
erum miög hládner af Forsman.

Narla miög er Sæla mín vppfyllt wí
ap Spotte Drambsamra/og Fyrerlytnin
gu Drambsætra.

CXXIII Psalm

Síer kíenner Dauid off að biðia Gud um það
þann þreife off þra mótfaste Þerallbaremtar/og í
þra vorum Övinum/þut vier kúnum þa añars ee
fe að vmplyia. Sann er samhlioda þeim 126. ps.

Lofsangur i Næfornum

Nema

Menna þad DRÖTtiñ hefde
vered hia off/ So seige Israel.
Menna þad DRÖTtiñ hñ
hefde vered hia/ off/ nær ed Me
fierner settu sig vpp i mote off.

Þa mundu þeir hapa suelgt off lifande
i sig/ Nær ed þeirra Grimdar Keide hun
geysade yfer off.

Þa hefde Batned drectt off/ Straumar
ner hefdu þa geinged vpp yfer vora Sæl
Þa hefde Bøtnen geinged ofdiupt/ Þþ
er vorar Sæler.

Lofadur sic DRÖTtiñ / þad hñ gaf
off ecke til Beidebrædar i þeirra Tekur.

Sæla vor er burt stoppest lifka sem Fu
gl vt af Beidemaskins Snöru/ Suo þad
Snaran er sundur sliteñ / og vici þadan i
burt lenstet.

Þor Nialp er i Rafne DRÖTtiñs
Þess sem giort hefur Nimen z Jörd.

CXXV Psalm.

Hier verður off kient/ að Daudi að aller
elge að hapa eina stadþasta Tru og Þon til Gu
ðs/ eñ

ðs/cum til einiskis Manns a Jördunne/Wige þell
dur treysta vppa Magt me Ríkedæme/Seildur ei
ge aller að bidia Gud/að hann þelise þa þra Sy
ndum og ællu þllu. Psalmur þesse er samþlioda
þeim 91. 121. Psalm.

Lopþongur i Hæfornum

Dætic ed treysta a **DNDE**
iñ/þeir munu ecke falla / Hæld
ur eilæflegana stadþafter blæfa/
læfa sem Fialled Zion.

Æringum Jerusaleu eru Fioll / Og
DNDE in hæi er æringum sitt Foll/
nu og allt hiedan i fra og að eilæfu.

Þuiad Rækisþæra hinna Ogudiegra
mun ecke blæfa yfer Floekenum Riettfærd
ugra/ Það hiner Riettslatu vþpenie ecke sñ
nar Hædur til Rangelæfessins.

DNDEIN / gior goft til þeim
Godfæsu/ æ Riettfærdugum að Maria.

Æ þina sem þra huerfa a sñna Rangel
smuna Þegu/ þa sømu mun **DNDE**
en burt dræfa meður Illgiörda Mæsum/
Æ þridur sie yþer Israel.

CXXVI Psalm David

David talar hjer þar um/ad Gud vilie vmsn
ua Angre þerra i Sognud i Linnargte/sem Mot
latingarnar og Orietten lyda þolenmodlega/Og
þad ad aller skulu þadta Gude/ad þñ þrellar þa
þra þra Syndum þs. er samhlioda þm 118.þs.

Lopsøngur i Nafoornum

Kegar ed DRÖTIN leyser hi
na herteknu Zion/þa munum vier
verda so sem þeir ed Drepmir.

þa mun vor Munur þullur af Nætre/
og vor Tunga full af Sledslap vera/þa
mun z sagt vera a medal Heidenia Þioda/
DRÖTIN þefur mykla Dasemd
hta þeim giorda.

DRÖTIN hañ þefur mykla Da
semð hia off giort/Þess þa erum vier glad
er ordner

DRÖTIN þnu þu vortte Herleid
ingu/ Laska sem ad þu vppþurkader Bat
ned i Sudrenu.

Þeir ed med Tærunum nider sæ / Mu
nu med Sognudenum vpp skiera.

Þeir ganga vt grætande/z þera ægiætt
Sæde/Og toma med Sagnade / og þera
sñ Bindene. David

CXXVII Psalm

David talar hler um/ad aller bluter skte og
þrántome af Guds forsia/ ann hugrrar ad þll
umbyggja er þorgiefens. Hann er eins bliðan
de og sa 104. psalmur.

Lofsaungur Salomonis i Næfornum

Mema þad DRDEIff vpp
byggja Nwíed/ þa cruida þeir
til einstis sm þad vppbyggja.
Nema þad DRDEIff
varðueite Borgena/ þa vaker Bókumad
ureñ til forgiefens.

Þad kiemur til einstis ad þier snemma
vpp standeð/ og þar eptera lcinge stíed/ E
etled yðart Braud med Nrygd/ Þuiad þ gi
efur hñ sñnū Astuinū ad þeim sopande.

Sica/ Børnen eru ein Gæfa DRDE
IffNS / Og sa Avæxtur Ruidarins er
ein Astgíof.

Lífa sem Skentet i Wflugs Mañis Ne
nde/ eins þa tingast þau Bngu Børnen.

Gæll er sa sm sitt Kopur þefur þullt af
þeim hinum somum / Þeir munu ecke til
skammar

Skaffnar verda/nær ed þeir eiga við sjína
Dvine gð þrenja.

CXXVIII Psal.

Líer vottar Dauid/ad þll Lúka og Velsperð
fle kómen vnder Guds Orða. Sást er eins hlíð
ande z sa 9. z 112. Psalm

Lopþongur i Nafornum.

 All er sa Madz sem oftast DR
DEEN/z geingur a hanns
Begum.

Blas Gruide Nanda þinna
muntu næra þig.

Sæll ertu þess z vel mun þier ganga.
Þæn Nwskreya mun vera so s Avarlar
samur Binnuidur / umhuerfes þitt Nws/
Þæn Born so sem Bidsmiots vidar kúist
er i Pringum þitt Matbord.

Sia þu/so verdur sa Madur bleffadur
Sem hann oftast DRDEIff.

DRDEIff mun blessa þig vt af Zi
on/Suo ad þu siaer Audlegdena Jerusal
em alla þína Lífðaga.

Og þu munt sta þá þarna Börn/
Fridenn yfir Israel.

CXXIX Psalm.

Dauid málagar ella þa sem opsalía Guds þí
enara/seigiande/ad þeir mune þyrerparast so sem
Gras a Svoþekium. Satt er sanhlioda þeim 33.
34. 38. 49. 62. 77. Psalme

Lop songur i Næfóornum

 Þú síðis þa hafa þeir motstæð
mig i þra Barnæsku minne/ So
seige Israel.

Þú síðis þa hafa þeir motsta
ðed mig/i þra Barnæsku minne/ en þó þa
fa þeir ekki þverbugað mig.

A minnum Nægg hafa Þloogsmennirn
er plægt/ z sitt Þlogjarn leinge dreiged.

DRÖTtið þa ed Rietslatur er/ Nefur
Nælsfilana hína Þgudlegu i sundur þo
ggued.

Þil þáfiar verða þeir og snuest aptur
vm Næl/ Allir þeir sem Zion gramet eru.

Verðe þeir so s Grased a Næpru vppa
Næst

Quert ed vifnar cadur efi þ er vppfleiged.

Vi af huorru ad hñ sa ed þ vpp flær / fy
ller ecke fñna Mond / Og ecke helldur hñ
fñ Barn i Bindenen til samans bindur.

Og þeir ed framhja ganga munu eige
seigia / Blessun DRÖTTINS fje yper yd
ur / vier blessum ydur i Napne DRÖTTINS.

CXXX Psalm

Hier gígrer Dauid eina Bæn / sem hugr eírn
ma lefa um Syrergiepnung fñna Syndar / og þad
hann meige þrelladur verda þra allre Sorg i Vi
nu. Samn er eíns þliodande og fa 25. 51. Psal.

Topsongur i Næfcornum.

 DRÖTTIN vr Dimpenu hroopa eg
DRÖTTIN til þñ.

Neyr þu DRÖTTIN mñna
Rodd / Laattu þitt Eyra hyggja
ad Roddu mñnar Graibeiðne.

Ep ad þu DRÖTTIN villt tilreikna
Syndernar / DRÖTTIN / Quert ma
þad standast?

I hja þier er Syrergiepnungen / So ad
Menn ottest þig.

Vi

Eg

Eg vænte **DRÖT**ins/mín Sæla
hún býður so víð/ Og eg vona vppa hñs
Drð.

Mín Sæla hún býður **DRÖT**ins/í
frá eirðe Morguþéttene allt til aðrarar.

Ísrael vone vppa **DRÖT**inn/Púi
að hía **DRÖT**ene er Mýskunseme/ og
í hía honum er nogleg Endurlausn.

Og hñ mun frelsa Ísrael út af öllum
hñs Syndum.

CXXXI Psalm.

Dauid seiger að Lytelæte og sónn Tru/ste all
ra þaknamelegust þyrir Guð/og hann radlegg
ut öff að vier setjum alla vora von og Trunad
ar Traust vppa Guð. Psalmureñ er samhliða
þeim 75. 113. Psalm.

Psalmur Dauids í Næ
foornum.

D**RÖT**inn / mitt Niarta er
ecké Hópmodugt/og mín Augu
eru ecké Stærelat/Og eg geing
ecké útí mætelohættar efnum/
þm

þeim miet eru opþæt.

¶ Ef ad eg setta ei Sælu mína/ z þagg
ade hana/ Þa yrðe mín Sæla afuanefi/
lífa sem sa ed þrauanefi er síne Modur.

Israel vone vppa DRÖTNI/ nu z
allt hiedan i fra/ad eilípu.

CXXXII Psalm.

Lier Kieñer Dauid illum og sierþugrúm ad
bíðia Gud þess/ þad hann vilie giepa þeim ad ge
eta skiled hans Orð og Vilia/ Og þramfucunt þ
sama med Ríærleikans Verkuin i sañre Tru/ Þu
þar vppa er bygd oll vor Sælar heill og Velperð
Psalmuren hlíðar sm sa 48. 83. 87. 89. 134. Ps.

Sopfongur i Hæfornum.

Winstu DRÖTNI a Dauid/
Og a oll hans Moflæte.
Hvor ed soor DRÖTNI/
Og trúlofade þinum Bölduga
Jacob.

¶ Eg vil ei i Herberge míns Hælmelis i
ganga/ Og ei hældur mig vpp leggja i
míni Sængar stad.

Þið

Drönni

Mjnum Augum vil eg Dnguan Sue
þn gíefa/Dg ecke þelldur mjnum Augna
þram nokurn Sueþnhopgva.

Allt þangad til eg fín DRÖTIN
eirn Stad / Til þbyggingar þeim Gude
Jacob.

Sia þu/ vier þeyrum vtaf þeim þinum
sama i Ephrata/ Vier þofum þaþ fund
ed a Bollonum Skogarens.

Vier vilium þá ganga i þans Lialld
þvð/Dg tilþidia fyrer þans Fotþer.

DRÖTIN / þer þig vpp til þífiar
Núfildar/Þu og Drkenn þíns Kraptar.

Þína Kieþemen Lant iþlædaþ Kietvoff
feþe/ Dg þína Neilaga gledia þig.

Svipt ecke i þurt Kíþisþiornene þíns
þins Smurda/vegna þíns Þiðs Davids

DRÖTIN þá soor David eirn þaþ
arlegan Eit / þaþ sama mun þaþ enda/
Þt af Averta Kuidar þíns vil eg setia
þfer þitt Belldis Sæte.

Ef ad Sýner þíner vardueita minn
Sattmæla/og mýna Bitnisburde þuor
ta eg mun kieþa þeim/Þa þulu og eirnen
þeirra

þeirra Spner sitia á þánum Beðdi skole
afenlegana.

Þuiad DRÖTTEN vtualde Zion/
Dg hefur lysting þar í þm stad að búa.

Þetta er mín Húsla um Aldur & Æfe
Nær vil eg byggja/ þui það þófnast mi
er vel.

Nennar Vister vil eg blessa / Dg henn
ar Fatæfum noglegann Braudsins Gæd
ning gæpa.

Nennar Kieñemen vil eg Nialprædenu
í Klæða / Dg hennar Neilager skulu Glæd
uðrer vera.

Þar í þeim stad skal vpp ganga Horn
ed Davids / Mánnum þeim þinum Smur
ða hef eg eitt Lios tilbæd.

Nans Dvine vil eg Þorsmanekie í Klæða
En þær hm skal blómgaft þæs Corona.

CXXXIII Psalm

Hier Kieñ er Dauid sllum Christnum / að þeir
lípe í elskufeme jábyrdis so sem Brædur/Þui þ
er þeim stalpum til mestu vnaðsendar/ og Guds
Aðad er þa með þeim. Þesse Psalmur er sanýlio
ða þeim 68. Psalme.

Þuið

psalm

Psalmur Davids i Na
koornum.

SJa þu/ hversu Agiætt z elst
ulegt er þad / Ad Brædurner
þwa hvar vid annan/ i Godu
Samþykke.

Lifka sem þad Dyrðarlega Balsamum
er / hvar ed af Hofde Arons ofan rest
ur i allt Mans Skiegg/Þad sem ofan þa
ðan flytur a hans Klæde.

So sem ad Nattðoggen su ed af Ner
mon ofan þellur a Fjallad Zion/ Þu ad
þar i þm stad fyrerheiter DRÖTTN Ble
ssune æ z Lifseu/vm Alder z ad eilifu.

Psalm CXXXIV.

Þetta er Amisning Davids til allra / ad þeir
þræse Gud og þacke þonum þyrer alla hans Vel
gigninga. Psalmuren samþliodar þeim 113. Ps

Lofsöngur i Nakoornum

SÞaed/Lofed DRÖTTN allir
þionustumenn DRÖTTins/Þier
sem standad a Nattarþele i Nvse
DRÖTTins. Opp

Upphesied ydar Mendur i Helgedomen
um/Dg lofed DRÖTIN.

DRÖTIN blesse þig vt af Sion/
sa ed gjort hefur Nimin og Jörd.

CXXXV Psal.

Naleluia

Lofed Nafned DRÖTINs/
Lope þier Þionustumenn DRÖ
TIN.

Þier sem standet i Næse DR
ÖTINs / Vti Fordyrum Næffens
Guds vors.

Lofed DRÖTIN / þui DRÖTIN
er Godgiarn/ Lopsyngied hans Nafne
þuiad hann er Gætur.

Þuiad DRÖTIN vtualde sier Za
cob/ Israel sier til Eigendoms.

Þuiad eg veit það DRÖTIN er
mikelsmættar/Dg vor DRÖTIN hafi
er yfer öllum Gudum.

Allt huad hann vill það glerer hann/
Nimnum og a Jördu/ I Sienum og

Underdiöpunum.

Nā ē Skýrē lætur vpp ganga af yðsta
Takmarke Jardarekar/ Huor ed Eldin
garnar giöret med Regnenu/ Sa ed Vin
den lætur framkoma vr leynelegū Fylsnū.

Nān huor ed sloo alla Frumgiætninga a
Egypta lande/ Bærde Mañafia z so Fie
nadarens.

Dg licf sijn Teifn og Stormerke foma
pper pig Egyptaland / Yfer Pharav og
alla hans Dionustumefi.

Nān sa ed myklar Ptoder vnder lagde/
Dg Bölduga Konunga i Mel sloo.

Sihon Kongen Amoritarum/ og Dg
Konungen Bafan / Dg öll Kongarjfeñ
Eanaans Jardar.

Dg gap þeirra Land til Arfeifdar/ Til
Arfeipdar fānu Folke Israel.

Þitt Nafn DROTTIÐI varer eilífle
gana/ DROTTIÐI/ þān Miñing hun
varer vni Alldur og Ape.

Þuiað DROTTIÐI mun dæma þitt
Folk/ Dg sijnun Dionustumofñum mun
hafi Myflunfatur vera.

Stör

Gæwrgodekñ Heidefia Þioda eru Silfur
z Gul/ Af Mañafia Nondum giord.

Þaug hasa Munna og mæla ecke/
Þaug hapa Augu og sia ecke.

Þaug hapa Gyru z hegra ecke/ Eing
ekñ Andardrautur er i þeirra Munne.

Þeir ed þaug giota eru eins lifa/ Og
aller þeir sem trepsta a þaug.

Nwscd Israels losc DNDIEN/
Eofed DNDIitiñ pier af Nwsc Aaron.

Pier vt af Nwsc Leui losed DNDI
itiñ/ Pier sem ottest DNDIEN Eof
ed DNDIEN.

Eofadur sic DNDIEN vt af Zion/
Sa ed til Jerusalem bygger/ Naleluta.

CXXXVI Psal

Þ'er aminner Dauid alla Christna Men/ til
ad lofa og prisa Gud þyrer hans Velgigninge/
sem hañ hefur audsynt oss aumum Mignum. Ps
almut þsse liennur saman vid naft þyrer þaranda
Psalni.

þacke

Hæle þier **DRÖTNE**/þui hann
er godur/ Þuiad hans Mýstunfeme
varer eilíflegana.

Þacked Gude allra Guda/Þuiad hñs
Mýstunfeme varer eilíflegana.

Þacked **DRÖTNE** allra Drottna/
Þuiad hñs Mýstunfeme varer eilíflega-

Nā sa ed einn giorer mikel Stormerke/
Þuiad hñs Mýstunfeme varer eilíflegana.

Nān húst ed Nimenen hefur giorr/ so
Meistarliga / Þuiad hans Mýstunfeme
varer eilíflegana.

Nann sa ed Jordenā hefur vtbreidd yf
er Bostunum/ Þuiad hans Mýstunfeme
varer eilíflegana.

Nā sa ed þau myklu Liosen hefur giorr/
Þuiad hñs Mýstunfeme varer eilíflega-

Solena Deigenum til Stiornunar/ Þui
ad hñs Mýstunfeme varer eilíflegana.

Lungled og Stiornurnar Rottenē fy
rer ad standa/ Þuiad hans Mýstunfeme
varer eilíflegana.

Nā sa ed Egyptaland i floo med þeirra
Frumgietsningum/ Þuiad hans Mýstun
feme

seme varer eilíflegana.

Dg Ísrael vt þadan leiðde/ Þuiad hñs
Myskunsfeme varer eilíflegana.

Þyrtter völduga Mond z vifpanefi Arm
legg/ þui hñs Myskunsfeme varer eilíflega.

Nan sa ed i sundur skipte Nasenu Ka
uda i tuo hlute/ Þuiad hñs Myskunsfeme
varer eilíflegana.

Dg liet Ísrael þar i giegnum ganga/
Þui hñs Myskunsfeme varer eilíflegana.

Nñ huor ed dreckte Þharao z hñs Ner
lide i Nasenu Kauda/ Þuiad hñs Mysk
unsfeme varer eilíflegana.

Nan sa ed sltt Golt vtleidde i giegnum
Eydemorkena/ Þuiad hñs Myskunsfeme
varer eilíflegana.

Sa ed nidur sloo mskelshestar Kon
unga/ Þuiad hans Myskunsfeme varer ei
líflegana.

Dg i hel sloo Regtuga Konga/ Þuiad
hans Myskunsfeme varer eilíflegana.

Sihon þan Kongefi Ammoreorum/ Þui
ad hñs Myskunsfeme varer eilíflegana.

Dg DG Konungefi til Bafan/ Þuiad
hans

hans Mysskunseme varer eilifflegana.

Og gaf þerra Land til Arpleifðar/ Þui
ad hñs Mysskunseme varer eilifflegana.

Til Arpleifðar sínnu Þion Israel/ Þui
ad hans Mysskunseme varer eilifflegana.

Af þui hafi minnst a oss þa ed vier vor
um vnderþryccker/ Þuiad hans Mysskun
seme varer eilifflegana.

Og hafi frelsade oss fra Dvinum voru/
Þuiad hñs Mysskunseme varer eilifflegana.

Nñ hvar ed fæðslu giefur öllu Nollde/
Þuiad hñs Mysskunseme varer eilifflegana.

Þacked Gude af Nimmum/ Þuiad hñs
Mysskunseme varer eilifflegana.

CXXXVII Psal.

Hier talar Dauid þar um/ þad Israels folk
var Herteked i Babilon/og þeir gyntust ad ver
da lauser þadan/og kemast aptur til Jerusalem/
þad þenur þa þyding / ad marger Christner mu
nu Hertekner verda af Antichristnum. Samt
er so hlodande sem sa 79. 80.

In Botnen i Babilon sætum vier
z grietum/ þa ed vier minnst a Zi
on.
Bora

Þorar Norpur heingdum vier vpp a
Baderelli/pösi sem þar var.

Þuiad þeir i þeim sama stad skipudu off
ad syngia/Þr off hertekna hieldu/Dg gl
adverum ad vera i voru Harmfucellu/ Ki
æret/synged off ein Lofsong vt ap Zion.

Nuornen skylldum vier Lofsong **XXX**
Tins syngia/Þti okufu Lande?

Gleyme eg þier Jerusalem / Þa verde
misse Nægre Nende þorgleymt.

Mijn Tunga lode mier þa vid Goma/
ef eg minest þijn ecke/ Ef ad eg læt ecke
Jerusalem vera minna ædsku Gledede.

XXXI Tifi minstu a Sonu Edom/
a Deige Jerusalem/Þeir ed seigia / Ap
mæed/ afmæed allt i Grunn.

Þu hin midur brotna Dotter Babilon/
Þel verde þeim ed þier gielldur lækur lækt/
epter þui sem þu hefur vidur off giort.

Þel verde þeim sem tak a þijn Smæðs
in /Dg þeria þau midur vid Stein.

CXXXVIII Psalm

David

David þræfðe Gud þyrer hans myklu Velgifer
ninga/ Eins byrtar öllum Christnum Miskun/
og so ad gigna/þyrer þa myklu Miskun sem hafi
autsynir oss a margan hætt/ Og þyrer það hann
vill hialpa oss yr allre Næyd/ sem a hann föllum
med stadpastre Teu z skodugre Von. ps. er eins
þliodande og sa 116. Psalmur.

Psalmur Davids

G þacka þier vt; af öllu Niar
sta/þyrer Augsyn Gudafna vil
eg þier Lof syngia.

Eg vil bidia til þíns heila
gs Musteris/ z þínu Nafne þacker gio
ra/þyrer þína Miskunfeme og Sannlei
fa/þui þitt Nafn hefur þu mykklad fra
mar en alla hlute/þyrer þitt Ord.

Nær ed eg afalla þig/þa bænhæyr þu
mig/Og gief Sölu minne Krapt mikken.

Þrottisk/aller Kongar a Jorðu þacka
þier/þuiad þr heyrir orðin Muns þíns.

Og syngia a Begum ÞROTTSins/
það Dyrðin ÞROTTSens sit æreleg.

þuiad ÞROTTSin hann er veglegur
og listur a þid aunnlega/ og þecker hinn
Þjfelma a leingdar.

Þu að eg reike í midre Narmtælingun
ne/ þá endurlifgar þu mig; Og víðbreiðer
þína Hónd yfir Reide Döma mína / og
hjálpar mjer með þíni hægri Hónd.

DIXE Tíu mun þar ending á gístra
mína vegna/ **D**IXE Tíu þín Mystun
seme er eilífleg/ Berkest þína Nanda þá
víslder þu eðle yppergíefa.

CXXXIX Psalm.

Hier talar Dauid um Guds eilíga Góðsla/ og
að Gud hafi alla hlute í sínu Vallde og / það þá
vite & síe allt það skiedur & þrátt þer/ og skyðe
gluturn Gluturn epter synum Vilja. Sann er samþli
oda þeim 66. 73. 77. Psal.

Psalmur Davids fyrer
ad syngia.

DIXE Tíu þu ransakar mig/
Og þeckir mig.

Quort eg sit eða stend vpp þá
veistu það/ þu þormerkier mín
ar Hugrestingar á leingdar.

Eg geing edur líag/ þá ertu í fringum
X mig

mig/Dg sler alla mænna Begu.

Puiad sta þu/þar er eðfert Díd a misle
Tungu/Þad þu DRÖT Liñ viter þad
eige allt.

Þu klemur þui til vegar huad eg gioré
fyr z seirna / Dg hældur þíne Nende þf
er m er.

Goddan þín Biska er vndarleg z mics
vid of/ Eg fœ hana eðe skyniad.

Quort skal eg fara þ þínn Unda? Ed
ur huort skal eg skia þ þínu Auglite?

Fære eg vpp; Nimenenn þa ertu þar/
Bogge eg mics Num; Heluðe/þa ertu ei
rnen þar.

Take eg Bænge Morgunrodans/Dg
byggie vt vid hina ystu Siaparbrunn.

Þa munde þar þo; þeim Stad þín
Nond leida mig/ Dg þín hægre Nond
hálða mics.

Seige eg þad/ad Myrkurefi þu huleð
mig/Þa hlýtur eirnen Rotten Eios ad ve
ra; fring vm mig.

Þui Myrkurefi eru eirnen ei Myrkur
þia þier/ Dg Rotten hun lyser sem Dag
urinn

urefi/Myrkred er so sem Liosed.

Þuiad minn Myru þa hefur þu i þínu
vallde/Þu varst þfer miet i Modurkvide.

Eg þacka þier þar fyrer/ad eg em so
Dafamlega flapadur/ Merkeleg þa eru
þín Bæf / og það sama formerker minn
Eala vel.

Minn Bein voru þier og ecke ofunnug/
þa ad eg var i Eynum giordur/Þa ad eg
myndadur vart i Silsum Jaidar.

Þín augu þaug sau mig/þa ed eg enn
ecke fullflapadur var/Dg aller Dagar vo
ru i þína Bof flripader/þeir ed enn vera
flylldu/og þeirra hinna sömu var þar þa
enn eingefi.

Enn huorsu heidarlegar ad eru fyrer
miet Gud þínar Nuxanci? Nuornenn er
þeirra suo mykell fielde?

Skyllda eg eiga ad telia þar/þa munde
þeirra fielde fleire vera en Gondurefi/nær
ad eg vpp vakna/em eg en i þia þier.

Ep ad/Gud/ þu i Nel flær þina Emsill
du/Dg það þiner Bloodgiornu flpte fra
miet ad vafia.

Huiad þeir tala um þig Hæduglegana/
þ þínar Dótnar hafa sig vpp æn tilefnis.
Eg hata þa DRÖTIn sem þig ha-
ta/Og mætt mistakkar við þa/það þeir set-
ta sig í gegn þær.

Eg hata þa af Alveru ríttre/Þar fy-
rer eru þeir minnir Dótnar ordner.

Kansaka þu mig Gud/z reyn mitt Mæ-
tta/Þrofa þu mig og reyn/húsrnen að eg
meina það.

Og sta þu hæt að eg er a vondü Beige/
þ leid þu mig vppa þann eilífa Beigeñ.

CXL Psalm

Þær gíðrer Dauid eina Bæn/sem hugr Mæd-
ur ma lesa a mote sýnum Dótnum/þeir ed þenn
opráta og opstakia / Og bidia að Gud þrælse sig
þrá þeim/og að allre sinne Hæyd og Gærmum.

Psalmur Davids fyrer
ad syngia.

SKessa þu mig DRÖTIn/ í fra-
þeim Vondü Mættum/ Þaðve-
it mig fyrer þeim iðstufullü Eyð-
þeir ed Hæga jllt í sýnum Mæ-
ttum

a/ rtum/ Og Daglega Dyrir vpphefia.

s. Peir huetia sijnar Tungur sem Nogg
a ormar/ Nodru Citur er vnder þeirra Bø
et rum/ Sela.

y Bardueit mig DRÖTIN fyrir He
a nde Ogudhræddra / Geym þu minn fyrir
g þeim Illsku Miskum/ sem þeinkia minne
g Söngu um að velsta.

Niner Dramblætu leggja Snort fyrir
g mig/ og breida út Biela Streinge miet til
ænetjunar/ Og egna vpp Tælgilldrurnar
g fyrir mig a Beigenum/ Sela.

Enn eg seige til DRÖTIN
g þu ert minn Gud/ Nær þu DRÖTIN
g minna Graatbeidne.

DRÖTIN DRÖTIN minn
g sþlugt Nialpræde / þu ert Nisþ minnu
g Hofde i Bardaganum.

DRÖTIN/ veit ecke Dmildum sijnna
g Birnd/ styrk ecke þeirra motproan/ So að
g þr meige forhefia sig þar út af/ Sela.

So Ogiafan/ af þuorte Dviner minnet
g rædgast um/ fælle þun yper þra Hofud.

Ná mun Eldingill vtausa yfer þa/ Drö

ur Elde mǫ hfi þá diuþt i Jorden a nidi
fla / So ad þeir stāde traude alldrei vpp.

Mǫlugur Mufur mun ongre Griæfu
stora a Jorðu / Einn vōdur Illstupuþur
Madur mǫ forðripen z vtrekess verda.

Þuiad eg veit það DRÖTti mun
a Mǫlesne hins Færæda / Og a Riettar
far hins Fataka Doms adkæde leggja.

Eñ hiner Rietsferðugu munu þo þānu
Rasne Þacker giora / og hiner Riettuþsu
þeir munu fyrer þānu Auglite blīþa.

CXLI Psalmur

Hier gigrer David eina Bæn om Syrergræpt
ing Sindaña / Og það haf mætte biuvaradur ver
da pyrer Surtum / og opsknū sīda Gvina / Og ma
hugr Christen Madur lesa þana daglega. Enn
Psalmur þesse er samhlōda þeim 5. z 39. psal.

Psalmur Davids

DRÖTti eg hroopa til þān
flottu þier til mǫn / Nygg ad
Raust minne nær ad eg ætalla
þig.

Það mǫn Bæn mæsse duga fyrer þier
sem

sm Kyeßis Footn/ Mißa Nandaña vpp
hafning/ lāka s añad Kuoldisima Offr.

DXD Iñ varducite miß Muñ/ Og
hami geynie miñnar Barer.

Hneyg ecke mitt Hiarta vppa nækuro
hættar Iñsttu/ til ad fremia Ogudlegt at
hæse medr Iñuirkiumum/ so ad eg eie ecke
vtas þui sem þeim poeknast.

Hiñ Rietsferduge hañ hegne mier siuf
legana/ æ antelie mig/ Þad sama mun mi
er so giora gott sem Balsamū a mñnu Nō
fde/ Þuiad eg bið iduglega þad þiner gior
re mier enguan skada.

Þeirra Lærefedur verde nidursegner i
gryttan Stad/ Þa mñu þeir miñ Lærdom
þeyra meiga/ þad þñ æstsamlegur sie.

Bot Bein þau eru i sundurdrenþd allr
nidur i Heliat Gruf/ So sem oñur rootud
og vinnellr Jord.

Þuiad vppa þig DXD Iñ DXD
Iñ lāta mñn Augu/ Eg treyste a þig/
forgleym ecke Gælu miñe.

Varducit mig fyrer þeirre Enoruffes/
sm þeir hafa lagt mier/ Og fyrer Gylud

X iij

ruke

rukke þeitra Illurkíasta.

Níner Dgudlegu huor med öðrum inn
þalla í sialfra sína Bielamet/ En eg með
jafnæde mun ganga þar frá hía.

CXLII Psalm.

Þ þessum Psalme hefur Dauid gígrt eina Bæn
til Guds/sem eirn & sterkhugr Maður ma lesa í þa
na Augist og Öpösknum/ad hann meige leysast
þar þrá/og þrýsa Gud syðan ópenlega. Psalmur
þesse er eins hljóðande & sa 31. 35. 143. Psalm.

Mentan Davids/ til að bidda/ þa
ed hafi var í Nællernum

MEdr miñe Kaust falla eg til
DROTTINS/ Med Kaust
miñe Grætbæne eg til DRO
TTENS.

Eg viðhelle mínu Mæle þyrer hönu/
Dg kúngiore fyrir hönun mína Reyð.

Nær ed mín Ande er við Anaúd staddur
þa meðtaf þu mig/ Þeir leggja Snorur
á Beigefi þ mig/ þar ed eg vppa geing.

Skoda þu til hægri Mandar/ & sía/ þar
við eingefi þeckia mig/ /eg kafi & ecke vin
þýia

Þýa/eingē er þa að hýrder vñ mýna Salu
Dæð Til til þýn falla eg/z seigie/
Þu ert mýn Nýalpar von/ Mitt Nýustýp
te a Þýrdu Lífande Mánna.

Hygg að minne Kveinkan / þu iad eg
verð næsta þuingað:/ Grelsa þu mig i fra
mýnum Þpsolnurnum/ Þu iad þeir eru mý
er ofmegetuger.

Leid mýna Salu vt af Þýphýtzunne/
So að eg þacke þýnu Nýapne/ Nýer ríett
ferdugu munu safnast til mýn/nær ed þu
gýrer mýer gott til.

CXLIII Psalm

Þessa Þæn þeyur Dauid gýrt til Guds/týl að
þa rýad og Gýrergýepning/ þugría sýerþugr eirn
Mádnr ma lesa i stýrlan sýne og Angurseme og
Greistýngum/sem koma regna Gýndaña/og býdia
að Gud vísle þrella þa þar i þra. Þesse þsalmur
er eíns þlýótande og sa 51. 130. þsalm.

Þsalmur Dauids

 Dæð Til/þeyr þu mýna Þæn/
hygg að mýne Gýratbeidne/ þýr
er þýns Gýnleífs safar/ Þæn
K v þeyr

heyr þu mig þíns Kietslatts vegna.

Dg gack ecke i Dom vid Præl þín/ Þut
ad fyrer þier er eingefi Lifande (Manna)
Kietsferdugur.

Þuiad Þvinurefi Þssæter Sælu mǫ
na/og midur slætt mitt Lǫf til Jardar/ Nǫ
setur mig vt i Mǫrkred/so sem þina Dau
du i Veroldhe.

Dg min Ande er angradur i miet/ Mitt
Marta er stutlad i minnu Þrioste.

Eg missiast a þina fyrre Dagana/ Eg
sala vm allar þýnar Þasemder/ Dg seige
vt af Þerlum þína Nanda.

Eg vibreide minnar Nendur til þín/mǫ
na Sæl þýster epter þier / so sem þinnur
þurr Jord/ Sela.

ÐROTTIN Þænheyr þu mig Þrædise
gana/min Ande forgeingur/vend ecke þá
nu Andlite þra miet/ So ad eg verde ecke
lǫfur þeim sem i Þropena midur slǫga.

Lættu mig snemma þeyra þína Næd/
Þuiad eg vona oppa þig/ Gior þu miet
Lunian þá Þeigefi/hvar ad eg skal oppa
ganga/ Þuiad mig forleinger epter þier.

Þrelsa

Þrelsa þu mig mið Gud vt af Dvinum
mínum/ Til þín flý eg.

Þreñ þu mter að gíora eptet þánum vil
ia/ Þu ert mið Gud/ þín godur Un
de þaþ leide mig a ríttum Þeige.

ÐKDEIñ endurkúfga þu mig fyrer
þíns Ráps sáker/ Leide þu Eölu mína
vt af Hólmúgefic/ þíns Ríttlætis vegna

Dg þyrer þat Evinum mínum / þúmat
Mýskunar vegna/ Dg glata þeim öllu þí
angra n. ána Eölu/ þt eg em þín Þráll.

CXLIII Psalmur

Dauid gígrer Gude Þáker þat þyrer/ að þenk
sá þónum Sigur yper sanum Dvinum/ og þíalp
aðe þónum / þans áligg. ande Xleyd. I samia mæ
ta skýlde aller þakka Gude þyrer þad þaþ gíepur
þeim alle gott/ z eílna Söluþíalp. Psalmurinn
þlíodar sem sa 8. 63. Psalm.

Psalmur Davids.

DÞadur sic ÐKDEIñ mæn Hug
gun/ E a ed læter mænar Þendur að
stráda/ z mína Þnepa að bertast.

Mæn Mýskun z minn Rastale/ mæn
Níaf/ og minn Þrelsate og minn SE
íglldur.

tsöldur/vppa huorn eg treyste/ Ea ed lyd
skyldar mitt Folk vnder mig.

DRÖT Tíð/ Nuad er Madureñ þess
ad þu ańest hań so ? Og Mańsins Son
ad þu virder hań so?

Er Madureñ eefe alıka og annar Nie
gome, Mans 2efe i burt lıdur/so sem ann
ar Skugge.

DRÖT Tíð/hneig þu Nimmanna og
stıgg hıer ofan/ Kom þu vıd Fıolletı/so ad
vpp af þeim Riuke.

Łat Łldingar fluga z i sundur dreif
þeim/ Send vt þına Geısla z skılp þa.

Send þu þına Mond ofan af Nardıne/
z leys mig/z frelsa mig vt af þıń storust
nı/ Af Nende þeirra ańarlegra Sona.

Nuorra Łerdomur þ fafeıngur er/Og
huorra Berı þad falskleg eru.

Gud hıer vıl eg syngia nıan Łopsaung
Łg vıl spila fyrer hıer a Psalterio tıńu
Streıngıańa.

Þu sem Sigur gıefur Komungunı/Og
frelsar þıń Þıon David af Mordıngıa
Guerde hıns Flugıarna.

Łeys

Seys mig eirnen/ og frelsa mig vt af He
nde þeirra aftarlegra Sona/ Quorra Læ
domur ad er eingefi Mytjeme; z þeirra ve
rk eru þalskleg.

Þad vorer Spner vppvaxe i Bygdome
sijnum/ sem myplantader Kuister/ Og vor
ar Dætur so sem vtskornar Þjalarar/ Enka
sem Konglegar Haller.

Og ad vor Matarhws sie þull/ þaug ed
fram kulla ad gicfa huoria Matarnægd
epter adra/ z so þad vorer Sauder fram
leide þusund z Hundrad þusund i vorum
Bygdarlogum.

Þad vorer Þyar framkome ærnu Eruf
de/ so þad eingefi Skade/ eckert Lion/ nie
næfukt Klogumail sie a vorum Strætū.

Hepped er þad Folk/ huoriu ed so geing
ur/ En hepped er þad Folk/ huors Gud
ad **DNDEEN** er.

CXLV Psalm

Hier þessat Dauid Gud þyrer hans myflu Ma
gt z Myrkusene/ ap hugere alltgott vefiemur til
allra Manna/ z allra skiepna/ z einfalega til þra
Kunnu z Satatu/ sem vnderþryðer eru ap þeim
Dramb

Dræmblátu. psalm. þliodar sem sa 33. 104. ps.
Lofsöngur Davíds.

Eg vil þig vpphæfa minn Gud/
þu Konungur; Og Lofa þitt Na-
m um Alldur & Æfe ad eilífu.

Daglega vil eg lofa þig; & þríf-
sa þitt Nam um allder allda eilíflegana.

Mikell er DRÖTti & mæg lofleg-
ur; Og hans mikelleike er övniðdelegur.

Quor kynslod eftir adra lofar þinn Be-
rk; Og seiger vt af þínu Magtarvellde.

Eg vil tala um þa Agættis Dyrð þína
Beggjindar; & ræða um þínar Daseindir.

So þad Menn meige seigia vt af þínu
dyrdlegu Kraptaverkum; Og ad Menn
framfælie mikelleik þína Daseinda.

So þ Menn meige þrífsa þína hina my-
llu Myrkun; Og þroosa þínu Ríktisæte.

Radugur & Myrkunsamur er DRÖTti/
þolemnodur & mæg ljúfsamur.

DRÖTti er öllu Radugur; & hans
Myrkunseme er yfer öllu hæs Verkum.

All þann Berk DRÖTti eiga þier ad
þaða; Og þáner Neilager þig ad lofa.

Dg ad vǫðfrǫgia Þyrðena þíns Ríks
ls/ Dg af þínu Magtaruelliðe seigia.

So þad Maðnað Sonum verde þitt
Magtaruelliðe kunnugt/ Dg su þin mikla
Begjemandardyrð þíns Ríkis.

Þitt Ríke er eitt eilíft Ríke/ Dg þín
Ríkisstjórnin varer um Alldur z Afse.

DRÖTTIn þessi hafi skyldur alla þa þi vid
falle er bænd/ Dg reyser vpp þa alla sem
nidur eru flegner.

Allra Augu vona vppa þig/ Dg þu gic
tur þeim Fæðslu þessalega títma.

Þu vpp lýtur þessu Nende/ Dg sedur all
ar lifande Skiepnur með þessu Þocknan.

DRÖTTIn er Ríetsferdugur i öllu sánu
Begnu/ Dg heilogur i öllu sánu Verlum.

DRÖTTIn er öllu nálegur/ þessu þessu mál
la/ Öllum þessu þessu með alvöru mál.

Nú gíorer þessu hiner Gudhræddu gy
rnast/ z heyrer þessu mál z hialpar þessu.

DRÖTTIn varduettir alla sem hafi
elka/ Dg apmættir alla Dgudlega.

Minn Munur skal **DRÖTTI**ns Eop mál
la/ z alle Nolla lópe hans heilaga Ráðs.
um alldur z eilíflegana. Níes

CXLVI Psalm.

Hier Rieñer Dauid illum off/ad þessa Gude
þyrrer hans otelstanlega Velgigninga/z þad hann
hialpar off vt ap illum vorum Gernungum z
mdum/sæll er sa sem a hann treuer/en Vestell er sa
sem treyster vppa Terra z Gæpdingia- Psalmur
en er samþlæda þeim 34 z 68. Psalmes.

Nalcluita

And min lofa þu DAXDiti/
Eg vil DAXDITI lofa so
leinge sem eg life/Dg minnum
Gude Lof syngia a medan þad
eg em hier.

Treyfsted eige vppa Nopdingiana/þeir
eru Men/þeir kúna eðke ad hialpa.

Þuiad Mañsins Unde verdur vt þadan
ad þara/z hñ siolfur hlytur aptur ad Jo
rdu ad verða/Þa eru allar hans Rædagi
erder ad onguð ordnar.

Sæll er sa huors Nialp þad Gud Jaco
bs er / Quors Bon ad er vppa DAXD
Tne hans Gude.

Quor ed Nimenen/Jordena/Sioen og
alle huad þar er jlle hefur giort/ Nañ sa
ed tryg

ed Trygdena Hældur eilíflegana.

Nú ed ríttan Dom ofrefar þm í Rang
lndé ladd/ Nú ed fædflu giefur hungurðu.

ÐRÖTtiñ hñ krefur Þiottada/ ÐR
ÖTtiñ hñ giefur Eyn Blindum/ ÐR
ÖTtiñ ríetter þa vid þ midur flegner cru/
ÐRÖTtiñ elskar þa Ríettflötu.

ÐRÖTtiñ hñ vardueiter hina Fram
æde z Þodurlersfingiano/ z afc ft Cefurn
ar/ z vmsnpt Beigenum Ogudhrædd ra.

ÐRÖTtiñ hñ ríffer eilíflegana/
Þiñ Gud Þion vñ Alldi z æfc/ Haleluia

CXLVII Psal.

David tiener. Gllum/ad þacka Gude og þrúfa
þann/þyrer hans otelíanlega Velgígninga/ Þu
þann ein er sa sem off kær ad þjálpaz z vill þad
þiannan gífa. ps. er samhlioda þeim 104. 107.

 Dfe þier ÐRÖTtiñ/ Þuad vo
rn Gud ad lofa þ er forkössulegz
hlutur/ Goddan Eof er mágíett z
Enstelegt.

ÐRÖTtiñ hñ vppbyggur Jerusolem
Og leider til samans hina Sundurtvístru

du í Ísrael.

Nafn læknar Sundurknošada í Níorú
Dg bindur um þeirra Særinde.

Nafn telur Stjórnurnar/Dg nefnir þær
allar með sínum Nöpum.

Þor DRÖTTE er mikell/ z hā
ns Kraptur er mikell/ Dg er övinnrædeleg
ur/so sem það hān Regerar.

DRÖTTE En veiter vppreisn hīnum
Færanda/Enn nidurlæger hīn Dgudlega
allt til Gardar.

Synged þ DRÖTTE med Þackargis
rd/Dg lofed vorn Gud med Norpuslætte.

Nuor ed Nimenen hylur med Skyunū/
Dg giefur Regn a Jordena/Nā sa ed læt
ur Grasēd vaxa a Fiollunum.

Nuor ed Fienadenum gieþz siff Foodur
þeim Bngū Nrapnāia ē til hās Falla.

Eiga hefur hān neina Giedþeckne a
sterkleik Nessins/Nie nækra þecknan a
neins Māns Footleggjum.

DRÖTTE In hefur þecknan a þeim
sem hān Dittast/Dg a þeim sm vona vppa
hans Mýstunfeme.

Þrissa

Þássa þu Zerusalem DRÖTUN/
Lofa þu Zíon þín Gud.

Þuiad hā styrker Lásana þína Þorsdy
ra/ Og blessar þín Börn þar fyrir jñan.

Nā vtuegar þínum Landsalþum Frid/
Og sedur þig með þui hmu besta Nueite.

Nā sender sjína Rædu a Jordena/ Nās
Ord þaug hlaupa snarlegana.

Nā giefur Snioen so sem Bl/ hā dre
yfer Námfrostenu sem Döku.

Nā flýnger sjínu Nagle sem Muñbit
um/ Nuor fær stadesi fyrir þínu Froste?

Nann mæler eitt Ord/ þa bradnar það
nidur/ Nann lætur sjín Bind Blása/ þa
þidnar það aptur.

Nā flúgiðræter Jacob sjín Ord/ Ísrael
sjína Doma og Ríttlætingar.

Sláft giðter hā öngre Heiðeðe Þíð/
níc lætr hana víta sjína Doma/ Naleluta

CXLVIII Psal

Dauid gæmmer allar Stiepnur að þakka Guð
í þrýsa hā/ Þuiad hā skapade allar þær af síne
eilypre Gæðsku.

Nafelúia

Röpe þier Ninnar DRÖTTIſi/
 Löfð hañ i Öpphædum.
 Löfð hañ allir hans Englar/
 Löfð hañ allir hans Her.

Löfð hñ Sol og Tungl/Löfe hañ all
 ár lofande Stjórnur.

Löfð hñ þier Ninnarner alla vögna/z
 Bötner þaug s öppe eru yfir Ninnun.

Löfe þau Nöfned DRÖTTIſins/ þu
 þa ed hañm bndur verður þad ſkapad.

Nañ rædur þeim om allur z ad cilþu/
 Mann ſetui þeim Takmark/ ſuo ad þaug
 hljota eſke aſiad ad ganga.

Löfð DRÖTTIſi a Jorðu/ þier Nu
 alſiſkar og öll Underdiöppen.

Ellur/ Nagl/ Smör z Bde/ Stormoi
 ndar/ þier s hñs Ördum ſil vegar komed.

Fiollen z aller Naſkar/ Friöſom Tric
 og allþons Cedrus Bider.

Skogdyren og allþyns Fienadur/ Skr
 idfærkenden og Flugande Fuglar.

þier Kongar Jardareñar z allt Folked
 Nöfdingiarnar z aller Domendr a Jorðu
 Yngis

Yngismennir og Meyarinnar/ Saml
er Meñ med þeim Yngu.

Stulu lofa Nafned DXXIII Ino/
Þi hñs Nafn allcinasta er haleitt/ Nans
Lof breiðest so vñdt vt s Nimen z Jord er
Og hñ vpphefz Morned síns Folks/ All
er hñs Neilag' eiga hñ ad lofa/ Israels
Synir/ þ Folked er hñ þionar/ Haleluia.

CXLIX Psalm.

Dauid amnistir alla/ ad þacka Gude og lofa hñ/
þad þat styrkir þa mid sínu Orde a mæte Gimm
sins Mægt/ og sigrir þa eilíplega Sælubolpna.

Haleluia

SÞiged DXXIII Ine nyan Lof
saung/ Samfundan Neilagta a
hñ ad lofa.

Israel gledie sig þess sem hñ
hefur gjort/ Synir Zion vere glæder þfer
sinnum Konunge.

Nans Nafn skulu þeir i Dansenum lo
pa/ Medur Bumbum og Norpum / eiga
þeir hönum ad spila.

Þ ið

Þut

Þuiad DRÖTTiñ hefur þocñnan a
sinnu Folke/ Og hialpar hinum Færranda
magætlegana.

Niner Neilogu skulu gladuæter vera/ og
vegsama z heidra i sinnu Nuñlu Rómū.

Þeirra Muñur skal Gud i Orðū hefia/
z skulu tveggjud Suerd i Møndū hafa.

So ed þr meige Nefndena fremta mál
Heidenā/ Og Kepsingena mál Folksins.

Þeirra Konunga ad binda med Giotrū/
Og þra Edalborna medur Tarnudium.

So ad þr giøre þeim þaß Dom/ hvar
af skrifad stendur/ Soddan Dyrd eiga all
er hñs Neilager ad hafa/ Halelúa.

CL Psalm.

Dauid æmifer oss hær ad þrufa Gud og þærfa
þonū ap gllu voru mezne/þyrer oteltanlegar vel
gæðer er hann væter oss.

Halelúa

Loped DRÖTTiñ i hans Nel
gedome. Loped hñ vti Festin
guñe hans Magtar Belldis
Lofed hñ i sinnu Kraptaverk
um/

um/Lofed hñ vñ fñke mñkelle Dyrð.

Lofed hñ medur Ewðrum/ Lofed hñ med
ur Psalteris og Hørpum.

Lofed hñ medur Bumbum z Dansleik
um/Lofed hñ medur Streingialeik z Dr
gans Song.

Lofed hñ medur Nliomfögrum Bioll
um/Lofed hñ medur velhliomande Song
Biollum.

*Allt huad Andardrætt hefur/ Lope
DROTTIñ/ Naleluia.

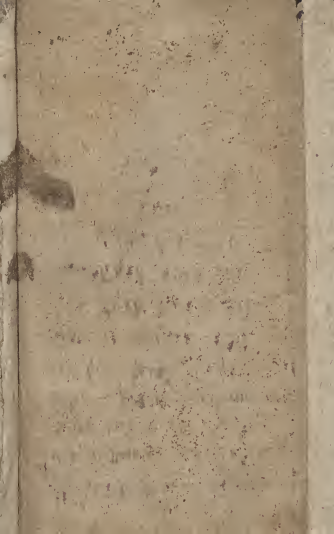
Ender Psalltarans.

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. Some words are faintly visible, such as "I have" and "I am".

Yours very truly

L. M. L.

Grætar Aldan þa þpparfe fyrir hof.
þienurum/sem stóð fyrir konungum
af Babilon i Jerusaleu.

13 Og þu * brende Drottens hus og
konungens hus/ z eiu hui i Jerusaleu/
og allra stórra hus brende þu með
ellde.

* c. 39/8.

14 Og alla Jerusalems mura (all) um
fring vandræut allur Babilæssa her/
sem var með þeim þpparfa fyrir hof

22 Og uppa hvar
z hvar frans var
var eitt nif og g
fring um (hvern)
og eins voru a þu
gramsa eple.
23 Og þar voru
eple mod vinde/o
hundrad a nifnu
24 Og þa þppar
um stóð Oerai

